

Warszawa, dnia 12 sierpnia 2015 r.

**PREZES
URZĘDU KOMUNIKACJI ELEKTRONICZNEJ**

Orange Polska S.A.
Al. Jerozolimskie 160
02-326 Warszawa

Podmioty na prawach strony:

**Polska Izba Komunikacji
Elektronicznej**
ul. Przemysłowa 30
00-450 Warszawa

**Krajowa Izba Gospodarcza
Elektroniki i Telekomunikacji**
ul. Stępińska 22/30
00-739 Warszawa

**Polska Izba Informatyki
i Telekomunikacji**
ul. Kruczkowskiego 8
00-380 Warszawa

DECYZJA nr DHRT-WORK-6082-1/12 (454)

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 2 w związku z art. 127 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity: Dz. U. z 2013 r., poz. 267, z późn. zm., zwanej dalej „kpa”) oraz z art. 206 ust. 1 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. Prawo telekomunikacyjne (tekst jednolity: Dz. U. z 2014 r., poz. 243, zwanej dalej „Pt”) i art. 43 ust. 1 Pt, po rozpoznaniu wniosku Krajowej Izby Gospodarczej Elektroniki i Telekomunikacji z siedzibą w Warszawie (zwanej dalej „KIGEiT”) z dnia 10 czerwca 2014 r. (data wpływu do Urzędu Komunikacji Elektronicznej dnia 13 czerwca 2014 r.) oraz wniosku Orange Polska S.A. z siedzibą w Warszawie (zwanej dalej „OPL” lub „TP”) z dnia 11 czerwca 2014 r. (data wpływu do Urzędu Komunikacji Elektronicznej 16 czerwca 2014 r.) o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej wydaniem decyzji Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej (zwanego dalej „Prezesem UKE”) z dnia 26 maja 2014 r. nr DHRT-WORK-6082-1/12(330) (zwanej dalej „Zaskarżoną decyzją”) w sprawie zatwierdzenia zmiany „Oferty ramowej określającej ramowe warunki dostępu telekomunikacyjnego w zakresie rozpoczynania i zakańczania połączeń, hurtowego dostępu do Sieci TP, dostępu do łączy abonenckich w sposób zapewniający dostęp pełny lub współdzielony oraz dostępu do łączy abonenckich poprzez węzły sieci telekomunikacyjnej na potrzeby sprzedaży usług szerokopasmowej transmisji danych” (zwanej dalej „Ofertą SOR”), zatwierdzonej decyzją Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej (zwanego dalej „Prezesem UKE”) z dnia 29 września 2010 r., następnie zmienioną decyzją Prezesa UKE z dnia 5 kwietnia 2011 r., decyzją Prezesa UKE z dnia 4 października 2011 r., decyzją

Prezesa UKE z dnia 3 marca 2014 r., decyzją z dnia 26 maja 2014 r., decyzją z dnia 30 maja 2014 r., decyzją z dnia 2 czerwca 2014 r., decyzją z dnia 18 czerwca 2014 r., decyzją z dnia 26 lutego 2015 r., decyzją Prezesa UKE z dnia 5 maja 2015 r., decyzją Prezesa UKE z dnia 7 maja 2015 r., decyzją Prezesa UKE z dnia 9 czerwca 2015 r. oraz decyzją Prezesa UKE z dnia 3 lipca 2015 r.,

I. uchylam Zaskarżoną decyzję w części zmieniającej i zatwierdzającej projekt Oferty SOR w następującym zakresie:

1. Część I Ogólnej Oferty SOR, Rozdział 9, pkt 9.6, Tabela nr 39, pkt I poz. W i poz. X, otrzymują brzmienie:

„Tabela nr 39. Zakres usług i wysokość opłat za usługi hurtowego dostępu do sieci TP – dostęp analogowy.

Usługi hurtowego dostępu do sieci TP dostęp analogowy						
Lp.	Wyszczególnienie	Charakter opłaty	Sposób aktywacji	Cena referencyjna [PLN]	Opłata hurtowa [PLN netto]	Opust hurtowy [%]
I	Usługi o charakterze miesięcznym lub jednorazowym					
W	Blokada połączeń do numerów 70x ^{19'} , w szczególności warianty blokad z poniższej listy ^{19''} : a) wariant 1: blokada połączeń do numerów 700 b) wariant 2: blokada połączeń do numerów 701 c) wariant 3: blokada połączeń do numerów 703 d) wariant 4: blokada połączeń do numerów 704 e) wariant 5: blokada połączeń do numerów 708 wariant 6: sieci ruchome (komórkowe) + 64x ²¹ f) wariant 7:	bez opłat za usługę	PT	-	-	-

^{19'} Zakres numeracji wskazywany przez PT nie powinien wykraczać poza zakres numeracji stosowany przez OPL dla własnych Abonentów

^{19''} PT wybiera dowolną liczbę poziomów blokad z listy wskazanej w pkt W, X

²¹ Sieć przywoławcza

	Internet g) wariant 8: międzystrefowe h) wariant 9: międzynarodowe i) wariant 10: międzynarodowe + komórkowe +64x ²² j) wariant 11: międzynarodowe +komórkowe +64x ²³ + Internet k) wariant 12: międzynarodowe + komórkowe +64x ²⁴ +Internet +międzystrefowe + 80x (w tym SMS) l) wariant 13: blokada całkowita (w tym SMS)					
X	a) blokada połączeń do numerów 20 (7, 8) b) blokada połączeń do numerów AUS i HESC ^{24'}	bez opłat za usługę	Abonent PT	-	-	-

2. Część I Ogólnej Oferty SOR, Rozdział 9, pkt 9.6, Tabela nr 40, pkt I poz. X i poz. Y, otrzymują brzmienie:

„Tabela nr 40. Opłaty za usługi dodatkowe do usług hurtowego dostępu do sieci - ISDN

Opłaty za usługi dodatkowe do usług hurtowego dostępu do sieci - ISDN						
Lp.	Wyszczególnienie	Charakter	Sposób	Cena referencyjna	Opłata hurtowa	Opust hurtowy

²² Sieć przywoławcza

²³ Sieć przywoławcza

²⁴ Sieć przywoławcza

^{24'} Zakres numeracji wskazywany przez PT nie powinien wykraczać poza zakres numeracji stosowany przez OPL dla własnych Abonentów

		opłaty	aktywacji	[PLN]	[PLN netto]	[%]
I	Usługi o charakterze miesięcznym lub jednorazowym					
X	<p>Blokada połączeń do numerów 70x^{41'}, w szczególności warianty blokad z poniższej listy^{41''}:</p> <p>a) wariant 1: blokada połączeń do numerów 700</p> <p>b) wariant 2: blokada połączeń do numerów 701</p> <p>c) wariant 3: blokada połączeń do numerów 703</p> <p>d) wariant 4: blokada połączeń do numerów 704</p> <p>e) wariant 5: blokada połączeń do numerów 708</p> <p>f) wariant 6: sieci ruchome (komórkowe) + 64x⁴²</p> <p>g) wariant 7: Internet</p> <p>h) wariant 8: międzystrefowe</p> <p>i) wariant 9: międzynarodowe</p> <p>j) wariant 10: międzynarodowe + komórkowe + 64x⁴³</p> <p>k) wariant 11: międzynarodowe + komórkowe + 64x⁴⁴ + Internet</p> <p>l) wariant 12: międzynarodowe</p>	bez opłat za usługę	PT	-	-	-

^{41'} Zakres numeracji wskazywany przez PT nie powinien wykraczać poza zakres numeracji stosowany przez OPL dla własnych Abonentów

^{41''} PT wybiera dowolną liczbę poziomów blokad z listy wskazanej w pkt X, Y

⁴² Sieć przywoławcza

⁴³ Sieć przywoławcza

⁴⁴ Sieć przywoławcza

	+ komórkowe +64x ⁴⁵ +Internet +międzystrefowe + 80x (w tym SMS) m) wariant 13: blokada całkowita (w tym SMS)					
Y	a) blokada połączeń do numerów CPP 20 (7, 8) b) blokada połączeń do numerów AUS i HESC ^{45'}	bez opłat za usługę	Abonent PT	-	-	-

3. Część IV Oferty SOR, Rozdział 5 „Zasady współpracy Stron w zakresie usług podlegających blokowaniu połączeń oraz nadużyć przy korzystaniu z tych usług w ramach Usługi WLR”, pkt 5.1. ust. 2:

„2. Blokady połączeń mogą być stosowane do następującej numeracji:

- a. Numery 70x
- b. Numery CPP 20x oraz 80x
- c. Numery HESC 118 xxx
- d. Wybrane numery AUS 19 xxx
- e. Numery 64x”.

4. Część IV Oferty SOR, Rozdział 5 „Zasady współpracy Stron w zakresie usług podlegających blokowaniu połączeń oraz nadużyć przy korzystaniu z tych usług w ramach Usługi WLR”, pkt 5.1 ust. 2a:

„2a. Zakres numeracji wskazywany przez PT nie powinien wykraczać poza zakres numeracji stosowany przez TP dla własnych Abonentów.”

5. Część IV Oferty SOR, Rozdział 5 „Zasady współpracy Stron w zakresie usług podlegających blokowaniu połączeń oraz nadużyć przy korzystaniu z tych usług w ramach Usługi WLR”, pkt 5.1 ust. 2d:

„2d. TP z wyprzedzeniem przynajmniej jednego miesiąca informuje PT o zmianie w zakresach numeracji, o których mowa w ust. 2a powyżej.”

6. Część IV Oferty SOR, Rozdział 5 „Zasady współpracy Stron w zakresie usług podlegających blokowaniu połączeń oraz nadużyć przy korzystaniu z tych usług w ramach Usługi WLR”, pkt 5.1 ust. 4:

⁴⁵ Sieć przywoławcza

^{45'} Zakres numeracji wskazywany przez PT nie powinien wykraczać poza zakres numeracji stosowany przez OPL dla własnych Abonentów

„TP zablokuje na wniosek PT Abonentom Usługi WLR możliwość wykonywania połączeń na numery wskazane w ust. 2. W przypadku, gdy TP nie zablokuje możliwości wykonywania połączeń na numery wskazane w ust. 2 w terminie do 5 (pięciu) minut od otrzymania wniosku PT, PT nie jest zobowiązany do zapłaty TP należności za ruch na numery wskazane w ust. 2 wygenerowany po terminie, w którym TP powinna była zablokować możliwość wykonywania tych połączeń.”

7. Część IV Oferty SOR, Rozdział 5 „Zasady współpracy Stron w zakresie usług podlegających blokowaniu połączeń oraz nadużyć przy korzystaniu z tych usług w ramach Usługi WLR”, pkt 5.2 ust. 11:

„11. TP odpowiada za poprawne działanie Platformy przez 24 (dwadzieścia cztery) godziny na dobę. W przypadku prowadzonych prac planowych TP zapewni awaryjny kanał dostępu do Platformy w celu składania nowych zamówień PT dotyczących blokad określonych w pkt 5.2.1 ust. 9, pkt 5.2.1 ust. 10 i pkt 5.2.2 ust. 2. Prace planowe odbywają się na zasadach określonych w Części I Ogólnej, Rozdział 1, pkt 1.15, ppkt 1.15.3.”

8. Część IV Oferty SOR, Rozdział 5 „Zasady współpracy Stron w zakresie usług podlegających blokowaniu połączeń oraz nadużyć przy korzystaniu z tych usług w ramach Usługi WLR”, pkt 5.2 ust. 17:

„17. Obowiązujące do czasu podpisania Umowy o Dostępie warianty blokad powinny zostać przeniesione na Platformę. W przypadku Migracji bez zmiany świadczenia Usługi WLR wszystkie warianty aktywnych poziomów blokad przypisane do konta na Platformie pozostają niezmienione, chyba że ich zmiana będzie wynikała z oświadczenia woli Abonenta, złożonego u Biorcy. Za zasilenie Platformy informacjami na temat dotychczasowych blokad ustanowionych dla danego Abonenta odpowiada PT. Za dokonanie czynności, o których mowa powyżej PT nie uiszcza opłaty wskazanej w Części I Ogólnej, Rozdział 9, pkt. 9.6 Tabela nr 38 poz. 5.”

9. Część IV Oferty SOR, Rozdział 5 „Zasady współpracy Stron w zakresie usług podlegających blokowaniu połączeń oraz nadużyć przy korzystaniu z tych usług w ramach Usługi WLR”, pkt 5.2.1 ust. 9 lit. a):

„9. Blokada miękka:

- a) Natychmiast po przekroczeniu progu kwotowego, po zakończeniu połączenia nadany zostaje przez TP krótki komunikat słowny informujący Abonenta Usługi WLR o przekroczeniu ustalonego progu kwotowego.”

10. Część IV Oferty SOR, Rozdział 5 „Zasady współpracy Stron w zakresie usług podlegających blokowaniu połączeń oraz nadużyć przy korzystaniu z tych usług w ramach Usługi WLR”, pkt 5.2.1 ust. 10 lit. a):

„10. Blokada twarda:

- a) Dla połączeń rozliczanych za fakt połączenia w przypadku, gdy różnica pomiędzy progiem kwotowym ustalonym dla danego okresu rozliczeniowego a sumą opłat naliczonych z tytułu połączeń na numery wskazane w pkt 5.1 ust. 2 jest mniejsza niż cena za połączenie rozliczane za fakt połączenia, czyli gdy realizacja takiego połączenia spowodowałaby przekroczenie progu kwotowego, to Abonent Usługi WLR nie będzie miał możliwości wykonania połączenia oraz odbierania połączeń, które spowodowałyby przekroczenie ustalonego progu kwotowego, o czym zostanie poinformowany komunikatem

słownym w przypadku próby wykonania połączenia. Abonent Usługi WLR nie będzie miał możliwości wykonywania oraz odbierania kolejnych połączeń rozliczanych za fakt połączenia powodujących przekroczenie twardego progu kwotowego do końca okresu rozliczeniowego z zastrzeżeniem ust. 5. Każda kolejna próba połączenia na numery wskazane w pkt 5.1 ust. 2 zakończy się komunikatem słownym o przekroczeniu progu kwotowego”.

II. w uchylonym zakresie, o którym mowa w pkt I, orzekam co do istoty sprawy w ten sposób, że:

1. Część I Ogólnej Oferty SOR, Rozdział 9, pkt 9.6, Tabela nr 39, pkt I poz. W i poz. X, otrzymują brzmienie:

„Tabela nr 39. Zakres usług i wysokość opłat za usługi hurtowego dostępu do sieci TP – dostęp analogowy.

Usługi hurtowego dostępu do sieci TP dostęp analogowy						
Lp.	Wyszczególnienie	Charakter opłaty	Sposób aktywacji	Cena referencyjna [PLN]	Opłata hurtowa [PLN netto]	Opust hurtowy [%]
I	Usługi o charakterze miesięcznym lub jednorazowym					
W	Blokada połączeń do numerów 70x, blokada połączeń do numerów 20 (7, 8), blokada połączeń do numerów AUS i HESC ^{19'} , realizowane za pomocą Platformy	Uwzględni -ono w opłacie wskazanej w Tabeli nr 38 poz. 5	PT	-	-	-
X ^{19''}	Blokady realizowane na centralach TP: a) wariant 4: sieci ruchome (komórkowe) + 64x ²⁰ b) wariant 5: Internet c) wariant 6: międzystrefowe d) wariant 7: międzynarodowe	bez opłat za usługę	Abonent PT	-	-	-

^{19'} Zakres numeracji wskazywany przez PT nie powinien wykraczać poza zakres numeracji wskazany w Części IV, Rozdział 5, pkt 5.1 ust. 2

^{19''} Niezależnie od wariantu blokady, nie są blokowane połączenia do numerów alarmowych i usług bezpłatnych

²⁰ Sieć przywoławcza

e) wariant 8: międzynarodowe + komórkowe +64x ²¹						
f) wariant 9: międzynarodowe +komórkowe +64x ²² + Internet						
g) wariant 10: międzynarodowe + komórkowe +64x ²³ +Internet +międzystrefowe + 80x (w tym SMS)						
h) wariant 11: blokada całkowita (w tym SMS)						

2. Część I Ogólna Oferty SOR, Rozdział 9, pkt 9.6, Tabela nr 40, pkt I poz. X i poz. Y, otrzymują brzmienie:

„Tabela nr 40. Opłaty za usługi dodatkowe do usług hurtowego dostępu do sieci – ISDN

Opłaty za usługi dodatkowe do usług hurtowego dostępu do sieci - ISDN						
Lp.	Wyszczególnienie	Charakter opłaty	Sposób aktywacji	Cena referencyjna [PLN]	Opłata hurtowa [PLN netto]	Opust hurtowy [%]
I	Usługi o charakterze miesięcznym lub jednorazowym					
X	Blokada połączeń do numerów 70x, blokada połączeń do numerów 20 (7, 8), blokada połączeń do numerów AUS i HESC ^{41'} , realizowane za pomocą Platformy	uwzględniono w opłacie wskazanej w Tabeli nr 38 poz. 5	PT	-	-	-

²¹ Sieć przywoławcza

²² Sieć przywoławcza

²³ Sieć przywoławcza

^{41'} Zakres numeracji wskazywany przez PT nie powinien wykraczać poza zakres numeracji wskazany w Części IV, Rozdział 5, pkt 5.1 ust. 2

Y 41"	Blokady realizowane na centralach TP: a) wariant 4: sieci ruchome (komórkowe) + 64x ⁴² b) wariant 5: Internet c) wariant 6: międzystrefowe d) wariant 7: międzynarodowe e) wariant 8: międzynarodowe + komórkowe + 64x ⁴³ f) wariant 9: międzynarodowe + komórkowe + 64x ⁴⁴ + Internet g) wariant 10: międzynarodowe + komórkowe + 64x ⁴⁵ + Internet + międzystrefowe + 80x (w tym SMS) i) wariant 11: blokada całkowita (w tym SMS)	bez opłat za usługę				
----------	--	---------------------	--	--	--	--

3. Część IV Oferty SOR, Rozdział 5 „Zasady współpracy Stron w zakresie usług podlegających blokowaniu połączeń oraz nadużyć przy korzystaniu z tych usług w ramach Usługi WLR”, pkt 5.1. ust. 2:

„2. Blokady połączeń mogą być stosowane do następującej numeracji:

- a. Numery 70x
- b. Numery CPP 20x oraz 80x
- c. Numery HESC 118 xxx
- d. Wybrane numery AUS 19 xxx

⁴¹ Niezależnie od wariantu blokady, nie są blokowane połączenia do numerów alarmowych i usług bezpłatnych

⁴² Sieć przywoławcza

⁴³ Sieć przywoławcza

⁴⁴ Sieć przywoławcza

⁴⁵ Sieć przywoławcza

e. Numery 64x*

* blokady połączeń do sieci przywoławczych realizowane są na centralach TP.”

4. Część IV Oferty SOR, Rozdział 5 „Zasady współpracy Stron w zakresie usług podlegających blokowaniu połączeń oraz nadużyć przy korzystaniu z tych usług w ramach Usługi WLR”, pkt 5.1 ust. 2a otrzymuje brzmienie:

„2a. Zakres numeracji wskazywany przez PT nie powinien wykraczać poza zakres numeracji wskazany w ust. 2 powyżej, z zastrzeżeniem, że blokady połączeń mogą być realizowane do numeracji 80x i 64x w Sieci TP, jeśli są realizowane przez TP dla własnych Abonentów.”

5. Część IV Oferty SOR, Rozdział 5 „Zasady współpracy Stron w zakresie usług podlegających blokowaniu połączeń oraz nadużyć przy korzystaniu z tych usług w ramach Usługi WLR”, pkt 5.1 ust. 2d otrzymuje brzmienie:

„2d. TP z wyprzedzeniem przynajmniej jednego miesiąca informuje PT o zmianie w zakresach numeracji, o których mowa w ust. 2 z uwzględnieniem ust. 2a powyżej, w zakresie, w jakim zmiany dotyczą zakresu numeracji stosowanej przez TP dla własnych Abonentów.”

6. Część IV Oferty SOR, Rozdział 5 „Zasady współpracy Stron w zakresie usług podlegających blokowaniu połączeń oraz nadużyć przy korzystaniu z tych usług w ramach Usługi WLR”, pkt 5.1 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. TP zablokuje na wniosek PT Abonentom Usługi WLR możliwość wykonywania połączeń na numery wskazane w ust. 2 z uwzględnieniem ust. 2a. W przypadku, gdy TP nie zablokuje możliwości wykonywania połączeń na numery wskazane w ust. 2, z uwzględnieniem ust. 2a, w terminie do 5 (pięciu) minut od otrzymania wniosku PT, PT nie jest zobowiązany do zapłaty TP należności za ruch na numery wskazane w ust. 2 (z uwzględnieniem ust. 2a) wygenerowany po terminie, w którym TP powinna była zablokować możliwość wykonywania tych połączeń.”

7. Część IV Oferty SOR, Rozdział 5 „Zasady współpracy Stron w zakresie usług podlegających blokowaniu połączeń oraz nadużyć przy korzystaniu z tych usług w ramach Usługi WLR”, pkt 5.2 ust. 11:

„11. TP odpowiada za poprawne działanie Platformy przez 24 (dwadzieścia cztery) godziny na dobę. W przypadku prowadzenia prac planowych dostęp do Platformy odbywa się zgodnie z zasadami realizacji prac planowych określonych w Części I Ogólnej, Rozdział 1, pkt 1.15, ppkt 1.15.3.”

8. Część IV Oferty SOR, Rozdział 5 „Zasady współpracy Stron w zakresie usług podlegających blokowaniu połączeń oraz nadużyć przy korzystaniu z tych usług w ramach Usługi WLR”, pkt 5.2 ust. 17:

„17. Obowiązujące do czasu podpisania Umowy o Dostępie warianty blokad powinny zostać przeniesione na Platformę. Za zasilenie Platformy informacjami na temat dotychczasowych blokad ustanowionych dla danego Abonenta Usługi WLR odpowiada PT. Za dokonanie czynności, o których mowa powyżej, PT nie uiszcza opłaty wskazanej w Części I Ogólnej, Rozdział 9, pkt. 9.6 Tabela nr 38 poz. 5. W przypadku Migracji bez zmiany świadczenia Usługi WLR wszystkie warianty aktywnych poziomów blokad przypisane do konta na Platformie są dezaktywowane, a następnie aktywowane przez Biorcę, zgodnie z oświadczeniem woli Abonenta, złożonego u Biorcy.”

9. Część IV Oferty SOR, Rozdział 5 „Zasady współpracy Stron w zakresie usług podlegających blokowaniu połączeń oraz nadużyć przy korzystaniu z tych usług w ramach Usługi WLR”, pkt 5.2.1 ust. 9 lit. a) otrzymuje brzmienie:

„9. Blokada miękka:

a) Natychmiast po przekroczeniu progu kwotowego, nadany zostaje przez TP krótki komunikat słowny informujący Abonenta Usługi WLR o przekroczeniu ustalonego progu kwotowego.”

10. Część IV Oferty SOR, Rozdział 5 „Zasady współpracy Stron w zakresie usług podlegających blokowaniu połączeń oraz nadużyć przy korzystaniu z tych usług w ramach Usługi WLR”, pkt 5.2.1 ust. 10 lit. a) otrzymuje brzmienie:

„10. Blokada twarda:

a) Dla połączeń rozliczanych za fakt połączenia w przypadku, gdy różnica pomiędzy progiem kwotowym ustalonym dla danego okresu rozliczeniowego a sumą opłat naliczonych z tytułu połączeń na numery wskazane w pkt 5.1 ust. 2 jest mniejsza niż cena za połączenie rozliczane za fakt połączenia, czyli gdy realizacja takiego połączenia spowodowałaby przekroczenie progu kwotowego, to Abonent Usługi WLR nie będzie miał możliwości wykonania połączenia oraz odbierania połączeń, które spowodowałyby przekroczenie ustalonego progu kwotowego, o czym zostanie poinformowany komunikatem słownym w przypadku próby wykonania połączenia. Abonent Usługi WLR nie będzie miał możliwości wykonywania oraz odbierania kolejnych połączeń rozliczanych za fakt połączenia powodujących przekroczenie twardego progu kwotowego do końca okresu rozliczeniowego z zastrzeżeniem ust. 5. Każda kolejna próba połączenia na numery wskazane w pkt 5.1 ust. 2 zakończy się komunikatem słownym o przekroczeniu progu kwotowego. Blokady twardej nie stosuje się do połączeń przychodzących, których świadczenie na rzecz Abonenta Usługi WLR opiera się na postanowieniach odrębnej umowy, zawartej pomiędzy tym Abonentem, a podmiotem trzecim, nie będącym PT w rozumieniu strony Umowy o Dostęp”.

III. W pozostałym zakresie Zaskarżona decyzja pozostaje w mocy.

UZASADNIENIE

W dniu 29 września 2010 r. Prezes UKE wydał decyzję zatwierdzającą Ofertę SOR.

W dniu 5 kwietnia 2011 r. Prezes UKE wydał decyzję, którą zmienił częściowo Ofertę SOR.

W dniu 5 sierpnia 2011 r. Prezes UKE wydał decyzję, nr DART-SMP-6040-5/10 (42), w której ustalił, że na krajowym rynku świadczenia usługi rozpoczynania połączeń w stacjonarnej publicznej sieci telefonicznej (sieci telefonicznej w stałej lokalizacji) nie występuje skuteczna konkurencja oraz wyznaczył OPL jako przedsiębiorcę telekomunikacyjnego o znaczącej pozycji na tym rynku²⁴ (zwaną dalej „Decyzją SMP 8”).

W dniu 4 października 2011 r. Prezes UKE wydał decyzję, którą zmienił częściowo Ofertę SOR.

Pismem z dnia 31 stycznia 2012 r. (data wpływu do Urzędu Komunikacji Elektronicznej 3 lutego 2012 r., zwanym dalej „wnioskiem OPL z dnia 31 stycznia 2012 r.” lub

²⁴ http://uke.gov.pl/uke/index.jsp?place=Lead01&news_cat_id=168&news_id=7044&layout=3&page=text

„Wnioskiem I”) OPL wniosła o zatwierdzenie zmiany Oferty SOR w zakresie usług o podwyższonej opłacie (tzw. usług Premium Rate) i usług informacyjno – zleceńowych.

Pismem z dnia 7 lutego 2012 r., Prezes UKE zawiadomił OPL, KIGEiT, Polską Izbę Informatyki i Telekomunikacji z siedzibą w Warszawie (zwaną dalej „PIIT”) oraz Polską Izbę Komunikacji Elektronicznej z siedzibą w Warszawie (zwaną dalej „PIKE”) o wszczęciu w dniu 3 lutego 2012 r. postępowania w sprawie wniosku OPL z dnia 31 stycznia 2012 r., informując jednocześnie, że zgodnie z art. 31 § 1 ust. 2 kpa organizacja społeczna może wystąpić do organu z żądaniem dopuszczenia jej do udziału w postępowaniu, jeżeli jest to uzasadnione celami statutowymi tej organizacji i gdy przemawia za tym interes społeczny. Ponadto, Prezes UKE zawiadomił organizacje społeczne, iż zgodnie z art. 31 § 5 kpa organizacja społeczna, która nie uczestniczy w postępowaniu na prawach strony, może za zgodą organu administracji publicznej przedstawić organowi swój pogląd w sprawie, wyrażony w uchwale lub oświadczeniu jej organu statutowego.

Pismem z dnia 8 lutego 2012 r. (data wpływu do Urzędu Komunikacji Elektronicznej 13 lutego 2012 r.) KIGEiT wniosła o dopuszczenie do udziału w postępowaniu wszczętym na podstawie wniosku OPL z dnia 31 stycznia 2012 r.

Pismem z dnia 10 lutego 2012 r. (data wpływu do Urzędu Komunikacji Elektronicznej 10 lutego 2012 r.), OPL przekazała, stanowiący tajemnicę przedsiębiorstwa dokument zawierający uzasadnienie kosztowe do proponowanej opłaty za dostarczanie funkcjonalności blokowania i limitowania usług o podwyższonej opłacie (zwane dalej „Uzasadnieniem kosztowym I”). Jednocześnie, OPL dołączyła do niniejszego pisma wersję jawną dokumentu.

Pismem z dnia 14 lutego 2012 r. Prezes UKE wezwał OPL do przedstawienia wyjaśnień w zakresie wniosku OPL z dnia 31 stycznia 2012 r.

Pismem z dnia 17 lutego 2012 r. (data wpływu do Urzędu Komunikacji Elektronicznej 23 lutego 2012 r.) OPL w odpowiedzi na wezwanie Prezesa UKE przedstawiła wyjaśnienia w zakresie wniosku OPL z dnia 31 stycznia 2012 r.

Pismem z dnia 14 lutego 2012 r. (data wpływu do Urzędu Komunikacji Elektronicznej 24 lutego 2012 r.) PIKE wniosła o dopuszczenie do udziału w postępowaniu wszczętym na podstawie wniosku OPL z dnia 31 stycznia 2012 r.

Pismem z dnia 24 lutego 2012 r. (data wpływu do Urzędu Komunikacji Elektronicznej 27 lutego 2012 r.) PIIT wniosła o dopuszczenie do udziału w postępowaniu wszczętym na podstawie wniosku z dnia 31 stycznia 2012 r.

Pismem z dnia 1 marca 2012 r. (data wpływu do Urzędu Komunikacji Elektronicznej 1 marca 2012 r.), OPL wskazała terminy wdrożenia usług hurtowych objętych wnioskiem OPL z dnia 31 stycznia 2012 r.

Postanowieniem z dnia 14 marca 2012 r. Prezes UKE dopuścił KIGEiT do udziału w postępowaniu.

Pismem z dnia 14 marca 2012 r. (data wpływu do Urzędu Komunikacji Elektronicznej 15 marca 2012 r.), OPL zmodyfikowała wniosek OPL z dnia 31 stycznia 2012 r.

Postanowieniem z dnia 21 marca 2012 r. Prezes UKE dopuścił PIKE do udziału w postępowaniu.

Postanowieniem z dnia 22 marca 2012 r. Prezes UKE dopuścił PIIT do udziału w postępowaniu.

Pismem z dnia 29 marca 2012 r. (data wpływu do Urzędu Komunikacji Elektronicznej 30 marca 2012 r.) KIGEiT przedstawiła stanowisko w sprawie (zwane dalej „Stanowiskiem KIGEiT”), odnosząc się do poszczególnych, proponowanych przez OPL postanowień Oferty SOR w Części IV Usługa WLR w Rozdziale 5.

Pismem z dnia 11 maja 2012 r. (data wpływu do Urzędu Komunikacji Elektronicznej 11 maja 2012 r.) OPL przedstawiła swoje uwagi do Stanowiska KIGEiT.

Pismem z dnia 30 maja 2012 r. Prezes UKE zawiadomił strony, że do materiału dowodowego w niniejszym postępowaniu zostały włączone następujące dokumenty:

- decyzja z dnia 29 września 2010 r.,
- decyzja z dnia 5 kwietnia 2011 r.,
- decyzja z dnia 4 października 2011 r.,
- Oferta SOR.

Pismem z dnia 6 czerwca 2012 r. (data wpływu do Urzędu Komunikacji Elektronicznej 11 czerwca 2012 r.) KIGEiT przedstawiła uwagi do pisma OPL z dnia 11 maja 2012 r.

W dniach od 21 czerwca 2012 r. do 21 lipca 2012 r., zgodnie z art. 15 Pt, Prezes UKE przeprowadził postępowanie konsultacyjne (zwane dalej „postępowaniem konsultacyjnym I”) odnośnie projektu decyzji zatwierdzającej zmianę Oferty SOR.

OPL pismem z dnia 12 lipca 2012 r. (data wpływu do Urzędu Komunikacji Elektronicznej 12 lipca 2012 r.) przedstawiła stanowisko do konsultowanego projektu decyzji (zwane dalej „Stanowiskiem konsultacyjnym OPL I”). W ocenie OPL, Prezes UKE nie powinien dokonywać zmian projektu zmiany Oferty SOR przedstawionego przez OPL wraz w wnioskiem OPL z dnia 31 stycznia 2012 r. (zwanym dalej „Projektem OPL”), które powodują zmianę kształtu usługi detalicznej OPL. Według OPL, Projekt OPL odpowiadał postanowieniom art. 64 i 64a Pt, dlatego też zmiany poczynione w Projekcie OPL spowodują nieuzasadnione dla OPL koszty związane nie tylko z wdrożeniem wymagań dla przedsiębiorców telekomunikacyjnych (zwanymi dalej „PT”), ale także w konsekwencji w obszarze detalicznym. OPL stwierdziła, że zmiany Projektu OPL dokonane przez Prezesa UKE następują już po terminie wdrożenia usługi przez OPL i PT dla swoich klientów detalicznych. Zmiany dokonane przez Prezesa UKE w projekcie OPL nie powinny, zdaniem OPL, ingerować w kształt tej usługi, o ile kształt oferty przyjęty przez OPL nie jest sprzeczny z prawem. OPL podkreśliła, że zmiany Oferty SOR zaproponowane w Projekcie OPL stanowią efekt procesu Time – to - Market (zwany dalej „procesem TTM”), w którym brali udział przedstawiciele Prezesa UKE i PT. OPL wskazała, że obecnie wdrożony model był konsekwencją konieczności realizacji uprawnień abonentów bezpośrednio po wejściu w życie nowelizacji Pt i do tego modelu – konsultowanego podczas procesu TTM – Prezes UKE nie zgłaszał uwag. Tymczasem, w ocenie OPL, realizacja rozwiązań wskazanych w konsultowanym Projekcie OPL wymaga modyfikacji całego systemu, czasu i nakładów finansowych na zaprojektowanie i wdrożenie. W Stanowisku konsultacyjnym OPL I podkreślono, że projekt decyzji poddany postępowaniu konsultacyjnemu I nie powinien regulować zasad świadczenia usług o podwyższonej opłacie przez Część detaliczną OPL, gdyż Oferta SOR stanowi uszczegółowienie obowiązków OPL na rynkach hurtowych, a nie detalicznych. Stosowanie pojęcia „Część detaliczna OPL” jest nieuzasadnione odnośnie Usługi hurtowego dostępu do Sieci OPL (zwanej dalej „Usługą WLR”), bowiem Część detaliczna OPL nie nabywa Usługi WLR, a abonenci OPL nie są Abonentami Usługi WLR. Powyższe potwierdza, w ocenie OPL, że nie są możliwe wzajemne zobowiązania do zapłaty, jak wskazuje pkt 5.1 ust. 3 projektu decyzji, tj. rozliczenia z tytułu

m.in. sztucznego ruchu czy ruchu wygenerowanego na skutek włamania do Sieci OPL. Ponadto, OPL wskazała, że realizacja funkcjonalności, o których mowa w treści konsultowanego projektu decyzji, następuje nie za pomocą platformy sieci inteligentnej realizującej usługi blokad połączeń oraz progów kwotowych (zwanej dalej „Platformą”) a platformy usługowej. W Stanowisku konsultacyjnym OPL I, przedstawiono też szczegółowe uwagi do poszczególnych postanowień poddanego postępowaniu konsultacyjnemu I projektowi decyzji.

Exatel S.A. z siedzibą w Warszawie (zwana dalej „Exatel”) pismem z dnia 23 lipca 2012 r. (data wpływu do Urzędu Komunikacji Elektronicznej 24 lipca 2012 r.) przedstawiła stanowisko do konsultowanego projektu decyzji. W ocenie Exatel, brak jest uzasadnienia do ponoszenia dodatkowej opłaty za sam fakt ustanowienia blokady. Exatel wskazała, że dotychczas zarówno blokady, jak i ich dezaktywacja w zakresie połączeń wychodzących realizowane są przez OPL w ramach opłaty abonamentowej. Zdaniem Exatel, wprowadzenie opłaty dodatkowej jest tym bardziej zaskakujące, że zmiany Oferty SOR przedstawione w konsultowanym projekcie decyzji zmierzają do przerzucenia większości działań związanych z realizacją blokad połączeń i ustalania progów kwotowych na Exatel, podczas gdy do tej pory wszystkie przedmiotowe działania realizowała OPL. Tym samym, według Exatel proponowane zmiany Oferty SOR spowodują obniżenie kosztów po stronie OPL, a zwiększenie kosztów po stronie Exatel. W opinii Exatel, wątpliwym pozostaje fakt rozszerzenia usług o podwyższonej opłacie o numerację typu AUS, HESC czy CPP, które dotąd nie zostały zgłoszone jako numery usług o podwyższonej opłacie. Exatel wskazał, że jest skłonny zaakceptować opłatę za usługę monitorowania ruchu, dla którego abonent ustali limity kwotowe, jako zupełnie nową usługę, która nie była dotychczas świadczona przez OPL, w wysokości proporcjonalnej do udziału usługi „progi kwotowe” w całości opłaty wskazanej w Tabeli nr 38 pkt 5 Oferty SOR tj. opłaty za aktywne konto przypisane do pojedynczej Usługi WLR na Platformie realizującej usługi blokad połączeń oraz progów kwotowych. Jednocześnie Exatel wskazał, że realizowanie dotychczasowej polityki w zakresie ochrony abonentów przed nadużyciami i nieświadomym korzystaniem z usług o podwyższonej opłacie, a równocześnie przyjęcie Projektu OPL w proponowanej postaci, tj. ponoszenia miesięcznej opłaty za blokadę, spowoduje wzrost kosztów Exatel związanych z realizacją usługi. W związku z powyższym, akceptując zapisy Oferty SOR i jednocześnie utrzymując koszty związane ze świadczeniem Usługi WLR na dotychczasowym poziomie, Exatel wskazał, że będzie zmuszony odstąpić od automatycznych blokad dla połączeń na usługi o podwyższonej opłacie ograniczając się do blokad, które zamówią abonenci. W ocenie Exatel, powyższa sytuacja doprowadzi do nadużyć i wywoła wzrost reklamacji, a przede wszystkim uderzy w interes abonentów Exatel. Zdaniem Exatel, postanowienia Pt, które w założeniu miały chronić abonentów mogą w efekcie zmian zaproponowanych w konsultowanym projekcie decyzji doprowadzić do zmniejszenia poziomu ochrony abonentów, uniemożliwiając Exatel pro konsumenckie działania.

Pismem z dnia 23 lipca 2012 r. (data wpływu do Urzędu Komunikacji Elektronicznej 25 lipca 2012 r.) KIGeIT przedstawiła stanowisko konsultacyjne do konsultowanego projektu decyzji (zwane dalej „Stanowiskiem konsultacyjnym KIGeIT I”). W Stanowisku konsultacyjnym KIGeIT I zwróciła przede wszystkim uwagę na trzy kluczowe dla KIGeIT kwestie wynikające z konsultowanego projektu decyzji, tj. wprowadzenie odpłatności za usługę blokowania połączeń, zasady dostępności platformy informatycznej oraz brak kar umownych za brak realizacji lub nieprawidłową realizację zamówień PT. W ocenie KIGeIT, odpłatność za usługę blokowania połączeń nie znajduje uzasadnienia, z uwagi na fakt, że OPL przygotowała ją dla Części detalicznej OPL w celu realizacji uprawnień abonentów wynikających z Pt i dopiero w następnym kroku nastąpiło odwzorowanie przedmiotowej

usługi w ofercie hurtowej. KIGEiT wskazała, że Platforma realizuje funkcjonalności niezamawiane przez PT, z których nie będą oni korzystać. Zdaniem KIGEiT cały proces obsługi abonentów został przerzucony na PT, tym samym skoro dotychczasowe blokady centralowe wymagające większego zaangażowania OPL są świadczone nieodpłatnie, to obecne blokady, których koszty ustanowienia dla OPL są niższe, tym bardziej powinny być nieodpłatne. KIGEiT podkreśliła, że dotychczas obowiązującą zasadą w zakresie opłat związanych z Usługą WLR była zasada, zgodnie z którą OPL nie pobierała opłat hurtowych w sytuacji, gdy dana usługa dla klientów detalicznych OPL była nieodpłatna. Według KIGEiT, jeżeli Prezes UKE uzna za konieczne odzyskanie poniesionych przez OPL kosztów wybudowania Platformy powinien ustalić opłatę o charakterze jednorazowym, a nie miesięcznym, gdyż w ten sposób opłata ta będzie źródłem znacznych profitów dla OPL. KIGEiT wskazała, że projekt porozumienia w zakresie współpracy międzyoperatorskiej dotyczący zastosowania blokad usług o podwyższonej opłacie w odniesieniu do Abonentów Usługi WLR przekazany przez OPL do PT²⁵ nie zawierał żadnej odpłatności z tytułu świadczenia wyżej wymienionych usług przez OPL. Wprowadzenie opłaty za usługę blokady połączeń spowoduje odejście PT od stosowania automatycznych blokad połączeń (automatyzm polega na proponowaniu usługi blokowania połączeń już w momencie zawierania umowy abonenckiej), zatem PT będą zostawiali możliwość skorzystania z takiej usługi na wyraźne żądania klienta. W opinii KIGEiT, można oczekiwać, że w konsekwencji tylko nieliczni abonenci będą chcieli założyć taką blokadę. Tym samym, narażenie się na ryzyko wystąpienia fraudów, czy zawyżonych rachunków znacznie wzrośnie jak również wzrośnie liczba z tym związanych skarg klientów. Ponadto, KIGEiT wskazała, że Oferta SOR powinna określać dostępność Platformy na poziomie 100%, zaś każdy przypadek przekroczenia terminu realizacji usługi powinien wiązać się z obowiązkiem zapłaty przez OPL kary umownej. Jednocześnie, KIGEiT wskazała, że oferta powinna regulować kwestię kar umownych za niewykonanie przez OPL zobowiązań wobec PT związanych z usługami o podwyższonej opłacie. W Stanowisku konsultacyjnym KIGEiT I, przedstawiono też szczegółowe uwagi do poszczególnych postanowień poddanego postępowaniu konsultacyjnemu I projektowi decyzji.

Pismem z dnia 16 sierpnia 2012 r. Prezes UKE wezwał OPL, na podstawie art. 50 § 1 kpa do przedstawienia zgodnie z art. 40 ust. 2 Pt uzasadnienia kosztowego (w oparciu o najbardziej aktualne dane finansowe) opłaty za aktywne konto przypisane do pojedynczej Usługi WLR na Platformie dedykowanej dla usługi blokad połączeń oraz progów kwotowych. Jednocześnie, Prezes UKE wezwał OPL do przekazania wyjaśnień dotyczących możliwości zastosowania opłaty jednorazowej z tytułu dostępu do Platformy w miejsce opłaty miesięcznej.

Pismem z dnia 27 sierpnia 2012 r. (data wpływu do Urzędu Komunikacji Elektronicznej 27 sierpnia 2012 r.) OPL przedstawiła odpowiedź na wezwanie Prezesa UKE z dnia 16 sierpnia 2012 r. OPL wskazała, że uzasadnienie kosztowe do opłaty za aktywne konto przypisane do pojedynczej Usługi WLR na Platformie realizującej usługi blokad połączeń oraz progów kwotowych zostało przekazane do Prezesa UKE pismem z dnia 10 lutego 2012 r. W nawiązaniu do wyjaśnień w zakresie możliwości wprowadzenia opłaty jednorazowej w miejsce opłaty miesięcznej z tytułu dostępu do Platformy, OPL wskazała, że w uzasadnieniu kosztowym, o którym mowa powyżej, OPL wykazała, że koszty przypisane do usługi aktywnego konta do pojedynczej Usługi WLR na Platformie mają charakter cykliczny. W ocenie OPL, każda aktywacja konta przypisanego do Usługi WLR zajmuje pewną przestrzeń Platformy, gdzie są przechowywane dane konieczne do realizacji

²⁵ Negocjowany z PT projekt porozumienia w zakresie współpracy międzyoperatorskiej został załączony przez OPL do akt niniejszego postępowania pismem z dnia 11 maja 2012 r.

usługi blokady połączeń oraz ustanawiania progów kwotowych. Zdaniem OPL, przestrzeń na Platformie jest zajęta tak długo, jak długo abonent będzie miał aktywne konto, niezależnie od rodzaju wprowadzanych blokad oraz progów kwotowych, czy też ilości dokonywanych zmian parametrów blokad oraz progów. OPL podkreśliła, że zarówno koszty Platformy (reprezentowane przez odpis amortyzacyjny wybudowanego środka trwałego), jej utrzymania przez obsługę, czy zapewnienie zasilania i utrzymania powierzchni są ponoszone permanentnie i nie mają jakichkolwiek znamion kosztów ponoszonych jednorazowo.

Pismem z dnia 30 sierpnia 2012 r. (data wpływu do Urzędu Komunikacji Elektronicznej 3 września 2012 r.) OPL przedstawiła swoje uwagi do stanowisk konsultacyjnych KIGEiT i Exatel. Odnosząc się do argumentów KIGEiT i Exatel w zakresie ponoszenia opłaty za aktywne konto przypisane do pojedynczej Usługi WLR na Platformie realizującej usługi blokad połączeń oraz progów kwotowych, OPL wskazała, że Platforma koncentruje świadczenie usług, o których mowa w art. 64 i art. 64a Pt w jednym miejscu, co usprawnia zarządzanie i zwiększa skuteczność świadczenia usługi blokady połączeń i progów kwotowych. Ponadto, w ocenie OPL, uruchomienie Platformy umożliwiło udostępnienie interfejsu dla PT, którzy sami mogą aktywować/zmieniać/dezaktywować oraz kontrolować konta abonenckie. OPL podkreśliła, że Platforma umożliwiła również wdrożenie powiadomień o przekroczeniach limitów oraz wdrożenie raportowania „na żądanie” PT, które PT mogą sami wykonywać. W opinii OPL, KIGEiT w Stanowisku konsultacyjnym KIGEiT I pominęła zupełnie koszty związane z utrzymaniem Platformy, podczas gdy koszty te mają wpływ na koszty miesięczne i powinny mieć odzworowanie w kosztach ponoszonych przez PT. OPL wskazała, że w dłuższej perspektywie koszty licencji i utrzymania będą wyższe niż koszty jednorazowe poniesione w związku z uruchomieniem Platformy. OPL podkreśliła, że oprócz kosztów podlegających amortyzacji, OPL ponosi koszty cykliczne związane ze stałym funkcjonowaniem Platformy tj. koszty wynagrodzeń osób pracujących nad prawidłowym funkcjonowaniem urządzeń, koszty serwisów i napraw, koszty licencji, koszty energii elektrycznej zużywanej przez te urządzenia, koszty związane z utrzymaniem budynków, w których zainstalowane są urządzenia. Analizując argumentację KIGEiT, OPL wskazała, że KIGEiT nie wzięła pod uwagę faktu, iż gdyby OPL budowała Platformę wyłącznie na własne potrzeby, a nie również do obsługi w ramach Usługi WLR, to poniesione nakłady byłyby mniejsze. Z kolei, zdaniem OPL, wybudowanie oddzielnej Platformy dla PT implikowałoby nieporównywalnie wyższe koszty niż obecnie. Według OPL, rozwiązanie oparte na wspólnej Platformie nie tylko obniża koszt budowy i eksploatacji urządzeń, ale również realizuje zasadę niedyskryminacji Abonentów Usługi WLR, ponieważ wszyscy abonenci będą mieli zapewnione takie same funkcjonalności aktywnego konta na Platformie. W nawiązaniu do argumentacji KIGEiT w zakresie kar umownych i dostępności usług blokad połączeń w przypadku awarii Platformy, OPL wskazała, że niedostępność przedmiotowych usług mogłaby mieć miejsce, gdyby Platforma i tzw. „backup” uległy uszkodzeniu jednocześnie. Jednak wówczas niedostępność Platformy objawiałaby się brakiem możliwości realizacji połączeń na numery usług o podwyższonej opłacie, co nie spowoduje obciążania rachunków Abonentów Usługi WLR. Tym samym, w ocenie OPL, ewentualna niedostępność Platformy nie spowoduje powstania roszczeń po stronie Abonentów Usługi WLR wobec PT. Odnosząc się do opinii KIGEiT w zakresie dotychczasowych poziomów blokad (Prezes UKE wskazuje w tym miejscu, że w nomenklaturze Zaskarżonej decyzji poziomy blokady nazywane są wariantami blokad) OPL wskazała, że pełna realizacja obowiązków wynikających z treści art. 64 i art. 64a Pt w sposób najbardziej bezpieczny dla abonentów (w tym Abonentów Usługi WLR) może nastąpić, gdy zarówno blokady, jak i limity, powiadomienia i wszystkie nowe rozwiązania wprowadzone w związku z realizacją

uprawnień abonentów wynikających z powołanych powyżej przepisów Pt są w jednym miejscu, tj. na Platformie. OPL podkreśliła, że m.in. nastąpiło przejęcie „starych” blokad przez Platformę, dzięki czemu możliwe jest uniknięcie zagrożeń związanych z funkcjonowaniem dwóch systemów do zarządzania usługą blokad połączeń i progów kwotowych. W opinii OPL, dublowanie miejsc zakładania blokad może powodować sytuacje, które będą skutkować błędną obsługą abonentów, zarówno OPL jak i PT. Za nieuzasadnione OPL uznała również postulaty KIGEiT odnoszące się do ustanowienia dwóch rodzajów blokad połączeń. W ocenie OPL, rozwiązanie – wyróżnienie blokady twardej i blokady miękkiej, obecnie wdrożone już przez OPL, nie stanowi nadmiernej funkcjonalności Platformy, lecz służy zapewnieniu świadczenia usługi co najmniej na tym samym poziomie, co dotychczas oraz wynika z troski o abonenta, w tym również Abonenta Usługi WLR. W nawiązaniu do argumentów KIGEiT i Exatel odnoszących się do obowiązku informowania abonenta po przekroczeniu limitu miękkiego, OPL uznała, że obowiązek ten powinien być realizowany przez PT. Natomiast, według OPL, źródłem wszelkich innych komunikatów (o osiągnięciu limitu twardego, o przyczynie niemożności wykonania połączenia, itp.) powinna być Platforma. Zdaniem OPL, Platforma jest jedynym źródłem, które ma informacje on-line i w czasie rzeczywistym może nadać stosowny komunikat. OPL wskazała, że stosowane przez OPL komunikaty mają charakter uniwersalny. Jeżeli OPL miałaby umożliwić implementację własnych komunikatów, wówczas konieczne było by poniesienie kolejnych kosztów związanych z rozbudową pojemności Platformy i jej mocy obliczeniowej, zbudowaniu odpowiednich zabezpieczeń i interfejsów oraz przeniesieniu odpowiedzialności za ten fragment realizacji usług o podwyższonej opłacie na PT. Ponadto, OPL w piśmie z dnia 30 sierpnia 2012 r. wskazała, że nieuwzględnienie w ostatecznej decyzji uwag OPL będzie oznaczać konieczność wdrożenia po stronie OPL dodatkowego projektu, który zmieniłby dotychczas wprowadzone w OPL funkcjonalności. W ocenie OPL, projekt taki skutkowałby koniecznością poniesienia dodatkowych nakładów, jak również koniecznością wprowadzenia w decyzji harmonogramu wdrożenia, gdyż tak istotnych zmian OPL nie jest w stanie zaimplementować natychmiast. OPL podkreśliła, iż propozycja OPL opisana we Wniosku I została wdrożona, funkcjonuje w sposób prawidłowy i korzystają z niej PT.

W dniach od 21 lutego 2013 r. do 21 marca 2013 r., zgodnie z art. 18 Pt, Prezes UKE przeprowadził postępowanie konsolidacyjne odnośnie projektu decyzji zatwierdzającej zmianę Oferty SOR (zwane dalej „postępowaniem konsolidacyjnym I”).

Pismem z dnia 28 lutego 2013 r. (data wpływu pisma w wersji elektronicznej do Urzędu Komunikacji Elektronicznej 28 lutego 2013 r.) Komisja Europejska (zwana dalej „KE”) zwróciła się do Prezesa UKE z prośbą o wyjaśnienia odnośnie projektu decyzji. KE wniosła o odpowiedź na następujące kwestie:

1. Czy PT będą mieli możliwość rezygnacji z dostępu do Platformy w celu realizacji uprawnień abonentów dotyczących możliwości blokowania połączeń na numery usług o podwyższonej opłacie?
2. W jaki sposób OPL alokuje koszty poniesione w związku z utworzeniem i utrzymaniem Platformy służącej do realizacji blokad połączeń na numery usług o podwyższonej opłacie na użytkowników końcowych?
3. Czy OPL, zgodnie z zasadą niedyskryminacji, uwzględni w relacjach z Częścią detaliczną OPL, te same koszty hurtowe ponoszone w związku z udostępnieniem Platformy, co w stosunku do PT?

Pismem z dnia 5 marca 2013 r. Prezes UKE przekazał odpowiedź na ww. pismo KE. W odpowiedzi na kwestie podniesione przez KE, Prezes UKE wskazał co następuje.

Odnosząc się do wymienionego powyżej pytania nr 1 Prezes UKE podkreślił, że zgodnie z treścią projektu decyzji PT nie ma możliwości obsługi Abonentów Usługi WLR za pomocą innych narzędzi informatycznych niż Platforma. Taka możliwość dotyczy tylko abonentów korzystających z usług telekomunikacyjnych PT, którzy są przyłączeni bezpośrednio do sieci tego operatora. W odpowiedzi na pytanie nr 2 powyżej, Prezes UKE w pierwszej kolejności wyjaśnił, że dla abonentów usługa blokowania połączeń na numery usług o podwyższonej opłacie, zgodnie z przepisami prawa jest bezpłatna. W ocenie Prezesa UKE, OPL nie powinna nakładać na abonentów żadnych opłat związanych z realizacją usługi blokowania połączeń na numery usług o podwyższonej opłacie. Prezes UKE wskazał również, że wszelkie koszty związane z utworzeniem i utrzymaniem Platformy nie powinny w żadnej mierze oznaczać jakichkolwiek opłat dla abonentów. Takie stwierdzenie dotyczy nie tylko OPL ale również PT w zakresie realizacji uprawnień abonentów wynikających z art. 64 i art. 64a Pt. W dalszej części odpowiedzi na pytanie nr 2 powyżej, Prezes UKE opisał kolejne etapy związane ze sposobem alokacji kosztów ponoszonych w związku z ustanowieniem Platformy. Celem wyjaśnienia wątpliwości podniesionych przez KE w pytaniu nr 3 powyżej, Prezes UKE wskazał, że wszelkie obowiązki regulacyjne na regulowanych rynkach hurtowych są adresowane do OPL, a nie do OPL - Część hurtowa. Tym samym nie może być mowy, by Oferta SOR regulowała relacje w zakresie świadczenia usług hurtowych pomiędzy OPL - Część hurtowa, a Częścią detaliczną OPL. Nie ulega jednak wątpliwości, że na OPL został nałożony obowiązek, o którym mowa w art. 36 Pt, tj. równego traktowania przedsiębiorców telekomunikacyjnych w zakresie dostępu telekomunikacyjnego, w szczególności przez oferowanie jednakowych warunków w porównywalnych okolicznościach, a także oferowanie usług oraz udostępnianie informacji na warunkach nie gorszych od stosowanych w ramach własnego przedsiębiorstwa, lub w stosunkach z podmiotami zależnymi. Realizacja tego obowiązku podlega kontroli Prezesa UKE. Zatem, jak podkreślił Prezes UKE, wszelkie nieprawidłowości związane z realizacją usługi blokad połączeń na numery usług o podwyższonej opłacie dla Części detalicznej OPL w jakikolwiek sposób dyskryminujące operatorów alternatywnych (zwanych dalej „OA”) będą stanowiły podstawę do rozpoczęcia postępowań kontrolnych względem OPL. Na podstawie zebranego w sprawie materiału dowodowego Prezes UKE stwierdził również, że System Obsługi Limitów i Blokad (tzw. baza SOLiB) uruchomiony przez OPL dla PT jest tożsamy z systemem przeznaczonym do obsługi Części detalicznej OPL.

Pismem z dnia 21 marca 2013 r. (data wpływu do Urzędu Komunikacji Elektronicznej 22 marca 2013 r.) KE poinformowała o braku uwag do poddanego konsolidacji projektu decyzji.

Wykonując obowiązek, o którym mowa w art. 18 ust. 2 Pt, Prezes UKE opublikował dnia 26 marca 2013 r. komunikat na stronie internetowej Urzędu Komunikacji Elektronicznej informujący o wynikach postępowania konsolidacyjnego I.

Pismem z dnia 27 marca 2013 r. Prezes UKE poinformował podmioty biorące udział w postępowaniu o przysługującym im na podstawie art. 10 kpa prawie do zapoznania się z materiałem zgromadzonym w sprawie, a także do wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań w terminie 7 (siedmiu) dni od otrzymania pisma.

Pismem z dnia 29 marca 2013 r. (data wpływu do Urzędu Komunikacji Elektronicznej 2 kwietnia 2013 r.) OPL przedstawiła dodatkowe uwagi do Projektu OPL w brzmieniu przedstawionym w toku postępowania konsolidacyjnego I. OPL wskazała przede wszystkim, na fakt, że treść Projektu OPL w brzmieniu poddanym postępowaniu konsolidacyjnemu I jest niezgodna z obecnie funkcjonującym w OPL systemem obsługi

limitów i blokad połączeń oraz, że obecnie funkcjonujący w OPL system nie przewiduje wielu funkcjonalności, które przewidywał Projekt OPL poddany postępowaniu konsolidacyjnemu I.

Pismem z dnia 5 kwietnia 2013 r. (data wpływu do Urzędu Komunikacji Elektronicznej 9 kwietnia 2013 r.) KIGeIT przedstawiła kolejne stanowisko w sprawie, odnosząc się do brzmienia Projektu OPL poddanego postępowaniu konsolidacyjnemu I wraz ze złożeniem wniosków o przeprowadzenie dowodów. KIGeIT wniosła o przeprowadzenie dowodu dotyczącego czasu, w jakim OPL zakłada blokadę połączeń na numery usług o podwyższonej opłacie od momentu zgłoszenia zapotrzebowania przez abonenta OPL oraz o przeprowadzenie dowodu z porozumień międzyoperatorskich zawartych pomiędzy OPL i PT, w zakresie usługi blokowania połączeń na numery usług o podwyższonej opłacie. W treści przedmiotowego stanowiska KIGeIT podtrzymała swoją dotychczasową argumentację wskazującą na bezzasadność pobierania przez OPL opłaty za ustanawianie blokad i limitów połączeń na numery o podwyższonej opłacie. KIGeIT podtrzymała także swoje dotychczasowe stanowisko w zakresie komunikatów głosowych przekazywanych abonentom PT przez OPL. Ponadto, KIGeIT wskazała, na konieczność precyzyjnego określenia zasad postępowania w przypadku dotychczas ustanowionych blokad połączeń. Ponadto, KIGeIT ponownie wskazała na błędne pozostawienie otwartego katalogu numerów, które mogą zostać zablokowane przez Abonenta Usługi WLR i pozostawienie zdefiniowania zakresu tego katalogu tylko OPL. Po raz kolejny również, KIGeIT wniosła o zobowiązanie OPL do blokowania połączeń na numery usług o podwyższonej opłacie w ciągu 5 (pięciu) minut.

Pismem z dnia 16 kwietnia 2013 r., Prezes UKE wezwał KIGeIT do przedstawienia dodatkowych wyjaśnień w zakresie złożonych przez KIGeIT wniosków dowodowych, poprzez wskazanie sposobu przeprowadzenia dowodu na okoliczność trzy godzinnego opóźnienia w zakładaniu blokady połączeń na numery usług o podwyższonej opłacie od zgłoszenia zapotrzebowania przez abonenta OPL oraz wykazania okoliczności na jaką ma zostać przeprowadzony dowód z porozumień zawartych pomiędzy OPL a OA.

Pismem z dnia 25 kwietnia 2013 r. (data wpływu do Urzędu Komunikacji Elektronicznej 26 kwietnia 2013 r.) KIGeIT odpowiedziała na wezwanie Prezesa UKE z dnia 16 kwietnia 2013 r. wyjaśniając, że wnioski dowodowe zawarte w treści pisma z dnia 5 kwietnia 2013 r. mają na celu wykazanie możliwości zaistnienia zjawiska dyskryminacji w działaniach OPL.

Pismem z dnia 9 maja 2013 r., Prezes UKE wezwał OPL, na podstawie art. 50 § 1 kpa do przedstawienia wyjaśnień w zakresie wskazanym we wnioskach dowodowych KIGeIT złożonych pismem z dnia 5 kwietnia 2013 r. tj.

1. w jakim czasie od chwili zgłoszenia żądania przez abonenta OPL o ustanowienie blokady połączeń na numery usług o podwyższonej opłacie OPL realizuje zlecenie ustanowienia takiej blokady?
2. jak, zgodnie z regulaminami świadczenia usług detalicznych OPL, jest uregulowane zagadnienie braku obowiązku zapłaty przez abonenta OPL należności za połączenia na numery usług o podwyższonej opłacie wygenerowane po terminie, w którym OPL powinna była zablokować możliwość wykonywania połączeń na ww. numery?

Pismem z dnia 20 maja 2013 r. (data wpływu do Urzędu Komunikacji Elektronicznej 20 maja 2013 r.) OPL złożyła wniosek o przedłużenie terminu do złożenia wyjaśnień w związku z wezwaniem Prezesa UKE z dnia 9 maja 2013 r. do dnia 27 maja 2013 r.

Pismem z dnia 22 maja 2013 r. Prezes UKE przedłużył OPL termin do przedstawienia wyjaśnień do dnia 27 maja 2013 r.

Pismem z dnia 27 maja 2013 r. (data wpływu do Urzędu Komunikacji Elektronicznej 28 maja 2013 r.) OPL przedstawiła wyjaśnienia w sprawie. OPL wskazała, że realizacja blokad/limitów za pomocą aplikacji Telsin²⁶ odbywa się natychmiast po wprowadzeniu przez PT zamówień swoich abonentów. OPL zaznaczyła, że zakres usług i czas realizacji są takie same dla Abonentów Usługi WLR i OPL. Jednocześnie OPL podkreśliła, że czas realizacji tzw. „starej blokady” W02 (blokada połączeń: 700, 701, 708, 20(7, 8), 703, 704) wynosi 3 (trzy) godziny. OPL wskazała, że ww. blokada jest dostępna tylko dla Abonentów Usługi WLR i jest realizowana na Platformie. OPL wyjaśniła również, że w celu realizacji postanowień art. 64 i art. 64a Pt w nowym brzmieniu (tj. obowiązującym od dnia 4 maja 2012 r.) zamknięto dotychczas istniejące blokady dla abonentów OPL. Jednak w przeciwieństwie do abonentów OPL, Abonentom Usługi WLR ze względu na konieczność zachowania ciągłości świadczenia usług dla tych klientów, OPL pozostawiła „stare” poziomy w niezmienionej postaci. Obsługę „starych blokad” przejęła platforma WLR w związku z zamknięciem ich realizacji przez centrale OPL. Ponadto, OPL wskazała na szereg trudności związanych z utrzymywaniem dotychczas istniejących blokad równocześnie z nowo uruchomionymi zasadami realizacji limitów i blokad połączeń w systemie Telsin. OPL zwróciła uwagę, że utrzymywanie dotychczas istniejących blokad, jak proponuje KIGEiT (m.in. w Stanowisku konsultacyjnym KIGEiT I), działa na niekorzyść Abonentów Usługi WLR oraz samych PT i może powodować spory między Abonentem Usługi WLR, PT i OPL. Dlatego też, zdaniem OPL, słusznym jest likwidacja starych poziomów blokad, a realizacja postanowień art. 64 i 64a Pt powinna być wykonywana w jeden sposób dla wszystkich abonentów na tych samych zasadach. W odniesieniu do treści wezwania Prezesa UKE z dnia 9 maja 2013 r., OPL wyjaśniła również, że nie odnotowano przypadków, kiedy abonent mimo zlecenia aktywacji blokady, mógł wykonywać połączenia na numery usług o podwyższonej opłacie. Jednocześnie, OPL podkreśliła, że w regulaminach świadczenia usług telekomunikacyjnych o podwyższonej opłacie nie ma szczególnych postanowień dotyczących obowiązku abonenta do zapłaty za połączenia na numery usług o podwyższonej opłacie po zleceniu blokady. Ponadto, OPL ponownie odniosła się w treści pisma z dnia 27 maja 2013 r. do propozycji modyfikacji Oferty SOR przedstawionych przez KIGEiT w toku postępowania zakończonego wydaniem Zaskarżoną decyzją.

Pismem z dnia 29 maja 2013 r. (data wpływu do Urzędu Komunikacji Elektronicznej 31 maja 2013 r.) OPL przekazała Prezesowi UKE kopie porozumień w zakresie współpracy międzyoperatorskiej dotyczących usług o podwyższonej opłacie, opatrując je klauzulą „tajemnica OPL”.

Pismem z dnia 10 czerwca 2013 r. Prezes UKE wezwał OPL do przedstawienia wersji jawnej pisma z dnia 29 maja 2013 r. oraz przekazanie uzasadnienia objęcia ww. pisma klauzulą „tajemnica OPL”.

Postanowieniem z dnia 14 czerwca 2013 r. zgodnie z art. 207 ust. 1, w związku z art. 206 ust. 1 Pt oraz art. 123 kpa, Prezes UKE postanowił ograniczyć PIKE, KIGEiT oraz PIIT prawo wglądu do materiału dowodowego w zakresie załącznika nr 1, do przekazanego przez OPL pisma z dnia 10 lutego 2012 r.

Pismem z dnia 19 czerwca 2013 r. (data wpływu do Urzędu Komunikacji Elektronicznej 24 czerwca 2013 r.) OPL przekazała Prezesowi UKE wersje jawne załączników do pisma OPL z dnia 29 maja 2013 r.

²⁶ Nazwa własna Platformy w systemach informatycznych OPL

Pismem z dnia 28 czerwca 2013 r., Prezes UKE wezwał OPL, na podstawie art. 50 § 1 kpa do przedstawienia wyjaśnień w jaki sposób, narażający OPL na straty, operatorzy konkurencyjni mogliby wykorzystać informacje zawarte w treści porozumień międzyoperatorskich przekazanych przez OPL Prezesowi UKE pismem z dnia 29 maja 2013 r. lub wykazania, iż wykorzystanie przez operatorów konkurencyjnych informacji, w zakresie których OPL wniosła o potraktowanie ich jako tajemnica przedsiębiorstwa OPL zaoszczędzi im wydatków lub zwiększy zyski.

Pismem z dnia 28 czerwca 2013 r. (data wpływu do Urzędu Komunikacji Elektronicznej 3 lipca 2013 r.) KIGeIT przekazała Prezesowi UKE uwagi do stanowiska OPL z dnia 27 maja 2013 r. KIGeIT ponownie wskazała na konieczność utrzymania dotychczasowych poziomów blokad dla Abonentów Usługi WLR. KIGeIT podkreśliła również, że realizacja blokad połączeń powinna odbywać się natychmiast, a nie z opóźnieniem trzygodzinnym. KIGeIT wskazała, że nieuwzględnienie propozycji KIGeIT oznacza akceptację działań naruszających zasadę niedyskryminacji, o której mowa w art. 36 Pt. Po raz kolejny KIGeIT zwróciła uwagę na konieczność rezygnacji z opłaty za usługę realizacji blokad i ustanawiania limitów połączeń. KIGeIT wskazała, że opłata ponoszona przez PT za korzystanie z Usługi WLR uwzględnia również opłatę za ustanawianie blokad połączeń na numery usług o podwyższonej opłacie. Ponadto, KIGeIT zgodziła się z opinią OPL, że Abonent Usługi WLR powinien mieć możliwość dokonania dezaktywacji blokady w każdym momencie. Jednakże, w ocenie KIGeIT zasadnym byłoby również umożliwienie dezaktywacji blokady na koniec okresu rozliczeniowego – gdyż takie może być życzenie Abonenta Usługi WLR. Odnosząc się do postulatu OPL, by wprowadzić ograniczenia w zakresie możliwości ustanawiania blokad połączeń (tj. ograniczenie zakresu numeracji tylko do numeracji stosowanej przez OPL, ustalenie wspólnego progu dla numerów MSN i DDI, ograniczenie blokad tylko do numerów wliczanych do progu kwotowego), KIGeIT wskazała, że niedopuszczalne jest akceptowanie działalności OPL polegającej na narzucaniu rynkowi telekomunikacyjnemu własnych rozwiązań. Jednocześnie KIGeIT podkreśliła, że uprzednie wprowadzenie jakichkolwiek rozwiązań przez OPL nie może być argumentem za zmianą oferty ramowej zgodnie z życzeniem OPL. KIGeIT zaznaczyła, że propozycja OPL, aby PT mogli zakładać blokady połączeń na numery usług o podwyższonej opłacie wyłącznie w granicy 100 PLN - 1000 PLN oznacza bezpośrednie naruszenie przez OPL zasady niedyskryminacji. KIGeIT powołała się bowiem na treść dostępnego na stronie internetowej Orange.pl cennika usług telekomunikacyjnych dla tzw. „Dopasowanych Planów dla Domu”, obowiązującego od dnia 1 stycznia 2013 r., zgodnie z którym OPL oferuje własnym abonentom wysokość limitu kwotowego z przedziału od 35 PLN do 1000 PLN. Nawiązując do stanowiska OPL w zakresie wyłączenia obowiązku zapłaty przez PT za ruch generowany na numery usług o podwyższonej opłacie po zleceniu blokady, KIGeIT stwierdziła, że funkcjonalność ustanawiania blokad połączeń na ww. numery jest zapewniana przez OPL i to OPL powinna ponosić odpowiedzialność za niezrealizowanie /nieprawidłowe zrealizowanie polecenia ustanowienia blokady.

Pismem z dnia 8 lipca 2013 r. (data wpływu do Urzędu Komunikacji Elektronicznej 10 lipca 2013 r.) OPL przekazała Prezesowi UKE dokumenty stanowiące załączniki do pism OPL z dnia 29 maja 2013 r. oraz dnia 19 czerwca 2013 r. w wersji jawnej.

Pismem z dnia 29 lipca 2013 r. Prezes UKE wezwał OPL, na podstawie art. 50 § 1 kpa do przedstawienia zgodnie z art. 40 ust. 2 Pt uzasadnienia kosztowego (w oparciu o najbardziej aktualne dane finansowe) opłaty za aktywne konto przypisane do pojedynczej Usługi WLR na Platformie.

Pismem z dnia 9 sierpnia 2013 r. (data wpływu do Urzędu Komunikacji Elektronicznej 12 sierpnia 2013 r.) KIGeIT przekazała dodatkowe stanowisko w sprawie. KIGeIT

ponownie podkreśliła, że ustanawianie blokad i limitów połączeń na numery usług o podwyższonej opłacie powinno być realizowane z maksymalnym 5 (pięciu) minutowym opóźnieniem. Zdaniem KIGEiT, taka możliwość wynika z treści porozumień międzyoperatorskich, dotyczących usługi blokowania połączeń na numery usług o podwyższonej opłacie, znajdujących się w aktach sprawy. W ocenie KIGEiT, brak jest powodów, aby Prezes UKE zatwierdzał w ofercie ramowej gorsze warunki świadczenia usług niż zawarte w dotychczasowych umowach międzyoperatorskich. Analizując treść porozumień międzyoperatorskich, o których mowa powyżej, KIGEiT wskazała, że w pełni uzasadnionym i zgodnym z możliwościami technicznymi OPL jest ustalenie progu kwotowego na dowolną kwotę z przedziału 35 PLN - 1000 PLN. Ponownie KIGEiT poddała w wątpliwość zasadność wprowadzenia opłaty za aktywne konto przypisane do pojedynczej Usługi WLR na Platformie. W ocenie KIGEiT, koszty obsługi świadczenia usługi blokowania połączeń i ustanawiania progów kwotowych zostały uwzględnione w opłacie abonamentowej za dostęp do Usługi WLR. Ponadto, KIGEiT podkreśliła, że opłata proponowana przez OPL nie uwzględnia zmniejszenia kosztów funkcjonowania Platformy związanego ze zmniejszoną ilością zamówień składanych w ramach Usługi WLR. Jednocześnie, KIGEiT zwróciła się do Prezesa UKE z wnioskiem o wyjaśnienie następujących kwestii:

- ilu abonentów, aktualnie korzysta z możliwości zakładania blokad połączeń na numery usług o podwyższonej opłacie, w oparciu o funkcjonalność aplikacji Telsin? Przekazane informacje powinny opierać się o dane rzeczywiste (a nie szacunkowe), z uwzględnieniem podziału na abonentów OPL i Abonentów Usługi WLR;
- czy aplikacja Telsin posiada funkcjonalności umożliwiające PT korzystającym z Usługi WLR zakładanie blokad połączeń na numery usług o podwyższonej opłacie, na co najmniej te same numery, na które OPL ma obowiązek zakładania blokad połączeń w związku z aktualnym brzmieniem Oferty SOR?
- czy aplikacja Telsin zapewni blokady połączeń na numery 70x, w co najmniej takim samym zakresie, jak jest to możliwe na bazie postanowień Oferty SOR dotyczących Usługi WLR?

Pismem z dnia 14 sierpnia 2013 r. (data wpływu do Urzędu Komunikacji Elektronicznej 21 sierpnia 2013 r.) OPL przedstawiła uzasadnienie kosztowe opłaty za aktywne konto przypisane do pojedynczej Usługi WLR na Platformie, przygotowane w oparciu o aktualne dane finansowe (zwane dalej „Uzasadnieniem kosztowym II”). OPL wykazała, że przedmiotowa opłata powinna wynosić 0,05 PLN.

Pismem z dnia 21 sierpnia 2013 r. Prezes UKE wezwał OPL, na podstawie art. 50 § 1 kpa do przedstawienia wyjaśnień w zakresie wskazanym w piśmie KIGEiT z dnia 9 sierpnia 2013 r.

Pismem z dnia 29 sierpnia 2013 r. (data wpływu do Urzędu Komunikacji Elektronicznej 30 sierpnia 2013 r.) OPL przekazała odpowiedź na wezwanie Prezesa UKE z dnia 21 sierpnia 2013 r. wskazując m.in., że aplikacja Telsin posiada funkcjonalności umożliwiające PT korzystającym z Usługi WLR zakładanie blokad połączeń na numery usług o podwyższonej opłacie, na co najmniej te same numery, na które OPL ma obowiązek zakładania blokad połączeń w związku z aktualnym brzmieniem Oferty SOR. W pozostałym zakresie pismo OPL zostało objęte klauzulą „tajemnica przedsiębiorstwa OPL”.

Pismem z dnia 2 września 2013 r. (data wpływu do Urzędu Komunikacji Elektronicznej 3 września 2013 r.) OPL przekazała Prezesowi UKE wersję jawną Uzasadnienia kosztowego II.

Postanowieniem z dnia 5 września 2013 r. zgodnie z art. 207 ust. 1, w związku z art. 206 ust. 1 Pt oraz art. 123 kpa, Prezes UKE postanowił ograniczyć PIKE, KIGeIT oraz PIIT prawo wglądu do materiału dowodowego w zakresie załącznika nr 1, do przekazanego przez OPL pisma z dnia 29 sierpnia 2013 r.

Postanowieniem z dnia 6 września 2013 r. zgodnie z art. 207 ust. 1, w związku z art. 206 ust. 1 Pt oraz art. 123 kpa, Prezes UKE postanowił ograniczyć PIKE, KIGeIT oraz PIIT prawo wglądu do materiału dowodowego w zakresie załącznika nr 1, do przekazanego przez OPL pisma z dnia 14 sierpnia 2013 r.

W dniach od 14 listopada 2013 r. do 14 grudnia 2013 r., zgodnie z art. 15 Pt, Prezes UKE przeprowadził ponowne postępowanie konsultacyjne odnośnie projektu decyzji zatwierdzającej zmianę Oferty SOR (zwane dalej „postępowaniem konsultacyjnym II”).

Pismem z dnia 28 listopada 2013 r. Prezes UKE zawiadomił strony, że do materiału dowodowego w sprawie zostało włączone pismo OPL z dnia 29 maja 2013 r. nr TKRB/OPL-241/05/13.

Pismem z dnia 13 grudnia 2013 r. (data wpływu do Urzędu Komunikacji Elektronicznej 13 grudnia 2013 r.) OPL przedstawiła stanowisko do konsultowanego projektu decyzji (zwane dalej „Stanowiskiem konsultacyjnym OPL II”). OPL wskazała, że poddany konsultacjom projekt decyzji zasadniczo odpowiada intencjom wyrażonym w Projekcie OPL, z zastrzeżeniem uwag szczegółowych, o których mowa poniżej w Stanowisku konsultacyjnym OPL II. W Stanowisku konsultacyjnym OPL II, podkreślono, że Prezes UKE wprowadzając zmiany do oferty hurtowej OPL nie powinien dokonywać takich zmian, które powodują zmianę usługi detalicznej OPL. Zdaniem OPL, zmiany poczynione przez Prezesa UKE w Projekcie OPL spowodują nieuzasadnione dla OPL koszty związane nie tylko z wdrożeniem wymagań dla PT, ale także w konsekwencji w obszarze detalicznym. W ocenie OPL, Prezes UKE nie powinien ingerować w zmiany systemowe po stronie detalicznej OPL, o ile realizują one uprawnienia abonentów. W Stanowisku konsultacyjnym OPL II, OPL podniosła następujące zastrzeżenia do poddanego konsultacjom projektu decyzji:

- koniecznym jest zastąpienie zwrotu „Platforma sieci inteligentnej” zwrotem „Platforma usługowa”;
- należy dokonać zmian w tytule poz. nr 5 w Tabeli nr 38 Część I Ogólna Oferty SOR, Rozdział 9, pkt 9.6;
- zakres wariantów blokad przedstawiony w Tabeli nr 39, poz. I, lit. W, Część I Ogólna Oferty SOR, Rozdział 9, pkt 9.6, zdaniem OPL, powinien odnosić się tylko do blokad zrealizowanych zgodnie z Modelem Wymiany Danych – Procesy (zwanego dalej „MWD-Procesy”). Powyższe, według OPL, oznacza konieczność usunięcia lit. a – e;
- zakres wariantów blokad przedstawiony w Tabeli nr 39, poz. I, lit. X, Część I Ogólna Oferty SOR, Rozdział 9, pkt 9.6 powinien odnosić się tylko do wariantów blokad realizowanych przez Platformę. Analogiczne zmiany powinny znaleźć się również w Tabeli nr 40;
- w treści decyzji powinien być określony dokładny wykaz blokad, realizowanych przez Platformę zgodnie z wykazem zaproponowanym przez OPL;

- z pkt. 5.1 ust. 2 należy usunąć lit. e, ponieważ zakres numeracyjny 64x nie realizuje połączeń o podwyższonej opłacie, zakres ten jest obecnie ujęty i realizowany w obowiązujących w OPL wariantach blokad;
- należy usunąć z treści projektowanej decyzji uprawnienie dla PT do modyfikacji wariantów blokad, tj. pkt. 5.1 ust. 2 lit. c. Zdaniem OPL, proponowane przez Prezesa UKE zmiany Projektu OPL wykraczają poza obecny zakres oferty OPL – abonenci OPL nie mogą modyfikować wariantów blokad;
- OPL zaproponowała pozostawienie klientowi możliwości określenia daty dezaktywacji blokady, w oparciu o treści pkt 5.2 ust. 3. OPL wskazała, że rozwiązanie obecnie obowiązujące umożliwi PT dezaktywację blokady poprzez wpisanie daty, w tym również końcową datę okresu rozliczenia u danego PT;
- należy usunąć z wykazu danych zasilających Platformę, tj. pkt 5.2 ust. 4, pozycje dotyczące numeru cyklu bilingowego oraz numeru identyfikacyjnego danego abonenta w systemach PT, jako dane nadmiarowe i niewystępujące w bazie SOLiB;
- za nadmiarową OPL uznała również informację zawartą w pkt 5.2 ust. 6, o algorytmie matematycznym stosowanym do prawidłowego uruchomienia blokady;
- OPL podtrzymała swoje dotychczasowe stanowisko, odnośnie pkt 5.2 ust. 8, wskazujące na konieczność umożliwienia OPL prawa wglądu do danych, którymi PT zasila Platformę. Zdaniem OPL, brak możliwości wglądu do ww. danych utrudni OPL ocenę zasadności składanych reklamacji, z uwagi na brak możliwości sprawdzenia przez OPL poprawności wprowadzania przez PT reklamowanych usług (terminu czy też samego wprowadzenia usługi);
- OPL wskazała, na brak funkcjonalności systemu OPL do informowania Abonenta Usługi WLR o zmianie wysokości opłaty za połączenie na 10 (dziesięć) sekund przed zmianą, o czym mówi pkt 5.2 ust. 9. W opinii OPL, brak jest takich usług, a treść konsultowanego projektu decyzji wykracza w przedmiotowym zakresie poza zakres określony uprawnieniami abonenckimi wskazanymi w Pt;
- zapewnienie kanału awaryjnego w sytuacji awarii/prac planowych na Platformie wykracza poza zakres oferty detalicznej OPL, Abonenci OPL nie mają zapewnionego tego typu kanału awaryjnego. Zdaniem OPL (w odniesieniu do treści pkt 5.2 ust. 11) bez informacji z Platformy przygotowanie bezpiecznego systemu kanału awaryjnego nie opartego na duplikacji obecnego systemu będzie bardzo kosztowne i z tego względu niezasadne ofertowo;
- OPL wskazała, na brak funkcjonalności istniejącego systemu OPL do obsługi blokad i limitów połączeń dla jednoczesnego uruchamiania blokad miękkich i twardych oraz ustanawiania limitów kwotowych za minutę połączenia, o czym mowa w pkt 5.2 ust. 15;
- należy określić w pkt 5.2 ust. 17 czas lub zakres migracji starych blokad, ponieważ istnieje możliwość nadużyć podczas procesu przenoszenia danych przez PT;
- koniecznym jest wskazanie w pkt 5.2.1 ust. 3, że blokady mogą być ustanawiane dla pojedynczego numeru, gdyż zakładanie blokad na cały dostęp numeracyjny dla numeracji DDI i MSN uniemożliwi Abonentom Usługi WLR korzystanie z uprawnień wynikających z Pt;
- należy usunąć postanowienia treści projektu decyzji poddanego konsultacjom pkt 5.2.1 ust. 4, dotyczące ustalania progu kwotowego na czas określony lub na czas

nieokreślony, z uwagi na brak takiej funkcjonalności w obowiązującym systemie OPL;

- za niewłaściwe w świetle uprawnień abonenckich wynikających z Pt należy uznać postanowienia treści projektu decyzji poddanego konsultacjom pkt 5.2.1 ust. 9a w zakresie nadawania komunikatu o przekroczeniu progu kwotowego po zakończeniu połączenia;
- OPL zaproponowała, by w zakresie sposobu udostępniania informacji o przekroczeniu przez Abonenta Usługi WLR progu kwotowego, o czym mowa w pkt 5.2.1 ust. 9c wprowadzić postanowienia analogiczne, do tych istniejących w Części IV, Rozdział 7 Oferty SOR w zakresie przekazywania danych bilingowych i rozliczeniowych dla Usługi WLR;
- należy wykreślić postanowienie, o którym mowa w pkt 5.2.1 ust. 10 b) sentencji projektu decyzji poddanej postępowaniu konsultacyjnemu II, z uwagi na jego nadmiarowość i sprzeczność z postanowieniami pkt 5.2.1 ust. 10 a);
- OPL wskazała na nieprecyzyjność postanowień pkt 5.2.2 ust. 3 sentencji projektu decyzji poddanej postępowaniu konsultacyjnemu II, które, w ocenie OPL, są prawdziwe tylko przy założeniu, że jest mowa o blokadzie twardej;
- OPL wniosła o uzupełnienie postanowień sentencji projektu decyzji poddanej postępowaniu konsultacyjnemu II, o postanowienia dotyczące zasad ustanawiania dotychczasowych blokad i limitów połączeń dla abonentów, którzy zostali poddani procesowi migracji międzyoperatorskiej;

Ponadto, w Stanowisku konsultacyjnym OPL II, OPL wskazała, że nowe funkcjonalności w zakresie ustanawiania blokad i limitów połączeń na numery usług o podwyższonej opłacie spowodują poniesienie przez OPL dodatkowych kosztów związanych z rozbudową Platformy, których wykorzystanie, zdaniem OPL, będzie realizowane w minimalnym stopniu. OPL podkreśliła, że powyższa sytuacja może ponieść za sobą również konieczność rekalkulacji kosztów, co może mieć wpływ na wysokość kosztów utrzymania Platformy. Jednocześnie, OPL zaproponowała, by nowe, jej zdaniem, nadmiarowe funkcjonalności, które nie są częścią oferty detalicznej OPL, a wynikają z potrzeb zainteresowanych PT, po przeprowadzeniu konsultacji na rynku zostały wprowadzone do oferty komercyjnej OPL. Zdaniem OPL, w ten sposób odpowiedzialność usługową poniosą wszystkie zainteresowane strony, z korzyścią dla użytkowników końcowych. OPL wskazała, że obecnie wdrożone funkcjonalności opisane w porozumieniach międzyoperatorskich w zakresie realizacji blokad połączeń o podwyższonej opłacie wypełniają przepisy Pt. Dlatego też, OPL wniosła o utrzymanie obecnego kształtu funkcjonalności wynikających z postanowień ww. porozumień.

Pismem z dnia 13 grudnia 2013 r. (data wpływu do Urzędu Komunikacji Elektronicznej 16 grudnia 2013 r.) KIGEiT przedstawiła swoje stanowisko odnośnie konsultowanego projektu decyzji (zwanego dalej „Stanowiskiem konsultacyjnym KIGEiT II”). KIGEiT wskazała, że w pełni podtrzymuje dotychczas przedstawiane stanowiska w sprawie. Jednocześnie, KIGEiT podkreśliła, że po zmianach wprowadzonych przez Prezesa UKE do Projektu OPL na skutek postępowania konsultacyjnego I, w większości aspektów poddany konsultacjom projekt decyzji odpowiada potrzebom rynkowym i jest w pełni zgodny z obowiązującymi przepisami prawa. Niemniej jednak, KIGEiT podniosła konieczność wyjaśnienia następujących kwestii:

- zasadności pobierania opłaty za aktywne konto realizujące usługi blokady połączeń oraz progów kwotowych. KIGEiT ponownie (w toku postępowania zakończonego wyaniem Zaskarżonej decyzji) wskazała, że koszty związane z budową i utrzymaniem Platformy nie stanowią kosztów przyrostowych. Ponadto, KIGEiT podkreśliła, że zarówno dla Części detalicznej OPL, jak i dla PT, Platforma działa w sposób identyczny i realizuje dokładnie te same funkcje, co potwierdza treść pkt 5.2.1 ust. 2a sentencji projektu decyzji poddanego postępowaniu konsultacyjnemu II. Zdaniem KIGEiT, OPL nie musiała realizować jakichkolwiek dodatkowych funkcjonalności wyłącznie dla potrzeb PT. W ocenie KIGEiT, OPL nie musi ponosić większych kosztów związanych z obsługą Platformy dla potrzeb PT, gdyż obsługa Platformy, a także wszystkie czynności związane z aktywacją /dezaktywacją blokad są realizowane przez OPL. W konsekwencji, zdaniem KIGEiT, Prezes UKE nie wykazał zasadności pobierania opłaty w wysokości 0,05 PLN za aktywne konto na Platformie. Nie uwzględnienie postulatu KIGEiT w zakresie usunięcia przedmiotowej opłaty z treści decyzji poddanej postępowaniu konsultacyjnemu II pogorszy możliwości PT konkurowania z OPL w sektorze stacjonarnych usług głosowych. KIGEiT zwróciła uwagę, że przedmiotowa opłata nie jest pobierana przez Część detaliczną OPL, a musi być uwzględniana w kosztach sprzedaży głosowych usług detalicznych. Mając powyższe na względzie, KIGEiT wniosła o przeprowadzenie dowodu, czy opłata i koszt utrzymania konta realizującego usługi blokady połączeń oraz progów kwotowych jest uwzględniany, podczas analizy głosowych cenników detalicznych, podlegających zatwierdzeniu przez Prezesa UKE na podstawie art. 48 Pt. W ocenie KIGEiT, istnieje bowiem ryzyko, że wprowadzenie przedmiotowej opłaty doprowadzi do sytuacji, w której będą funkcjonowały na rynku telekomunikacyjnym usługi detaliczne OPL, które nie były zweryfikowane pod kątem przedmiotowej opłaty, zarówno po stronie hurtowej, jak i detalicznej. Zdaniem KIGEiT, celem prawidłowej realizacji obowiązków regulacyjnych nałożonych na OPL Decyzją SMP 8, m.in. w zakresie zapewnienia równego traktowania PT i Części detalicznej OPL, PT nie powinni uiszczać opłaty za aktywne konto na Platformie, skoro opłata taka nie jest pobierana od abonentów OPL. KIGEiT ponownie wskazała, że funkcjonalność zakładania blokad połączeń na numery usług o podwyższonej opłacie jest już uwzględniona w opłacie za Usługę WLR wynoszącej 20,05 PLN. Dlatego też, KIGEiT po raz kolejny w ramach niniejszego postępowania wniosła o modyfikację projektu decyzji w brzmieniu nadanym w toku postępowania konsultacyjnego II poprzez wykreślenie opłaty za konto na Platformie;
- zapewnienia funkcjonowania dotychczasowych, bezpłatnych poziomów blokad. Zdaniem KIGEiT, ewentualne wycofanie się z obowiązujących rozwiązań, rodzi konieczność obniżenia opłaty za korzystanie przez PT z Usługi WLR, co najmniej o równowartość oszczędności, jakie OPL poniesie z zaprzestania świadczenia dotychczasowych blokad. KIGEiT wskazała, że uzasadnienie projektu decyzji poddanego postępowaniu konsultacyjnemu II sugeruje zasadność pobierania przez OPL opłaty za aktywne konto na Platformie za blokady ustanowione po 4 maja 2012 r., co nie znajduje podstaw prawnych i, w ocenie KIGEiT, zasługuje na ponowne przeprowadzenie postępowania konsultacyjnego. W opinii KIGEiT, nie ma powodów, aby PT rezygnowali z bezpłatnych blokad, oferowanych przez OPL zgodnie z obowiązującymi aktualnie umowami międzyoperatorskimi. Co więcej, zdaniem KIGEiT, postanowienia pkt 5.12 ust. 17 sentencji konsultowanego projektu decyzji będą miały zastosowanie do wszystkich blokad określonych w Tabeli nr 39 i Tabeli nr 40 założonych do czasu podpisania umowy

międzyoperatorskiej opartej na sentencji decyzji w brzmieniu nadanym w toku postępowania konsultacyjnego II. KIGEiT wskazała również, że z sentencji decyzji w brzmieniu nadanym w toku postępowania konsultacyjnego II nie wynika obowiązek migracji dotychczas ustanowionych blokad połączeń na Platformę. Jednocześnie, KIGEiT zakwestionowała takie podejście wskazując, że dotychczas ustanowione blokady połączeń na numery usług o podwyższonej opłacie powinny funkcjonować w niezmienionym kształcie. W ocenie KIGEiT, ewentualne zmiany w dotychczasowych blokadach wymagają zmniejszenia opłaty za Usługę WLR, a modyfikacje decyzji w przedmiotowym zakresie wymagają przeprowadzenia postępowania konsultacyjnego. W przypadku pozostawienia obecnego brzmienia treści decyzji w brzmieniu nadanym w toku postępowania konsultacyjnego II w omawianym zakresie, zdaniem KIGEiT, niezbędnym jest określenie terminu przejściowego, w jakim taka migracja winna być przeprowadzona. KIGEiT wskazała, że proces taki powinien trwać co najmniej 12 (dwanaście) miesięcy;

- dokonania zmiany zakresu numeracji podlegającej reżimowi określonemu w art. 64 i art. 64a Pt. Zdaniem KIGEiT, należy wykreślić z treści sentencji konsultowanego projektu decyzji pkt 5.1 ust. 2a, ponieważ brzmienie przedmiotowego ustępu w praktyce prowadzi do wyłączności OPL w interpretacji postanowień Pt. W opinii KIGEiT, każdy PT powinien samodzielnie decydować o zakresie usług, które podlegają pod reżim art. 64 Pt i art. 64a Pt. Jeżeli PT nie będą mogli zablokować numeracji nieuznanej przez Część detaliczną OPL za usługi o podwyższonej opłacie, OPL powinna ponosić konsekwencje takiego stanu rzeczy. Jednocześnie, KIGEiT wniosła o wykreślenie pkt 5.1 ust. 2 d, z uwagi na jego niejasność. W ocenie KIGEiT, zakres numeracji został określony w ust. 2 i nie ma wątpliwości, o jakie numery chodzi, a ewentualna zmiana numeracji podlegającej według OPL reżimowi określonemu w art. 64 Pt i art. 64a Pt, zgodnie z ust. 2 d jest pozostawiona wyłącznej, jednostronnej decyzji OPL. Powyższe jest, zdaniem KIGEiT, nieuzasadnione w świetle przepisów prawa;
- konieczności wprowadzenia kary umownej z tytułu niewykonania umowy międzyoperatorskiej w zakresie świadczenia usługi blokowania i ustanawiania limitów połączeń na numery usług o podwyższonej opłacie. Zdaniem KIGEiT, istnieje ryzyko, że OPL nie będzie wypełniała zobowiązań związanych z zapewnieniem funkcjonalności na Platformie. Jednocześnie, KIGEiT podkreśliła, że dochodzenie odszkodowań „na zasadach ogólnych”, jak to określił Prezes UKE w treści uzasadnienia konsultowanego projektu decyzji, w sprawach związanych z rynkiem telekomunikacyjnym jest niezmiernie trudne. W ocenie KIGEiT, brak kary umownej oznacza, że po stronie OPL nie ma elementu mobilizującego do wykonywania postanowień umowy międzyoperatorskiej. Tym samym, KIGEiT zwróciła się do Prezesa UKE o uzupełnienie katalogu kar umownych o karę umowną w wysokości 1000 (jeden tysiąc) PLN w przypadku niedostępności Platformy, za każdą rozpoczętą godzinę niedostępności.

Ponadto, w treści Stanowiska konsultacyjnego KIGEiT II, KIGEiT wniosła o modyfikację postanowień Projektu OPL w ten sposób, by blokady nie dotyczyły „*generalnie*” numeracji określonej w pkt 5.1 ust. 2, lecz numeracji, która została zablokowana przez konkretnego Abonenta Usługi WLR.

Pismem z dnia 23 grudnia 2013 r., Prezes UKE wezwał KIGEiT do przedstawienia dodatkowych wyjaśnień w zakresie złożonego przez KIGEiT wniosku dowodowego, poprzez wskazanie sposobu i okoliczności na jaką ma zostać przeprowadzony dowód

czy opłata i koszt utrzymania konta realizującego usługi blokady połączeń oraz progów kwotowych jest uwzględniany podczas analizy głosowych cenników detalicznych OPL.

Pismem z dnia 8 stycznia 2014 r., (data wpływu do Urzędu Komunikacji Elektronicznej 13 stycznia 2014 r.) KIGEiT przedstawiła odpowiedź na wezwanie Prezesa UKE z dnia 23 grudnia 2013 r. KIGEiT wyjaśniła, że skoro w postępowaniu w przedmiocie zmiany Oferty SOR, Prezes UKE uznał, że OPL ponosi koszty związane ze świadczeniem usługi hurtowej jaką jest usługa blokowania połączeń i ustanawiania limitów na numery usług o podwyższonej opłacie, to podobnie koszty takie są ponoszone przy świadczeniu usług detalicznych. W konsekwencji koszty tych czynności, w opinii KIGEiT, powinny być uwzględnione w cenie abonamentu, gdyż OPL nie może pobierać odrębnej opłaty za te czynności. Z uwagi na fakt, że Prezes UKE odmawia KIGEiT dostępu do wniosków OPL składanych na podstawie art. 48 ust. 1 Pt, KIGEiT podkreśliła, że nie może ustalić, czy OPL faktycznie wykazuje w kosztach świadczenia usług abonamentu koszty związane z wykonywaniem obowiązków wynikających z Pt, w związku z realizacją połączeń na numery usług o podwyższonej opłacie. KIGEiT zaznaczyła, że jest to wiedza posiadana przez Prezesa UKE z urzędu, a tym samym weryfikacja taka nie powinna nastęrczać kłopotów Prezesowi UKE.

Pismem z dnia 15 stycznia 2014 r. Prezes UKE zawiadomił strony, że do materiału dowodowego w postępowaniu zostały włączone następujące dokumenty:

- Stanowisko Prezesa UKE z dnia 15 lipca 2010 r. w sprawie kontroli przestrzegania przez operatora o znaczącej pozycji na rynku detalicznym niektórych obowiązków regulacyjnych, w tym cenników i regulaminów świadczenia usług;
- Pismo OPL z dnia 22 sierpnia 2013 r. (data wpływu do Urzędu Komunikacji Elektronicznej 26 sierpnia 2013 r.) nr TKRU/JS/49/08/13, stanowiące wersję jawną uzasadnienia wysokości kosztów ponoszonych dla usług w ramach rynku rozpoczynania połączeń;
- Pismo OPL z dnia 14 stycznia 2013 r. nr TKRR3/1792/01/13;
- Raport o stanie rynku telekomunikacyjnego z dnia 15 czerwca 2013 r.;
- Raport z badania klientów indywidualnych „Rynek usług telekomunikacyjnych w Polsce w 2013 r.” z listopada 2013 r.

Pismem z dnia 25 lutego 2014 r. Prezes UKE zawiadomił strony, że do materiału dowodowego w niniejszym postępowaniu została włączona Decyzja SMP 8.

Pismem z dnia 3 marca 2014 r. (data wpływu do Urzędu Komunikacji Elektronicznej dnia 5 marca 2014 r.) KIGEiT przedstawiła dodatkowe stanowisko w sprawie, stanowiące odniesienie się KIGEiT do Stanowiska konsultacyjnego OPL II. W treści pisma z dnia 3 marca 2014 r. KIGEiT podniosła następujące zagadnienia:

- niewłaściwość argumentacji OPL w zakresie braku uprawnień Prezesa UKE do modyfikowania rozwiązań przyjętych już do stosowania w systemach OPL;
- kwestię nazewnictwa Platformy, wskazując na słuszność postulatu OPL, by Platforma oznaczała platformę usługową;
- nieprawidłowość wprowadzenia opłaty w wysokości 0,05 PLN za aktywne konto na Platformie oraz konieczność nieuwzględnienia propozycji OPL w zakresie zmiany opisu usługi, za którą OPL pobiera ww. opłatę;

- niedokonywanie zmian w Części I, Rozdział 9, Tabela nr 39, I, lit. W i lit. X, wskazując, że modyfikacja Oferty SOR ww. zakresie spowoduje konieczność zmiany opłaty za Usługę WLR, wobec zmniejszonych kosztów ponoszonych przez OPL;
- konieczność wykreślenia z sentencji decyzji przypisów wskazujących, że zakres numeracji wskazywany przez PT nie powinien wykraczać poza zakres numeracji stosowany przez OPL dla własnych abonentów;
- możliwość uzupełnienia postanowień pkt I ust. 4 sentencji decyzji w zakresie w jakim dotyczy on pkt 5.1 ust. 2 Oferty SOR o wskazanie możliwych wariantów i kombinacji blokad;
- słuszność twierdzeń OPL w zakresie zwrócenia uwagi, że numeracja 64x nie jest numeracją dedykowaną do usług o podwyższonej opłacie;
- nieprawidłowość zarzutów OPL w zakresie możliwości modyfikowania wariantów blokad przez PT;
- słuszność twierdzeń OPL w zakresie umożliwienia Abonentom Usługi WLR dezaktywacji blokady w dowolnym momencie, a nie tylko na koniec okresu rozliczeniowego;
- słuszność twierdzeń OPL wskazujących, że nadmiar informacji potrzebnych do założenia konta na Platformie tylko utrudni funkcjonowanie blokad na numery usług o podwyższonej opłacie;
- niedopuszczalność pozostawienia OPL samodzielnej możliwości ustalania algorytmu potrzebnego do poprawnego uruchomienia blokad połączeń;
- umożliwienie OPL, w szczególnych przypadkach, możliwości wglądu do danych PT na Platformie, w takim zakresie, w jakim jest to niezbędne do wykonywania usługi na rzecz PT;
- niewłaściwość zarzutów OPL w zakresie treści postanowień pkt I ust. 4 sentencji decyzji w zakresie w jakim dotyczy on pkt 5.2 ust. 9 Oferty SOR, dotyczącego obowiązku informowania Abonenta Usługi WLR o cenie za jednostkę rozliczeniową usługi albo o cenie za połączenie w przypadku usługi taryfikowanej za połączenie, a jeżeli w trakcie połączenia telefonicznego zmianie ulegnie wysokość opłaty OPL powinna poinformować Abonenta Usługi WLR o zmianie wysokości opłaty na 10 (dziesięć) sekund przed zmianą jej wysokości;
- konieczność pozostawienia w Ofercie SOR kanału awaryjnego dla realizacji zleceń Abonentów Usługi WLR w zakresie zakładania i dezaktywacji blokad połączeń w dowolnym, wybranym przez siebie momencie;
- nieprawidłowość twierdzeń OPL w zakresie możliwości jednoczesnego stosowania różnego rodzaju blokad połączeń;
- niezrozumiałość propozycji OPL w zakresie konsultacji i uzgodnień dokonywanych pomiędzy OPL i PT celem przeniesienia dotychczasowych blokad na Platformę;
- możliwość wprowadzenia do Projektu OPL postanowień, by próg kwotowy był ustalany dla pojedynczych numerów MSN i numerów wchodzących w skład wiązki DDI;
- brak precyzyjności twierdzeń OPL w zakresie możliwości ustanawiania progów kwotowych zarówno na czas określony, jak i nieokreślony;

- brak konieczności nadawania komunikatu o przekroczeniu progu kwotowego po zakończeniu połączenia. Zdaniem KIGEiT, wszelkie komunikaty słowne dla Abonentów Usługi WLR powinny być zapewnione przez PT, a nie przez OPL, co w konsekwencji oznacza, że dla PT jest neutralne, czy OPL wykona ten obowiązek w trakcie czy po zakończeniu połączenia, gdyż niezależnie od OPL, PT będą informować swoich abonentów o przekroczeniu progu kwotowego;
- słuszność propozycji OPL w przedmiocie modyfikacji treści pkt I ust. 4 sentencji decyzji w zakresie w jakim dotyczy on pkt 5.2.1 ust. 9 lit. c) Oferty SOR;
- prawidłowość postanowień pkt I ust. 4 sentencji decyzji w zakresie w jakim dotyczy on pkt 5.2.1 ust. 10 lit. a) i ust. 10 lit. b) Oferty SOR;
- prawidłowość postanowień pkt I ust. 4 sentencji decyzji w zakresie w jakim dotyczy on pkt 5.2.2 ust. 3 Oferty SOR;
- konieczność ustalenia niedyskryminacyjnych warunków funkcjonowania blokad połączeń w sytuacji wystąpienia migracji międzyoperatorskich. KIGEiT uznała, że możliwym jest przyjęcie zasady, iż blokady są dezaktywowane i Biorca ustanawia je (lub nie) w zależności od woli Abonenta Usługi WLR i umowy abonenckiej z nim zawartej;
- nieprawidłowość propozycji OPL, aby usługi uznane za Usługi Regulowane na mocy Decyzji SMP 8 były zawarte w komercyjnej ofercie OPL, niepodlegającej weryfikacji Prezesa UKE na podstawie art. 43 ust. 1 Pt.

W dniu 3 marca 2014 r. Prezes UKE wydał decyzję zmieniającą Ofertę SOR w zakresie usług informacyjno – zleceniowych.

W dniach od 18 marca 2014 r. do 17 kwietnia 2014 r., zgodnie z art. 18 Pt, Prezes UKE przeprowadził postępowanie konsolidacyjne odnośnie projektu decyzji zatwierdzającej zmianę Oferty SOR (zwane dalej „postępowaniem konsolidacyjnym II”).

Pismem z dnia 15 kwietnia 2014 r., znak: C(2014) 2709 final (data wpływu do Urzędu Komunikacji Elektronicznej 17 kwietnia 2014 r.) Komisja Europejska poinformowała o braku uwag do poddanego konsolidacji projektu decyzji.

Wykonując obowiązek, o którym mowa w art. 18 ust. 2 Pt, Prezes UKE opublikował dnia 17 kwietnia 2014 r. komunikat na stronie internetowej Urzędu Komunikacji Elektronicznej informujący o wynikach postępowania konsolidacyjnego.

Pismem z dnia 18 kwietnia 2014 r. Prezes UKE poinformował podmioty biorące udział w postępowaniu o przysługującym im na podstawie art. 10 kpa prawie do zapoznania się z materiałem zgromadzonym w sprawie, a także do wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań w terminie 5 (pięciu) dni roboczych od otrzymania pisma.

Pismem z dnia 22 kwietnia 2014 r. Prezes UKE odmówił przeprowadzenia dowodu na okoliczność zbadania kwestii, czy opłata za aktywne konto na Platformie jest brana pod uwagę podczas analizy cenników detalicznych OPL, zgłoszonego w Stanowisku konsultacyjnym KIGEiT II, ze względu na fakt, iż okoliczność, o udowodnienie której wniosła KIGEiT, nie ma znaczenia dla niniejszej sprawy (art. 78 § 1 kpa).

Pismem z dnia 29 kwietnia 2014 r. (data wpływu do Urzędu Komunikacji Elektronicznej dnia 29 kwietnia 2014 r.), KIGEiT przedstawiła dodatkowe stanowisko w sprawie (zwane dalej „Stanowiskiem KIGEiT z dnia 29 kwietnia 2014 r.”). W treści pisma, KIGEiT

podtrzymała dotychczas przedstawiane stanowisko w sprawie oraz odniosła się do zagadnień związanych z:

- koniecznością, w opinii KIGEiT, przeprowadzenia ponownego postępowania konsultacyjnego i postępowania konsolidacyjnego wobec zmienionego projektu decyzji rozstrzygającej sprawę poddanemu postępowaniu konsolidacyjnemu II (w porównaniu do projektu decyzji poddanej postępowaniu konsultacyjnemu II) w związku z tym, że projekt decyzji rozstrzygającej sprawę poddany postępowaniu konsultacyjnemu II różnił się od projektu decyzji rozstrzygającej w niniejszej sprawie poddanemu postępowaniu konsolidacyjnemu II, na dowód czego KIGEiT przywołała treść orzeczenia Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 23 kwietnia 2013 r., sygn. akt: VI ACa 1499/12;
- nieprawidłowym, zdaniem KIGEiT, wprowadzeniu opłaty za aktywne konto na Platformie z uwagi na to, że jej wprowadzenie w relacje międzyoperatorskie pomiędzy OPL i PT pogorszy możliwości PT konkurowania z OPL w sektorze stacjonarnych usług głosowych opartych na Usłudze WLR. Ponadto, KIGEiT zwróciła uwagę, że OPL nie pobiera opłaty za aktywne konto od Części detalicznej OPL, a Prezes UKE nadal nie ustalił, czy opłata ta jest uiszczana w ramach rozliczeń pomiędzy Częścią detaliczną OPL, a Częścią hurtową OPL. Ponadto, KIGEiT podkreśliła, że Prezes UKE wprowadzając do Oferty SOR opłatę za aktywne konto na Platformie powinien obniżyć opłatę abonamentową za Usługę WLR, o koszty jakie OPL zaoszczędzi nie realizując dotychczas ustalonych blokad;
- obowiązkiem migracji abonentów z dotychczasowych poziomów blokad (konieczność pozostawienia, zdaniem KIGEiT, możliwości korzystania z dotychczasowych poziomów blokad w niezmienionym kształcie).

Pismem z dnia 29 kwietnia 2014 r. (data wpływu do Urzędu Komunikacji Elektronicznej dnia 30 kwietnia 2014 r.) OPL przedstawiła dodatkowe stanowisko w sprawie (zwane dalej „Stanowiskiem OPL z dnia 29 kwietnia 2014 r.”). W treści przedmiotowego pisma OPL podtrzymała dotychczas przedstawiane w pismach składanych w toku niniejszego postępowania stanowisko w sprawie w zakresie:

- określenia zakresu numeracji, na jakiej OPL świadczy usługę blokowania połączeń;
- dostępności Platformy oraz kanałów awaryjnych;
- braku możliwości dostępu do danych na Platformie w kontekście rozpatrywania reklamacji przez OPL;
- progów kwotowych dla wiązki numerów;
- informowania abonenta o przekroczeniu progu kwotowego dla blokady miękkiej;
- zachowania poziomów blokad podczas migracji;
- konieczności dodania klauzuli dotyczącej uszczegółowienia zasad współpracy międzyoperatorskiej w zakresie usługi blokowania połączeń;
- braku przesłanek do nadania decyzji rygoru natychmiastowej wykonalności.

Pismem z dnia 8 maja 2014 r. (data wpływu do Urzędu Komunikacji Elektronicznej 8 maja 2014 r.) OPL przedstawiła dodatkowe stanowisko w sprawie, odnosząc się do kwestii konieczności ustanowienia odrębnego serwera FTP dla udostępniania informacji na rzecz PT o przekroczeniu progu kwotowego (zamiast umieszczania takiej informacji na Platformie).

Pismem z dnia 15 maja 2014 r. (data wpływu do Urzędu Komunikacji Elektronicznej 20 maja 2014 r.) KIGeIT przedstawiła dodatkowe stanowisko w sprawie (zwane dalej „Stanowiskiem KIGeIT z dnia 15 maja 2014 r.”). W treści przedmiotowego pisma KIGeIT podtrzymała dotychczas przedstawiane w pismach składanych w toku niniejszego postępowania stanowisko w sprawie, odnosząc się jednocześnie do argumentacji OPL przedstawionej w treści Stanowiska OPL z dnia 29 kwietnia 2014 r. w zakresie:

- określenia zakresu numeracji, na jakiej OPL świadczy usługę blokowania połączeń, uznając, że Prezes UKE powinien samodzielnie zinterpretować przepisy Pt i jednoznacznie ustalić katalog numeracji związanej z usługami o podwyższonej opłacie, a nie pozostawiać to zagadnienie do rozstrzygnięcia OPL;
- dostępności Platformy oraz kanałów awaryjnych, wskazując, że funkcjonowanie kanału awaryjnego po stronie OPL jest niezbędne do prawidłowego wypełniania przez PT zobowiązań wynikających z art. 64 Pt i art. 64a Pt. Dodatkowo KIGeIT ponowiła swoją propozycję wprowadzenia kary umownej z tytułu nieprawidłowego funkcjonowania Platformy i braku możliwości zakładania blokad na usługi o podwyższonej opłacie, a także za brak dostępności Platformy;
- braku możliwości dostępu do danych na Platformie w kontekście rozpatrywania reklamacji przez OPL, wskazując, że niedopuszczalnym jest sytuacja, w której na skutek nieprecyzyjnych postanowień Oferty SOR, OPL mogłaby wykluczać własną odpowiedzialność za nieprawidłowe działanie Platformy;
- progów kwotowych dla wiązki numerów, wskazując, że można rozważyć propozycję OPL dla numeracji MSN. Jednakże dla numeracji DDI nadal powinien obowiązywać jeden próg kwotowy dla ustanowienia blokady;
- informowania abonenta o przekroczeniu progu kwotowego dla blokady miękkiej, wskazując, że propozycja KIGeIT prezentowana w toku niniejszego postępowania z pewnością nie naruszała przepisów Pt;
- zachowania poziomów blokad podczas migracji, wskazując, że w sentencji decyzji brak jest jednoznacznego wskazania, że dotychczasowe blokady nie będą już funkcjonować oraz podkreślając, że zachowanie poszczególnych blokad dla abonentów jest jednym z najważniejszych elementów decyzji kończącej postępowanie w sprawie ustalenia zasad realizacji usługi blokowania połączeń na numerach usług o podwyższonej opłacie;
- konieczności dodania klauzuli dotyczącej uszczegółowienia zasad współpracy międzyoperatorskiej w zakresie usługi blokowania połączeń, wskazując na niedopuszczalność wprowadzania tego typu klauzul proponowanych przez OPL w Stanowisku OPL z dnia 29 kwietnia 2014 r. do oferty ramowej;
- braku podstaw do wprowadzenia przez Prezesa UKE opłaty za dostęp do Platformy, wskazując jednocześnie, że w uzasadnieniu decyzji brak jest wskazania dlaczego opłata abonamentowa za świadczenie Usługi WLR nie powinna zostać zmniejszona o koszty zaoszczędzone przez OPL w związku z wycofaniem OPL ze świadczenia blokad na dotychczasowych zasadach.

Postanowieniem z dnia 23 maja 2014 r. Prezes UKE odmówił przeprowadzenia dowodu na okoliczność obniżenia kosztów OPL związanych z wyłączeniem dotychczasowych poziomów blokad na wniosek KIGeIT zawarty w Stanowisku KIGeIT z dnia 15 maja 2014 r.

W dniu 26 maja 2014 r. Prezes UKE wydał Zaskarżoną decyzję.

W dniu 30 maja 2014 r. Prezes UKE wydał decyzję nr DHRT-WORK-6082-7/13(76) w przedmiocie zatwierdzenia zmiany Oferty SOR, polegającej na wprowadzeniu nowej opcji Usługi BSA „do 80 Mb/s”.

W dniu 2 czerwca 2014 r. Prezes UKE wydał decyzję nr DHRT-WORK-6082-3/11(448) zatwierdzającą zmianę Oferty SOR, w zakresie:

- dostępu do infrastruktury światłowodowej, w tym warunkowego dostępu do Lokalnej Pętli Światłowodowej OPL,
- dostępu do hurtowych usług dostępu szerokopasmowego na poziomie MSAN/OLT, Ethernet oraz innych równoważnych poziomach dostępu w przypadku usług świadczonych w oparciu o infrastrukturę i technologię światłowodową,
- dostępu do usługi typu backhaul,
- warunków świadczenia przez OPL Usługi BSA w opcji „do 10 Mb/s”,
- dostępu do infrastruktury technicznej OPL w zakresie słupów, wież, masztów i powierzchni,
- opłat za nowo wprowadzone usługi:
 - opłaty za Lokalną Pętlę Światłowodową,
 - opłaty za usługę Backhaul (dosył),
 - opłaty za usługi transmisji świadczone w oparciu o poziom dostępu Ethernet;
 - opłat za usługi transmisji świadczone w oparciu o dotychczasowe poziomy dostępu do sieci szerokopasmowej tj. poziom ATM, IP Zarządzany i IP Niezarządzany;
 - opłat za usługi dostępu do infrastruktury technicznej w zakresie wież, masztów, słupów i powierzchni.

W dniu 18 czerwca 2014 r. Prezes UKE wydał decyzję nr DHRT-WORK-6082-1/13(202) zatwierdzającą zmianę Oferty SOR w zakresie postanowień dotyczących awarii, zasad odpowiedzialności oraz kar umownych.

Pismem z dnia 10 czerwca 2014 r. (data wpływu do Urzędu Komunikacji Elektronicznej dnia 13 czerwca 2014 r.) KIGeIT złożyła wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej wydaniem Zaskarżonej decyzji (zwanym dalej „Wnioskiem KIGeIT”). We Wniosku KIGeIT wskazano na konieczność uchylecia decyzji w całości oraz podniesiono następujące zarzuty:

1. zarzut naruszenia art. 43 ust. 1 Pt, przez wydanie decyzji zatwierdzającej zmianę oferty ramowej nieodpowiadającej przepisom prawa, w szczególności art. 15 Pt, art. 18 Pt, art. 36 Pt i art. 40 Pt, potrzebom rynku wskazanym w Decyzji SMP 8, a także obowiązkom regulacyjnym nałożonym na OPL w Decyzji SMP 8,
2. zarzut naruszenia art. 7 i 77 kpa przez wydanie Zaskarżonej decyzji nieuwzględniającej prawidłowego stanu faktycznego, w szczególności nieuwzględniającej faktu ponoszenia przez PT kosztów blokad w funkcjonującej opłacie abonamentowej za Usługę WLR.

KIGeIT wskazała również na następujące kwestie:

1. Prezes UKE w Zaskarżonej decyzji ustalił opłatę za każde aktywne konto na Platformie w wysokości 0,05 PLN. W sentencji Zaskarżonej decyzji Prezes UKE nie wskazał, że

- opłata została zatwierdzona przez Prezesa UKE na podstawie art. 40 Pt. W opinii KIGEiT, nie ma wątpliwości, że opłaty za usługi świadczone przez OPL, a związane z Usługą WLR, powinny być ustalane na podstawie obowiązków określonych w art. 40 Pt. Zdaniem KIGEiT, rozstrzygnięcie Prezesa UKE zobowiązujące OPL do stosowania konkretnych poziomów opłat jest rozstrzygnięciem nakładającym na OPL obowiązki regulacyjne, a brak odrębnego rozstrzygnięcia na podstawie art. 40 Pt powoduje trudność w zaskarzeniu do niezależnego sądu rozstrzygnięcia Prezesa UKE w przedmiocie ustalenia przez Prezesa UKE opłaty za aktywne konto na Platformie. KIGEiT podniosła również, że w świetle art. 40 ust. 4 zd. 2 Pt, Prezes UKE nie może rozstrzygać o wysokości opłat za usługi regulowane zarówno w zakresie zatwierdzenia tych opłat, jak i ich weryfikacji, zatem dokonanie rozstrzygnięcia w tym zakresie w Zaskarżonej decyzji prowadzi do stwierdzenia jej nieważności.
2. Według KIGEiT, wbrew ustaleniom Prezesa UKE, przedstawionym w Zaskarżonej decyzji dotychczas stosowana opłata 20,05 PLN za dostęp do Usługi WLR zawierała w sobie koszt realizacji blokad centralowych realizowanych przez OPL na zlecenie operatora korzystającego z Usługi WLR. W ocenie KIGEiT, Prezes UKE uznając w Zaskarżonej decyzji, że zasadnym jest zlikwidowanie tych blokad, w konsekwencji powinien obniżyć opłatę abonamentową za Usługę WLR o kwotę kosztów zaoszczędzonych przez OPL z tego tytułu.
 3. Modyfikacji wymagają przede wszystkim:
 - a. treść Tabeli nr 38, poprzez uchylenie postanowień o opłacie należnej OPL za uruchomienie konta na Platformie,
 - b. postanowienia Tabeli nr 39 i Tabeli nr 40 Oferty SOR, poprzez uchylenie wprowadzonych w Zaskarżonej decyzji zmian tych tabel,
 - c. pkt 5.1 ust. 2, poprzez jednoznaczne wskazanie, że OPL ma obowiązek blokować połączenia na numerację wskazaną w ust. 2 i jednocześnie zakres numeracji tam wskazany wyczerpuje numerację do „*usług o podwyższonej opłacie*”, o której mowa w art. 64 ust. 1 Pt,
 - d. pkt 5.1 ust. 2a oraz 2d, poprzez poprawienie postanowień Oferty SOR i ustalenie, że OPL nie może wpływać na zakres numeracji, którą PT umożliwiają zablokować Abonentom Usługi WLR, innymi słowy, aby OPL nie mogła wpływać na zakres usług świadczonych przez PT i nie była jedynym podmiotem, który (na mocy Zaskarżonej decyzji) zostanie uprawniony do interpretacji postanowień Pt na potrzeby świadczenia Usługi WLR,
 - e. pkt 5.2 ust. 6, poprzez wprowadzenie algorytmu, według którego OPL będzie obliczała stosowanie blokad na Platformie,
 - f. pkt 5.2 ust. 17, poprzez wskazanie, że PT nie mają obowiązku migracji obecnie funkcjonujących blokad na Platformę oraz nadanie Zaskarżonej decyzji mocy wstecznej,
 - g. postanowienia Zaskarżonej decyzji poprzez wprowadzenie katalogu kar umownych za nieprawidłowe działanie OPL w zakresie zakładania blokad na określonej numerację.

Ponadto, w treści Wniosku KIGEiT wskazano na konieczność wstrzymania rygoru natychmiastowej wykonalności Zaskarżonej decyzji.

Pismem z dnia 11 czerwca 2014 r. (data wpływu do Urzędu Komunikacji Elektronicznej 16 czerwca 2014 r.) OPL złożyła wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej

wydaniem Zaskarżonej decyzji (zwany dalej „Wnioskiem OPL”), wnosząc o jej uchylenie w części. We Wniosku OPL podniesiono następujące zarzuty:

1. Brak podstaw do wydania Zaskarżonej decyzji w oparciu o obowiązki regulacyjne wynikające z Decyzji SMP 8. Zdaniem OPL, usługa rozpoczynania połączeń na poziomie hurtowym dotyczy wyłącznie zwykłego rozpoczęcia połączenia bez uwzględnienia świadczenia dodatkowego w postaci tzw. „wartości wzbogaconej”. Według OPL, Decyzja SMP 8 nie odnosi się w ogóle, ani nie określa aspektów związanych z „dodatkowym świadczeniem”. OPL podkreśliła, że jeżeli usługi połączeń zawierają dodatkową treść stanowią wartość wzbogaconą do podstawowej oferty regulowanej, a wartość wzbogacona nie podlega regulacjom. W opinii OPL, poszerzanie regulacyjnej ingerencji w działalność gospodarczą OPL, w szczególności poprzez narzucanie prawnie nieuzasadnionych zmian do przedłożonego Projektu OPL, wymuszających kosztowną i czasochłonną przebudowę posiadanych systemów Platformy, jest bezzasadne.
2. Obowiązek dostępu, sformułowany zgodnie z ustawową definicją pojęcia, dotyczy wyłącznie zapewnienia możliwości korzystania z posiadanych przez operatora zobowiązanego (tu: OPL) sieci, urządzeń, funkcjonalności i usług. W ten sposób równocześnie wyznaczone są granice, ponad które nie należy wychodzić egzekwując wykonanie tego obowiązania. Przekroczeniem granic jest przy tym bez wątpienia, zdaniem OPL, żądanie zapewnienia funkcjonalności/rozwiązań, jakich nie posiada operator zobowiązany, a które wymagają rozbudowy przebudowy, modyfikacji posiadanych systemów (tu: modyfikacje Platformy).
3. Modyfikacje Prezesa UKE wprowadzone do Projektu OPL w kluczowych kwestiach przerzucają odpowiedzialność z PT na OPL za wykonanie przez PT obowiązku wobec własnych abonentów (tj. Abonentów Usługi WLR) z art. 64 i 64a Pt (np. pkt 5.1. ust. 2 (5.1 ust. 4), co wiąże się też z przerzuceniem na OPL ryzyka świadczenia przez PT usług o podwyższonej opłacie na rzecz Abonentów Usługi WLR (a które to usługi szczególnie generują straty operatorów z uwagi na występujące powszechnie nadużycia i fraudy).
4. Nieprawidłowe rozszerzenie zakresu rozstrzygnięcia poprzez usunięcie z treści Zaskarżonej decyzji postanowień wskazujących na ustanawianie blokad przez OPL na rzecz OA z wykorzystaniem Platformy wyłącznie w stosunku do usług o podwyższonej opłacie. Zdaniem OPL, skoro przepis art. 64 Pt i art.64a Pt ustanawia obowiązek wdrożenia blokad połączeń wyłącznie w odniesieniu do usług o podwyższonej opłacie, to zmiany dokonane przez Prezesa UKE rozszerzające obowiązek OPL ustanawiania blokad na usługi nie będące usługami o podwyższonej opłacie z zastosowaniem wymogów art. 64 i art. 64a Pt należy uznać za bezprawne.
5. Naruszenie art. 36 Pt poprzez nakazanie na mocy Zaskarżonej decyzji realizowanie blokad połączeń przez Platformę na numery 64x oraz 80x, podczas gdy OPL nie wykonuje tego rodzaju świadczenia na rzecz ani własnej Części detalicznej OPL ani na rzecz podmiotów zależnych.
6. Naruszenie art. 48 ust. 1 i ust. 2 Pt, polegające na uregulowaniu zasad świadczenia usług detalicznej, chociaż Prezes UKE, nie ma prawa regulowania usług detalicznych poprzez decyzje wydawane dla rynku hurtowego, a także iż regulacje na rynku detalicznym nie obejmują tego typu usług, a ewentualne uprawnienia Prezesa UKE (w ramach odrębnego postępowania) ograniczone są do zatwierdzania przedłożonego cennika, a nie do szczegółowego określania jego kształtu.

Jednocześnie, OPL uwzględniając opisane powyżej zarzuty względem Zaskarżonej decyzji wskazała na propozycje jej zmian w następującym zakresie:

1. Zmianę treści Tabeli nr 39 i Tabeli nr 40 poprzez zmianę opisu poszczególnych wariantów blokad połączeń dokonywanych przez OPL;
2. Wskazanie konkretnej numeracji podlegającej usłudze blokowania połączeń wraz z zastrzeżeniem, że blokady połączeń do numeracji 80x i 64x są realizowane przez OPL z wykorzystaniem obecnych modeli wynikających z Oferty SOR.
3. Wykreślenie z treści Zatwierdzonego Projektu OPL: pkt 5.1 ust.4, pkt 5.2 ust. 11, pkt 5.2 ust. 8, pkt 5.2.1 ust. 3 i ust. 4, pkt 5.2.1 ust. 9a, pkt 5.2.1 ust. 1, pkt 5.2.1 ust. 10a, pkt 5.2 ust. 4 lit. h), pkt 5.2 ust. 9, pkt 5.2. ust. 11, 5.2. ust. 15, pkt 5.2. ust. 17, pkt 5.2.2 ust. 2.

Ponadto, w treści Wniosku OPL wskazano na konieczność wstrzymania rygoru natychmiastowej wykonalności Zaskarżonej decyzji. Zdaniem OPL, określone Zaskarżoną decyzją warunki są niemożliwe do zrealizowania, jako że OPL nie posiada funkcjonalności jakie została zobowiązana zaoferować OA na mocy Zaskarżonej decyzji. W ocenie OPL, możliwe jest wyłącznie rozpoczęcie prac w celu dostosowania do postanowień Zaskarżonej decyzji po jej wydaniu. OPL wskazała, że zakres prac dotyczy nie tylko zmiany funkcjonalności Platformy (potrzebny czas na analizę wymogów przez dostawcę i realizacja określona w umowie), ale również dokumentów MWD - Procesy i MWD-Komunikaty. Dodatkowo OPL wskazała, że wykonanie Zaskarżonej decyzji wiąże się z koniecznością poniesienia wysokich kosztów przebudowy Platformy, co w przypadku wykonania Zaskarżonej decyzji obciążonej tak istotnymi wadami, naraża OPL na poniesienie nieuzasadnionych, wymiernych strat finansowych. OPL podkreśliła, że dodatkowe kwoty jakie OPL będzie zmuszona wydatkować na przebudowę Platformy wykonując Zaskarżoną decyzję Prezesa UKE, mogą przekroczyć dwa miliony złotych.

Pismem z dnia 17 czerwca 2014 r., zgodnie z treścią art. 61 § 4 kpa, Prezes UKE zawiadomił OPL, KIGEiT, PIKE oraz PIIT o wszczęciu postępowania administracyjnego o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej wydaniem Zaskarżonej decyzji.

Pismem z dnia 9 lipca 2014 r. (data wpływu do Urzędu Komunikacji Elektronicznej 11 lipca 2014 r.) OPL przedstawiła stanowisko w sprawie, odnosząc się do Wniosku KIGEiT (zwane dalej „Stanowiskiem OPL z dnia 9 lipca 2014 r.”). W Stanowisku OPL z dnia 9 lipca 2014 r., wskazano na brak zasadności Wniosku KIGEiT. OPL kwestionując słuszność zarzutów po raz kolejny podniosła, że usługi o podwyższonej opłacie nie podlegają regulacji ex ante na mocy Decyzji SMP 8, co z kolei prowadzi do wniosku, że Prezes UKE w ogóle nie miał podstaw do analizowania Projektu OPL w oparciu o Decyzję SMP 8. Ponadto, OPL przedstawiła argumentację podważającą słuszność twierdzeń przedstawionych we Wniosku KIGEiT dotyczącą:

- opłaty za aktywne konto na Platformie,
- obniżenia opłaty abonamentowej za Usługę WLR,
- utrzymania dotychczasowych poziomów blokad centralowych,
- zakresu numeracyjnego objętego usługą blokowania połączeń,
- postanowień Zaskarżonej decyzji dotyczących algorytmu, stanowiącego podstawę działania Platformy,
- kar umownych za niepoprawne działanie Platformy.

Pismem z dnia 9 lipca 2014 r. Prezes UKE wezwał OPL, na podstawie art. 50 § 1 kpa do przedstawienia zgodnie z art. 40 ust. 2 Pt uzasadnienia kosztowego (w oparciu o najbardziej aktualne dane finansowe) opłaty za aktywne konto przypisane do pojedynczej Usługi WLR na Platformie.

Pismem z dnia 23 lipca 2014 r. (data wpływu do Urzędu Komunikacji Elektronicznej 24 lipca 2014 r.) OPL złożyła wniosek o przedłużenie terminu do złożenia wyjaśnień w związku z wezwaniem Prezesa UKE z dnia 9 lipca 2014 r., do dnia 14 sierpnia 2014 r.

Pismem z dnia 25 lipca 2014 r. Prezes UKE przedłużył OPL termin do przedstawienia wyjaśnień do dnia 14 sierpnia 2014 r.

Pismem z dnia 14 sierpnia 2014 r. (data wpływu do Urzędu Komunikacji Elektronicznej 14 sierpnia 2014 r.) OPL przedstawiła uzasadnienie kosztowe opłaty za aktywne konto przypisane do pojedynczej Usługi WLR na Platformie, przygotowane w oparciu o aktualne dane finansowe (zwane dalej „Uzasadnieniem kosztowym III”). OPL wykazała, że przedmiotowa opłata powinna wynosić 0,05 PLN.

Pismem z dnia 19 sierpnia 2014 r. (data wpływu do Urzędu Komunikacji Elektronicznej 18 sierpnia 2014 r.) KIGEiT przedstawiła stanowisko w sprawie (zwane dalej „Stanowiskiem KIGEiT z dnia 19 sierpnia 2014 r.”) odnosząc się do argumentacji OPL przedstawionej we Wniosku OPL. KIGEiT wskazała, że podtrzymuje swoje stanowisko przedstawione w treści Wniosku KIGEiT. Dodatkowo KIGEiT zaznaczyła, że wbrew twierdzeniom OPL (zawartym we Wniosku OPL) Zaskarżona decyzja nie odnosiła się w ogóle do kwestii świadczenia przez OPL dostępu do usług o podwyższonej opłacie w ramach Usługi WLR, a jedynie określała zasady realizacji uprawnień abonentów wynikających z powszechnie obowiązujących przepisów prawa związanych z blokadą lub ograniczeniem dostępu do tego typu usług. W Stanowisku KIGEiT z dnia 19 sierpnia 2014 r. KIGEiT odniosła się do następujących zagadnień, wskazując co następuje:

- usługi, o których mowa w art. 64 Pt oraz art. 64a Pt są nierozzerwalnie związane z usługami świadczonymi przez OPL na Rynku 8. KIGEiT wskazała, że zapewnienie OA udogodnienia polegającego na przekazywaniu abonentom informacji o przekroczeniu progu kwotowego (w związku z korzystaniem z usług o podwyższonej opłacie), mieści się w zakresie regulacji Decyzji SMP 8. Zdaniem KIGEiT, wszystkie usługi wskazane w art. 64 i art. 64a Pt, ze swej istoty są udogodnieniem bezpośrednio związanym z możliwością świadczenia Usługi WLR i z tego powodu ich regulacja powinna znaleźć się w Ofercie SOR. Powyższe, zdaniem KIGEiT, wynika również z treści Załącznika nr 2 do Decyzji SMP 8;
- usługi podlegające regulacjom nie mogą być świadczone przez OPL na zasadach komercyjnych, co bezpośrednio wynika z treści Decyzji SMP 8. Według KIGEiT, brak możliwości prawnych by OPL świadczyła usługi objęte Decyzją SMP 8 na podstawie oferty komercyjnej, bez określonego przez Prezesa UKE poziomu jakości obsługi, warunków cenowych lub ustalonych szczegółowych zasad współpracy. Zdaniem KIGEiT, Prezes UKE powinien interweniować, w sytuacji, gdy OPL próbuje ustalić zasady świadczenia Usługi Regulowanej w sposób uniemożliwiający OA wykonywanie uprawnień abonentów wynikających z przepisów prawa;
- OPL ma obowiązek świadczyć Usługi Regulowane nie tylko w zgodzie z obowiązkami regulacyjnymi wynikającymi z Decyzji SMP 8, ale również w zgodzie z przepisami prawa (tu: art. 64 Pt i art. 64a Pt).

Dodatkowo, w treści Stanowiska KIGEiT z dnia 19 sierpnia 2014 r. odniesiono się do twierdzeń OPL w następujących zagadnieniach:

- dotychczasowych poziomów blokad w Ofercie SOR;

- ustalenia katalogu usług o podwyższonej opłacie podlegających reżimowi art. 64 Pt i art. 64a Pt;
- czasu założenia blokady połączeń;
- czasu działania Platformy i udostępnienie kanału awaryjnego;
- reklamacji;
- progów kwotowych dla numerów MSN i wiązek numerów DDI;
- informacji o blokadzie miękkiej;
- zachowania poziomów blokad podczas migracji międzyoperatorskich.

Jednocześnie, KIGeiT zaznaczyła, że chociaż Zaskarżona decyzja nie jest pozbawiona wad (według KIGeiT są nimi przede wszystkim nieprawidłowo wprowadzona opłata za konto na Platformie oraz brak kar umownych dla OPL), to Prezes UKE był uprawniony do modyfikacji Projektu OPL i to OPL powinna dostosować usługi hurtowe do oferty ramowej zatwierdzonej przez Prezesa UKE, a nie na odwrót.

Pismem z dnia 5 września 2014 r. Prezes UKE zawiadomił strony, że do materiału dowodowego w niniejszym postępowaniu dołączona została decyzja Prezesa UKE z dnia 18 czerwca 2014 r., nr DHRT-WORK-6082-1/13 (202).

Pismem z dnia 8 października 2014 r. (data wpływu do Urzędu Komunikacji Elektronicznej 13 października 2014 r.) OPL przedstawiła kolejne stanowisko w sprawie (zwane dalej „Stanowiskiem OPL z dnia 8 października 2014 r.”) W treści Stanowiska OPL z dnia 8 października 2014 r. OPL przedstawiła swoją opinię w zakresie tych części Zaskarżonej decyzji, wprowadzającej zmiany do Projektu OPL, które, zdaniem OPL:

- a) wykraczają poza zakres żądania zawartego przez OPL w Projekcie OPL, m.in. w zakresie zasad realizowania blokad połączeń dla numeracji 64x i 80x;
- b) wykraczają poza zakres funkcjonalności zapewnianych przez OPL swoim własnym abonentom;
- c) nakładają na OPL obowiązki na rynku detalicznym nie mające oparcia w przepisach prawa, w szczególności wymuszając na OPL zmiany w zakresie obsługi abonentów OPL poprzez system Telsin, czego konsekwencją jej obowiązek dokonania zmian w ofertach detalicznych OPL – ze szkodą dla OPL;
- d) nakładają na OPL obowiązek realizacji dostępu na rynku hurtowym, w tym poprzez wykonanie inwestycji, związanych z koniecznością poniesienia przez OPL ogromnych nieuzasadnionych kosztów w rozbudowę systemu Telsin, na potrzeby świadczenia przez OPL na rzecz PT usług nie poddanych regulacjom w ramach Decyzji SMP 8. Zdaniem OPL, z treści art. 64 Pt i art. 64a Pt nie wynika żaden obowiązek OPL realizowania usługi blokowania połączeń na rzecz PT, a jedynie obowiązki każdego PT względem swoich abonentów. OPL w pełni realizuje uprawnienia ustawowe abonentów wynikające z ww. przepisów Pt. Ani z art. 64 Pt i art. 64a Pt, ani z Decyzji SMP 8 nie wynika obowiązek OPL do realizowania blokad połączeń na rzecz PT;
- e) wykraczają poza wymogi ustawowe oraz regulacje objęte Decyzją SMP 8, nie znajdując umocowania w obowiązkach regulacyjnych OPL, a tym samym stanowią nadmierną i nieuprawnioną ingerencję w zakres swobody działalności OPL;
- f) z pominięciem właściwym regulacji prawnych, nakładają na OPL obowiązki regulacyjne, skoro Prezes UKE nie akceptując rozwiązań funkcjonujących w OPL

zapewnienia dostępu do Platformy, nakłada na OPL dodatkowe zobowiązania, m.in. żądając rozbudowy systemu Telsin obsługującego usługi detaliczne OPL, celem zapewnienia PT szerszego zakresu dostępu niż OPL zapewnia swoim abonentom oraz pomimo braku technicznych możliwości w ramach posiadanych zasobów, zobowiązując OPL do zapewnienia własnym abonentom dodatkowych świadczeń, m.in. blokad na numery 64x oraz 80x z wykorzystaniem Platformy, których to usług OPL nie realizuje i nie planowała realizować na rzecz swoich abonentów, czy przesyłania komunikatów do abonentów o przekroczeniu progu kwotowego – po zakończeniu połączenia, podczas gdy OPL zapewnia je w trakcie połączenia, co wymaga wprowadzenia zmian do umów, regulaminów i cenników pociągając za sobą niekorzystne skutki dla OPL.

Ponadto, zdaniem OPL, Prezes UKE nałożył Zaskarżoną decyzją nowe obowiązki regulacyjne zarówno na rynku detalicznym jak i w zakresie Rynku 8, bez uwzględnienia:

- a) właściwych przepisów i procedur przewidzianych dla nałożenia obowiązków regulacyjnych na rynku detalicznym jak i hurtowym;
- b) z pominięciem zasad adekwatności i proporcjonalności danego obowiązku do problemów rynkowych, których rozwiązanie służy realizacji celów określonych w art. 1 ust. 2 Pt;
- c) bez wykazania (stosownie do art. 12 dyrektywy 2002/19/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie dostępu do sieci łączności elektronicznej i urządzeń towarzyszących oraz wzajemnych połączeń (Dz.U.UE.L 108 z 24.4.2002 r., str. 7 z późn. zm., zwanej dalej „Dyrektywą o dostępie”), że propozycje OPL w zakresie zapewnienia dostępu do Platformy w świetle art. 8 Dyrektywy o dostępie stanowią przypadek ustanowienia nierozsądnych zasad i warunków oraz że zapewnienie dostępu w zakresie proponowanym przez OPL (tj. przez zmianami wprowadzonymi przez Prezesa UKE Zaskarżoną decyzją) uniemożliwiłyby pojawienie się trwale konkurencyjnego rynku detalicznego albo nie byłyby w interesie użytkowników końcowych – w odniesieniu do usług objętych wnioskiem (w tym okoliczności, że usługi o podwyższonej opłacie nie podlegają regulacjom Decyzji SMP 8 lecz stanowią jedynie dobrowolne świadczenia OPL na rzecz PT. W tym zakresie OPL, przytoczyła szereg postanowień Dyrektywy o dostępie i przepisów Pt, celem udowodnienia swojej argumentacji. Jednocześnie, OPL wskazała, że Prezes UKE nie nałożył na OPL w żadnej z wydanych decyzji obowiązku polegającego na odsprzedaży usług o podwyższonej opłacie, ani też nie nałożył obowiązku udostępniania Platformy na potrzeby blokowania połączeń przez PT swoim własnym abonentom;
- d) dodatkowo, OPL wskazała, że całkowite koszty wdrożenia zmian wprowadzonych postanowieniami Zaskarżonej decyzji, wymuszające przebudowę Platformy wynoszą około 27 mln PLN, które to koszty nie zostały uwzględnione, zdaniem OPL, przy wprowadzaniu zmian do projektu zmiany Oferty SOR przedłożonego przez OPL i nie został zagwarantowany mechanizm ich zwrotu od OA. W ocenie OPL, na powyższą kwotę składają się konieczne zmiany w systemach informatycznych, sieciowych OPL, kanałach bezpieczeństwa, obsługi zmian ofert detalicznych, opracowanie zasad migracji, itp. Ponadto, według OPL, Prezes UKE nie uwzględnił także kosztów OPL jakie wystąpią w związku z ingerencją Prezesa UKE w usługi detaliczne świadczone abonentom OPL, w tym co do konieczności zmian w ofertach detalicznych OPL (zmiany umów, cenników, regulaminów), związanej z tym komunikacji do abonentów oraz koszty związane z odejściami klientów – do innych OA – wywołanymi ingerencją Prezesa UKE. W Stanowisku OPL z dnia 8 października 2014 r. OPL wniosła

o skorygowanie rozstrzygnięcia przyjętego w Zaskarżonej decyzji poprzez niedokonywanie zmian Oferty SOR w zakresie numeracji 64x i 80x. OPL ponownie opisała zakres zmian Oferty SOR postulowanych przez OPL w toku postępowania zakończonego wydaniem Zaskarżonej decyzji oraz we Wniosku OPL. Jednocześnie, w ślad za Wnioskiem OPL, w Stanowisku OPL z dnia 8 października 2014 r., wskazano, że wyłącznie na numeracji wymienionej przez OPL we Wniosku OPL, OPL świadczy usługi o podwyższonej opłacie, również z zachowaniem równoważnych warunków świadczenia tych usług na rzecz PT wobec własnych abonentów. OPL podkreśliła, że zaproponowała rozwiązania dotyczące ustanawiania blokad, analogicznie do tych, które obowiązują wobec abonentów OPL, mimo, że w zakresie usług o podwyższonej opłacie na OPL nie ciąży obowiązek regulacyjny objęte Decyzją SMP 8. Zdaniem OPL, mimo, że na OPL nie ciąży obowiązek zapewnienia, hurtowo na rzecz PT, usług o podwyższonej opłacie oraz blokad na te połączenia, propozycja oferty OPL określająca warunki świadczenia tych usług jak i blokad połączeń na te numery spełnia wszelkie regulacyjne wymogi odnoszące się do innych usług regulowanych OPL. Dlatego też, według OPL, brak było podstaw do narzucania na OPL w Zaskarżonej decyzji, nie mających umocowania prawnego, obowiązków na rynku detalicznym jak i hurtowym, wymuszających kosztowne i szkodzące interesom OPL zmiany w prowadzonej działalności telekomunikacyjnej. OPL wskazała również, że w Projekcie OPL nie wpisała zamkniętej puli numerów z określonego zakresu, lecz ujęła je w ramach otwartego katalogu numeracji wykorzystywanej do świadczenia usług o podwyższonej opłacie. Powyższe, w ocenie OPL, spełnia zatem postulat zarówno Prezesa UKE jak i PT, aby w przypadku uruchomienia przez OPL nowych usług o podwyższonej opłacie, nie było konieczne każdorazowe dokonywanie zmian w Ofercie SOR. W dalszej części Stanowiska OPL z dnia 8 października 2014 r., OPL przedstawiła obszernie wyjaśnienia wskazujące na nieregulowany charakter usług o podwyższonej opłacie na Rynku 8, analogiczne do tych przedstawionych we Wniosku OPL. Ponadto, OPL podjęła polemikę z twierdzeniami KIGEiT przedstawionymi w Stanowisku KIGEiT z dnia 19 sierpnia 2014 r., wskazując na następujące kwestie: za niedopuszczalne, zdaniem OPL, należy uznać rozszerzanie ograniczeń swobody działalności gospodarczej OPL wprowadzonych Decyzją SMP 8, poprzez nieprecyzyjne i wyrwane z kontekstu przywoływanie przez KIGEiT zapisów załącznika nr 2 do Decyzji SMP 8, który to załącznik odnosi się wyłącznie do wzajemnie świadczonych usług w ramach połączonych sieci. Według OPL, załącznik nr 2 do Decyzji SMP 8 określa zakres usług wzajemnie świadczonych pomiędzy OPL i PT z uwagi na fakt łączenia sieci obu przedsiębiorstw telekomunikacyjnych. Jedną z takich wzajemnie świadczonych usług jest usługa rozpoczęcia połączeń do numerów usług o podwyższonej opłacie, co jednak w przypadku PT – w ocenie OPL – wymaga dodatkowych komercyjnych ustaleń OPL z OA co do wartości/ceny tego „*dodatkowego świadczenia*” dostępnego w Sieci OPL. Jak podkreśliła OPL, ww. świadczenie nie wchodzi w zakres Rynku 8;

- e) w swojej argumentacji KIGEiT, zdaniem OPL, pominął fakt, że Prezes UKE nie posiada kompetencji w tym zakresie, gdyż OPL nie obciążają obowiązki w zakresie hurtowej odsprzedaży usług o podwyższonej opłacie, czego dowodzi wprost Decyzja SMP 8. OPL zaznaczyła, że Decyzja SMP 8, wbrew twierdzeniom KIGEiT, nie odnosi się do zapewnienia poza połączeniami dodatkowo treści, jakie OPL pozyskuje komercyjnie od dostawców treści i które oferuje na warunkach komercyjnych swoim abonentom;

- f) za niewłaściwe, według OPL, w świetle opisu definicji zastosowanych w Decyzji SMP 8, należy uznać odwołanie się KIGEiT, do art. 34 Pt;
- g) zdaniem OPL, Decyzja SMP 8 nie nakłada na OPL obowiązku świadczenia usług objętych Projektem OPL, a co za tym idzie postanowienia Decyzji SMP 8 nie mogą się odnosić do zobowiązania OPL do zapewnienia blokowania połączeń w objętym Projektem OPL zakresie;
- h) szczególne regulacje zawarte w art. 64 Pt – art. 65 Pt dotyczą usług o podwyższonej opłacie, gdzie dodatkowe świadczenie może być także dostarczane przez inny podmiot niż dostawca usługi telekomunikacyjnej, a zatem trudno uznać za znajdującą oparcie w przepisach prawnych argumentację KIGEiT o prawnym obowiązku OPL do zapewnienia świadczenia hurtowo tego rodzaju usług na rzecz PT, skoro przepis odnosi się do obowiązku wobec abonentów a nie operatorów. Według OPL, to PT powinien samodzielnie poszukiwać właściwych rozwiązań (nie wykluczając możliwości zawarcia dobrowolnej umowy z OPL na udostępnienie wybudowanego przez OPL systemu na potrzeby obsługi własnych abonentów). Rynek ten (tj. usług blokowania połączeń o podwyższonej opłacie) nie jest regulowany i nie wymaga narzucania obowiązku świadczenia tych usług przez OPL na rzecz PT w ramach nakazu administracyjnego, jako że OPL wychodząc naprzeciw oczekiwaniom PT przedstawiła stosowaną ofertę w tym zakresie, co do której w ramach przedmiotowego procesu TTM Prezes UKE nie zgłaszał uwag;
- i) argumentacja KIGEiT w zakresie propozycji wprowadzenia nowej kary umownej całkowicie rozmija się, zdaniem OPL, z decyzją Prezesa UKE z dnia 18 czerwca 2014 r. Tym samym, dodanie nowej pozycji kary umownej w przypadku niedostępności Platformy za każdą rozpoczętą godzinę niedostępności koliduje z argumentacją braną pod uwagę przez Prezesa UKE dla uzasadnienia obniżenia i optymalizacji wysokości kar umownych;
- j) ponownie OPL wskazała za zasadne by blokowanie połączeń dla numerów MSN i wiązek numerów DDI było realizowane na pojedynczych numerach;
- k) nie można zgodzić się z argumentacją KIGEiT, że prezentowanie komunikatu podczas rozmowy może skutkować wzrostem wolumenu reklamacji abonenckich. Zdaniem OPL, jeżeli komunikat zostałby wygenerowany po całym połączeniu, wówczas ta okoliczność mogłaby zostać podniesiona przez abonenta jako ograniczenie jego uprawnień z art. 64 Pt. Komunikaty stosowane w tle rozmowy nie stanowią, według OPL, wyjątkowego rozwiązania technicznego w ramach świadczenia usług telekomunikacyjnych. Tak więc, zdaniem OPL, za niezrozumiałą i nieuzasadnioną należy uznać zarzut, że użytkownik nie zauważył komunikatu lub też będzie on niezauważony;
- l) OPL uznaje za zasadne, by blokady połączeń na numery usług o podwyższonej opłacie nie były przenoszone pomiędzy Dawcą a Biorcą przy zmianie operatora świadczącego usługę. Dodatkowo, postanowienia Zaskarżonej decyzji, w ocenie OPL, w zakresie migracji blokad połączeń są sprzeczne z postanowieniami Zaskarżonej decyzji dotyczącymi aktywacji blokad połączeń przez PT. Jednocześnie, OPL wniosła o wyłączenie odpowiedzialności OPL za migrację usług dodatkowych dla PT, którzy podpisali Umowę o Dostępie przed zaimplementowaniem postanowień Zaskarżonej decyzji, powołując się na postanowienie Części IV, Rozdział 4, pkt 4.6 ust. 1 Oferty SOR;

m) w zakresie możliwości blokowania połączeń przychodzących, OPL wniosła o wprowadzenie zastrzeżenia, że blokady twardej nie stosuje się do połączeń przychodzących, których świadczenie na rzecz Abonenta Usługi WLR opiera się na postanowieniach odrębnej umowy, zawartej między tym abonentem, a podmiotem trzecim, nie będącym PT. OPL zaznaczyła, że w związku z możliwością zawarcia przez abonenta umowy na odbieranie połączeń o podwyższonej opłacie z innym podmiotem, na podstawie której ten podmiot wystawi abonentowi własną fakturę za odebranie połączenia, to OPL połączeń tego typu nie blokuje i nie limituje i nie ma podstaw do takich działań.

W Stanowisku OPL z dnia 8 października 2014 r., OPL ponownie przedstawiła również postulaty dotyczące zmian Zaskarżonej decyzji, w zakresie wskazanym we Wniosku OPL.

Pismem z dnia 28 października 2014 r. (data wpływu do Urzędu Komunikacji Elektronicznej 28 października 2014 r.) OPL przedstawiła stanowisko w sprawie konieczności wstrzymania rygoru natychmiastowej wykonalności Zaskarżonej decyzji (zwane dalej „Stanowiskiem OPL z dnia 28 października 2014 r.”). OPL podkreśliła, że rozwiązanie przedłożone w ramach Projektu OPL do zatwierdzenia przez Prezesa UKE obowiązuje od ponad 2 lat i w tym czasie nie zanotowano skarg ze strony operatorów czy abonentów. Według OPL, Zaskarżona decyzja wymusza nieuzasadnione zmiany w ofercie blokad centralowych istniejących na rynku od ponad 10 lat, a abonenci i PT przyzwyczaili się do rozwiązań zaproponowanych przez OPL, funkcjonujących już dłuższy czas na rynku. Ponadto, zdaniem OPL, z uwagi na wysoki koszt wdrożenia Zaskarżonej decyzji (około 27 mln PLN), analiza rozwiązań wprowadzonych Zaskarżoną decyzją wymaga wstrzymania rygoru natychmiastowej wykonalności ww. decyzji. OPL podkreśliła, że natychmiastowe podporządkowanie się zapisom Zaskarżonej decyzji wiąże się z wieloma problemami w obszarze zobowiązań, w ramach których negatywne konsekwencje odczuje nie tylko OPL, ale także PT oraz abonenci korzystający z usług OPL i PT na rynku detalicznym, co w sposób szczególny należałoby mieć na uwadze przy rozpatrywaniu Wniosku OPL i Wniosku KIGEiT w zakresie wstrzymania rygoru natychmiastowej wykonalności.

Pismem z dnia 5 listopada 2014 r. (data wpływu do Urzędu Komunikacji Elektronicznej 5 listopada 2014 r.) OPL przedstawiła wersję jawną Uzasadnienia kosztowego III, wskazując jednocześnie, że uzasadnienie to, nie uwzględnia nakładów niezbędnych do przystosowania narzędzia informatycznego do wymagań wprowadzonych Zaskarżoną decyzją.

Postanowieniem z dnia 20 listopada 2014 r. zgodnie z art. 207 ust. 1 Pt, w związku z art. 206 ust. 1 Pt oraz art. 123 kpa, Prezes UKE postanowił ograniczyć PIKE, KIGEiT oraz PIIT prawo wglądu do materiału dowodowego w zakresie załącznika nr 1, do przekazanego przez OPL pisma z dnia 14 sierpnia 2014 r.

Pismem z dnia 21 listopada 2014 r., Prezes UKE wezwał OPL, na podstawie art. 50 § 1 kpa do przedstawienia wyjaśnień poprzez przekazanie odpowiedzi na następujące pytania:

1. czy Platforma posiada funkcjonalność związaną z generowaniem kodów odrzutów w toku procesu ustanawiania blokad połączeń na numery usług o podwyższonej opłacie? W przypadku odpowiedzi negatywnej, proszę o wskazanie możliwości wdrożenia takiego rozwiązania lub wskazanie alternatywnego sposobu powiadamiania PT korzystających z Usługi WLR o błędach we wprowadzonych przez nich danych do Platformy,

2. jakie jest stanowisko OPL względem postulatów KIGEiT zgłoszonych w pkt VII ppkt 49 pisma z dnia 19 sierpnia 2014 r. (data wpływu do Urzędu Komunikacji Elektronicznej 21 sierpnia 2014 r.), dotyczących momentu, w którym OPL powiadomi Abonenta Usługi WLR o przekroczeniu progu kwotowego?

Pismem z dnia 27 listopada 2014 r. (data wpływu do Urzędu Komunikacji Elektronicznej 27 listopada 2014 r.) OPL przedstawiła kolejne stanowisko w sprawie (zwane dalej „Stanowiskiem OPL z dnia 27 listopada 2014 r.”). W treści ww. pisma OPL przedstawiła po raz kolejny, szczegółowe propozycje zmian Zaskarżonej decyzji, podtrzymując dotychczasową argumentację powoływaną przez OPL na poparcie wnioskowanych zmian. W Stanowisku OPL z dnia 27 listopada 2014 r. przedstawiono argumentację odnoszącą się do następujących kwestii:

1. definicji usług o podwyższonej opłacie – powołując się na treść art. 64 ust. 1 Pt wraz ze stanowiskiem doktryny, tj. S. Piątek „*Prawo telekomunikacyjne Komentarz 3. Wydanie*” (wydawnictwo C.H. Beck Warszawa 2013), OPL zaznaczyła, że uregulowania art. 64 Pt i art. 64a Pt odnoszą się wprost do „usług o podwyższonej opłacie”, którym to pojęciem posługuje się ustawodawca ww. przepisach Pt, w przeciwieństwie do usług „*bezpłatnych*”, czy „*częściowo płatnych*”, które z racji nie wyższych opłat niż za zwykłe połączenie, nie stwarzają ryzyka niespodziewanych i nadmiernie wysokich rachunków, wymagających zapewnienia abonentom szczególnych, niestandardowych zabezpieczeń przewidzianych przepisami art. 64a i 64a Pt. W ocenie OPL, należy zwrócić uwagę, że nawet przepis art. 64a Pt przewiduje konieczność wypełnienia przez dostawcę publicznie dostępnej usługi telekomunikacyjnej obowiązków wobec abonentów przewidzianych tym przepisem, z zastrzeżeniem jednak: „*chyba, że takie połączenia nie będą powodowały obowiązku zapłaty po stronie abonenta*”. Powyższe, w ocenie OPL, wskazuje, że celem wprowadzonych regulacji, jest podwyższona ochrona abonenta przy korzystaniu z usług o podwyższonej opłacie, a nie każdych innych usług (czy to połączeń, czy usług bezpłatnych bądź częściowo płatnych, dla których cena nie jest wyższa od ceny za zwykłe połączenie – wycenianych według stawek za np. połączenia do numerów geograficznych). W związku z tym, że Wniosek OPL dotyczył zmian w Ofercie SOR w zakresie wprowadzenia funkcjonalności blokowania połączeń wyłącznie do numeracji, na której OPL świadczy usługi o podwyższonej opłacie, OPL wniosła o dokonanie zmiany Zaskarżonej decyzji z uwzględnieniem przedmiotowego stanowiska;
2. zmian w Tabeli nr 39 pkt I poz. W i poz. X oraz Tabeli nr 40 pkt I poz. X i poz. Y – OPL zaproponowała odmienną w stosunku do propozycji OPL przedstawionych we Wniosku OPL, treść poz. X w Tabeli nr 39 (odpowiednio poz. Y w Tabeli nr 40). W zmienianej Tabeli 39 pkt. I poz. X, OPL doprecyzowała także zapis w kolumnie pt: „*charakter opłaty*”, celem usunięcia wątpliwości co do ponoszenia opłat za realizację blokad do numeracji obsługiwanej poprzez Platformę (czyli w poz. X). Zgodnie z propozycją OPL, numeracja 80x oraz 64x (z pozycji W), obsługiwana jest bez zmian - na dotychczasowych zasadach, w oparciu o ISI (blokady centralowe) i nie wchodzi w zakres obsługi przez Telsin – także dla abonentów OPL. OPL podkreśliła, że nie obsługuje tych numerów w oparciu o Telsin. Dodatkowo OPL wniosła w treści Stanowiska OPL z dnia 27 listopada 2014 r., o dopisanie przypisu dotyczącego świadczenia blokad centralowych (Tabela nr 39, pkt I, poz. W oraz Tabela nr 40, pkt I poz. X), tj.: „*Niezależnie od wariantu blokady nie są blokowane połączenia do numerów alarmowych i usług bezpłatnych*”. Zdaniem OPL, analogiczne zmiany należy wprowadzić w Tabeli nr 40 pkt I poz. X i poz. Y.

W opinii OPL, zmiany wnioskowane przez OPL mają na celu przywrócenie zasad wdrożonych i zaimplementowanych przez OPL zarówno dla abonentów detalicznych OPL, jak i Abonentów Usługi WLR, w kwietniu 2012 r. Ponownie, OPL wskazała, że uruchomione przez OPL rozwiązanie zostało wypracowane z przedstawicielami rynku telekomunikacyjnego (podczas procesu TTM). W ocenie OPL, Zaskarżona decyzja wprowadza zmiany, które wymagałyby zmiany funkcjonalności aplikacji Telsin, co jest bardzo kosztowne. Według OPL, zmiana numeracji blokad wykracza poza przepisy Pt w zakresie art. 64 i art. 64a Pt. Ponadto, w ocenie OPL zasadnym jest utrzymanie podziału na blokady centralowe i blokady realizowane przez Telsin z zawężeniem tych drugich tylko i wyłącznie do usług o podwyższonej opłacie, a nie jak przewiduje Zaskarżona decyzja do większego zakresu numeracji (spoza usług o podwyższonej opłacie np. 80x, 64x). Jednocześnie, OPL przedstawiła zestawienie i porównanie funkcjonalności blokad realizowanych za pomocą ISI i za pomocą Platformy. Ponadto, zaproponowany przez OPL, dodatkowy przypis w zakresie nie podlegania usłudze blokowania połączeń przez numery alarmowe i numery bezpłatne, zdaniem OPL, dookreśli sposób świadczenia blokad centralowych, który w ten sposób będzie analogiczny jak dla abonentów detalicznych OPL. Jak wskazała OPL, proponowany zapis jest zgodny z zapisami z cennika detalicznego OPL;

3. zmian w numeracji wariantów blokad – zdaniem OPL, zmieniona Zaskarżoną decyzją numeracja wariantów blokad względem rozwiązań przyjętych w OPL, powoduje niepotrzebne zmiany numeracji wariantów, które wymagałyby wdrożenia w systemach informatycznych OPL, np. dla prawidłowego rozliczania abonentów, jak również w dokumentacji MWD - Komunikaty. Dodatkowo, w ocenie OPL, wprowadzenie ww. zmian wymagałoby dostosowania cenników OPL i prawdopodobnie cenników PT do wprowadzonej nowej numeracji blokad. Zdaniem OPL, działania te są nadmiarowe, gdyż już obecnie Abonenci Usługi WLR mogą uzyskać porównywalny rezultat zablokowania połączeń dzięki zakresom blokowania wdrożonym przez OPL (na potwierdzenie swojej argumentacji OPL przedstawiła porównanie numeracji wariantów blokad zawartych w Zaskarżonej decyzji i zawartych w cenniku detalicznym OPL);
4. braku możliwości blokowania połączeń do numerów 80x i 64x – OPL wskazała, że akceptacja proponowanych zapisów spowodowałaby po stronie sieci OPL spore wydatki związane ze zmianą obsługi ruchu tych połączeń, rozbudową Platformy (lub budową nowej) oraz zmianą zakresu obecnych blokad centralowych (usunięcie zakresów 80x i 64x z wariantów: W04, W08, W09 i W10 oferty detalicznej OPL i ofert hurtowych dla Usługi WLR). W szczególności OPL nie jest przygotowana do realizowania blokad w ciągu 5 (pięciu) minut dla połączeń 80x i 64x, które są realizowane na centralach. OPL zaznaczyła, że te rodzaje połączeń zostały wdrożone w wariantach blokad wraz z innymi połączeniami, które nie stanowią usług o podwyższonej opłacie. Ponadto połączenia na numerację 80x i 64x nie należą do rodzaju połączeń, przy korzystaniu z których abonenci mogą być narażeni na wysokie koszty połączeń. Jak wskazała OPL, połączenia 80x należą do kategorii połączeń bezpłatnych albo do połączeń o współdzielonej opłacie, są to usługi o charakterze informacyjnym, a usługi 64x to usługi połączeń do sieci przywoławczej;
5. konieczności utrzymywania kanału awaryjnego dla Platformy – ponownie OPL wskazała, że obecnie funkcjonujące rozwiązanie jest w pełni redundantne, a co za tym idzie posiada wsparcie techniczne, które może być uruchamiane m.in. w przypadku prac planowych na Platformie. Dlatego też, w ocenie OPL,

nie ma uzasadnienia budowania dodatkowego zabezpieczenia na potrzeby prac planowych, ponieważ de facto wiązałoby się to z budowaniem kolejnego systemu. W przypadku prac planowych, zdaniem OPL, niedostępność Platformy jest bardzo krótka i odnosząca się wyłącznie do czasu przełączenia. OPL wskazała, że niedostępność w takim samym stopniu dotyczy dostępu dla abonentów OPL, jak i Abonentów Usługi WLR. Według OPL, w przypadku dostępu do Platformy nie ma pośrednika w przekazywaniu zamówień, bowiem PT sam realizuje zamówienia na Platformie, zatem nie jest celowe tworzenie awaryjnego kanału dostępu do Platformy. W ocenie OPL, jeśli PT ma problemy z dostępem do Platformy z przyczyn leżących po stronie PT, to PT powinien we własnym zakresie dostęp przywrócić, natomiast jeśli teoretycznie nastąpiłaby awaria Platformy (co jest mało prawdopodobne, bo system Telsin jest w 100% redundantny i w razie awarii jednej maszyny druga ją zastępuje) realizacja zlecenia będzie możliwa dopiero po usunięciu jej przyczyn po stronie OPL;

6. braku dostępu OPL do danych, jakimi PT zasila Platformę – ponownie OPL wskazała na konieczność umożliwienia OPL dostępu do danych (podglądu tych danych) wprowadzonych przez PT na Platformę. OPL zwróciła uwagę na przykłady procesów, dla których uzyskanie przez OPL dostępu do danych, jakimi PT zasila Platformę jest niezbędne, tj. proces reklamacyjny, konfiguracja i wprowadzanie usług na Platformie, administrowanie Platformą. Jednocześnie, OPL zaznaczyła, że KIGEiT w Stanowisku KIGEiT z dnia 19 sierpnia 2014 r. również wniosła o wykreślenie Części IV, Rozdział 5, pkt 5.2 ust. 8 Oferty SOR w brzmieniu nadanym Zaskarżoną decyzją;
7. jednoznaczne wskazanie, że okres rozliczeniowy oznacza miesiąc – OPL ponownie wskazała, na brak odpowiednich funkcjonalności w obsłudze abonentów OPL. OPL zaznaczyła, że w OPL funkcjonuje jeden okres rozliczeniowy, który jest tożsamy z okresem jednego miesiąca, przy czym okres ten nie musi się zaczynać od początku miesiąca kalendarzowego, ale może się rozpocząć od 15 dnia danego miesiąca;
8. wspólne wyczerpywanie progów kwotowych przez wiązki numerów MSN i DDI – OPL wskazała w pierwszej kolejności na definicję Łącza Abonenckiego, która zdaniem OPL odnosi się do medium (infrastruktury), a nie usługi. W opinii OPL obecne rozwiązanie funkcjonujące w OPL (zakładanie blokad/limitów dla pojedynczych numerów) nie jest sprzeczne z wymogami Pt, gdyż umożliwia realizację blokad/limitów na cały dostęp. Ponadto, właściwością usługi ISDN z numeracją DDI/MSN jest to, że świadczona jest ona dla wielu użytkowników. Zrozumiałe, w ocenie OPL, jest więc, że właściciel (abonent) usługi będzie chciał nadać różne poziomy blokad/limitów użytkownikom końcowym. Dlatego, zdaniem OPL obecna funkcjonalność stanowi uniwersalne rozwiązanie zgodne z funkcjonalnością tej usługi, gdyż umożliwia indywidualne podejście w zarządzaniu przez abonenta swoimi usługami dla użytkowników końcowych (inne poziomy blokad/limitów dla pracowników, kadry zarządzającej, podnajemców, itp.). Biorąc pod uwagę, że w chwili obecnej nieznacznym wolumen abonentów korzysta z funkcjonalności limitowania połączeń oraz opisanej powyżej specyfiki usługi ISDN (usługa dla wielu różnorodnych użytkowników jak prezes, pracownicy, podwykonawcy, itp.) wprowadzenie funkcjonalności limitowania całego dostępu, zdaniem OPL spowodują jeszcze mniejsze zainteresowanie usługą limitowania;
9. momentu informowania Abonenta Usługi WLR o przekroczeniu progu kwotowego dla blokady miękkiej – podtrzymując swoje dotychczasowe stanowisko odnośnie konieczności nadawania komunikatu o przekroczeniu progu kwotowego natychmiast

i w czasie rzeczywistym, OPL wskazała również, że istotą art. 64 Pt i art. 64a Pt jest ochrona abonentów przed ponoszeniem, w sposób nieświadomy, wysokich kosztów korzystania z usług świadczonych o podwyższonej opłacie. W ocenie OPL, za pozbawione sensu należy uznać informowanie abonenta, że przekroczył ustalony próg kwotowy po zakończeniu rozmowy, gdy ten próg może po zakończeniu rozmowy być przekroczony nawet kilkakrotnie. Według OPL, taka funkcjonalność nie tylko nie zabezpiecza uprawnień abonentów ale może być przyczyną zwiększonej liczby reklamacji. OPL zaznaczyła, że zmiana zasad wypracowanych na rynku rodzi dodatkowe obawy związane z brakiem należytego przekazania informacji w związku z przekroczeniem założonego przez abonenta limitu. W opinii OPL koszty połączeń oddzwania w celu poinformowania o przekroczeniu blokady miękkiej powinny być ponoszone przez PT. OPL wyjaśniła, że aktualnie komunikat nadawany przez OPL jest w tle połączenia, a zatem abonent słyszy zarówno treść informacji przekazywanej w ramach usługi o podwyższonej opłacie, a dodatkowo słyszy informację o przekroczeniu progu, a zatem może sam podjąć decyzję o kontynuowaniu połączenia lub o jego zakończeniu. OPL podkreśliła, że dotychczas (tj. od czasu wdrożenia tego rozwiązania) nie wpłynęły reklamacje abonentów dotyczące podawania dodatkowej informacji w trakcie trwania połączenia lub kwestionowania z innych przyczyn ustalonego sposobu informowania abonenta w trakcie trwania połączenia;

10. zachowania poziomów blokad podczas migracji bez zmiany Usługi WLR – OPL ponownie podkreśliła, że z uwagi na różnorodność zmiennych, jakimi zasilana jest Platforma przy świadczeniu usługi blokowania połączeń przez Biorcę i Dawcę (zwłaszcza w zakresie cennika detalicznego) może powstać zagrożenie dla Abonentów Usługi WLR, że u Dawcy blokada połączeń została założona na połączenia, które nigdy nie będą podlegały usłudze blokowania połączeń (z uwagi na wartość połączenia równą 0 PLN);
11. blokowania połączeń przychodzących;
12. usunięcia konieczności wskazywania numeru kontaktowego w przypadku uruchamiania blokady połączeń dla wiązki numerów MSN i DDI;
13. braku możliwości jednoczesnego ustanawiania blokady miękkiej, twardej i ustanowienia progu kwotowego - ponownie OPL wskazała, że obecnie funkcjonujące w OPL rozwiązanie obowiązuje od maja 2012 r. w ofercie detalicznej OPL oraz dla PT. OPL podkreśliła, że w procesach konsultacyjnych ówczesnego projektu Zaskarżonej decyzji zasadność wprowadzania limitu trwałego była podważana przez część PT więc zmiana taka albo nie będzie wykorzystywana przez tych OA albo w przypadku zmiany funkcjonalności spowoduje to konieczność zmiany cenników/regulaminów usług głosowych OPL oraz PT. Ponadto, w przypadku konieczności zachowania usług w aplikacji Telsin w procesie migracji abonenta może nastąpić świadczenie usług niedostępnych u PT - Biorcy.

Podsumowując swoją argumentację zawartą w Stanowisku OPL z dnia 27 listopada 2014 r., OPL podkreśliła, że wprowadzenie zmian zgodnie z propozycją OPL pozwoli na obniżenie kosztów wdrożenia po stronie OPL z ponad 20 mln PLN do ok. 5 mln PLN, zachowanie wdrożonych i funkcjonujących rozwiązań dla abonentów OPL i Abonentów Usługi WLR oraz utrzymanie jednolitych zasad obsługi Abonentów Usługi WLR i Części detalicznej OPL. W ocenie OPL bowiem, rozwiązania wdrożone przez OPL są zgodne z obowiązującym prawem telekomunikacyjnym i realizują cele związane z modyfikacją Pt w zakresie art. 64 Pt.

Pismem z dnia 1 grudnia 2014 r. (data wpływu do Urzędu Komunikacji Elektronicznej 2 grudnia 2014 r.) PIIT złożyła stanowisko w sprawie (zwanej dalej „Stanowiskiem PIIT z dnia 1 grudnia 2014 r.”). W treści Stanowiska PIIT z dnia 1 grudnia 2014 r. wskazano, że zmiany wprowadzone do Oferty SOR na skutek rozstrzygnięcia w niniejszym postępowaniu będą miały wpływ także na sposób realizacji blokad przez wszystkich operatorów świadczących usługi na własnej infrastrukturze. W ocenie PIIT, ostateczny kształt Oferty SOR w zakresie usługi blokowania połączeń na numery usług o podwyższonej opłacie nie może pomijać uwarunkowań technicznych, organizacyjnych i finansowych, w jakich działa operator mający świadczyć przedmiotową usługę. Według PIIT, z Oferty SOR w brzmieniu nadanym Zaskarżoną decyzją korzystają lub będą korzystać inni dostawcy usług świadczący usługi z wykorzystaniem Usługi WLR, niemniej z punktu widzenia PT powinna być ona przede wszystkim wykonalna, funkcjonalna i tania (wyższe koszty wdrożenia w OPL przekładają się także na wyższe koszty PT korzystania z usługi blokowania połączeń). Ponadto, w opinii PIIT, uwzględniając fakt, że usługi stanowiące przedmiot Zaskarżonej decyzji zostały uprzednio poddane Procesowi TTM, w którym uczestniczyli zarówno PT, jak i Prezes UKE, należy stwierdzić, że usługa blokowania połączeń nie budziła wówczas istotnych zastrzeżeń ze strony PT. PIIT zwróciła uwagę, że Projekt OPL został odwzorowany w porozumieniach międzyoperatorskich, jakie zostały zawarte jeszcze przed wydaniem Zaskarżonej decyzji, a co za tym idzie, Zaskarżona decyzja nie uwzględnia dotychczasowej współpracy OPL z operatorami, wymuszając nie tylko dostosowanie treści dotychczasowych umów, ale przekłada się również na modyfikację procesów hurtowych PT. W Stanowisku PIIT z dnia 1 grudnia 2014 r., PIIT uznała za słuszną argumentację OPL przedstawioną we Wniosku OPL, że zmiany wprowadzone do Oferty SOR Zaskarżoną decyzją zaburzają dotychczasowy sposób świadczenia usługi blokowania połączeń numerów usług o podwyższonej opłacie nie tylko wobec klientów hurtowych – PT, ale także abonentów detalicznych PT. PIIT podkreśliła, że Zaskarżona decyzja powoduje konieczność przebudowy systemów informatycznych, oddziałując tym samym na zmiany w świadczeniu usług abonentom, co w konsekwencji pociąga za sobą konieczność przeprowadzenia akcji informacyjnej oraz zmiany dokumentów regulujących stosunki zobowiązaniowe wobec abonentów. Opisana powyżej sytuacja, w ocenie PIIT, będzie generowała dodatkowe, znaczące koszty po stronie PT. W Stanowisku PIIT z dnia 1 grudnia 2014 r., PIIT dokonała analizy definicji usług o podwyższonej opłacie w kontekście cenników usług detalicznych wybranych PT, tj. Netii S.A. z siedzibą w Warszawie, OPL, UPC Polska Sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie, Multimedia Polska S.A. z siedzibą w Gdyni, Vectra S.A. z siedzibą w Gdyni, T-Mobile S.A. z siedzibą w Warszawie, Polkomtel Sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie, P4 Sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie. Mając powyższe na uwadze, PIIT wskazała, że operatorzy nie widzą uzasadnienia modyfikacji obecnie wdrożonych i działających blokad zgodnych, w ich ocenie, z treścią art. 64 Pt i art. 64a Pt. PIIT podkreśliła, że nie znajduje racjonalnych podstaw do wymuszania zmian, które zaburzają dotychczasową, bezproblemową współpracę w zakresie korzystania z usługi blokowania połączeń uregulowaną w zawartych z OPL porozumieniach międzyoperatorskich. Ponadto, PIIT zaznaczyła, że Zaskarżona decyzja poza uregulowaniem blokowania połączeń do usług o podwyższonej opłacie wymusza również nieuzasadnione zmiany w ofercie blokad centralowych – nie odnoszących się, zdaniem PIIT, do usług o podwyższonej opłacie, które istnieją na rynku od wielu lat. Dlatego też, PIIT w Stanowisku PIIT z dnia 1 grudnia 2014 r., wniosła o rozważne podejście do modyfikacji Oferty SOR w przedmiocie usługi blokowania połączeń do numerów usług o podwyższonej opłacie, tak aby ewentualne zmiany, stanowiły rozwiązania efektywne, proste w implementacji, jak i z punktu widzenia wdrożeniowego niegenerujące nadmiernych

kosztów zarówno dla PT, co z pewnością pozytywnie przełoży się w efekcie na świadczenie tych usług użytkownikom końcowym.

Pismem z dnia 1 grudnia 2014 r. (data wpływu do Urzędu Komunikacji Elektronicznej 8 grudnia 2014 r.) OPL przedstawiła wyjaśnienia w sprawie, stanowiące odpowiedź na wezwanie Prezesa UKE z dnia 21 listopada 2014 r. (zwane dalej „Stanowiskiem OPL z dnia 1 grudnia 2014 r.”). Zgodnie z przedstawioną przez OPL odpowiedzią na wątpliwości Prezesa UKE dotyczące dodatkowych funkcjonalności Platformy w zakresie możliwości generowania kodów odrzutu w toku realizacji zamówień PT na ustanowienia blokad połączeń, Platforma nie posiada opisanej powyżej funkcjonalności. OPL wskazała, że brak możliwości generowania kodów odrzutu przez Platformę dotyczy zarówno obsługi PT, jak i Części detalicznej OPL. Jednocześnie, OPL zaznaczyła, że obecnie trwają prace w zakresie rozbudowy Platformy, a jednym z zagadnień jest utworzenie systemu komunikatów, w tym generowanie kodów odrzutu. Odnosząc się do wezwania Prezesa UKE z dnia 21 listopada 2014 r. w zakresie, w jakim dotyczyło ono stanowiska OPL względem postulatów KIGEiT zgłoszonych w pkt VII ppkt 49 Stanowiska KIGEiT z dnia 19 sierpnia 2014 r. dotyczących momentu, w którym OPL powiadomi Abonenta Usługi WLR o przekroczeniu progu kwotowego, OPL wyjaśniła, że w przypadku blokady miękkiej informacja o przekroczeniu progu kwotowego powinna być nadawana w trakcie połączenia, a nie po jego zakończeniu. Zdaniem OPL, zasady świadczenia usługi blokowania połączeń są opisane zarówno w ofercie detalicznej, jak i w porozumieniach międzyoperatorskich zawartych w przedmiocie usługi blokowania połączeń, dlatego zamawiając tzw. blokadę miękką abonent (w tym Abonent Usługi WLR) spodziewa się otrzymać stosowne informacje w czasie rzeczywistym, a nie w chwili, gdy nie może już podjąć decyzji, czy chce narażać siebie na nieplanowane koszty. W ocenie OPL, nie można w tym przypadku mówić o niechcianym i niezamawianym komunikacie, natomiast jego brak w czasie umożliwiającym podjęcie decyzji może być przyczyną składanych reklamacji. Według OPL, opisaną powyżej sytuację odzwierciedla treść art. 64 ust. 5 pkt 1 oraz ust. 6-7 Pt (OPL przytoczyła w tym zakresie opinię prof. S. Piątka, Komentarz do ustawy Prawo telekomunikacyjne, LEX 2013). Ponadto, OPL podtrzymała w przedmiotowej kwestii swoje stanowisko prezentowane w treści Wniosku OPL, w Stanowisku OPL z dnia 8 października 2014 r. oraz w Stanowisku OPL z dnia 27 listopada 2014 r. Jednocześnie, OPL zaznaczyła, że funkcjonalność informowania o przekroczeniu progu kwotowego w trakcie połączenia funkcjonuje na rynku telekomunikacyjnym od prawie dwóch lat i abonenci OPL i PT przyzwyczaili się do niej, a OPL nie obserwowała z tego tytułu reklamacji. W opinii OPL, dużo bardziej prawdopodobne jest pojawienie się reklamacji właśnie z uwagi na niezapewnienie przez PT „*należytej ochrony*” przed naliczaniem wysokich rachunków, mimo, że abonent zażądał ustanowienia blokady miękkiej. OPL wskazała, że spełnienie wymogu KIGEiT i zmiana dotychczasowego sposobu komunikowania (także abonentów OPL, jako że zmiany na Platformie dotyczące realizacji usług na rzecz PT automatycznie wymuszają zmiany na poziomie detalicznym OPL), z pewnością wywoła protesty korzystających z tych usług abonentów. Rozwiązanie zaproponowane przez KIGEiT, według OPL, nie spełnia bowiem w sposób wystarczający funkcji ochronnej, wobec abonentów (tj. świadomej kontroli wydatków przy korzystaniu z usług o podwyższonej opłacie).

Pismem z dnia 16 grudnia 2014 r. (data wpływu do Urzędu Komunikacji Elektronicznej 17 grudnia 2014 r.) OPL przedstawiła przygotowaną przez prof. S. Piątka, opinię z dnia 15 grudnia 2014. w przedmiocie zakresu przedmiotowego usług o podwyższonej opłacie (zwaną dalej „Opinią z dnia 15 grudnia 2014 r.”).

Pismem z dnia 17 lutego 2015 r. (data wpływu do Urzędu Komunikacji Elektronicznej 23 lutego 2015 r.) KIGEiT przedstawiła dodatkowe stanowisko w sprawie (zwanej dalej „Stanowiskiem KIGEiT z dnia 17 lutego 2015 r.”). W treści Stanowiska KIGEiT z dnia 17 lutego 2015 r., KIGEiT w pierwszej kolejności wskazała, że podtrzymuje stanowiska przedstawiane dotychczas w sprawie. KIGEiT podkreśliła, że Stanowiskiem z dnia 17 lutego 2015 r. odniesie się do postulatów OPL oraz PIIT przedstawionych w Stanowisku OPL z dnia 8 października 2014 r., Stanowisku OPL z dnia 27 listopada 2014 r., Stanowisku PIIT z dnia 1 grudnia 2014 r., Stanowisku OPL z dnia 1 grudnia 2014 r. oraz Stanowisku OPL z dnia 16 grudnia 2014 r., w szczególności w zakresie:

1. możliwości zmiany przez Prezesa UKE projektu zmiany oferty ramowej przedstawionego przez OPL (tu: Projektu OPL);
2. rzekomego nałożenia na OPL obowiązków regulacyjnych na rynku detalicznym;
3. sposobu wszczęcia postępowania administracyjnego zakończonego wydaniem Zaskarżonej decyzji;
4. zasad sprzedaży usług o podwyższonej opłacie przez OPL;
5. opinii OPL co do możliwości wprowadzenia kar umownych związanych z realizacją usługi blokowania połączeń;
6. zasad informowania abonenta o przekroczeniu progu kwotowego w przypadku blokady miękkiej;
7. zmian w numeracji i zakresie wariantów blokad;
8. funkcjonalności generowania kodów odrzutów przez Platformę;
9. opinii prawnej załączonej do Stanowiska OPL z dnia 16 grudnia 2014 r.

Postanowieniem z dnia 16 kwietnia 2015 r., Prezes UKE wstrzymał rygor natychmiastowej wykonalności Zaskarżonej decyzji.

W dniach od 22 kwietnia 2015 r. do 22 maja 2015 r., zgodnie z art. 15 Pt, Prezes UKE przeprowadził postępowanie konsultacyjne (zwane dalej „postępowaniem konsultacyjnym - 2015”) odnośnie projektu decyzji zatwierdzającej zmianę Oferty SOR.

Pismem z dnia 13 maja 2015 r. (data wpływu do Urzędu Komunikacji Elektronicznej 14 maja 2015 r.) OPL przedstawiła stanowisko do konsultowanego projektu decyzji (zwane dalej „Stanowiskiem konsultacyjnym OPL - 2015”). W Stanowisku konsultacyjnym OPL - 2015, OPL podniosła następujące zastrzeżenia do poddanego konsultacjom projektu decyzji:

1. w Części I Ogólnej Oferty SOR, Rozdział 9, pkt 9.6, Tabela nr 39 oraz Tabela nr 40, OPL wniosła o zastąpienie zapisu o treści „*Blokady realizowane poprzez ISI*” wskazaniem w brzmieniu: „*Blokady realizowane na centralach TP*”. Zdaniem OPL, wskazanie w zapisach Oferty SOR miejsca, w którym uruchamiane są blokady, a nie kanału komunikacji jest rozwiązaniem bardziej właściwym i konkretnym, usuwającym wątpliwości interpretacyjne, jako że zarówno blokady centralowe jak i realizowane poprzez Platformę mogą być uruchamiane poprzez ISI. Intencją OPL, jak wskazano w treści Stanowiska konsultacyjnego – 2015, jest odróżnienie miejsca realizacji blokad, w zależności od rodzaju obsługiwanej numeracji (odmiennej na Platformie i odmiennej w ramach central OPL). Propozycja OPL, w jej ocenie, zapewni również spójność z brzmieniem pozycji W w Tabeli nr 39 (odpowiednio pozycji 1X w Tabeli nr 40), gdzie również wskazane jest miejsce realizacji blokad dla numerów usług o podwyższonej opłacie, tj. „*[...] za pomocą Platformy*”. Według OPL, proponowany przez OPL nowy zapis pozwoli uniknąć wszelkich niejednoznaczności w odniesieniu do sposobu realizacji

- usług blokowania połączeń realizowanych na centralach OPL oraz Platformie, a wskazane miejsce realizacji tych usług pozwoli uniknąć zależności od kanału komunikacyjnego, wybranego przez PT;
2. w Części IV Oferty SOR, Rozdział 5, pkt 5.1, ust. 2 lit. c, OPL wniosła o rozszerzenie brzmienia zapisu w ust. 2 lit. c, poprzez wskazanie, że chodzi o „wybrane” numery HESC 118xxx, gdyż podobnie jak w przypadku numeracji AUS (lit. d) nie wszystkie połączenia na ww. numery są (lub będą) traktowane jako połączenia na numery usług o podwyższonej opłacie. Ponadto, OPL wniosła o dookreślenie, że wskazana w poddanym postępowaniu konsultacyjnemu – 2015 projekcie decyzji numeracja 80x (w której zakres wchodzi również połączenia bezpłatne dla Abonenta Usługi WLR), podobnie jak numeracja 64x jest realizowana na centralach OPL, poprzez ujęcie zarówno numeracji 64x jak i 80x w jednej pozycji, tj. w ramach lit. e, do której odnosi się wyjaśnienie dotyczące realizacji blokad na centralach OPL. W opinii OPL, propozycja OPL pozwoli także uspołnić treść zapisów Oferty SOR w zakresie blokowania połączeń na numery usług o podwyższonej opłacie;
 3. w Części IV, Rozdział 5, pkt 5.2, ust. 8 Oferty SOR, OPL wniosła o rozszerzenie postanowień poddanego postępowaniu konsultacyjnemu – 2015 projektu decyzji, w zakresie możliwości dostępu do danych jakimi PT zasila Platformę. OPL wskazała, że dostęp do ww. danych powinien być zachowany wyłącznie dla administratora Platformy w zakresie związanym z zarządzaniem Platformą. Dodatkowo, OPL wniosła o uzupełnienie Oferty SOR o wskazanie, że na potrzeby weryfikacji danych przekazywanych przez PT, w ramach procesu rozpatrywania jednostkowych reklamacji, zgodnie z zasadami, o których mowa w Części I Ogólnej, Rozdział 1, pkt 1.11 Oferty SOR, a dotyczących reklamowanych przez PT blokad połączeń i progów kwotowych, OPL zastrzega sobie prawo wglądu, do tych danych w zakresie w jakim zostały wprowadzone do Platformy. W ocenie OPL opisane powyżej uzupełnienia są konieczne w celu zapewnienia realizacji obowiązków regulacyjnych nałożonych na OPL, w związku ze świadczeniem Usługi WLR. OPL zaznaczyła, że w Części I Ogólnej Oferty SOR został opisany sposób realizacji reklamacji. Proponowane przez Prezesa UKE brzmienie omawianego ust. 8 jest, zdaniem OPL, postanowieniem szczególnym, wykluczającym zasady opisane w Części I Ogólnej Oferty SOR dotyczące zapewnienia i funkcjonowania usług w szczególności, co do wglądu do danych umożliwiających rozpatrywanie reklamacji i awarii. OPL wskazała, że reklamacje PT nie zawierające danych niezbędnych do ich rozpatrzenia, będą weryfikowane przez OPL negatywnie. Proponowane przez OPL rozszerzenie postanowień Części IV, Rozdział 5, pkt 5.2, ust. 8 Oferty SOR pozwoli, zdaniem OPL, na pozytywną weryfikację reklamacji, a tym samym rozpatrywanie i dalsze procesowanie reklamacji w zakresie funkcjonalności Platformy;
 4. w zakresie Części IV Oferty SOR, Rozdział 5.2.1 ust. 3 OPL wskazała, że trafne jest przytoczenie przez Prezesa UKE brzmienia art. 64 oraz 64a Pł, odnoszącego się do uprawnień przysługujących abonentom, jednak OPL zwróciła uwagę na odmienne, ukierunkowane bardziej pro abonentko wnioski, względem konkluzji wyprowadzonych przez Prezesa UKE. W szczególności, zdaniem OPL, uprawnienia te, tj. w zakresie ustanawiania blokad połączeń na numery usług o podwyższonej opłacie, winny być odnoszone do ustanawiania blokad połączeń i progów kwotowych także wobec poszczególnych użytkowników numerów MSN/DDI. Według OPL, grupowanie dotyczy bowiem co do zasady abonentów korporacyjnych (np. model, gdy jeden Abonent zawierający umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych posiadający n - użytkowników końcowych, którym Abonent przydziela różne poziomy dostępu do usług, w tym możliwość zakładania limitów i blokad na numery usług o podwyższonej opłacie),

co de facto oznacza wielość użytkowników końcowych. Przyjęcie tezy Prezesa UKE, wskazującej na brak możliwości ustanawiania blokad wobec poszczególnych użytkowników, ograniczałoby, według OPL uprawnienie abonenckie w zakresie blokowania połączeń w tym modelu.

Pismem z dnia 21 maja 2015 r. (data wpływu do Urzędu Komunikacji Elektronicznej 22 maja 2015 r.) KIGeIT przedstawiła stanowisko do konsultowanego projektu decyzji (zwane dalej „Stanowiskiem konsultacyjnym KIGeIT - 2015”). W Stanowisku konsultacyjnym KIGeIT - 2015, KIGeIT podniosła następujące zastrzeżenia do poddanego konsultacjom projektu decyzji:

1. nieprawidłowa procedura zatwierdzenia zmiany Oferty SOR, pomijająca wydanie przez Prezesa UKE decyzji zobowiązującej OPL do przedstawienia projektu zmiany Oferty SOR na podstawie art. 43 ust. 2 Pt;
2. nieprawidłowe wprowadzenie do Oferty SOR „nowej” opłaty za dostęp do Platformy, podczas gdy część blokad była poprzednio dostępna w ramach świadczonej już Usługi WLR;
3. likwidacja dotychczasowych wariantów blokad połączeń określonych w Ofercie SOR dla Usługi WLR;
4. brak sankcji w postaci kar umownych dla OPL dla przypadku nieprawidłowego świadczenia Usługi WLR i nieprawidłowego świadczenia usług z wykorzystaniem Platformy;
5. ustalenie przez Prezesa UKE zasad migracji z dotychczasowych blokad na numery o podwyższonej opłacie, w praktyce powodujące działanie decyzji zatwierdzającej zmianę Oferty SOR wstecz;
6. wprowadzenie algorytmu, na podstawie którego OPL ma ustalać stosowanie blokad na wykonywanie połączeń na numery usług o podwyższonej opłacie;
7. zastrzeżenia dotyczące zakresu numeracji uznanej przez Prezesa UKE za numerację do usług o podwyższonej opłacie.

Ponadto, KIGeIT wskazała na konieczność jak najszybszego uregulowania treści Oferty SOR w zakresie ustalania blokad na połączenia na numerację usług o podwyższonej opłacie. Nowelizacja Pt w zakresie zasad ustanawiania blokad połączeń na numery usług o podwyższonej opłacie obowiązuje już od ponad trzech lat. Zdaniem KIGeIT, obecnie, wobec postanowienia Prezesa UKE z dnia 16 kwietnia 2015 r. wstrzymującego rygor natychmiastowej wykonalności Zaskarżonej decyzji, brak jest postanowień Oferty SOR regulujących kwestię blokad. KIGeIT zaznaczyła, że obowiązek stosowania blokad wynika z art. 64 Pt i art. 64a Pt i operatorzy telekomunikacyjni są obowiązani wykonywać obowiązki niezależnie od tego, czy na poziomie hurtowym świadczona jest odpowiednia usługa umożliwiająca realizację tych obowiązków. Dodatkowo, w treści Stanowiska konsultacyjnego KIGeIT – 2015, KIGeIT złożyła wnioski o przeprowadzenie dowodu, tj.:

1. mając na uwadze twierdzenia Prezesa UKE zawarte w poddanym postępowaniu konsultacyjnemu – 2015 projekcie niniejszej decyzji, KIGeIT zwróciła się o przeprowadzenie dowodów z protokołów procesu TTM, materiałów przygotowanych przez OPL na potrzeby procesu TTM, innych materiałów dotyczących przeprowadzonego procesu TTM dotyczącego modyfikacji Oferty SOR w związku z nowelizacją Pt dotyczącą usług o podwyższonej opłacie oraz z przesłuchania strony OPL na okoliczność ustalenia, czy PT oraz Prezes UKE mieli faktyczny wpływ

na projekt zmiany Oferty SOR wszczynający niniejsze postępowanie administracyjne oraz czy blokady miękkie i blokady twarde zostały wprowadzone do Oferty SOR na wniosek OPL oraz czy blokady twarde i miękkie są dostępne dla abonentów OPL;

2. mając na uwadze twierdzenia Prezesa UKE zawarte w poddanym postępowaniu konsultacyjnemu – 2015 projekcie niniejszej decyzji, KIGeIT zwróciła się o przeprowadzenie dowodu i zwrócenie się do biegłego o wydanie opinii na okoliczność ustalenia, czy modyfikacje możliwości zakładania wariantów blokad nie prowadzą do zaoszczędzenia kosztów dotychczas ponoszonych przez OPL, co powinno prowadzić do ustalenia, że nowa opłata nie jest należna OPL.

W związku z powyższym, KIGeIT zwróciła się do Prezesa UKE o uwzględnienie powyższych uwag w decyzji kończącej niniejsze postępowanie.

Pismem z dnia 17 czerwca 2015 r. (data wpływu do Urzędu Komunikacji Elektronicznej 18 czerwca 2015 r.) OPL przedstawiła dodatkowe stanowisko w sprawie (zwane dalej „Stanowiskiem OPL z dnia 17 czerwca 2015 r.”) stanowiące polemikę z twierdzeniami KIGeIT zawartymi w treści Stanowiska konsultacyjnego KIGeIT – 2015. W treści Stanowiska OPL z dnia 17 czerwca 2015 r. OPL wskazała, na bezpodstawność twierdzeń KIGeIT w zakresie:

1. zastosowania przepisu art. 43 ust. 1 Pt jak i 43 ust. 2 Pt – według OPL określa on zakres kompetencji Prezesa UKE do podejmowania działań wobec operatora zobowiązanego, określając granice takiej ingerencji w zasadę swobody działalności gospodarczej operatora, na którym spoczywają zobowiązania wynikające z mocy prawa, jak i ze środków zaradczych ustalonych w trybie art. 24 pkt. 2 lit a Pt. W ocenie OPL, przepisy art. 43 ust. 1 Pt jak i 43 ust. 2 Pt nie mogą ograniczać swobody operatora zobowiązanego do kształtowania własnej oferty na rynku hurtowym, o ile odpowiada ona przepisom prawa i nie narusza ciężących na operatorze obowiązków regulacyjnych. Według OPL, rozwój efektywnej i skutecznej konkurencji, wprowadzanie innowacyjnych rozwiązań i usług nie jest możliwe bez dokonywania zmian we własnej ofercie usługowej OPL. Zdaniem OPL, w świetle art. 24 ust. 1 Pt jakiegokolwiek obowiązki regulacyjne (ograniczające swobodę działalności gospodarczej operatora wyznaczonego) winny uwzględniać zasadę proporcjonalności danego obowiązku do problemów rynkowych, których rozwiązanie służy realizacji celów określonych w art. 1 ust. 2 Pt. OPL podkreśliła, że żaden przepis prawa, ani obowiązek regulacyjny nie narzuca na OPL zakazu zmiany własnej oferty hurtowej. Według OPL, twierdzenie KIGeIT, jakoby zmiana oferty ramowej (tu: Oferty SOR) przez OPL wymagała uprzedniego wydania Decyzji SMP na odnośnym rynku właściwym, połączonego z nałożeniem obowiązku przedstawienia oferty ramowej jest nieuprawnione i zupełnie nie przystaje do rzeczywistości regulacyjnej;
2. ustalenia opłaty za Usługi Regulowane jako obowiązku regulacyjnego OPL, w kontekście jego zgodności z art. 206 ust. 2 Pt, zgodnie z którym od decyzji ustalającej obowiązki regulacyjne, przysługuje odwołanie do sądu powszechnego – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (zwanego dalej „SOKiK”). OPL podkreśliła, że KIGeIT nie przedstawiła jednak żadnych konkretnych faktów ani dowodów, na jakich oparła twierdzenia o rzekomym naruszeniu obowiązków przez OPL, poza wyrażonym w wywodach KIGeIT oczekiwaniem świadczenia przez OPL przedmiotowych usług nieodpłatnie na rzecz swoich konkurentów zrzeszonych w KIGeIT. OPL podkreśliła, że działalność OPL może być ograniczona w ściśle określonym zakresie, wyznaczonym przez jednoznaczne i ściśle sprecyzowane obowiązki regulacyjne ciężące na OPL i określone przepisami prawa. W szczególności OPL zaznaczyła, że na OPL - w zakresie

- Usług Regulowanych - ciąży obowiązek z art. 40 ust. 1 Pt. Projekt OPL, przedłożony do zatwierdzenia był, w ocenie OPL zgodny z wymaganiami przewidzianymi tym przepisem. W przedmiotowej sprawie Prezes UKE nie stwierdził żadnych nieprawidłowości, a zatem zarzut KIGEiT jest całkowicie bezpodstawny. W opinii OPL, opłata za usługę dostępu do Platformy, spełnia wszelkie wymagania kalkulacji opłat za Usługi Regulowane w oparciu o ponoszone koszty;
3. niezgodności wprowadzenia opłaty za dostęp do Platformy z obowiązkami regulacyjnymi nałożonymi na OPL. OPL wskazała, że wdrożenie Oferty SOR nastąpiło w dniu 5 kwietnia 2011 r., dlatego nie jest możliwe, by - jak twierdzi KIGEiT: „*koszt założenia blokady zawarty był w opłacie abonamentowej za Usługę WLR*”. Opłata ta nie mogła być ujęta w kosztach abonamentu za Usługę WLR, stąd dodatkowa pozycja cennikowa uwzględniająca wykorzystanie zasobów OPL. OPL wskazała, że poniosła koszt jednorazowy związany z koniecznością dostosowania usług głosowych do zmienionego prawa w zakresie usług o podwyższonej opłacie. Ponadto, oprócz kosztów wdrożenia związanych z funkcjonowaniem nowych urządzeń, OPL ponosi cyklicznie koszty związane z ich stałym funkcjonowaniem. Jak zaznaczyła OPL, charakter tych kosztów jest cykliczny i ponoszony permanentnie tylko przez jedną stronę, w tym przypadku OPL. Propozycja opłaty zawarta w Zaskarżonej decyzji w brzmieniu nadanym niniejszą decyzją (tj. za aktywne konto przypisane do pojedynczej Usługi WLR) jest uzasadniona, gdyż jest ona uzależniona od faktycznego wykorzystywania zasobów przez PT. W rozwiązaniu przyjętym przez OPL limity i blokady na numery usług o podwyższonej opłacie świadczone są na jednej Platformie i jest ona realizowana na równych zasadach zarówno Abonentom OPL, jak i Abonentom korzystającym z Usługi WLR. W ocenie OPL, dalsze utrzymywanie dwóch miejsc, na których są realizowane blokady, jak o to wnioskuje KIGEiT (pkt 38), może spowodować problemy, których skutki będzie odczuwał Abonent Usługi WLR. OPL zwróciła uwagę, że możliwa jest sytuacja, gdy PT uaktywni usługę dla swojego abonenta na Platformie zapominając, że wcześniej taka usługa już jest aktywna na dotychczasowych zasadach (np. blokada W02). Gdy usługa zostanie zdjęta tylko z jednego systemu, Abonent Usługi WLR nadal nie będzie mógł realizować połączeń na usługi o podwyższonej opłacie. Tak więc pozostawienie w niezmienionym kształcie blokad W01-W11 z Tabeli nr 39 i Tabeli nr 40, jak proponuje KIGEiT, działa na niekorzyść nie tylko Abonentów Usługi WLR, ale również samych PT i może powodować spory między Abonentem Usługi WLR, PT i OPL. Dlatego słusznym, w ocenie OPL, wydaje się likwidacja starych poziomów blokad, a realizacja nowelizacji Pt w zakresie usługi blokowania połączeń na numery usług o podwyższonej opłacie powinna być wykonywana w jeden sposób dla wszystkich Abonentów na tych samych zasadach;
 4. niewprowadzania kar umownych za nieprawidłowe funkcjonowanie Platformy. OPL wskazała, że stanowisko KIGEiT rozmija się całkowicie ze zmianami przyjętymi w decyzji Prezesa UKE z dnia 18 czerwca 2014 r. (zmiana Oferty SOR w zakresie kar umownych i bonifikat). Według OPL dodanie nowej pozycji do katalogu kar umownych tj. kary umownej w wysokości 1.000,00 PLN dla przypadku niedostępności Platformy - za każdą rozpoczętą godzinę niedostępności, koliduje z argumentacją OPL braną pod uwagę przez Prezesa UKE dla uzasadnienia obniżenia i optymalizacji wysokości kar umownych. Dodatkowo, OPL zaznaczyła, że Platforma jest wykorzystywana zarówno przez abonentów OPL, jak i Abonentów Usługi WLR, tym samym nie jest możliwa sytuacja, że awaria OPL ogranicza wyłącznie świadczenie Usługi Regulowanej (WLR);
 5. zakresu numeracji usług o podwyższonej opłacie. Według OPL, KIGEiT w sposób bezpodstawny wysuwa daleko idące żądania, mimo iż OPL zapewnia PT warunki takie

same, z jakich korzysta Część detaliczna OPL. OPL wskazała, że KIGEiT stawiając zarzuty wobec cenników detalicznych OPL nie dostrzega równocześnie, że operatorzy zrzeszeni w KIGEiT nie tylko na numeracji 700 świadczą usługi wraz z treścią, których cena jest wyższa od ceny za zwykłe połączenie (OPL przedstawiła w tym zakresie cennik usług detalicznych Netii S.A. z siedzibą w Warszawie). Ponadto, OPL zauważyła, że rynek detaliczny i realizowane na nim usługi podlegają odrębnym regulacjom prawnym z zastosowaniem odrębnych procedur, innych niż właściwe dla zatwierdzania czy zmiany ofert ramowych. W sytuacji, gdyby konieczna okazała się dyskusja w oparciu o wszechstronną analizę przedmiotu, w tym co do zakresu i elementów składowych, rodzaju dostarczanej informacji (np. usługowa, informacyjna, użyteczna publicznie itp.) - odnoszących się do pojęcia usług informacyjnych, usług o podwyższonej opłacie, winna się ona odbyć z poziomu detalicznego - celem ukierunkowania całego rynku w tym obszarze, przy uwzględnieniu okoliczności nieregulowanego charakteru tych usług. W ocenie OPL, cele regulacyjne i usuwanie ewentualnych problemów na rynku hurtowym mogą dotyczyć wyłącznie usług hurtowych i wyłącznie w relacjach międzyoperatorskich, celem zapewnienia równoprawnych warunków świadczenia usług – a takie właśnie niedyskryminujące warunki gwarantuje przedstawiony przez OPL projekt zmiany Oferty SOR. W odniesieniu do numeracji 64x, poza wskazaną wyżej argumentacją dodać należy, że jest to numeracja martwa, niewykorzystywana na rynku, a zatem nie ma żadnych racjonalnych powodów odwoływania się do tej numeracji w ramach rozważań dotyczących zmiany Oferty SOR.

Dodatkowo, OPL odniosła się w treści Stanowiska OPL z dnia 17 czerwca 2015 r. do kwestii rozszerzenia zakresu blokad ustanawianych względem połączeń na numery usług o podwyższonej opłacie, poza zakres świadczonej własnym abonentom OPL.

Od dnia 17 czerwca 2015 r., zgodnie z art. 18 Pt, Prezes UKE rozpoczął postępowanie konsolidacyjne odnośnie projektu decyzji zatwierdzającej zmianę Oferty SOR (zwane dalej „postępowaniem konsolidacyjnym - 2015”).

Pismem z dnia 10 lipca 2015 r., znak: C(2015) 4909 final (data wpływu do Urzędu Komunikacji Elektronicznej 17 kwietnia 2014 r.) KE na podstawie art. 7 pkt 3 dyrektywy ramowej przedstawiła decyzję odnośnie konsolidowanego projektu decyzji. KE w przedmiotowej decyzji nie miała uwag co do treści poddanego konsolidacji projektu decyzji. KE odniosła się jedynie do kwestii wydawania poszczególnych decyzji zmieniających częściowo Ofertę SOR, co w ocenie KE może wskazywać na brak stabilności i przewidywalności regulacyjnej.

Postanowieniem z dnia 16 lipca 2015 r. Prezes UKE odmówił przeprowadzenia dowodów, o które wnosiła KIGEiT w Stanowisku konsultacyjnym KIGEiT - 2015.

Pismem z dnia 17 lipca 2015 r. Prezes UKE poinformował podmioty biorące udział w postępowaniu o przysługującym im na podstawie art. 10 kpa prawie do zapoznania się z materiałem zgromadzonym w sprawie, a także do wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań w terminie 5 (pięciu) dni roboczych od otrzymania pisma.

Pismem z dnia 22 lipca 2015 r. (data wpływu do Urzędu Komunikacji Elektronicznej 24 lipca 2015 r.) KIGEiT przedstawiła stanowisko w sprawie (zwane dalej „Stanowiskiem KIGEiT z dnia 22 lipca 2015 r.”). KIGEiT wskazała, że podtrzymuje swoje stanowiska przedstawiane dotychczas w niniejszej sprawie. KIGEiT zwróciła się również do Prezesa UKE o uwzględnienie uwag zawartych w Stanowisku KIGEiT z dnia 22 lipca 2015 r., zaznaczając, że postulowane przez nią zmiany przyczynią się do lepszej interpretacji Oferty SOR podczas wdrażania jej do współpracy międzyoperatorskiej oraz zmniejszą wątpliwości

co do intencji Prezesa UKE zatwierdzającego zmianę Oferty SOR w przedmiotowym zakresie. W treści Stanowiska KIGEiT z dnia 22 lipca 2015 r. KIGEiT odniosła się do następujących kwestii:

1. postanowień Części IV, Rozdział 5, pkt 5.1 ust. 2d Oferty SOR w brzmieniu wskazanym w projekcie niniejszej decyzji (poddanemu postępowaniu konsolidacyjnemu – 2015), dotyczących katalogu numeracji, na której świadczone są blokady połączeń;
2. ustalenia procedury przekazywania PT informacji o katalogu numeracji blokowanej przez OPL, zgodnie z treścią postanowień Części IV, Rozdział 5, pkt 5.1 ust. 2a Oferty SOR w brzmieniu wskazanym w projekcie niniejszej decyzji (poddanemu postępowaniu konsolidacyjnemu – 2015);
3. konieczności wskazania w Części IV, Rozdział 5, pkt 5.1 ust. 2d Oferty SOR w brzmieniu wskazanym w projekcie niniejszej decyzji (poddanemu postępowaniu konsolidacyjnemu – 2015), że informacja od OPL dotycząca katalogu numerów na które PT mogą zakładać blokady, może ograniczać możliwości PT wyłącznie w zakresie numeracji 80x i 64x;
4. konieczności zmiany redakcyjnej w Części IV, Rozdział 5 pkt 5.1 ust. 3 Oferty SOR w brzmieniu wskazanym w projekcie niniejszej decyzji (poddanemu postępowaniu konsolidacyjnemu – 2015);
5. konieczności wprowadzenia do Oferty SOR definicji „*sztucznego ruchu*”, o którym mowa w Części IV, Rozdział 5, pkt 5.1. ust. 3a Oferty SOR;
6. konieczności wskazania w Ofercie SOR, że wstrzymanie się przez PT z płatnością na rzecz OPL na podstawie Części IV, Rozdział 5, pkt 5.1. ust. 3 lit.a i lit. b Oferty SOR, nie może stanowić podstawy do żądania przez OPL ustanowienia zabezpieczeń, o których mowa w Części I, Rozdział 1, pkt 1.10;
7. konieczności wskazania w Części IV, Rozdział 5, pkt 5.1. ust. 3 Oferty SOR, w jakiej formie PT ma informować OPL o braku zobowiązania do zapłaty na podstawie ww. ust. 3;
8. konieczności modyfikacji Części IV, Rozdział 5, pkt 5.2 ust. 17 Oferty SOR w brzmieniu wskazanym w projekcie niniejszej decyzji (poddanemu postępowaniu konsolidacyjnemu – 2015) poprzez wskazanie, czy przedmiotowe rozstrzygnięcie dotyczy również aneksów do Umów o Dostępie;
9. modyfikacji Części IV, Rozdział 5, pkt 5.2.1 ust. 2 Oferty SOR w ten sposób, że próg kwotowy powinien dotyczyć również połączeń realizowanych poza Sieć OPL.

Po dokonaniu powtórnej analizy całości materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie, Prezes UKE zważył co następuje:

Na podstawie art. 206 ust. 1 Pt postępowanie przed Prezesem UKE toczy się według przepisów kpa ze zmianami wynikającymi z Pt oraz ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (t.j. Dz. U. z 2015 r., poz. 880).

Stosownie do art. 127 § 3 kpa, od decyzji wydanej w pierwszej instancji przez ministra lub samorządowe kolegium odwoławcze nie służy odwołanie, jednakże strona niezadowolona z decyzji może zwrócić się do tego organu z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy, do wniosku tego stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące odwołań od decyzji. Zgodnie z art. 129 § 2 kpa odwołanie wnosi się w terminie czternastu dni od dnia doręczenia decyzji stronie, a gdy decyzja została ogłoszona ustnie - od dnia jej ogłoszenia stronie. Odnosząc brzmienie przywołanych przepisów do okoliczności niniejszej sprawy należy uznać,

iż zarówno OPL poprzez nadanie Wniosku OPL w urzędzie pocztowym w dniu 11 czerwca 2014 r., jak i KIGeIT poprzez nadanie Wniosku KIGeIT w urzędzie pocztowym w dniu 10 czerwca 2014 r., zachowały wymagany przez przepisy prawa 14 - dniowy termin na złożenie wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy (Zaskarżona decyzja została doręczona podmiotom biorącym udział w postępowaniu w dniu 28 maja 2014 r.). Należy zatem stwierdzić, że w przedmiotowej sprawie zrealizowane zostały przesłanki wynikające z art. 127 § 3 oraz 129 § 2 kpa, upoważniające i zobowiązujące Prezesa UKE do ponownego rozpoznania sprawy administracyjnej zakończonej Zaskarżoną decyzją i wydania nowego rozstrzygnięcia w tym zakresie.

Zgodnie z poglądem ugruntowanym w doktrynie prawa i orzecznictwie sądowym, istotą postępowania odwoławczego jest ponowne merytoryczne rozpoznanie i rozstrzygnięcie sprawy administracyjnej, która była już przedmiotem rozstrzygnięcia organu pierwszej instancji, a nie zaś jedynie kontrola decyzji organu pierwszej instancji, czy też rozpatrzenie zasadności zarzutów podniesionych w odwołaniu (Adamiak, w: Adamiak/Borkowski, KPA Komentarz, 3. wyd., Warszawa, Art.138 Nb 1, oraz wyrok NSA z dnia 9.10.1992 r., V S.A. 137/92; opubl. ONSA z. 1/1992, poz. 22). Organ jest zobowiązany zatem do ponownego rozważenia wszystkich istotnych dla sprawy okoliczności faktycznych i prawnych, a w razie konieczności do przeprowadzenia uzupełniającego postępowania dowodowego (art. 136 kpa), co w efekcie ma doprowadzić do wydania nowego rozstrzygnięcia w sprawie, które wyeliminuje ewentualne wady decyzji wydanej przez organ pierwszej instancji. Tak ukształtowany zakres postępowania odwoławczego jest wyrazem realizacji wynikającej z art. 15 kpa zasady dwuinstancyjności postępowania administracyjnego, zgodnie z którą obywatel ma prawo do dwukrotnego rozpoznania i rozstrzygnięcia jego sprawy przez kompetentny organ władzy państwowej (Adamiak, w: Adamiak/Borkowski, KPA Komentarz, 3. wyd., Warszawa, Art. 15 Nb 1). Skutkiem złożenia przez stronę odwołania jest zatem zainicjowanie administracyjnego toku instancji, w ramach którego następuje przekazanie kompetencji do rozpoznania i rozstrzygnięcia sprawy indywidualnej z organu I instancji na organ II instancji.

W odmienny sposób gwarancje wynikające z zasady dwuinstancyjności zapewniane są w sytuacji, gdy organem właściwym do rozpatrzenia sprawy w pierwszej instancji jest organ administracyjny w randze ministra, nad którym z uwagi na strukturalne ograniczenia administracji publicznej nie występują organy wyższego stopnia. Wówczas uprawnienie strony do dwukrotnego rozpoznania sprawy administracyjnej realizowane jest w ramach instytucji wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, która uregulowana została w art. 127 § 3 kpa. W tym trybie strona niezadowolona z decyzji wydanej przez ministra lub centralny organ administracji rządowej jest uprawniona do zainicjowania przed tym samym organem drugiego postępowania merytorycznego w tej samej sprawie, do którego odpowiednio należy stosować przepisy kpa dotyczące odwołań. Postępowanie wszczęte wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy kończy się rozstrzygnięciem - sposobem załatwienia sprawy - przewidzianym w art. 138 § 1 kpa (por. wyroki NSA z dnia 17 listopada 2000 r., sygn. akt I SA 1543/99, LEX nr 57182, i z dnia 27 listopada 2001 r., sygn. akt I SA 1011/00, LEX nr 81760).

Z treści art. 138 § 1 kpa wynika, że organ odwoławczy wydaje decyzję, w której:

- 1) utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję,
- 2) uchyla zaskarżoną decyzję w całości albo w części i w tym zakresie orzeka co do istoty sprawy albo uchylając tę decyzję - umarza postępowanie pierwszej instancji w całości albo w części, albo
- 3) umarza postępowanie odwoławcze.

Powyższe oznacza, że organ wydający decyzję na skutek prawidłowo złożonego wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy (zarówno Wniosek OPL, jak i Wniosek KIGEiT zostały złożone w określonym czternasto dniowym terminie na ich złożenie, tj. w dniu 11 czerwca 2014 r.) „*obowiązany jest ponownie rozpoznać i rozstrzygnąć sprawę, która już raz została rozstrzygnięta przez ten organ w ramach działania jako organu pierwszej instancji, przy zastosowaniu takich rozstrzygnięć, które zostały przewidziane w art. 138 § 1 kpa*” (tak: wyrok Wojewódzki Sąd Administracyjny, zwany dalej „WSA” w Warszawie z dnia 20 marca 2007 r., sygn. V SA/Wa 248/07, LEX nr 338253). „*Kompetencje organu odwoławczego obejmują zarówno korygowanie wad prawnych decyzji organu pierwszej instancji polegających na niewłaściwie zastosowanym przepisie prawa materialnego, jak i wad polegających na niewłaściwej ocenie okoliczności faktycznych. W przypadku odmiennego rozstrzygnięcia sprawy organ odwoławczy ma kompetencje merytoryczno-reformacyjne. Może wydać decyzję uchylającą w całości lub części i w tym zakresie orzec co do istoty sprawy, w sytuacji gdy uznał, iż rozstrzygnięcie organu pierwszej instancji jest nieprawidłowe z uwagi na niezgodność z przepisami prawa lub z punktu widzenia celowości*” (tak: wyrok WSA w Warszawie z dnia 25 czerwca 2008 r., sygn. VII SA/Wa 504/08, LEX nr 508489). Takiej weryfikacji - kierując się kryterium legalności - dokonał Prezes UKE w przedmiotowym postępowaniu.

Po dokonaniu ponownego rozpatrzenia przedmiotowej sprawy, z zachowaniem wyżej przytoczonych standardów postępowania odwoławczego, Prezes UKE postanowił na podstawie art. 138 § 1 pkt 2 kpa uchylić w części Zaskarżoną decyzję i orzec w tym zakresie *in merito*. U podstaw takiego właśnie sposobu rozstrzygnięcia leży okoliczność, że Zaskarżona decyzja w pozostającej w mocy części wydana została, w ocenie Prezesa UKE, zgodnie z przepisami prawa materialnego i procesowego, a postępowanie w przedmiocie ponownego rozpatrzenia sprawy zakończone wydaniem Zaskarżonej decyzji, w trakcie którego dokonano, zgodnie z art. 7 i 77 § 1 kpa, powtórnej analizy całości materiału procesowego, wykazało zgodność rozstrzygnięcia dokonanego w pierwszej instancji z prawem oraz jego merytoryczną poprawność w części utrzymanej w mocy. Przesłanką natomiast do uchylenia Zaskarżonej decyzji w części była konieczność doprecyzowania zapisów Oferty SOR zatwierdzonej Zaskarżoną decyzją, a także uwzględnienie potrzeb rynku, na co wskazywały podmioty biorące udział w postępowaniu we wnioskach o ponowne rozpatrzenie sprawy, a także w stanowiskach tych podmiotów składanych w trakcie postępowania zakończonego niniejszą decyzją. Szczegółowe wyjaśnienie motywów rozstrzygnięcia podjętego w niniejszej decyzji przedstawione zostało w dalszej części uzasadnienia.

Prezes UKE rozpatrując wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy, w ramach swoich uprawnień kontrolnych, ponownie ocenia materiał dowodowy uwzględniając stan faktyczny stwierdzony w czasie wydania Zaskarżonej decyzji, jak i zmiany stanu faktycznego, które zaszły pomiędzy wydaniem Zaskarżonej decyzji a wydaniem decyzji w postępowaniu prowadzonym z wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy. Prezes UKE ponownie zbadał zatem wszystkie okoliczności faktyczne związane z niniejszą sprawą, zgodnie z zasadami prawdy obiektywnej i oficjalności (art. 7 kpa i art. 77 kpa) oraz zasady pogłębiania zaufania obywateli do organów Państwa (art. 8 kpa). Ponadto, Prezes UKE oparł się na materiale dowodowym zgromadzonym w sprawie, dokonując wszechstronnej oceny jego znaczenia i wartości dla toczącej się sprawy. Biorąc powyższe pod uwagę, po ponownym rozpatrzeniu sprawy Prezes UKE podjął decyzję o uchyleniu Zaskarżonej decyzji w części i orzekł w tej części co do istoty sprawy. Prezes UKE uznał, iż niektóre spośród zarzutów podniesionych przez OPL i KIGEiT w ramach postępowania o ponowne rozpoznanie sprawy mają znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy i po powtórnym przeanalizowaniu rozstrzygnięcia

dokonał koniecznych zmian w Zaskarżonej decyzji. Należy jednak zaznaczyć, że Prezes UKE w przeważającej części utrzymał w mocy rozstrzygnięcie ukształtowane Zaskarżoną decyzją.

Dokonując ponownego rozpatrzenia sprawy zgodnie z omówionymi wyżej zasadami wynikającymi z kpa, Prezes UKE obowiązany był uwzględnić treść art. 43 ust. 1 Pt, zgodnie z którym Prezes UKE dokonuje oceny projektu oferty ramowej pod kątem zgodności z przepisami prawa i potrzebami rynku, wskazanymi w decyzji nakładającej obowiązek przedłożenia oferty ramowej.

W związku z powyższym, Prezes UKE rozpatrując niniejszą sprawę, kierował się dwiema przesłankami, określonymi w art. 43 ust. 1 Pt, tj.

- a) zgodnością projektu oferty ramowej z przepisami prawa oraz
- b) potrzebami rynku wskazanymi w decyzji nakładającej obowiązek przedłożenia oferty ramowej.

Ad a) Przesłanka zgodności Projektu OPL z przepisami prawa:

Odnosząc się do rozważań w przedmiocie pierwszej z przesłanek, zawartych w normie art. 43 ust. 1 Pt tj. do przesłanki zgodności z przepisami prawa, Prezes UKE, w związku z Wnioskiem OPL oraz Wnioskiem KIGeIT dokonał ponownej oceny zgodności przedłożonego przez OPL Projektu OPL z obowiązującymi przepisami prawa zawartymi w Pt.

Prezes UKE dokonał w pierwszej kolejności ponownej, wnikliwej i wszechstronnej analizy dotyczącej zgodności Projektu OPL z celami ustawy Pt, określonymi w art. 1 ust. 2 Pt, art. 42 Pt oraz celami polityki regulacyjnej Prezesa UKE, określonych w art. 189 Pt.

Analizując cele Pt, należy wskazać, iż art. 1 ust. 2 Pt określa cele ustawy, jakimi są stworzenie warunków dla:

- a) wspierania równoprawnej i skutecznej konkurencji w zakresie świadczenia usług telekomunikacyjnych;
- b) rozwoju i wykorzystania nowoczesnej infrastruktury telekomunikacyjnej;
- c) zapewnienia ładu w gospodarce numeracją, częstotliwościami oraz zasobami orbitalnymi;
- d) zapewnienia użytkownikom maksymalnych korzyści w zakresie różnorodności, ceny i jakości usług telekomunikacyjnych;
- e) zapewnienia neutralności technologicznej;
- f) zapewnienia użytkownikom końcowym będącymi osobami niepełnosprawnymi dostępu do usług telekomunikacyjnych równoważnego poziomu dostępu, z jakiego korzystają inni użytkownicy końcowi.

Prezes UKE jako organ regulacyjny przy wydawaniu rozstrzygnięcia w przedmiotowym postępowaniu administracyjnym wziął pod uwagę przedstawione powyżej cele regulacyjne (por. wyrok WSA, w Warszawie, z dnia 12 marca 2007 r. sygn. VI SA/Wa 2190/06 (opubl. Centralna Baza Orzeczeń Sądów Administracyjnych, zwana dalej „CBOSA”: „*organ regulacyjny, jakim jest Prezes UKE, winien w swym działaniu uwzględnić cele Prawa telekomunikacyjnego*”). Analizując cele Pt, zawarte w art. 1 ust. 2 Pt, Prezes UKE wziął pod uwagę w szczególności art. 1 ust. 2 pkt 4 Pt, który stanowi, iż celem ustawy jest zapewnienie użytkownikom maksymalnych korzyści w zakresie różnorodności, ceny i jakości usług telekomunikacyjnych.

W świetle powyższego, rozstrzygając ponownie niniejszą sprawę, Prezes UKE zwrócił uwagę na postanowienia Projektu OPL regulujące kwestie relacji pomiędzy OPL a przedsiębiorcami działającymi na rynku świadczenia usługi rozpoczynania połączeń w stacjonarnej publicznej sieci telefonicznej w oparciu o wykorzystanie Usługi WLR w zakresie dostarczania użytkownikom końcowym usługi blokowania połączeń na numery usług o podwyższonej opłacie. Prezes UKE wziął pod uwagę w szczególności fakt, iż wprowadzenie niniejszych regulacji wynika ze zmiany przepisów Pt i służy zwiększeniu dostępu poziomu informacji i ochrony użytkowników końcowych w związku z korzystaniem z takich usług.

Kierując się przesłanką zgodności oferty ramowej z przepisami prawa, Prezes UKE wziął również pod uwagę cele polityki regulacyjnej określone w art. 189 ust. 2 Pt. Wskazać należy, że zgodnie z poglądem doktryny „*są one elementem wspomagającym wykładnię wszystkich przepisów ustawowych*”, a „*cele sformułowane w art. 189 ust. 2 Pt powinny być materialnoprawną podstawą wszelkich decyzji regulacyjnych, rozstrzygających spory między przedsiębiorcami (...) podejmowanych przez Prezesa URTiP*” (S. Piątek, Prawo telekomunikacyjne, Komentarz, Wydawnictwo C. H. Beck, Warszawa 2005 r., str. 1033). Prezes UKE, przy wydawaniu niniejszej decyzji, wziął pod uwagę przede wszystkim cel polityki regulacyjnej w postaci zapobiegania zniekształcaniu lub ograniczaniu konkurencji na rynku telekomunikacyjnym (art. 189 ust. 2 pkt 1 lit. b Pt) oraz zapewnienia równego (niedyskryminacyjnego) traktowania przedsiębiorców telekomunikacyjnych (art. 189 ust. 2 pkt 2 lit. c Pt). Osiągnięcie tego celu, w opinii Prezesa UKE, stało się możliwe dzięki wprowadzeniu do Oferty SOR efektywnych procedur i narzędzi współpracy umożliwiających świadczenie usługi blokowania połączeń na numery usług o podwyższonej opłacie dla korzystających z Usługi WLR PT działających na rynku. Należy uznać, że Projekt OPL w powyższym zakresie nie spełniał postulatu zgodności oferty ramowej z przepisami prawa, więc wymagał zmian, co było wskazane w treści Zaskarżonej decyzji.

Rozstrzygając w niniejszej sprawie Prezes UKE wziął również pod uwagę art. 42 ust. 2 Pt mówiący, że oferta ramowa o dostępie telekomunikacyjnym powinna określać warunki i zasady współpracy z operatorem, o którym mowa w ust. 1 przedmiotowego artykułu (tj. z operatorem o znaczącej pozycji rynkowej, na którego został nałożony obowiązek równego traktowania zgodnie z art. 36 Pt, lub wraz z tym obowiązkiem, obowiązek przygotowania i przedstawienia w określonym terminie projektu oferty ramowej o dostępie telekomunikacyjnym), oraz opłaty za usługi w zakresie dostępu telekomunikacyjnego oraz art. 42 ust. 3 i ust. 5 Pt, które stanowią, iż oferta ramowa o dostępie telekomunikacyjnym powinna składać się z wyodrębnionych pakietów, które będą zawierać odpowiednie, ze względu na wykonywaną przez PT działalność telekomunikacyjną, elementy dostępu telekomunikacyjnego, a oferta ramowa w zakresie połączeń sieci powinna zawierać kompletną listę usług oraz technicznych warunków ich świadczenia, oferowanych przez operatora.

Poddając ponownej analizie przesłankę zgodności wniosku OPL z dnia 31 stycznia 2012 r. z przepisami prawa, Prezes UKE przeanalizował w szczególności art. 64 Pt oraz art. 64a Pt w brzmieniu obowiązującym od dnia 4 maja 2012 r. Niniejsze przepisy określają obowiązki, jakie zostały nałożone na operatorów telekomunikacyjnych w związku ze świadczeniem abonentom usług o podwyższonej opłacie.

Prezes UKE wziął w szczególności pod uwagę ust. 5 i 6 art. 64 Pt, zgodnie z którymi:

„5. Dostawca publicznie dostępnej usługi telekomunikacyjnej jest obowiązany bezpłatnie zapewnić abonentowi będącemu stroną zawartej umowy określenie progu kwotowego, dla każdego okresu rozliczeniowego, a w przypadku jego braku, dla każdego miesiąca

kalendarzowego, po przekroczeniu którego dostawca publicznie dostępnej usługi telekomunikacyjnej będzie obowiązany do:

- 1) natychmiastowego poinformowania abonenta o fakcie jego przekroczenia;
- 2) zablokowania na żądanie abonenta możliwości wykonywania połączeń na numery usług o podwyższonej opłacie i odbierania połączeń z takich numerów, chyba że nie będą powodowały obowiązku zapłaty po stronie abonenta.

Dostawca jest obowiązany oferować abonentom, co najmniej trzy progi kwotowe, które wynoszą 35, 100 i 200 złotych.

6. W przypadku usług telefonicznych świadczonych w stacjonarnych publicznych sieciach telefonicznych obowiązek, o którym mowa w ust. 5 pkt 1, uważa się za wykonany, jeżeli dostawca publicznie dostępnej usługi telekomunikacyjnej wykonał co najmniej trzy próby połączenia z abonentem w ciągu 24 godzin od chwili przekroczenia progu kwotowego”.

Natomiast art. 64a Pt stanowi, iż:

„Dostawca publicznie dostępnej usługi telekomunikacyjnej jest obowiązany, na żądanie abonenta, do:

- 1) nieodpłatnego blokowania połączeń wychodzących na numery usług o podwyższonej opłacie oraz połączeń przychodzących z takich numerów,
- 2) nieodpłatnego blokowania połączeń wychodzących na numery poszczególnych rodzajów usług o podwyższonej opłacie oraz połączeń przychodzących z takich numerów,
- 3) umożliwienia abonentowi określenia maksymalnej ceny za jednostkę rozliczeniową usługi albo ceny za połączenie, w przypadku usługi taryfikowanej za całe połączenie, i nieodpłatnego blokowania połączeń wychodzących na numery usług o podwyższonej opłacie, których cena przekracza cenę maksymalną określoną przez abonenta w żądaniu, oraz połączeń przychodzących z takich numerów
- chyba że takie połączenia nie będą powodowały obowiązku zapłaty po stronie abonenta”.

Projekt OPL zmieniony i zatwierdzony Zaskarżoną decyzją, powinien być zgodny z powyższymi postanowieniami Pt, które służą ochronie realizacji uprawnień abonentów związanych z korzystaniem z usług o podwyższonej opłacie. Ponadto, mając na uwadze treść art. 64 ust. 7 Pt, w ramach niniejszego postępowania Prezes UKE przeanalizował, czy Projekt OPL zmieniony i zatwierdzony Zaskarżoną decyzją wprowadza do oferty ramowej obowiązki informacyjne wobec odbiorców tego rodzaju usług, w szczególności w zakresie sposobu podawania informacji o numerze i cenie za jednostkę rozliczeniową usługi albo cenie za połączenie oraz czy Projekt OPL zmieniony i zatwierdzony Zaskarżoną decyzją wprowadza usługę blokowania na żądanie abonenta możliwości wykonywania połączeń na numery usług o podwyższonej opłacie i odbierania połączeń z takich numerów.

Wszystkie powyższe regulacje zawarte w Pt wpływają również na konieczność odpowiedniego uregulowania relacji pomiędzy przedsiębiorcami działającymi na regulowanym rynku telekomunikacyjnym. Rozstrzygając w zakresie zatwierdzenia zmiany Oferty SOR, Prezes UKE bada bowiem zgodność zapisów zaproponowanych przez OPL, zmienionych następnie Zaskarżoną decyzją, z wymogami Pt.

Mając powyższe na uwadze, po ponownym rozpatrzeniu sprawy Prezes UKE wskazuje, że Projekt OPL w brzmieniu nadanym Zaskarżoną decyzją nadal nie odpowiadał w pełni opisanym postanowieniom Pt, dlatego też Prezes UKE postanowił dokonać zmian

Zaskarżonej decyzji, które szczegółowo zostały omówione w dalszej części niniejszego uzasadnienia.

Ad b) Przesłanka zgodności Projektu OPL z potrzebami rynku:

W ramach drugiej z przesłanek określonych w art. 43 ust. 1 Pt – tj. zgodności oferty ramowej z potrzebami rynku, Prezes UKE dokonał ponownej analizy oraz oceny zgodności Projektu OPL z potrzebami rynku, wskazanymi w Decyzji SMP 8²⁷.

Wymieniona wyżej decyzja nałożyła na OPL obowiązek, o którym mowa w art. 42 ust. 1 Pt tj. obowiązek przygotowania i przedstawienia projektu oferty ramowej, a co za tym idzie przedmiotowa analiza odpowiadała dyspozycji art. 43 ust. 1 Pt, zgodnie z którą Prezes UKE bada zgodność projektu oferty ramowej z potrzebami rynku wskazanymi w decyzji nakładającej obowiązek przedłożenia oferty ramowej.

W dziedzinie telekomunikacji regulacja pewnych zagadnień tylko w formie przepisów prawa jest niewystarczająca i wymaga ona również działalności regulatora opartej na aktualnych potrzebach rynku. Dlatego też, zasadnicze znaczenie ma badanie zgodności oferty ramowej z potrzebami rynku wskazanymi w decyzji nakładającej obowiązek przedłożenia oferty ramowej.

W tym zakresie konieczne jest odniesienie się do zjawisk występujących na rynku telekomunikacyjnym oraz sygnałów z rynku wskazujących, że do aktualnych potrzeb rynku wynikających z Decyzji SMP 8 należy zaliczyć przede wszystkim konieczność zapewnienia:

- ochrony konsumenta w jego relacjach z przedsiębiorcą telekomunikacyjnym;
- odpowiedniej regulacji relacji pomiędzy operatorami w ramach wykonywania uprawnień przysługujących abonentom z przepisów prawa;
- skutecznej i równoprawnej konkurencji;
- maksymalizacji korzyści po stronie użytkowników końcowych;
- równego traktowania (niedyskryminacji w traktowaniu) PT;
- możliwości zapobiegania ograniczeniom konkurencji na rynku telekomunikacyjnym;
- skutecznego zarządzania przez PT obsługą użytkownika końcowego;
- równego dostępu do informacji będących w zasobach OPL;
- przejrzystości warunków dostępu do usług hurtowych OPL;
- elastyczności odpowiednich zapisów oferty ramowej tak aby PT mogli reagować na dynamiczne zmiany zachodzące na rynku telekomunikacyjnym.

Prezes UKE, analizując ponownie Projekt OPL, szczegółowo badał, czy rozwiązania zaproponowane przez OPL odpowiadają ww. potrzebom rynku telekomunikacyjnego, zwłaszcza w zakresie zapewnienia skutecznej i równoprawnej konkurencji oraz maksymalizowania korzyści po stronie użytkowników końcowych. Mając jednak na względzie fakt, że postanowienia art. 64 Pt i art. 64a Pt dotyczą uprawnień abonentów, tj. podmiotów będących stroną umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych (por. art. 2 pkt 1 Pt), ww. potrzeby rynku odnoszące się do użytkowników końcowych, w zakresie korzystania z usługi blokowania połączeń i ustanawiania progów kwotowych na potrzeby niniejszej decyzji, należy odnosić do abonentów. Prezes UKE podkreśla

²⁷ http://uke.gov.pl/uke/index.jsp?place=Lead01&news_cat_id=168&news_id=7044&layout=3&page=text

bowiem, że każdy abonent jest jednocześnie użytkownikiem końcowym, jednak nie każdy użytkownik końcowy jest abonentem (o czym będzie mowa w dalszych fragmentach uzasadnienia niniejszej decyzji).

W celu zapewnienia istnienia skutecznej i równoprawnej konkurencji, Prezes UKE dokonał analizy, czy Projekt OPL odpowiadał ww. potrzebie rynku m.in. poprzez równy dostęp do posiadanych przez OPL możliwości podawania abonentom informacji o cenie i numerze usługi o podwyższonej opłacie. Prezes UKE miał na uwadze również fakt, by usługa blokowania na żądanie abonenta możliwości wykonywania połączeń na numery usług o podwyższonej opłacie i odbierania połączeń z takich numerów, była w sposób niedyskryminujący udostępniana wszystkim PT przyłączonym do Sieci OPL i korzystającym z Usługi WLR.

Wprowadzając zmiany Zaskarżonej decyzji w kształcie wskazanym w niniejszej decyzji, Prezes UKE kierował się także koniecznością zapewnienia PT równego dostępu do informacji posiadanych przez OPL poprzez wprowadzenie jasnych i przejrzystych zasad współpracy z OPL w zakresie, o którym mowa w art. 64 i art. 64a Pt. Zmiany te są konieczne do zapewnienia użytkownikom końcowym możliwości skorzystania z przysługujących im zgodnie z prawem uprawnień w zakresie korzystania z usług o podwyższonej opłacie.

Analizując ponownie Projekt OPL pod względem jego zgodności z potrzebami rynku wynikającymi z Decyzji SMP 8, należy uznać, że takie brzmienie Projektu OPL nie odpowiadało w pełni tym potrzebom, w szczególności potrzebie zapewnienia skutecznej i równoprawnej konkurencji oraz potrzebie zapewnienia ochrony konsumenta w jego relacjach z PT (tu: w szczególności z PT będącym dostawcą usług o podwyższonej opłacie), co zostanie szczegółowo wykazane w dalszej części uzasadnienia.

Prezes UKE po wnikliwej analizie Projektu OPL oraz całości zebranego w sprawie materiału dowodowego zwrócił jednak uwagę, że zasady świadczenia Usługi WLR uzupełnionej o postanowienia dotyczące realizacji uprawnień abonentów wynikających z art. 64 i art. 64a Pt nie zostały w treści Zaskarżonej decyzji określone w sposób przejrzysty i nie budzący wątpliwości, zwłaszcza w kwestii zakresu numeracji uznanej za numerację do usług o podwyższonej opłacie, co jest niezgodne z potrzebą rynku wyrażającą się w konieczności zapewnienia przejrzystości warunków dostępu do usług OPL oraz zapewnienia PT skutecznego zarządzania obsługą użytkownika końcowego. Zdaniem Prezesa UKE, dokładne określenie zakresu numeracji podlegającej usłudze blokowania połączeń jest de facto niezbędne do jej poprawnego realizowania oraz w konsekwencji do zapewnienia ochrony konsumenta. Precyzyjne i przejrzyste opisanie zasad współpracy pomiędzy OPL i PT w zakresie realizacji uprawnień abonenta, o których mowa w art. 64 Pt i art. 64a Pt pozwoli na stworzenie jasnej i zrozumiałej dla abonentów, oferty detalicznej PT, uwzględniającej przyjazne konsumentom zmiany w Pt. Umożliwi to zapewnienie równoprawnej i skutecznej konkurencji, co stanowi jedną z podstawowych potrzeb rynku telekomunikacyjnego.

W swoich działaniach, zmierzających do ponownej oceny Projektu OPL, Prezes UKE w szczególności zwraca uwagę na konieczność zapobiegania zniekształcaniu lub ograniczaniu konkurencji na rynku telekomunikacyjnym, co przekłada się na możliwość wyboru przez abonenta spośród wielu konkurencyjnych ofert detalicznych. Rozwój konkurencji będzie zapewniony poprzez zaoferowanie PT na rynku hurtowym takiej Usługi WLR, która będzie umożliwiała realizację obowiązków w zakresie usług o podwyższonej opłacie wynikających z Pt. Należy wskazać bowiem, że dzięki zapewnieniu PT możliwości skorzystania z Usługi WLR w pełni odpowiadającej obowiązującym przepisom prawa

w zakresie uprawnień abonentów umożliwi się PT stworzenie konkurencyjnej oferty detalicznej względem oferty detalicznej OPL, w sytuacji gdy dany PT opiera swoją działalność o sieć tzw. operatora zasiedziałego (tu: OPL), co w sposób oczywisty ogranicza swobodę podejmowanych przez niego działań względem wszystkich tych dostawców publicznych usług telekomunikacyjnych konstruujących swoje oferty detaliczne jedynie w oparciu o swoją własną, niezależną sieć telekomunikacyjną.

Po ponownym, wszechstronnym i wnikliwym zbadaniu Projektu OPL oraz po dokładnym przeanalizowaniu zebranego w sprawie materiału dowodowego, mając na uwadze, iż Oferta SOR powinna odpowiadać potrzebom rynku, tj. zapewniać przejrzystość warunków dostępu do usług OPL na równych i niedyskryminujących zasadach oraz aby usługa blokady połączeń wprowadzana niniejszą decyzją mogła zostać wprowadzona na rynek w kształcie umożliwiającym sprawną jej realizację, Prezes UKE uchylił w części Zaskarżoną decyzję i w tym zakresie orzekł co do istoty sprawy, jak w sentencji niniejszej decyzji. Zmiany Zaskarżonej decyzji wprowadzone przez Prezesa UKE, a wskazane w uzasadnieniu niniejszej decyzji są niezbędne do właściwego przebiegu procesu świadczenia Usługi WLR na bazie Oferty SOR i uniknięcia mogących się w związku z tym pojawić niejasności interpretacyjnych. Prezes UKE wskazuje, iż wprowadzenie jasnych i przejrzystych zapisów w zakresie zmodyfikowanej Usługi WLR na nowych zasadach i w nowej formie jest przejawem realizacji wskazanych powyżej potrzeb rynku w tym zakresie. Istotne jest bowiem, aby zapisy zmienionej Oferty SOR w jasny i precyzyjny sposób określały sposób realizacji obowiązków w zakresie usług o podwyższonej opłacie nałożonych na PT zgodnie z Pt.

Odnosząc się do poszczególnych zarzutów zgłoszonych we Wniosku OPL i we Wniosku KIGEiT a także w stanowiskach składanych przez podmioty uczestniczące w postępowaniu w ramach toczącego się postępowania, Prezes UKE stwierdza, co następuje:

1. Uwagi ogólne – brak objęcia usług o podwyższonej opłacie oraz usług detalicznych OPL Decyzją SMP 8

We Wniosku OPL oraz w Stanowisku OPL z dnia 8 października 2014 r., OPL wskazała, że połączenia na numery usług o podwyższonej opłacie nie się objęte regulacją ex ante, o której mowa w Decyzji SMP 8. Zdaniem OPL, usługa rozpoczynania połączeń na poziomie hurtowym, jaka poddana została regulacjom dotyczy wyłącznie zwykłego rozpoczęcia połączenia bez uwzględniania świadczenia dodatkowego w postaci tzw. „wartości dodanej”. Zatem Decyzja SMP 8 nie odnosi się w ogóle, ani nie określa aspektów związanych z tym „dodatkowym świadczeniem”. W ocenie OPL, regulacyjne narzucanie warunków świadczenia tych usług przez OPL jest nieuprawnione w świetle obowiązujących regulacji zarówno unijnych, jak i krajowych, jako że może prowadzić do negatywnych następstw zaburzając mechanizmy zdrowej rywalizacji rynkowej, niwecząc założenia i logikę teorii tzw. drabiny inwestycyjnej. OPL podkreśliła, że na poziomie Usługi WLR w ramach oferty regulowanej przedsiębiorca zobowiązany do zapewnienia dostępu ma obowiązek sprzedaży wyłącznie usług wchodzących w zakres danego badanego rynku, w tym wypadku rynku zwykłej usługi rozpoczynania połączeń. Dlatego też, zdaniem OPL, nie ma regulacyjnych podstaw narzucania w ramach usług dostępu do sieci poprzez Usługę WLR, warunków świadczenia usług związanych z dostarczaniem kontentu czyli tzw. dodatkowej treści stanowiącej wartość dodaną do zwykłego połączenia. Według OPL, ingerencja Prezesa UKE w kwestie objęte Zaskarżoną decyzją powinna uwzględniać wynikający ze wskazanych przez OPL okoliczności (tj. nieobjęcie analizą rynku opisaną w Decyzji SMP 8 rynku dostarczania treści), szerszy zakres swobody OPL w kształtowaniu oferty produktowej powiązanej z usługami o podwyższonej opłacie. Ponadto, OPL zwróciła

uwagę na komercyjny charakter tzw. wartości dodanej w postaci treści transportowanej po sieci, zakupywanej celem odsprzedaży na rzecz abonentów. We Wniosku OPL, wskazano również, że na poziomie Usługi WLR możliwości dostarczania dodatkowej treści są znacząco ograniczone, jako że operator dostępowy ma obowiązek zapewnić jedynie zestaw podstawowych usług hurtowych – stosownie do wyodrębnionych w ramach analizy rynku rozpoczynania połączeń. W opinii OPL, poszerzenie regulacyjnej ingerencji w działalność gospodarczą OPL – w szczególności poprzez narzucanie prawnie nieuzasadnionych zmian przedłożonej przez OPL Oferty SOR wymuszających kosztowną i czasochłonną przebudowę posiadanych systemów Platformy jest niewłaściwe i budzi sprzeciw OPL. Jednocześnie, OPL podkreśliła, że odgórne nakazanie dostarczania treści – bez uwzględniania mechanizmów rywalizacji rynkowej między konkurującymi operatorami – a więc bez wyznaczenia jednego operatora i po narzuconych administracyjnie cenach, hamuje mechanizmy rywalizacji operatorów w ramach poszukiwania rozwiązań najkorzystniejszych dla abonentów, uwzględniających interesy zarówno operatorów infrastruktury dostępowej, dostawców usług, jak i dostawców treści w podziale ryzyka biznesowego, poszukiwania innowacyjności i różnorodności oferowanych usług, przy zachowaniu wszelkich standardów bezpieczeństwa (w szczególności w zakresie nadużyć). Zdaniem OPL, Prezes UKE stosując administracyjne nakazy nieuwzględniające zasady „minimalizmu” ingerencji Państwa w konstytucyjną zasadę swobody działalności gospodarczej zniechęca operatorów poddanych regulacjom do podejmowania inicjatyw rynkowych. Powyższe twierdzenia OPL znajdują, według OPL, potwierdzenie w podejściu Prezesa UKE przy podejmowaniu rozstrzygnięcia, o którym mowa w Zaskarżonej decyzji, skoro OPL:

- wybudowała na potrzeby własnych abonentów Platformę umożliwiającą blokowanie połączeń,
- Platforma obsługuje usługi nie poddane regulacjom w ramach rynku rozpoczynania połączeń OPL,
- zaoferowała jej udostępnienie PT, aby PT mogli wypełnić zobowiązania z art. 64 i 64a Pt, mimo, że to nie na OPL ale na PT ciąży obowiązek wobec ich własnych abonentów z art. 64 i 64a Pt,
- OPL zaoferowała PT korzystanie z Platformy na takich warunkach, które pozwalają jej zaoferować takie same warunki realizacji usług swoim abonentom, jakie oferuje OPL własnym abonentom detalicznym,
- zawnioskowała o udostępnienie posiadanych rozwiązań na potrzeby innych PT w możliwym do zrealizowania zakresie,

a mimo to Prezes UKE nakazał OPL dokonanie kosztownych (zdaniem OPL szacowane koszty implementacji Zaskarżonej decyzji wyniosą około 27 mln PLN) i czasochłonnych zmian w istniejących systemach informatycznych obsługujących usługi o podwyższonej opłacie. W ocenie OPL, w takich okolicznościach trudno mówić o stworzeniu warunków do rozwoju i wykorzystania nowoczesnej infrastruktury telekomunikacyjnej, stymulowaniu rozwoju innowacyjnych rozwiązań czy zachęcaniu do nowych inicjatyw. Tym samym, OPL wskazała, że nawet inicjatywy OPL w zakresie niepoddanych regulacjom w Decyzji SMP 8, modyfikowane są nakazem administracyjnym Prezesa UKE, bez uwzględnienia możliwości OPL co do ich realizacji, co z kolei zniechęca do wychodzenia przez OPL naprzeciw oczekiwaniom rynku telekomunikacyjnego. OPL zaznaczyła, że modyfikacje Projektu OPL dokonane przez Prezesa UKE w Zaskarżonej decyzji w kluczowych kwestiach przerzucają odpowiedzialność z PT na OPL za wykonanie przez PT obowiązku wobec własnych

abonentów z art. 64 Pt i art. 64a Pt, co wiąże się, zdaniem OPL, z przerzucaniem na OPL ryzyka świadczenia przez PT usług o podwyższonej opłacie na rzecz abonentów PT.

We Wniosku OPL, OPL wskazała również, że Prezes UKE nie dokonał analizy oraz oceny zgodności Projektu OPL z potrzebami rynku wskazanymi w decyzji zobowiązującej OPL do przedłożenia oferty ramowej, ponieważ Prezes UKE nie wydał takiej decyzji. OPL podkreśliła, że ocena, o której mowa w Zaskarżonej decyzji została dokonana względem Decyzji SMP 8, w której to decyzji Prezes UKE nie zobowiązał OPL do przedłożenia oferty ramowej w zakresie usług objętych Projektem OPL. Zdaniem OPL, podkreślenia wymaga fakt, że OPL złożyła Projekt OPL w wyniku zmian w Pt, a Prezes UKE nie zobowiązał OPL do jakichś szczególnych warunków przygotowania oferty ramowej na mocy art. 43 ust. 2 Pt. OPL zaznaczyła, że wniosek OPL z dnia 31 stycznia 2012 r. został złożony na skutek zobowiązań OPL wynikających z Oferty SOR, Część I Ogólna, Rozdział 7 – proces TTM. OPL wskazała także, że Prezes UKE brał udział w procesie TTM mającym na celu przygotowanie oferty w zakresie objętym wnioskiem OPL z dnia 31 stycznia 2012 r. (tj. wnioskiem o zatwierdzenie Projektu OPL) i nie zgłaszał zastrzeżeń, ani sugestii co do sposobu realizowania obowiązku wynikającego z art. 64 Pt i art. 64a Pt. Usługi, o których mowa w Projekcie OPL zostały więc wdrożone przez OPL w dniu 15 kwietnia 2012 r. w sposób zgodny z propozycją złożoną do zatwierdzenia przez Prezesa UKE. Badanie Projektu OPL mogło się więc jedynie odbywać w zakresie realizacji znowelizowanego prawa czyli art. 64 Pt i art. 64a Pt i obowiązku zapewnienia odwzorowania zmodyfikowanej oferty detalicznej w ramach Usługi WLR (uwzględniając zakres regulacji, jakim jest poddana OPL). Dodatkowo, według OPL, dokonywane przez Prezesa UKE zmiany Oferty SOR, zakwestionowane Wnioskiem OPL, nie znajdują oparcia w prawie, a ponadto rozstrzygnięcie zawarte w Zaskarżonej decyzji wykracza poza zakres Projektu OPL. Powyższą argumentację, w zakresie nieregulowanego charakteru usługi objętej Zaskarżoną decyzją, OPL powtórzyła w treści Stanowiska OPL z dnia 9 lipca 2014 r. oraz w treści Stanowiska OPL z dnia 8 października 2014 r.

Jednocześnie OPL wskazała, że całkowite koszty wdrożenia zmian wprowadzonych postanowieniami Zaskarżonej decyzji, wymuszające przebudowę Platformy wynoszą około 27 mln PLN, które to koszty nie zostały uwzględnione, zdaniem OPL, przy wprowadzaniu zmian do projektu zmiany Oferty SOR przedłożonego przez OPL i nie został zagwarantowany mechanizm ich zwrotu od OA. W ocenie OPL, na powyższą kwotę składają się konieczne zmiany w systemach informatycznych, sieciowych OPL, kanałach bezpieczeństwa, obsługi zmian ofert detalicznych, opracowanie zasad migracji, itp. Ponadto, według OPL, Prezes UKE nie uwzględnił także kosztów OPL, jakie wystąpią w związku z ingerencją Prezesa UKE w usługi detaliczne świadczone abonentom OPL, w tym co do konieczności zmian w ofertach detalicznych OPL (zmiany umów, cenników, regulaminów), związanej z tym komunikacji do abonentów oraz koszty związane z odejściami klientów – do innych OA – wywołanymi ingerencją Prezesa UKE. Dlatego też, według OPL, brak było podstaw do narzucania na OPL w Zaskarżonej decyzji, nie mających umocowania prawnego, obowiązków na rynku detalicznym jak i hurtowym, wymuszających kosztowne i szkodzące interesom OPL zmiany w prowadzonej działalności telekomunikacyjnej. OPL wskazała również, że w Projekcie OPL nie wpisała zamkniętej puli numerów z określonego zakresu, lecz ujęła je w ramach otwartego katalogu numeracji wykorzystywanej do świadczenia usług o podwyższonej opłacie. Powyższe, w ocenie OPL, spełnia zatem postulat zarówno Prezesa UKE, jak i PT, aby w przypadku uruchomienia przez OPL nowych usług o podwyższonej opłacie, nie było konieczne każdorazowe dokonywanie zmian w Ofercie SOR.

W treści Stanowiska KIGEiT z dnia 19 sierpnia 2014 r. (pkt 1 – 23) KIGEiT, odnosząc się do twierdzeń OPL wskazujących, że treść Zaskarżonej decyzji wykracza poza zakres Decyzji SMP 8, co świadczy o sprzeczności Zaskarżonej decyzji z obowiązkami regulacyjnymi nałożonymi na OPL, stwierdziła co następuje. Zdaniem KIGEiT, zgodnie z przepisami prawa nie można korzystać z Usługi WLR oraz świadczyć detalicznej usługi głosowej bez zapewnienia abonentom blokad oraz informacji o przekroczeniu progu kwotowego dla usług o podwyższonej opłacie. Ponadto KIGEiT podkreśliła, że Zaskarżona decyzja nie odnosiła się w ogóle do kwestii świadczenia przez OPL dostępu do usług o podwyższonej opłacie w ramach Usługi WLR, a jedynie określała zasady realizacji uprawnień abonentów wynikających z przepisów prawa powszechnie obowiązującego (tu: art. 64 i art. 64a Pt) związanych z blokowaniem lub ograniczeniem dostępu do tego typu usług. W związku z powyższym, według KIGEiT, twierdzenia OPL przedstawione we Wniosku OPL nie są w żadnym zakresie związane z postępowaniem zakończonym wydaniem Zaskarżonej decyzji. W Stanowisku KIGEiT z dnia 19 sierpnia 2014 r. KIGEiT wskazała, że należy zaprzeczyć twierdzeniom OPL jakoby OPL nie była zobowiązana do świadczenia usług dodatkowych w ramach Usługi WLR na podstawie nałożonych na nią obowiązków regulacyjnych oraz w oparciu o przepisy prawa. W ocenie KIGEiT, OPL w swoim stanowisku przedstawionym we Wniosku OPL, pominęła treść załącznika nr 2 do Decyzji SMP 8 (zawierającego wykaz elementów niezbędnych, jakie powinna zawierać oferta ramowa w zakresie usług świadczonych na Rynku 8), w którym wskazano, że oferta ramowa powinna obejmować m.in. hurtowy dostęp do sieci operatora zobowiązanego (tu: OPL) w tym hurtową odsprzedaż połączeń, usługi pomocnicze, świadczenia dodatkowe oraz usługi zaawansowane związane ze świadczeniem usług telekomunikacyjnych, w szczególności dostęp do numerów bezpłatnych i o podwyższonej opłacie. Według KIGEiT, nie budzi wątpliwości, iż dostęp do usług o podwyższonej opłacie w rozumieniu treści załącznika nr 2 do Decyzji SMP 8 obejmuje nie tylko rozpoczęcie połączeń, ale możliwości realizacji całej usługi na warunkach i zasadach określonych w ofercie ramowej, a także obejmuje wszelkiego rodzaju świadczenia dodatkowe związane z tą usługą. Powyższe, w ocenie KIGEiT, zaprzecza twierdzeniom OPL zawartym we Wniosku OPL, że w ramach usług o podwyższonej opłacie Decyzja SMP 8 nie odnosi się do możliwości odsprzedaży usług o podwyższonej opłacie, a jedynie reguluje usługę rozpoczęcia połączenia. KIGEiT wskazała, że poprzez zakup usługi rozpoczęcia połączenia operator korzystający z Usługi WLR nie byłby w stanie samodzielnie zapewnić dostępu do usługi o podwyższonej opłacie, chociażby z tego względu, iż Usługi WLR nie są zakańczane poprzez sieć PT, ale są w całości realizowane w Sieci OPL. Tym samym, przyjęcie interpretacji prezentowanej przez OPL, zdaniem KIGEiT, powodowałoby że Decyzja SMP 8 jest niewykonalna w tym zakresie. Dodatkowo, KIGEiT zaznaczyła, że usługi detaliczne świadczone przez OPL również muszą uwzględniać reguły określone w art. 64 Pt i art. 64a Pt. Analogiczną argumentację, do opisanej powyżej, KIGEiT przedstawiła w treści Stanowiska KIGEiT z dnia 17 lutego 2015 r.

Odnosząc się do powyższej argumentacji OPL, przedstawionej we Wniosku OPL, Stanowiska OPL z dnia 8 października 2014 r. oraz do treści Stanowiska KIGEiT z dnia 19 sierpnia 2014 r. oraz z dnia 17 lutego 2015 r., Prezes UKE wskazuje co następuje.

W pierwszej kolejności należy wskazać, że twierdzenia OPL dotyczące braku podstaw do wydania Zaskarżonej decyzji, z uwagi na brak objęcia usług o podwyższonej opłacie Decyzją SMP 8, są nieuzasadnione. Podkreślenia wymaga fakt, że Zaskarżona decyzja w żaden sposób nie regulowała zasad świadczenia przez OPL usług o podwyższonej opłacie, poprzez dostarczanie przez OPL jakichkolwiek treści, czyli tzw. wartości dodanej, do połączeń realizowanych w ramach Usługi WLR. We Wniosku OPL nie wskazano

również na konkretne postanowienia Zaskarżonej decyzji, których treść odpowiadałaby w jakikolwiek sposób omawianym twierdzeniom OPL. Z treści Zaskarżonej decyzji jednoznacznie wynika natomiast, że jej celem było uregulowanie zasad świadczenia przez OPL wyłącznie usługi blokowania połączeń (wychodzących i przychodzących) do numeracji usług o podwyższonej opłacie. Podobnie do powyższej opinii Prezesa UKE, wypowiedziała się KIGEiT w Stanowisku KIGEiT z dnia 19 sierpnia 2014 r., wskazując, że Zaskarżona decyzja określała jedynie zasady realizacji ustawowych uprawnień abonentów, a twierdzenia OPL w przedmiotowym zakresie nie mają żadnego związku z niniejszym postępowaniem administracyjnym. KIGEiT, analogicznie do ww. twierdzeń Prezesa UKE, uznała, że Zaskarżona decyzja nie odnosiła się w ogóle do kwestii świadczenia przez OPL dostępu do usług o podwyższonej opłacie. Zatem, wbrew twierdzeniom OPL zawartych we Wniosku OPL, nie może być mowy o jakimkolwiek odniesieniu się w treści Zaskarżonej decyzji do zobowiązania OPL do realizacji połączeń o podwyższonej opłacie czyli połączeń z tzw. wartością dodaną w postaci treści, np. konkursów, wiadomości, gier itp. Jak słusznie bowiem zauważyła OPL we Wniosku OPL, tego rodzaju dodatkowe świadczenie, realizowane wraz z połączeniem telefonicznym powinno podlegać uzgodnieniom pomiędzy danym przedsiębiorcą telekomunikacyjnym (OPL czy też PT), a dostawcą treści na zasadach komercyjnych. Treść Zaskarżonej decyzji, wbrew twierdzeniom przedstawionym we Wniosku OPL, nie wpływa na ograniczenie swobody OPL w konstruowaniu własnej oferty produktowej (tu: w zakresie oferowania połączeń telefonicznych o podwyższonej opłacie). Po raz kolejny należy podkreślić, że przedmiotem Zaskarżonej decyzji była wyłącznie usługa blokowania połączeń o podwyższonej opłacie, a nie usługa realizacji takich połączeń poprzez dostarczanie treści stanowiącej wartość dodaną do połączenia.

Odnosząc się do twierdzeń OPL, wskazujących na brak regulacyjnych podstaw (głównie w Decyzji SMP 8) do narzucania w ramach usług dostępu do Sieci OPL poprzez Usługę WLR warunków świadczenia usług związanych z dostarczaniem dodatkowej treści, tj. usług o podwyższonej opłacie, Prezes UKE wskazuje, że za nieuzasadnione należy uznać twierdzenia OPL, jakoby Decyzja SMP 8 nie dotyczyła usługi rozpoczynania połączeń na numery usług o podwyższonej opłacie. Zgodnie bowiem z zakresem produktowym rynku właściwego na poziomie hurtowym, o którym mowa w treści Decyzji SMP 8, rynek rozpoczynania połączeń składa się z usług rozpoczynania (inicjowania):

- połączeń telefonicznych w ruchu krajowym i międzynarodowym, w tym do sieci ruchomych,
- połączeń do numeracji dostępu do usług sieci inteligentnych (80x),
- połączeń do numeracji dostępu do usług sieci inteligentnych (70x),
- połączeń do numerów dostępu do sieci teleinformatycznych (NDSI).

Jak wynika z powyższego, Decyzja SMP 8 dotyczy rozpoczynania połączeń telefonicznych, w tym połączeń do numerów 70x, 80x, które również są uznawane za numery o podwyższonej opłacie lub numery o tzw. wartości dodanej, w postaci dodatkowej treści dostarczanej wraz z połączeniem telefonicznym (tu: numery 80x).

Dodatkowo należy wskazać, że zgodnie z treścią pkt 15 lit. f załącznika nr 2 do Decyzji SMP 8 oferta ramowa powinna obejmować usługi pomocnicze, świadczenia dodatkowe oraz usługi zaawansowane związane ze świadczeniem usług telekomunikacyjnych, a w szczególności dostęp do numerów bezpłatnych i o podwyższonej opłacie. Z powyższego wprost wynika, że w ofercie ramowej określającej warunki świadczenia usług wynikających z Decyzji SMP 8 powinny zostać ustalone warunki dostępu do numerów o podwyższonej

opłacie. Natomiast użycie zwrotu „w szczególności” w przywołanym wyżej zapisie pkt 15 lit. f załącznika nr 2 do Decyzji SMP 8 wskazuje, że katalog usług pomocniczych, świadczeń dodatkowych oraz usług zaawansowanych jest otwarty, zatem pomimo, iż usługi blokowania połączeń nie zostały wprost wskazane w Decyzji SMP 8, to należy je zaliczyć do ww. katalogu. Usługi blokowania połączeń na numery o podwyższonej opłacie, wbrew twierdzeniom OPL, wchodzą zatem w zakres produktowy rynku właściwego określonego w Decyzji SMP 8.

Z uwagi na powyższe rozważania należy zgodzić się z twierdzeniami KIGEiT przedstawionymi w treści Stanowiska KIGEiT z dnia 19 sierpnia 2014 r., zgodnie z którymi dostęp do usług o podwyższonej opłacie w rozumieniu treści załącznika nr 2 do Decyzji SMP 8 obejmuje nie tylko rozpoczęcie połączeń, w tym możliwość realizacji całej usługi na warunkach i zasadach określonych w ofercie ramowej, a także obejmuje wszelkiego rodzaju świadczenia dodatkowe związane z tą usługą. Tym samym, przyjęcie interpretacji prezentowanej przez OPL wskazującej na ograniczenie zakresu Decyzji SMP 8 jedynie do usługi rozpoczynania połączeń, zdaniem Prezesa UKE, nie zasługuje na zaakceptowanie. Należy ponownie podkreślić, że załącznik nr 2 do Decyzji SMP 8, określając zestaw usług dostępnych w ramach Usługi WLR, nie ograniczył jej jedynie do usługi rozpoczynania połączeń. Jak słusznie zauważyła KIGEiT, poprzez zakup usługi rozpoczęcia połączenia operator korzystający z Usługi WLR nie byłby w stanie samodzielnie zapewnić dostępu do usługi o podwyższonej opłacie, chociażby z tego względu, iż Usługi WLR nie są zakańczane z wykorzystaniem sieci PT, ale są w całości realizowane w Sieci OPL. Zatem, skoro w ramach Decyzji SMP 8 OPL powinna zapewnić również dostęp do numerów o podwyższonej opłacie, to nie może pomijać w toku zapewnienia tego dostępu zobowiązań wynikających z art. 64 Pt i art. 64a Pt. Prezes UKE, uwzględniając w tym względzie argumentację KIGEiT, wskazuje także, że skoro usługi detaliczne świadczone przez OPL muszą uwzględniać reguły określone w art. 64 Pt i art. 64a Pt, to Usługa WLR umożliwiająca OA świadczenie usług detalicznych swoim klientom, ale w oparciu o Sieć OPL, również powinna odzwierciedlać zasady wynikające z ww. przepisów prawa powszechnie obowiązującego.

Mając powyższe na względzie, nie można zgodzić się z twierdzeniem OPL zawartym we Wniosku OPL – jakoby usługi blokowania połączeń na numery o podwyższonej opłacie pozostawały poza reżimem regulacyjnym wynikającym z Decyzji SMP 8. Opisane powyżej stanowisko Prezesa UKE znajduje oparcie również w piśmie Komisji Europejskiej z dnia 15 kwietnia 2014 r., znak: C(2014) 2709 (data wpływu do Urzędu Komunikacji Elektronicznej 17 kwietnia 2014 r.), w którym KE poinformowała o braku uwag do poddanego konsolidacji w dniach od 18 marca 2014 r. do 17 kwietnia 2014 r., projektu Zaskarżonej decyzji. Tym samym, KE nie dopatrzyła się sugerowanych przez OPL nieprawidłowości Zaskarżonej decyzji w zakresie odniesienia regulacji zasad blokowania połączeń na numery usług o podwyższonej opłacie do Rynku 8.

Nawiązując w dalszej kolejności do twierdzeń OPL wskazujących na brak możliwości oceny Projektu OPL na podstawie art. 43 ust. 1 Pt, w tym w szczególności w świetle potrzeb rynku wynikających z treści Decyzji SMP 8, z uwagi na fakt, że Projekt OPL został przedstawiony w związku ze zmianami treści art. 64 Pt i art. 64a Pt i tylko w oparciu o postanowienia tych przepisów powinien być oceniany, Prezes UKE wskazuje co następuje. W pierwszej kolejności należy zwrócić uwagę, że, jak to zostało wyjaśnione powyżej, Decyzja SMP 8 obejmuje swym zakresem produktowym usługę zapewnienia połączeń na numery usług o podwyższonej opłacie, a co za tym idzie usługę blokowania połączeń na ww. numery, zatem zarzuty OPL podnoszące m.in. brak podstaw do oceny Projektu OPL z punktu widzenia potrzeb rynku określonych w Decyzji SMP 8, należy uznać

za nieuzasadnione. Podobnie, Prezes UKE za bezzasadną uznaje prezentowaną we Wniosku OPL oraz w Stanowisku OPL z dnia 8 października 2014 r. opinię, jakoby Prezes UKE nie zobowiązał OPL, ani w treści Decyzji SMP 8 ani w decyzji administracyjnej wydanej na podstawie art. 43 ust. 2 Pt do jakichś szczególnych warunków przygotowania oferty w zakresie objętym wnioskiem z dnia 31 stycznia 2012 r., a OPL złożyła ww. wniosek jedynie jako wypełnienie zobowiązań określonych w Ofercie SOR, Części I, Rozdział 7 – proces TTM. Należy bowiem podkreślić, że skoro udostępnienie usług o podwyższonej opłacie jest wymienione w Decyzji SMP 8 (tj. w stanowiącym integralną część tej decyzji załączniku nr 2), to usługa blokowania połączeń do usług o podwyższonej opłacie, stanowiąca zarazem ustawowe uprawnienie abonentów, jest jednym z kluczowych elementów udostępniania usług o podwyższonej opłacie. Nie można zaakceptować argumentacji, która sugerowałaby, że wszystkie usługi towarzyszące realizacji usługi głównej wymagają stworzenia nowego rynku właściwego, jego analizy i wydania decyzji administracyjnej co do zasadności jego regulacji. Idąc tym tokiem myślenia, koniecznym byłoby wyodrębnienie rynków właściwych, związanych np. z budową punktów dostępu do usługi, z kolokacją, rozliczaniem ruchu na zasadach ryczałtowych itp. Nie ulega wątpliwości, że jeżeli OPL jest zobowiązana do zapewnienia rozpoczęcia połączeń na numery usług o podwyższonej opłacie, to zasady świadczenia tego rodzaju dostępu muszą uwzględniać wszystkie uwarunkowania prawne związane z jego realizacją. W przypadku Zaskarżonej decyzji, takim uwarunkowaniem prawnym jest uprawnienie abonenta do bezpłatnego blokowania połączeń na numery usług o podwyższonej opłacie. Tym samym, Prezes UKE, zgodnie z obowiązującą go zasadą działania w oparciu i na podstawie przepisów prawa, dokonał, stosownie do art. 43 ust. 1 Pt, oceny Projektu OPL pod kątem spełnienia potrzeb rynku wynikających z Decyzji SMP 8 oraz zgodności z przepisami prawa. Dlatego też, za błędne Prezes UKE uznaje twierdzenia OPL wskazane we Wniosku OPL, że badanie Projektu OPL mogło się odbywać jedynie w zakresie realizacji art. 64 Pt i art. 64a Pt i obowiązku odwzorowania zmodyfikowanej oferty detalicznej w ramach Usługi WLR. Prezes UKE wskazuje bowiem, że Projekt OPL powinien być i był analizowany pod względem zgodności nie tylko z przepisami Pt – tj. art. 64 Pt i art. 64a Pt, ale również pod kątem zgodności z potrzebami rynku wskazanymi w Decyzji SMP 8 tj. decyzji nakładającej obowiązek przedłożenia oferty ramowej, obejmującej swym zakresem usługę rozpoczęcia połączeń (również połączeń na numery usług o podwyższonej opłacie) m.in. poprzez zapewnienie dostępu do usług o podwyższonej opłacie oferowanych w ramach Usługi WLR (przez co należy rozumieć również możliwość ich blokowania w związku z ustawowymi uprawnieniami abonentów wynikającymi z ww. przepisów Pt). Niezależnie od powyższej argumentacji odwołującej się do treści załącznika nr 2 do Decyzji SMP 8 stanowiącego jego integralną część, Prezes UKE uznał za niezasadne twierdzenia OPL zawarte w treści Stanowiska OPL z dnia 8 października 2014 r., wskazujące, że załącznik nr 2 do Decyzji SMP 8 określa jedynie wykaz usług wzajemnie świadczonych przez OPL i PT. Prezes UKE podkreśla, że żaden element Decyzji SMP 8 (w tym załącznik nr 2 do Decyzji SMP 8) nie może i nie odnosi się do obowiązków określonego działania nałożonych na PT. Załącznik nr 2, tak jak Decyzja SMP 8, jest adresowany wyłącznie do OPL, jako podmiotu posiadającego znaczącą pozycję rynkową na danym rynku właściwym (tu: Rynek 8) i określa zakres usług, jakie OPL jest zobowiązana świadczyć w związku z zakresem produktowym Rynku 8 określonym w Decyzji SMP 8. Mając powyższe na uwadze, należy uznać omawiane twierdzenia OPL za niezrozumiałe i nieuzasadnione w świetle uregulowań prawnych dotyczących nakładania obowiązków regulacyjnych mocą decyzji Prezesa UKE.

Nawiązując w dalszej kolejności do argumentacji OPL zawartej w treści Stanowiska OPL z dnia 8 października 2014 r. dotyczącej braku ustawowych obowiązków OPL

do realizowania blokad połączeń na rzez PT, Prezes UKE wskazuje, że jakkolwiek postanowienia art. 64 Pt i art. 64a Pt dotyczą obowiązków dla dostawców publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych, to w przypadku Abonentów Usługi WLR faktycznym dostawcą usług telekomunikacyjnych jest OPL. Zatem w sytuacji, gdy PT działa w oparciu o Usługę WLR w modelu odsprzedawcy usług, to nie ma on żadnych możliwości samodzielnego podejmowania jakichkolwiek działań co do oferty detalicznej i obsługi systemów informatycznych realizujących usługi telekomunikacyjne dla danego Abonenta Usługi WLR. Tym samym za błędne należy uznać przedmiotowe twierdzenia OPL.

Abstrahując od powyższego, Prezes UKE zwraca uwagę, że Projekt OPL o zatwierdzenie zmiany Oferty SOR m.in. w zakresie usług o podwyższonej opłacie odwoływał się do art. 43 ust. 3 Pt, zgodnie z którym „*Wniosek operatora o zatwierdzenie projektu zmiany oferty ramowej lub jej zmiany zawiera informacje i dokumenty wykazujące zgodność oferty ramowej z wymogami prawa i obowiązkami regulacyjnymi, o których mowa w art. 24 pkt 2 lit. a*”. Powyższe, oznacza, że wbrew twierdzeniom OPL zawartym we Wniosku OPL oraz Stanowisku OPL z dnia 8 października 2014 r., Projekt OPL już w momencie jego przekazywania do Prezesa UKE odwoływał się nie tylko do przepisów art. 64 Pt i art. 64a Pt, ale również do obowiązków regulacyjnych nałożonych na OPL. W treści Projektu OPL, OPL wprost wskazała, że wniosek ten zmierzał do zapewnienia wykonywania przez OPL obowiązków wynikających z Decyzji SMP 8. Zatem, nie ulega wątpliwości, że w toku postępowania o zatwierdzenie zmiany Oferty SOR (o co wносиła OPL we wniosku z dnia 31 stycznia 2012 r.), które jest prowadzone przez Prezesa UKE na podstawie art. 43 ust. 1 Pt, projekt oferty ramowej przedstawiony do zatwierdzenia musi być analizowany pod kątem zgodności z przepisami prawa i potrzebami rynku wskazanymi w decyzji nakładającej obowiązek przedłożenia oferty ramowej.

Biorąc pod uwagę powyższe rozważania Prezes UKE uznał zarzut OPL, zgodnie z którym Prezes UKE nie mógł ocenić Projektu OPL z punktu widzenia zgodności z potrzebami rynku określonymi w Decyzji SMP 8, za bezzasadny.

Na marginesie powyższych rozważań, Prezes UKE uznał za bezprzedmiotowy zarzut OPL, przedstawiony w Stanowisku OPL z dnia 8 października 2014 r. wskazujący, że Rynek 8 jest rynkiem wykluczonym spod regulacji na mocy Zalecenia KE z dnia 9 października 2014 r. (2014/710/UE, Dziennik Urzędowy UE L295/79 z dnia 11 października 2014 r.) Prezes UKE podkreśla, że wydając Zaskarżoną decyzję opierał się wyłącznie na aktualnym stanie faktycznym i prawnym, nakazującym określone działania po stronie Prezesa UKE. Natomiast zalecenia KE wyrażają jedynie stanowisko danej instytucji (tu: KE) w konkretnej sprawie lub dziedzinie, wskazując możliwe do przyjęcia przez państwa członkowskie rozwiązania w danej dziedzinie (tu: zakres rynków właściwych podlegających regulacji na rynku telekomunikacyjnym). Z uwagi na powyższe, ww. dokument nie mógł być i nie był podstawą rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie.

2. Uwagi ogólne – brak wydania decyzji zobowiązującej OPL do zmiany Oferty SOR poprzez wprowadzenie zasad realizacji usługi blokowania połączeń na numery usług o podwyższonej opłacie

W Stanowisku konsultacyjnym KIGEiT – 2015 wskazano, że jak wynika z treści art. 43 ust. 1 Pt ten tryb zatwierdzenia oferty ramowej znajduje zastosowanie wtedy, gdy zobowiązany przedsiębiorca telekomunikacyjny przedkłada projekt oferty ramowej w wykonaniu decyzji, która zobowiązuje go do przedłożenia takiej oferty. W tym trybie projekt jest badany pod kątem zgodności z przepisami prawa oraz potrzebami rynku, wskazanymi w decyzji nakładającej taki obowiązek. Z kolei art. 43 ust. 2 Pt odnosi się

do problematyki zmiany oferty ramowej w sytuacji, w której zmianie ulegną warunki rynkowe lub zapotrzebowanie na usługi. Według KIGEiT, nie ulega wątpliwości, że są to przesłanki odmienne od tych, które zostały wskazane w art. 43 ust. 1 Pt. Z uzasadnienia poddanego postępowaniu konsultacyjnemu – 2015 projektu niniejszej decyzji wynika, że OPL wniosła o zatwierdzenie zmiany Oferty SOR pomimo niewydania wcześniej przez Prezesa UKE decyzji zobowiązującej do zmiany Oferty SOR, w trybie określonym w art. 43 ust. 2 Pt, ewentualnie w decyzji ustalającej obowiązki regulacyjne OPL w zakresie obowiązku, o którym mowa w art. 42 Pt. W ocenie KIGEiT, z przepisów art. 43 ust. 1 i 2 Pt wynika jednoznacznie, iż oferta ramowa (lub jej zmiana) może być zatwierdzana lub zmieniana i zatwierdzana wtedy, gdy następuje to w wykonaniu nałożonego obowiązku przygotowania oferty ramowej (lub jej zmiany) albo na podstawie obowiązku określonego w decyzji SMP albo w decyzji wydanej na podstawie art. 43 ust. 2 Pt. KIGEiT zaznaczyła, że pierwsza możliwość (tj. wykonanie obowiązku regulacyjnego) została już niejako skonsumowana w postaci Oferty SOR zatwierdzonej w związku z obowiązkami regulacyjnymi nałożonymi na OPL. Według KIGEiT, skorzystanie z tego samego trybu wymaga uprzedniego wydania decyzji SMP na rynku właściwym, połączonego z nałożeniem obowiązku przedstawienia oferty ramowej. KIGEiT podkreśliła, że w drugim przypadku (tj. bez analizy rynku), zmiana oferty ramowej musi być uzasadniona zmianą zapotrzebowania na usługi lub zmianą warunków rynkowych. KIGEiT zwróciła uwagę, że są to przesłanki określone w art. 43 ust. 2 Pt, które warunkują wydanie decyzji zobowiązującej do przygotowania zmiany oferty ramowej – czyli rozpoczęcie procedury, która może zakończyć się zatwierdzeniem oferty ramowej. Nie ulega wątpliwości, że Prezes UKE nie wydał decyzji zobowiązującej OPL do przygotowania zmiany Oferty SOR w zakresie Usługi WLR i ustanawiania blokad na połączenia do usług o podwyższonej opłacie. KIGEiT podkreśliła, że z przepisów Pt wynika jednoznacznie, iż w przypadku trybu z art. 43 ust. 1 Pt należy się odwoływać do potrzeb rynku wskazanych w decyzji czy też decyzjach SMP. Zdaniem KIGEiT, nie ma podstaw o tego, by potrzeby te dostosowywać do rzekomo zmienionych warunków rynkowych. Jeżeli zdaniem Prezesa UKE taka zmiana nastąpiła, a decyzja taka wymaga zmiany oferty ramowej, to, według KIGEiT, stanowi to przesłankę do wydania decyzji zobowiązującej OPL do przygotowania zmiany oferty ramowej. Według KIGEiT, rozróżnienie dwóch trybów zatwierdzenia oferty ramowej (lub jej zmiany) jest również uzasadnione systemowo. Jak wyjaśniła KIGEiT, ustawodawca nieprzypadkowo odwołuje się do potrzeb rynku wskazywanych w decyzjach SMP, gdyż to w toku analiz, będących podstawą wydania takiej decyzji, istnieje możliwość ich określenia w oparciu o informacje i dane przekazywane przez jego uczestników. W oparciu o te przesłanki zostały już ustalone zasady odpowiedzialności umownej OPL, określone w dotychczas obowiązującej Ofercie SOR. W opinii KIGEiT, skoro przesłanki te nie uległy zmianie (z uwagi na brak nowych analiz rynkowych) to należy stwierdzić, że Zaskarżona decyzja stanowi wyłącznie modyfikację już zajętego w tym przedmiocie przez organ stanowiska, co całkowicie oderwane jest od prawnych przesłanek zmiany Oferty SOR. Ewentualna zmiana warunków rynkowych, w tym przypadku polegająca na nowelizacji Pt, powinna, w ocenie KIGEiT prowadzić do wydania decyzji na podstawie art. 43 ust. 2 Pt. KIGEiT wskazała, że odwołanie się do potrzeb rynkowych ma również to uzasadnienie, że zgodnie z art. 21 ust. 2 Pt takie analizy powinny być prowadzone nie rzadziej niż co trzy lata. Gdyby, zdaniem KIGEiT, powyższy wymóg był przestrzegany można wówczas bez ryzyka utraty aktualności odwoływać się do potrzeb wskazywanych w decyzjach SMP. Z drugiej strony, według KIGEiT, niespełnienie tego wymogu nie oznacza, że można zastosować tryb, który stanowi twórcze zestawienie dwóch odrębnych trybów uregulowanych przepisami prawa. Dlatego też, zdaniem KIGEiT, przedmiotowy zarzut jest o tyle istotny, że w wyniku naruszenia prawa doszło, w ocenie KIGEiT, do wydania

Zaskarżonej decyzji bez podstawy prawnej, względnie z rażącym naruszeniem prawa, co w konsekwencji może prowadzić do stwierdzenia nieważności Zaskarżonej decyzji i decyzji kończącej niniejsze postępowanie administracyjne.

W Stanowisku OPL z dnia 17 czerwca 2015 r. OPL zakwestionowała prawidłowość argumentacji KIGeIT w zakresie możliwości zastosowania przepisu 43 ust. 2 Pt, w toku niniejszego postępowania. Według OPL przepis ten określa zakres kompetencji Prezesa UKE do podejmowania działań wobec operatora zobowiązanego, określając granice takiej ingerencji w zasadę swobody działalności gospodarczej operatora, na którym spoczywają zobowiązania wynikające z mocy prawa, jak i ze środków zaradczych ustalonych w trybie art. 24 pkt. 2 lit a Pt. W ocenie OPL, przepisy art. 43 ust. 1 Pt jak i 43 ust. 2 Pt nie mogą ograniczać swobody operatora zobowiązanego do kształtowania własnej oferty na rynku hurtowym, o ile odpowiada ona przepisom prawa i nie narusza ciężących na operatorze obowiązków regulacyjnych. Według OPL, rozwój efektywnej i skutecznej konkurencji oraz wprowadzanie innowacyjnych rozwiązań i usług nie jest możliwe bez dokonywania zmian we własnej ofercie usługowej OPL. Zdaniem OPL, w świetle art. 24 ust. 1 Pt jakiegokolwiek obowiązki regulacyjne (ograniczające swobodę działalności gospodarczej operatora wyznaczonego) winny uwzględniać zasadę proporcjonalności danego obowiązku do problemów rynkowych, których rozwiązanie służy realizacji celów określonych w art. 1 ust. 2 Pt. OPL podkreśliła, że żaden przepis prawa, ani obowiązek regulacyjny nie narzuca na OPL zakazu zmiany własnej oferty hurtowej. Według OPL, twierdzenia KIGeIT, jakoby zmiana oferty ramowej (tu: Oferty SOR) przez OPL wymagała uprzedniego wydania Decyzji SMP na odnośnym rynku właściwym, połączonego z nałożeniem obowiązku przedstawienia oferty ramowej jest nieuprawnione i zupełnie nie przystaje do rzeczywistości regulacyjnej.

Odnosząc się do powyższej argumentacji KIGeIT i OPL, Prezes UKE wskazuje, co następuje. Zgodnie z poglądem prezentowanym w doktrynie projekt zmiany oferty ramowej może być także przygotowany z inicjatywy operatora zobowiązanego do stosowania oferty (tu: OPL), przy czym taka zmiana musi być podyktowana warunkami rynkowymi (por. S. Piątek: Prawo telekomunikacyjne. Komentarz, Wydawnictwo C.H. Beck, Warszawa 2005, str. 355). Mając na uwadze powyższe stanowisko doktryny należy wskazać, iż postępowanie zakończone wydaniem Zaskarżonej decyzji zostało wszczęte na wniosek OPL o zatwierdzenie Projektu OPL, który został złożony w związku ze zmianą warunków rynkowych w postaci zmiany przepisów art. 64 i 64a Pt. Ponadto, jak wskazuje się w orzecznictwie, w przypadku złożenia wniosku o zmianę oferty ramowej przez samego operatora zobowiązanego rozpoznanie takiego wniosku powinno nastąpić poprzez wydanie decyzji w przedmiocie zatwierdzenia proponowanej zmiany oferty (w ten sposób WSA w Warszawie w wyroku z dnia 21 października 2008 sygn. akt VI SA/Wa 1223/08). Biorąc pod uwagę powyższe należy stwierdzić, że w przedmiotowej sprawie nie było zatem konieczności wydania decyzji zobowiązującej operatora do przygotowania zmiany oferty ramowej, gdyż wydanie takiej decyzji staje się zbędne w sytuacji wystąpienia operatora zobowiązanego do stosowania oferty ramowej z wnioskiem o zatwierdzenie zmian tej oferty.

Biorąc pod uwagę powyższe, za słuszną Prezes UKE uznał argumentację OPL przedstawioną w Stanowisku OPL z dnia 17 czerwca 2015 r. wskazującą, że żaden przepis prawa, ani obowiązek regulacyjny nie narzuca na OPL zakazu zmiany własnej oferty hurtowej. Podkreślić także należy, że projekt oferty ramowej OPL lub jej zmiany przedkładany do zatwierdzenia Prezesowi UKE jeżeli jest zgodny z prawem i nie narusza ciężących na OPL obowiązków regulacyjnych – podlega zatwierdzeniu w kształcie przedłożonym przez operatora zobowiązanego (tu: OPL). Prezes UKE zaznacza (w ślad

za twierdzeniami OPL przedstawionymi w ww. piśmie OPL), że z powyższych względów również przyjęta przez KIGEiT interpretacja art. 43 ust. 2 Pt jest nieuprawniona, jako że wskazuje na możliwość dokonania przez OPL zmiany własnej oferty usług hurtowych, wyłącznie po uprzednim zobowiązaniu do tego OPL w drodze decyzji. Prezes UKE nie zgadzając się z powyższą interpretacją KIGEiT, podziela jednocześnie pogląd OPL, zgodnie z którym przepis art. 43 ust. 2 Pt nie ogranicza swobody operatora zobowiązanego w możliwości zmiany swojej własnej oferty (o ile jest ona zgodna z prawem i obowiązkami regulacyjnymi), a daje dodatkowe możliwości w szczególności Prezesowi UKE (tj. ingerencji w swobodę działalności operatora zobowiązanego, w tym także na uzasadniony wniosek innego przedsiębiorcy telekomunikacyjnego – o ile wykazane /udowodnione zostaną przewidziane tym przepisem przesłanki zmiany warunków rynkowych lub zmiany zapotrzebowania na usługi).

W związku z powyższym, za nieuzasadnione należy uznać, twierdzenia KIGEiT wskazujące na konieczność wydania przez Prezesa UKE decyzji, o której mowa w art. 43 ust. 2 Pt, zobowiązującej OPL do zmiany Oferty SOR w zakresie zasad udostępniania usługi blokowania połączeń na numery usług o podwyższonej opłacie.

3. Nakładanie na OPL obowiązku udostępnienia urządzeń i usług, których OPL nie posiada

W treści Wniosku OPL oraz w Stanowisku OPL z dnia 8 października 2014 r. wskazano, że odwzorowanie oferty detalicznej w zakresie usługi blokowania połączeń w ofercie hurtowej, tj. Ofercie SOR w zakresie, w jakim dotyczy ona Usługi WLR oznacza jedynie zapewnienie dostępu do Platformy wyłącznie w takim samym zakresie, w jakim korzysta z niej Część detaliczna OPL. Dlatego też OPL zaznaczyła, że podtrzymuje wniosek o zatwierdzenie Projektu OPL celem zapewnienia dostępu na poziomie hurtowym operatorom korzystającym z Usługi WLR do systemów OPL pozwalających na blokowanie połączeń, ale wyłącznie na zasadach, na jakich wykorzystuje ten system Część detaliczna OPL, a zatem bez wprowadzonych w ramach Zaskarżonej decyzji modyfikacji wymuszających dokonywanie przez OPL zmian w wybudowanym systemie. W opinii OPL, niedopuszczalne jest zatem – jak to czyni Prezes UKE w Zaskarżonej decyzji - ograniczenie swobody OPL w konstruowaniu własnej detalicznej oferty produktowej OPL, którą następnie będzie musiała wdrożyć i wykonać na rzecz PT – poprzez zakwestionowanie przedstawionych w niej rozwiązań z powołaniem się na niejednoznaczne i nieskonkretyzowane pojęcia takie jak: „*interes użytkowników i abonentów*”, „*interes operatorów*”, „*zapewnienie przejrzystości Oferty*”, „*zapewnienie konkurencyjności*”, na których Prezes UKE oparł zakwestionowane zapisy i dokonał ich zmian. OPL podkreśliła, że dokonane przez Prezesa UKE zmiany zapisów Oferty SOR będącej ofertą usługową OPL prowadzą do poważnych konsekwencji dla OPL, związanych z koniecznością przebudowy systemu, co wiąże się z:

- koniecznością poniesienia nieprzewidzianych i nieplanowanych nakładów finansowych – bez uwzględnienia ich zwrotu na rzecz OPL, które mogą wynieść ponad 27 mln PLN (precyzyjne określenie zakresu prac i bardziej dokładnego oszacowania kosztów i harmonogramu wdrożenia wymaga przeprowadzenia dodatkowych analiz, a co za tym idzie także uzupełnienia postępowania wyjaśniającego przez Prezesa UKE);
- angażuje znaczne zasoby OPL;
- wymaga podjęcia działań projektowych wymagających czasu i harmonogramu wdrożenia, które także nie zostały przewidziane w Zaskarżonej decyzji;

- koniecznością modyfikacji oferty detalicznej OPL (nie poddanej w ogóle regulacjom), a także wynikający z niej obowiązek powiadomienia abonentów o wprowadzonych zmianach.

Powyższy zarzut dotyczy, zdaniem OPL, następujących zapisów Zaskarżonej decyzji:

- Części IV, Rozdział 5, pkt 5.1 ust. 4 Oferty SOR w brzmieniu nadanym Zaskarżoną decyzją;
- Części IV, Rozdział 5, pkt 5.2 ust. 4 lit. h) Oferty SOR w brzmieniu nadanym Zaskarżoną decyzją;
- Części IV, Rozdział 5, pkt 5.2 ust. 8 Oferty SOR w brzmieniu nadanym Zaskarżoną decyzją;
- Części IV, Rozdział 5, pkt 5.2 ust. 9 Oferty SOR w brzmieniu nadanym Zaskarżoną decyzją;
- Części IV, Rozdział 5, pkt 5.2 ust. 11 Oferty SOR w brzmieniu nadanym Zaskarżoną decyzją;
- Części IV, Rozdział 5, pkt 5.2 ust. 15 Oferty SOR w brzmieniu nadanym Zaskarżoną decyzją;
- Części IV, Rozdział 5, pkt 5.2 ust. 17 Oferty SOR w brzmieniu nadanym Zaskarżoną decyzją;
- Części IV, Rozdział 5, pkt 5.1, ppkt 5.2.1 ust. 1 Oferty SOR w brzmieniu nadanym Zaskarżoną decyzją;
- Części IV, Rozdział 5, pkt 5.1, ppkt 5.2.1 ust. 3 i ust. 4 Oferty SOR w brzmieniu nadanym Zaskarżoną decyzją;
- Części IV, Rozdział 5, pkt 5.1, ppkt 5.2.1 ust. 9 lit. a) Oferty SOR w brzmieniu nadanym Zaskarżoną decyzją;
- Części IV, Rozdział 5, pkt 5.1, ppkt 5.2.1 ust. 10 lit. a) Oferty SOR w brzmieniu nadanym Zaskarżoną decyzją;
- Części IV, Rozdział 5, pkt 5.1, ppkt 5.2.2 ust. 2 Oferty SOR w brzmieniu nadanym Zaskarżoną decyzją.

Powyższe w świetle art. 43 Pt (błędnie wskazanego przez OPL jako art. 43a Pt) jest zdaniem OPL niedopuszczalne, zwłaszcza, że wymuszanie przebudowy/modyfikacji posiadanych zasobów OPL wykracza poza zakres dostępu, którego definicję legalną zawiera art. 2 pkt 6 Pt, w szczególności w zestawieniu z obowiązkiem niedyskryminacji z art. 36 Pt nałożonym na OPL Decyzji SMP 8. W ocenie OPL, powyższe przepisy prawa w sposób nie budzący wątpliwości wskazują, że w ramach obowiązku zapewnienia dostępu operator zobowiązany zapewnia innym operatorom korzystanie z posiadanych systemów i funkcjonalności, jednak w zakresie nie szerszym ponad to, czym sam dysponuje. OPL podkreśliła, że wykroczenie poza zakres definicji dostępu, stanowi naruszenie przepisów ustawy (tu: Pt) wyznaczającej granice możliwego ograniczenia konstytucyjnej zasady swobody działalności gospodarczej. Ponadto, powołując się na art. 36 Pt, OPL wskazała, że granicą zapewnienia dostępu, na co wskazuje wprost definicja zawarta w art. 2 pkt 6 Pt, są warunki stosowane w ramach własnego przedsiębiorstwa i takie właśnie warunki zaproponowała OPL w ramach przedłożonego projektu, przy czym Projekt OPL - w ocenie OPL - i tak wykracza poza zakres zobowiązań, jakie wynikają z Decyzji SMP 8. OPL stwierdziła, że Prezes UKE z naruszeniem wskazanych wyżej przepisów nakazał jednak OPL zaoferowanie PT

funkcjonalności Platformy, jakich OPL nie posiada i z jakich nie korzysta w ramach własnego przedsiębiorstwa ani Część detaliczna OPL ani żaden podmiot zależny.

KIGEiT w treści Stanowiska KIGEiT z dnia 19 sierpnia 2014 r. odnosząc się do powyższych twierdzeń OPL wskazała co następuje. W ocenie KIGEiT, OPL pominęła w treści Wniosku OPL, nałożony na nią obowiązek zapewnienia dostępu, o którym mowa w art. 34 Pt, zgodnie z którym OPL zobowiązana jest do świadczenia Usługi WLR wraz ze wszystkimi udogodnieniami umożliwiającymi zarządzanie obsługą abonenta w sposób co najmniej wymagany przepisami prawa. Jak zaznaczyła KIGEiT, jednym z obowiązujących wymogów świadczenia usług głosowych jest zapewnienie abonentom możliwości realizacji uprawnień określonych w art. 64 Pt i art. 64a Pt. Zdaniem KIGEiT, ww. przepisy prawa wskazują także, że usługi związane z blokowaniem dostępu są świadczone nie przez dostawców usług o podwyższonej opłacie, lecz przez podmioty zapewniające dostęp do usług telekomunikacyjnych. Tym samym, zdaniem KIGEiT można uznać, że świadczenie przez OPL Usługi WLR bez udogodnienia polegającego na możliwości wypełnienia przez OA wobec abonentów wymogu określonego w art. 64 Pt i art. 64a Pt prowadziłoby wprost do naruszenia przez OA korzystających z Usługi WLR ww. przepisów prawa. Stąd, zdaniem KIGEiT, nie sposób zaakceptować sytuacji, w której w obrocie prawnym pozostaje oferta ramowa zatwierdzona decyzją administracyjną Prezesa UKE, ustalająca zasady świadczenia Usług Regulowanych, sprzeczna z przepisami prawa. Ponadto, KIGEiT zaznaczyła, że na podstawie art. 43 ust. 1 Pt, Prezes UKE powinien ocenić projekt oferty ramowej przedstawiony przez OPL (tu: Projekt OPL) i w razie potrzeby wprowadzić do niego zmiany. KIGEiT zwróciła uwagę, że OPL pomija okoliczność nałożenia na nią mocą Decyzji SMP 8 obowiązku niedyskryminacji, o którym mowa w art. 36 Pt. W opinii KIGEiT, swoboda działalności OPL w kreowaniu własnej oferty detalicznej nie jest ograniczona, ale ze względu na ciężące na OPL obowiązki regulacyjne, jest ona obowiązana zapewnić PT korzystającym z usług hurtowych (tu: Usługi WLR) dostęp do tych usług na niedyskryminujących warunkach oraz w tym samym czasie co Części detalicznej OPL. Zdaniem KIGEiT, Wniosek OPL stanowi próbę „ucieczki” od nałożonych na ten podmiot obowiązków regulacyjnych, co może prowadzić do naruszenia obowiązku z art. 36 Pt.

W Stanowisku OPL z dnia 8 października 2014 r. OPL wskazała, że szacowany koszt implementacji treści Zaskarżonej decyzji w systemach OPL będzie wynosił 27 mln PLN. Dodatkowo OPL wskazała, że istniejące od 2012 r. w relacjach międzyoperatorskich rozwiązanie kwestii blokowania połączeń na numery usług o podwyższonej opłacie za pomocą aplikacji Telsin zostało zaakceptowane przez PT, którzy nie zgłaszają problemów w jego funkcjonowaniu.

Argumentację dotyczącą braku funkcjonalności systemów OPL do realizacji funkcji określonych w Zaskarżonej decyzji, OPL powtórzyła w Stanowisku OPL z dnia 27 listopada 2014 r., w szczególności w zakresie Części IV, Rozdział 5, pkt 5.2, ppkt 5.2.1 ust. 4 Oferty SOR.

Odnosząc się do zarzutów OPL, dotyczących nakładania na OPL obowiązku udostępnienia urządzeń i usług, których OPL nie posiada, co jednocześnie (zdaniem OPL) wykracza poza ustawową definicję dostępu telekomunikacyjnego oraz biorąc pod uwagę Stanowisko KIGEiT z dnia 19 sierpnia 2014 r. w ww. zakresie, Prezes UKE wskazuje co następuje. Przedmiotem Zaskarżonej decyzji jest usługa blokowania połączeń na numery usług o podwyższonej opłacie, udostępniana przez OPL za pomocą Platformy. Za nieuzasadnione należy uznać twierdzenia OPL jakoby konieczność modyfikacji posiadanych zasobów OPL (tu: Platformy) wynikająca z treści Zaskarżonej decyzji wykraczała poza zakres dostępu, którego definicję legalną zawiera art. 2 pkt 6 Pt, w szczególności w zestawieniu

z obowiązkiem niedyskryminacji, o którym mowa w art. 36 Pt, nałożonym na OPL w Decyzji SMP 8. Należy bowiem wskazać, że definicja dostępu telekomunikacyjnego, o której mowa w art. 2 pkt 6 Pt obejmuje również zapewnienie dostępu do udogodnień towarzyszących w celu świadczenia usług telekomunikacyjnych. W związku z treścią art. 64 Pt i art. 64a Pt obowiązkowym elementem świadczenia usług telekomunikacyjnych jest zapewnienie możliwości blokowania połączeń na numery usług o podwyższonej opłacie, która to możliwość w przypadku Abonentów Usługi WLR jest zapewniana za pomocą udogodnienia towarzyszącego, jakim jest Platforma. Z powyższego jednoznacznie wynika, że przedmiot Zaskarżonej decyzji nie wykracza poza definicję dostępu telekomunikacyjnego. W związku z tym, że warunki zapewnienia tego dostępu są określone w decyzjach regulacyjnych Prezesa UKE (tu: Decyzji SMP 8) oraz przepisach prawa, koniecznym było wskazanie w treści Zaskarżonej decyzji na niezbędne modyfikacje posiadanych zasobów OPL, w celu zapewnienia obsługi abonentów w zgodzie z przepisami prawa i potrzebami rynku wynikającymi z Decyzji SMP 8.

Dodatkowo należy wskazać, że Prezes UKE przychylił się w przedmiotowym zakresie do twierdzeń KIGEiT przedstawionych w treści Stanowiska KIGEiT z dnia 19 sierpnia 2014 r. oraz w Stanowisku z dnia 17 lutego 2015 r., wskazujących, że na mocy nałożonego na OPL obowiązku zapewnienia dostępu, o którym mowa w art. 34 Pt, OPL zobowiązana jest do świadczenia Usługi WLR wraz ze wszystkimi udogodnieniami umożliwiającymi zarządzanie obsługą abonenta w sposób co najmniej wymagany przepisami prawa. Jak słusznie zaznaczyła KIGEiT, jednym z obowiązujących wymogów świadczenia usług głosowych jest zapewnienie abonentom możliwości realizacji uprawnień określonych w art. 64 Pt i art. 64a Pt. Tym samym należy uznać, że świadczenie przez OPL Usługi WLR bez udogodnienia polegającego na możliwości wypełnienia przez OA wobec abonentów wymogu określonego w art. 64 Pt i art. 64a Pt prowadziłoby wprost do naruszenia przez PT korzystających z Usługi WLR ww. przepisów prawa. Stąd, zdaniem Prezesa UKE, jak słusznie wskazała KIGEiT, nie sposób zaakceptować sytuacji, w której w obrocie prawnym pozostawałaby oferta ramowa zatwierdzona decyzją administracyjną Prezesa UKE, ustalająca zasady świadczenia Usług Regulowanych w sposób sprzeczny z przepisami prawa. Powyższe twierdzenia KIGEiT zostały zakwestionowane przez OPL w treści Stanowiska OPL z dnia 8 października 2014 r., jednak w świetle wskazanej powyżej argumentacji Prezesa UKE twierdzenia OPL nie znajdują uzasadnienia.

Nie można się zgodzić również z twierdzeniami OPL, jakoby treść rozstrzygnięcia zawartego w Zaskarżonej decyzji w zakresie konieczności zmodyfikowania przez OPL istniejących zasobów służących do obsługi blokowania połączeń była sprzeczna z obowiązkiem, o którym mowa w art. 36 Pt (bowiem jak twierdzi OPL, jest ona zobowiązana do udostępnienia tylko zasobów, które faktycznie sama posiada). Należy bowiem wskazać, że jakkolwiek obowiązek ten nałożony na OPL Decyzją SMP 8 oznacza konieczność oferowania PT usług na warunkach nie gorszych niż stosowane w ramach własnego przedsiębiorstwa, to warunki te muszą uwzględniać też treść obowiązujących przepisów prawa, którymi w omawianym przypadku są w szczególności przepisy art. 64 Pt i art. 64a Pt. Jak to zostało wskazane w treści Zaskarżonej decyzji, Projekt OPL nie zapewniał prawidłowego odzwierciedlenia we współpracy międzyoperatorskiej zasad realizacji uprawnień abonentów (tu: Abonentów Usługi WLR) w zakresie usługi ustanawiania limitów, progów kwotowych i blokowania połączeń na numery usług o podwyższonej opłacie. Tym samym, w pierwszej kolejności Prezes UKE dokonał zmian Projektu OPL celem zapewnienia zgodności Projektu OPL z przepisami prawa, a następnie Prezes UKE dokonał analizy Projektu OPL pod kątem zapewnienia PT możliwości korzystania z usługi blokowania połączeń za pomocą Platformy na warunkach nie gorszych

niż stosowane w ramach własnego przedsiębiorstwa. W związku z powyższym należy stwierdzić, że obowiązek niedyskryminacji nie przesądzał w żaden sposób, że w toku postępowania zakończonym wydaniem Zaskarżonej decyzji Prezes UKE powinien był ograniczyć się do zatwierdzenia zasad świadczenia usługi blokowania połączeń w oparciu o rozwiązania już istniejące w OPL i identyczne do tych stosowanych w OPL, skoro były one sprzeczne z art. 64 Pt i art. 64a Pt. Dlatego też argumentację OPL w zakresie sprzeczności Zaskarżonej decyzji z art. 36 Pt należy uznać za nieuzasadnioną. Dodatkowo, Prezes UKE, odnosząc się do twierdzeń OPL jakoby była ona zobowiązana do udostępnienia jedynie zasobów, które sama posiada, wskazuje, że z analizy akt niniejszego postępowania, jednoznacznie wynika, że OPL dysponuje odpowiednimi zasobami służącymi do obsługi usługi blokowania połączeń zwaną aplikacją Telsin. Zatem, nie może być mowy o tym, że mocą Zaskarżonej decyzji Prezes UKE zobowiązał OPL do udostępnienia nowych urządzeń i udogodnień związanych ze świadczeniem usługi blokowania połączeń do usług o podwyższonej opłacie, którymi OPL nie dysponuje. Nie ulega jednak wątpliwości, że Zaskarżona decyzja nakłada na OPL obowiązek dostosowania istniejących zasobów systemowych OPL realizujących usługę blokowania połączeń do wymogów wynikających z przepisów prawa i potrzeb rynku wskazanych w Decyzji SMP 8. Odnosząc się natomiast do kwestii szacowanych przez OPL kosztów implementacji Zaskarżonej decyzji w systemach OPL, Prezes UKE wskazuje, że są one gołosłowne i nie poparte żadnymi eksperckimi i niezależnymi analizami kosztów, które hipotetycznie zostaną poniesione przez OPL. Ponadto, należy podkreślić, że ponoszenie kosztów związanych z wdrażaniem decyzji regulacyjnych Prezesa UKE jest wpisane w działalność podmiotu posiadającego znaczącą pozycję rynkową na danym rynku właściwym i w przypadku podmiotu, jakim jest OPL nie powinno budzić żadnych wątpliwości.

Po dokonaniu wszechstronnej i rzetelnej ponownej analizy całości materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie, Prezes UKE ponownie stwierdza, że wszelkie zmiany Projektu OPL dokonane przez Prezesa UKE Zaskarżoną decyzją wynikają z faktu, że postanowienia oferty ramowej powinny odpowiadać przepisom prawa i potrzebom rynku, w tym potrzebie maksymalizacji korzyści po stronie użytkowników końcowych. Dlatego też, Prezes UKE, rozstrzygając kwestie związane ze zmianą Oferty SOR w zakresie Usługi WLR, wziął pod uwagę przepisy prawa oraz potrzeby rynkowe, zmierzając w ten sposób do jak najszerzego uwzględnienia interesów nie tylko OPL i PT, ale również interesu użytkowników końcowych. OPL jako operator o znaczącej pozycji rynkowej (zgodnie z postanowieniami Decyzji SMP 8) powinna mieć na względzie fakt, że jako taki operator podlega decyzjom regulacyjnym Prezesa UKE, który uwzględniając interes PT i użytkowników końcowych może modyfikować projekty zmian ofert ramowych przesyłane do Prezesa UKE przez OPL do zatwierdzenia. Akceptując stanowisko OPL, Prezes UKE nie miałby możliwości dokonywania zmian w ofertach ramowych w oparciu o art. 43 ust. 2 Pt, a zmiany kształtu usługi detalicznej OPL determinowałyby działania Prezesa UKE w zakresie regulowanej oferty hurtowej OPL.

Mając na uwadze powyższe należy stwierdzić, że zarzut OPL, jakoby zmiany Projektu OPL dokonane przez Prezesa UKE w Zaskarżonej decyzji były sprzeczne z definicją dostępu zawartą w art. 2 pkt 6 Pt oraz z nałożonym na OPL obowiązkiem, o którym mowa w art. 36 Pt, jest bezzasadny.

4. Nieuprawniona ingerencja Zaskarżonej decyzji w kształt oferty detalicznej OPL

We Wniosku OPL oraz Stanowisku OPL z dnia 8 października 2014 r., OPL wskazała również, że Prezes UKE nie posiada uprawnień, aby w ramach decyzji wydawanych dla usług na poziomie hurtowym narzucać na OPL rozwiązania wymuszające działania OPL wobec jej Części detalicznej. OPL podkreśliła, że w ramach wniosku o uruchomienie

procesu TTM z dnia 17 listopada 2011 r. przedstawiła koncepcję modyfikacji własnej oferty detalicznej, która nie była przez Prezesa UKE zakwestionowana. Zdaniem OPL, jeżeli w ocenie Prezesa UKE koncepcja ta była niezgodna z prawem, to jako organ powołany do nadzorowania rynku telekomunikacyjnego, pomimo że oferta detaliczna OPL w tym zakresie nie podlega regulacji, powinien był wyrazić swoją opinię/ocenę, którą to OPL mogła uwzględnić na etapie konstruowania oferty detalicznej, aby nie narazić się na ryzyko działania niezgodnego z prawem i aby nie ponosić kosztów związanych ze zmianą oferty detalicznej i ze zmianami w wymiarze hurtowym. Skoro Prezes UKE nie zareagował, to zdaniem OPL należy założyć, że warunki realizowane na poziomie detalicznym odpowiadają prawu, a zatem tym bardziej brak jest podstawy prawnej, aby Zaskarżona decyzja mogła ingerować w obszar działalności OPL na poziomie detalicznym (nieregulowanym), w szczególności poprzez wydawanie rozstrzygnięć dotyczących rynków hurtowych. OPL wskazała, że skoro odpowiednikiem tzw. „usługi hurtowej” uznana została analogiczna, lustrzana usługa na poziomie detalicznym, to nie można żądać odzwierciedlenia na poziomie hurtowym czegoś, co nie funkcjonuje na poziomie detalicznym, zwłaszcza poprzez bezpodstawne nakazanie skorygowania przez OPL rozwiązań stosowanych w ramach Platformy i wprowadzenia funkcjonalności w systemach, których OPL nie planowała wdrażać. W opinii OPL, powyższa logika w przedmiotowej sprawie została zaburzona z rażącym naruszeniem prawa, jako że Prezes UKE zażądał treścią Zaskarżonej decyzji oferowania na rzecz PT rozwiązań nie funkcjonujących na poziomie detalicznym, wymuszając regulacyjnie modyfikacje oferty detalicznej OPL, ograniczając tym samym gwarantowaną konstytucyjnie swobodę działalności gospodarczej w tym obszarze. OPL podkreśliła, że Prezes UKE nie jest uprawniony do kształtowania oferty detalicznej żadnego z operatorów, nawet operatora o pozycji znaczącej, na którego został nałożony obowiązek do przedstawienia cennika detalicznego i regulaminu do zatwierdzenia.

Nawiązując do powyższych twierdzeń OPL, KIGEiT w treści Stanowiska KIGEiT z dnia 19 sierpnia 2014 r. uznała, że rozważania OPL o konieczności odzwierciedlenia usług detalicznych w usługach hurtowych oraz obowiązku przygotowania usług hurtowych w sposób umożliwiający PT konkurencyjną działalność na rynku detalicznym wobec OPL (zgodnie z przepisami prawa), są w istocie kwestionowaniem Decyzji SMP 8 i nie mają znaczenia w sprawie. KIGEiT wskazała, że decyzje regulacyjne zawsze będą powodowały konieczność podjęcia działań przez podmiot regulowany (tu: OPL), w tym działań inwestycyjnych. Zdaniem KIGEiT, swoboda działalności OPL w kreowaniu własnej oferty detalicznej nie jest ograniczona, ale ze względu na ciężące na OPL obowiązki regulacyjne, jest ona obowiązana zapewnić PT korzystającym z usług hurtowych (tu: Usługi WLR) dostęp do tych usług na niedyskryminujących warunkach oraz w tym samym czasie co Części detalicznej OPL.

Ponadto, w treści Stanowiska KIGEiT z dnia 17 lutego 2015 r., KIGEiT wskazała, że realizacja obowiązków, o których mowa w art. 64 Pt i w art. 64a Pt przez OPL na rzecz własnych abonentów pozostaje poza regulacją oferty ramowej zatwierdzanej decyzją Prezesa UKE (tu: Oferty SOR), a decyzja Prezesa UKE (tu: Zaskarżona decyzja) nie ma żadnego wpływu na realizację ww. obowiązków przez OPL.

Odnosząc się do argumentacji OPL dotyczącej nieuprawnionej, zdaniem OPL, ingerencji Prezesa UKE w kształt oferty detalicznej OPL, Prezes UKE wskazuje co następuje. Jakkolwiek na OPL został nałożony obowiązek niedyskryminacji, o którym mowa w art. 36 Pt, to nie można traktować go w oderwaniu od innych nałożonych Decyzją SMP 8 obowiązków regulacyjnych, w tym w szczególności obowiązku z art. 42 ust. 1 Pt tj. obowiązku przygotowania i przedstawienia oferty ramowej („Prezes UKE może nałożyć,

zgodnie z przesłankami, o których mowa w art. 24 pkt 2 lit. a, w drodze decyzji, na operatora o znaczącej pozycji rynkowej, na którego został nałożony obowiązek równego traktowania zgodnie z art. 36, lub wraz z tym obowiązkiem, obowiązek przygotowania i przedstawienia w określonym terminie projektu oferty ramowej o dostępie telekomunikacyjnym, której stopień szczegółowości określi w decyzji”). Z powyższego w sposób nie budzący wątpliwości wynika, że OPL, powinna zapewnić równe traktowanie PT w zakresie dostępu telekomunikacyjnego (tu: do usługi blokowania połączeń na numery usług o podwyższonej opłacie w ramach Usługi WLR), w szczególności poprzez oferowanie jednakowych warunków w porównywalnych okolicznościach, na warunkach nie gorszych niż te stosowane w ramach własnego przedsiębiorstwa, które to warunki zostały opisane w ofercie ramowej (tu: Ofercie SOR). Z treści art. 36 Pt nie można wyciągać wniosków, które w konsekwencji prowadzą do stwierdzenia, że OPL powinna udostępniać PT usługi dokładnie w takim samym kształcie, w jakim udostępnia je własnym abonentom. Należy podkreślić, że współpraca międzyoperatorska na poziomie hurtowym nie jest ograniczona kształtem oferty detalicznej OPL, ale obowiązkami regulacyjnymi nałożonymi na OPL na hurtowych rynkach właściwych (tu: rynku rozpoczynania połączeń stacjonarnej publicznej sieci telefonicznej określonym Decyzją SMP 8). Ponadto, współpraca pomiędzy OPL i PT na rynku hurtowym charakteryzuje się odmiennymi warunkami technicznymi i organizacyjnymi, niż działalność OPL na rynku detalicznym. Najlepszym przykładem tego typu odmienności, jest właśnie objęta przedmiotem Zaskarżonej decyzji Usługa WLR, która nie jest świadczona Części detalicznej OPL. Dlatego też, jakkolwiek PT korzystający z Usługi WLR nie powinni być traktowani gorzej niż Część detaliczna OPL, to powyższe nie oznacza, że traktowanie to ma się odbywać na zasadach identycznych, gdyż jest to niemożliwe z uwagi na strukturę organizacji OPL oraz sposób świadczenia usług hurtowych na rzecz PT. Obowiązek niedyskryminacji, o którym mowa w art. 36 Pt, zabezpiecza przed uprzywilejowanym traktowaniem Części detalicznej OPL względem PT korzystających z usług regulowanych (tu: Usługi WLR), co nie oznacza, że warunki współpracy z OPL, określone w ofercie ramowej (tu: Ofercie SOR) nie mogą być inne niż te, jakie OPL stosuje względem Części detalicznej OPL. Istotne jest bowiem, by warunki tej współpracy nie stawiały PT w gorszej sytuacji w porównaniu z Częścią detaliczną OPL.

Ponadto należy podkreślić, że Zaskarżona decyzja dotyczy tylko i wyłącznie relacji międzyoperatorskich pomiędzy OPL i danym PT mającym zawartą z OPL Umowę o Dostęp na podstawie Oferty SOR w brzmieniu nadanym Zaskarżoną decyzją. Tym samym nie może być mowy o jakiegokolwiek ingerencji Prezesa UKE w niepodlegające regulacjom relacje na rynku detalicznym pomiędzy OPL i jej własnymi abonentami. Prezes UKE podkreśla, że modyfikacja istniejących w OPL rozwiązań celem prawidłowej implementacji postanowień Zaskarżonej decyzji w brzmieniu nadanym niniejszą decyzją jest związana jedynie ze zmianami w obsłudze Abonentów Usługi WLR. Kwestia wdrożenia rozwiązań, o których mowa w Zaskarżonej decyzji w brzmieniu nadanym niniejszą decyzją w relacjach pomiędzy OPL a jej klientami detalicznymi pozostają wyłącznie decyzją biznesową OPL. Ponownie należy zaznaczyć, że obowiązek niedyskryminacji, o którym mowa w art. 36 Pt dotyczy konieczności zapewnienia obsługi PT na warunkach nie gorszych niż stosowane w ramach własnego przedsiębiorstwa. Powyższe nie oznacza, że OPL ma obowiązek wdrażania do obsługi własnych klientów detalicznych rozwiązań wypracowanych na potrzeby obsługi PT. Prezes UKE dokonał zmiany Projektu OPL z uwagi na jego niezgodność z przepisami prawa – art. 64 Pt i art. 64a Pt – co w konsekwencji przełożyło się na brak realizacji potrzeb rynku wskazanych w Decyzji SMP 8, celem zapewnienia prawidłowej realizacji ustawowych uprawnień abonenckich w zakresie usługi blokowania połączeń na numery usług o podwyższonej opłacie. Jeżeli OPL realizuje ww. usługę względem swoich abonentów na zasadach opisanych w Projekcie

OPL to są to, zdaniem Prezesa UKE, warunki gorsze niż te zapewnione Abonentom Usługi WLR mocą Zaskarżonej decyzji w brzmieniu nadanym niniejszą decyzją. Natomiast kwestia prawidłowości sposobu odzwierciedlenia uprawnień abonenckich wynikających z art. 64 Pt i art. 64a Pt w ofercie detalicznej OPL nie jest przedmiotem postępowania w niniejszej sprawie, a może stanowić przedmiot działań Prezesa UKE, o których mowa w Dziale X, Rozdział 2 Pt. Zatem argumentacja OPL wskazująca na ingerencję Zaskarżoną decyzją w relacje OPL na rynku detalicznym nie jest w żaden sposób uzasadniona.

Niezależnie od powyższego, nawiązując do twierdzeń OPL dotyczących braku kwestionowania przez Prezesa UKE propozycji OPL przedstawionej w ramach przeprowadzenia procesu TTM w zakresie usługi blokowania połączeń do numerów usług o podwyższonej opłacie, Prezes UKE wskazuje, że argumentacja ta świadczy o niekonsekwencji stanowisk OPL prezentowanych w toku niniejszego postępowania, a co za tym idzie również postępowania zakończonego wydaniem Zaskarżonej decyzji. Należy bowiem zaznaczyć, że skoro według OPL, Prezes UKE nie powinien był dokonywać zmian w propozycji OPL przedstawionej we wniosku OPL z dnia 31 stycznia 2012 r., niepodważonej w ramach procedury procesu TTM, to za równie bezpodstawne (według wniosku OPL), co zmiany Projektu OPL dokonane Zaskarżoną decyzją, należy uznać postulaty zmian Projektu OPL zgłaszane przez samą OPL w toku postępowania administracyjnego związanego z wprowadzeniem zmian do Oferty SOR w zakresie usługi blokowania połączeń na numery usług o podwyższonej opłacie, np.: zmiany dotyczące nadawania komunikatu o przekroczeniu progu kwotowego po zakończeniu połączenia, czy modyfikacje dotyczące wspólnego wyczerpywania progów kwotowych przez wiązki numerów MSN i DDI. W tym miejscu należy wyjaśnić, że proces TTM ma na celu usprawnienie współpracy pomiędzy OPL, Prezesem UKE oraz OA w procesie przygotowania i wdrażania ofert usług hurtowych przez OPL z uwzględnieniem potrzeb i oczekiwań przedstawicieli rynkowych. Proces TTM jest bowiem zestawem określonych czynności realizowanych przez Prezesa UKE, OPL i OA, takich jak złożenie przez OPL do Prezesa UKE wniosku o uruchomienie procesu TTM, złożenie przez OA do OPL wniosku o uruchomienie nowej usługi hurtowej, czy przekazanie przez Prezesa UKE do OPL i OA, będącego inicjatorem procesu TTM, stanowiska (podlegającego publikacji na stronie internetowej Urzędu Komunikacji Elektronicznej) dotyczącego regulowanego bądź nieregulowanego charakteru usługi planowanej do wdrożenia przez OPL. Jak wynika z powyższego, proces TTM nie ma charakteru procedur, w toku których proponowane przez OPL (lub OA) rozwiązania w zakresie nowych usług hurtowych (tu: usługi blokowania połączeń) byłyby oceniane pod kątem spełnienia przesłanek wynikających z art. 43 ust. 1 Pt. W związku z powyższym, kwestionowanie przez OPL możliwości zmiany propozycji OPL przedstawionej we wniosku z dnia 31 stycznia 2012 r., jako wyniku procesu TTM, nie znajduje podstaw prawnych, z uwagi na fakt, że każda zmiana oferty ramowej powinna podlegać badaniu pod kątem występowania przesłanek uzasadniających taką zmianę, tj. zgodność z przepisami prawa i przesłankami rynku wskazanymi w decyzji SMP (tu: Decyzji SMP 8).

Mając na uwadze powyższe rozważania, jak również z uwagi na fakt, że Projekt OPL zmieniony Zaskarżoną decyzją, był analizowany pod kątem potrzeb rynku wynikających z Decyzji SMP 8, wśród których jedną z podstawowych potrzeb jest konieczność zapewnienia równego traktowania (niedyskryminacji w traktowaniu) PT, Prezes UKE uznał zarzut OPL dotyczący nieuprawnionej ingerencji Zaskarżoną decyzją w kształt oferty detalicznej OPL, przedstawiony we Wniosku OPL, za nieuzasadniony.

5. Tabela nr 38 poz. 5

a) Podstawa prawna zatwierdzenia opłaty za aktywne konto na Platformie – Tabela nr 38 poz. 5 Oferty SOR, w brzmieniu nadanym Zaskarżoną decyzją

We Wniosku KIGeIT wskazano (pkt 1 Wniosku KIGeIT), że wydając Zaskarżoną decyzję w zakresie ustalenia opłaty za aktywne konto na Platformie, Prezes UKE naruszył art. 40 ust. 4 Pt poprzez ustalenie przedmiotowej opłaty w decyzji administracyjnej wydanej na podstawie art. 43 ust. 1 Pt, a nie na podstawie art. 40 ust. 4 Pt oraz poprzez brak obniżenia opłat abonamentowych za Usługę WLR w sytuacji, gdy Prezes UKE zezwala OPL na rezygnację z części usług, które do tej pory były opłacane przez PT w ramach opłaty abonamentowej. We Wniosku KIGeIT (pkt 3 – 8 Wniosku KIGeIT) podkreślono, że opłaty za usługi świadczone przez OPL, a związane z Usługą WLR, powinny być ustalane na podstawie obowiązków określonych w art. 40 Pt (co wynika bezpośrednio z treści Decyzji SMP 8). KIGeIT zaznaczyła, że rozstrzygnięcie Prezesa UKE zobowiązujące OPL do stosowania konkretnych poziomów opłat jest rozstrzygnięciem nakładającym na OPL obowiązki regulacyjne. Według KIGeIT potwierdza to wielokrotnie prezentowane przez KE stanowisko, które jasno wskazuje, że wszelkie przypadki ustalenia opłat z tytułu dostępu telekomunikacyjnego stanowią nałożenie obowiązku regulacyjnego z art. 13 Dyrektywy o dostępie. Dla przykładu, KIGeIT powołała się na stanowisko KE z dnia 24 kwietnia 2009 r. w sprawie PL/2009/0903, gdzie wskazano: *„Oceniając decyzje regulacyjne zgłoszone na mocy art. 7 dyrektywy ramowej, Komisja wyrażała wielokrotnie pogląd, że zorientowane kosztowo pulapy cenowe, ścieżki dojścia stawek MTR (glide-paths) lub stawki za połączenia między sieciami ustalone w jakikolwiek inny sposób stanowią wymogi regulacyjne, o których mowa w art. 16 dyrektywy ramowej i oddziałują na wymianę handlową pomiędzy państwami członkowskimi. Na mocy art. 7 ust. 3 w związku z motywem 15 dyrektywy ramowej istnieje zatem wymóg notyfikacji tych projektów środków. W tym względzie należy przypomnieć, że na mocy zalecenia Komisji w sprawie notyfikacji, terminów i konsultacji przewidzianych w art. 7 dyrektywy ramowej poziomy cen i zmiany metodyki stosowanej przy obliczaniu kosztów lub cen uznawane są za istotne zmiany charakteru lub zakresu środków naprawczych, które mają znaczący wpływ na rynek i powinny zatem podlegać standardowej procedurze notyfikacyjnej.”* KIGeIT, celem uzasadnienia swojej argumentacji wskazała również na jednolite stanowisko w zakresie ustalenia opłat z tytułu dostępu telekomunikacyjnego w orzecznictwie sądów administracyjnych i powszechnych (np. postanowienie WSA w Warszawie z dnia 6 maja 2008 r. VI SA/Wa 266/08, LEX nr 515626, postanowienie Naczelnego Sądu Administracyjnego, zwanego dalej „NSA”, w Warszawie z dnia 6 kwietnia 2011 r., sygn. II GSK 477/10, LEX nr 1081533, czy wyrok WSA w Warszawie z dn. 23 listopada 2012 r., sygn. akt VI ACa 816/12). KIGeIT zwróciła również uwagę, że brak odrębnego rozstrzygnięcia na podstawie art. 40 Pt spowodował trudność w zaskarżeniu do niezależnego sądu rozstrzygnięcia Prezesa UKE w przedmiocie ustalenia przez Prezesa UKE opłaty za aktywne konto na Platformie. Zdaniem KIGeIT, Prezes UKE nie umieścił w Zaskarżonej decyzji pouczenia o możliwym złożeniu odwołania do SOKiK w zakresie fragmentu Zaskarżonej decyzji ustalającej opłatę za aktywne konto na Platformie. W praktyce, w ocenie KIGeIT, powyższe oznacza, że Prezes UKE stanął na stanowisku (w ocenie KIGeIT nie mającego podstawy prawnej), wskazującym na konieczność złożenia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy od rozstrzygnięcia Prezesa UKE wydanego na podstawie art. 40 ust. 4 Pt (ustalającego opłatę za aktywne konto na Platformie, po uprzedniej „weryfikacji” danych przedstawionych przez OPL), a dopiero w następnej kolejności skargi do WSA. W ocenie KIGeIT, w ten sposób Prezes UKE uznał, że rozstrzygnięcie Prezesa UKE na podstawie art. 40 Pt, od którego przysługuje odwołanie do SOKiK (por. art. 206 ust. 2 pkt 2 Pt w związku z art. 22 ust. 2 Pt), zgodnie z pouczeniem Prezesa UKE będzie rozstrzygane przez WSA. Według KIGeIT, w szczególności w świetle art. 40 ust. 4 zdanie

drugie Pt, prowadzi to wprost do stwierdzenia nieważności Zaskarżonej decyzji, gdyż na podstawie art. 43 ust. 1 Pt Prezes UKE nie może rozstrzygać o wysokości opłat za Usługi Regulowane zarówno w zakresie zatwierdzenia tych opłat, jak i ich weryfikacji. Zdaniem KIGEiT, nie można także przyjąć poglądu, iż w przypadku weryfikacji opłat Prezes UKE działa na podstawie art. 40 ust. 4 Pt, a w przypadku ich zatwierdzenia, zgodnie z wysokością wskazaną przez operatora o znaczącej pozycji rynkowej, działa na podstawie art. 43 Pt. Prowadziłoby to bowiem, w opinii KIGEiT, do stosowania dwóch odmiennych trybów postępowania (odwołanie do sądu administracyjnego oraz odwołanie do SOKiK) do decyzji wydanych w tym samym przedmiocie tj. w przedmiocie ustalenia opłat z tytułu dostępu telekomunikacyjnego. Zdaniem KIGEiT, wniosek taki a priori należy odrzucić. We Wniosku KIGEiT, zwrócono również uwagę na brak możliwości: „*modyfikacji wysokości opłat na Rynku 4, na podstawie art. 40 Pt, w ramach postępowania prowadzonego na podstawie art. 43 ust. 1 Pt w zw. z art. 127 § 3 kpa, po złożeniu przez podmioty biorące udział w postępowaniu wniosków o ponowne rozpatrzenie sprawy.*” KIGEiT podkreśliła, że możliwość takiego działania dopuszczał art. 40 ust. 4 Pt w brzmieniu obowiązującym od dnia 6 lipca 2009 r. do dnia 2 czerwca 2011 r. stanowiąc wprost: „*Ustalenie opłat następuje w odrębnej decyzji, bądź też w decyzjach, o których mowa w art. 28-30, art. 43 lub art. 139.*” Zdaniem KIGEiT, w obecnym stanie prawnym, Prezes UKE nie może weryfikować opłat w ramach postępowania z art. 43 Pt. Analogiczną argumentację KIGEiT przedstawiła w Stanowisku konsultacyjnym KIGEiT – 2015 (pkt 14-20). Stanowiskiem z dnia 9 lipca 2014 r., OPL, podkreślając brak regulowanego charakteru usługi blokady i limitowania połączeń, wskazała na błędne rozumowanie i bezpodstawność opisanego powyżej zarzutu KIGEiT. Zdaniem OPL (przy zastrzeżeniu, teoretycznego założenia, że usługa objęta wnioskiem OPL z dnia 31 stycznia 2012 r. podlega trybowi ustalania cen w oparciu o art. 40 Pt), to OPL wypełniając obowiązek z art. 40 ust. 1 Pt ustala ceny, a nie Prezes UKE, jako że to OPL jest oferentem usług, jakie zamierza świadczyć innym PT. W ocenie OPL, Prezes UKE uzyskuje prawo do ustalenia wysokości opłat wyłącznie wtedy, gdy według przeprowadzonej oceny wysokość opłat ustalonych przez OPL jest nieprawidłowa. Według OPL, oparcie rozstrzygnięcia Zaskarżonej decyzji o przepis art. 43 ust. 1 Pt jest prawidłowe, jako że na tej podstawie zatwierdzana jest oferta usługowa OPL wraz z proponowanymi przez OPL opłatami, dla których OPL przedstawiła stosowne uzasadnienie i których Prezes UKE nie podważył. Ponadto, w ocenie OPL, PT nie mają kompetencji do ustalania cen swojego konkurenta (tu: OPL), a jeśli ceny usług OPL ustalone przez OPL i weryfikowane przez Prezesa UKE nie są satysfakcjonujące, PT zawsze mają możliwość podejmowania inicjatyw także co do inwestycji w infrastrukturę telekomunikacyjną. W ten sposób, według OPL, PT uniezależnią się całkowicie lub choćby w większym zakresie od infrastruktury OPL. W opinii OPL, niezrozumiałe są żądania KIGEiT ukierunkowane na zakwestionowanie prawa OPL do pobierania opłaty za usługę, czy kwestionowanie jej prawidłowości – poddanej weryfikacji Prezesa UKE pomimo, że usługi te nie są regulowane oraz twierdzenia wskazujące, że świadczenia tych usług (tj. usług blokowania połączeń i ustanawiania progów kwotowych) OPL realizuje z uwagi na zapotrzebowanie PT. Zdaniem OPL, trudno żeby OPL świadczyła na rzecz PT usługi nieodpłatnie, nie odzyskując kosztów z tym związanych. OPL podkreśliła również, że poniosła znaczące koszty inwestując w wybudowanie i uruchomienie Platformy, a z uwagi na oczekiwania PT i Prezesa UKE (wyrażone w Zaskarżonej decyzji) udostępniła własne zasoby na rzecz PT.

W treści Stanowiska OPL z dnia 17 czerwca 2015 r., OPL wskazała, że KIGEiT nie przedstawił jednak żadnych konkretnych faktów ani dowodów, na jakich oparł twierdzenia o rzekomym naruszeniu obowiązków OPL, poza wyrażonym w wywodach KIGEiT oczekiwaniem świadczenia przez OPL przedmiotowych usług nieodpłatnie na rzecz swoich

konkurentów zrzeszonych w KIGEiT. W szczególności podkreślić raz jeszcze należy, że działalność OPL może być ograniczona w ściśle określonym zakresie, wyznaczonym przez jednoznaczne i ściśle sprecyzowane obowiązki regulacyjne ciężące na OPL i określone przepisami prawa. W tym zakresie OPL spełniła wszelkie wymagania (aktualną pozostaje argumentacja OPL przedstawiona we wcześniejszych pismach złożonych w sprawie). Dodatkowo, mimo że na OPL nie ciążyą w tym zakresie środki zaradcze, OPL przedstawiła ofertę spełniającą rygorystyczne ograniczenia właściwe dla Usług Regulowanych. W szczególności OPL podkreśliła, że na OPL - w zakresie Usług Regulowanych - ciąży obowiązek z art. 40 ust. 1 Pt. Projekt OPL, przedłożony do zatwierdzenia był, w ocenie OPL, zgodny z wymaganiami przewidzianymi tym przepisem. A zatem stawianie tezy, jakoby Prezes UKE był zobligowany do ustalenia opłat zgodnie z art. 40 ust. 4 Pt, jest, według OPL nieuprawnione i bezpodstawne. Zdaniem OPL, przepis art. 40 ust. 4 Pt może mieć bowiem zastosowanie wyłącznie wtedy gdy, wysokość opłat ustalonych przez operatora jest nieprawidłowa i wymaga korekty ze strony Prezesa UKE. W przedmiotowej sprawie Prezes UKE nie stwierdził żadnych nieprawidłowości, a zatem zarzut KIGEiT, w ocenie OPL, jest całkowicie bezpodstawny.

Odnosząc się do powyższej argumentacji KIGEiT i OPL, Prezes UKE wskazuje, co następuje. W pierwszej kolejności Prezes UKE ponownie podkreśla, że wbrew twierdzeniom OPL usługa blokowania połączeń jest usługą regulowaną w ramach Decyzji SMP 8, o czym była już mowa we wcześniejszych fragmentach niniejszej decyzji. Odnosząc się natomiast do zarzutów KIGEiT należy w pierwszej kolejności wskazać, że jak wynika z treści obowiązków regulacyjnych nałożonych na OPL Decyzją SMP 8, opłaty na rynku rozpoczynania połączeń w stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej powinny zostać ustalone w oparciu o koszty ponoszone, tj. zgodnie z obowiązkiem regulacyjnym, o którym mowa w art. 40 Pt. Nie ulega wątpliwości, że opłata za aktywne konto na Platformie, została ustalona przez OPL na poziomie kosztów ponoszonych i w zaproponowanej przez OPL wysokości zatwierdzona przez Prezesa UKE na podstawie art. 43 ust. 1 Pt stanowiącej jedyną normę prawną będącą podstawą zatwierdzenia zmian w ofercie ramowej (tu: Ofercie SOR). W odniesieniu do argumentacji przedstawionej przez KIGEiT w zakresie błędnej podstawy prawnej przyjętej w Zaskarżonej decyzji dla zatwierdzenia opłaty za aktywne konto na Platformie, z uwagi na fakt, że opłata ta powinna zostać zatwierdzona decyzją wydaną na podstawie art. 40 ust. 4 Pt, a nie 43 ust. 1 Pt Prezes UKE wskazuje ponadto, że jak wprost wynika z art. 40 ust. 4 Pt, Prezes UKE, wszczyna postępowanie, w którym ustala opłaty dopiero wtedy, gdy według przeprowadzonej uprzednio (tj. przed wszczęciem ww. postępowania) oceny wysokość opłat ustalonych przez operatora jest nieprawidłowa. Zatem w sytuacji, gdy Prezes UKE oceni przedstawione w uzasadnieniu kosztowym opłaty jako prawidłowe, pozostają one w niezmienionej wysokości, a operator uprawniony jest do stosowania opłat w wysokości wynikających z pozytywnie zweryfikowanego przez Prezesa UKE uzasadnienia kosztowego. Należy bowiem zauważyć, iż jak wynika ze stanowiska prezentowanego przez doktrynę: *„Decyzja wydawana na podstawie art. 40 ust. 1 [Pt] jest decyzją w sprawie nałożenia obowiązków regulacyjnych, podlegającą postępowaniu konsultacyjnemu i konsolidacyjnemu. Również odrębna decyzja przewidziana w ust. 4 w sprawie ustalenia opłat, ich maksymalnego lub minimalnego poziomu jest decyzją nakładającą obowiązek regulacyjny w świetle art. 22 ust. 2 [Pt] i podlega tym procedurom. Nieprawidłowe wykonywanie przez operatora obowiązku ustalania opłat na podstawie ponoszonych kosztów powoduje przejęcie kompetencji do ustalenia opłat przez Prezesa UKE”* (S. Piątek, Prawo telekomunikacyjne. Komentarz, Warszawa 2013, s. 310). Odnosząc powyższe stanowisko doktryny do omawianego zarzutu KIGEiT stwierdzić należy, że gdy przedstawione w uzasadnieniu kosztowym opłaty są, w ocenie Prezesa UKE, prawidłowe, wtedy nie ma podstaw faktycznych do nakładania obowiązku regulacyjnego na podstawie

art. 40 ust. 4 Pt, bowiem obowiązek określony w art. 40 ust. 1 Pt wykonywany jest prawidłowo. Prezes UKE nie wszczyna wtedy postępowania i nie wydaje decyzji w przedmiocie ustalenia opłat na podstawie art. 40 ust. 4 Pt. Powyższa argumentacja pośrednio również znajduje potwierdzenie w doktrynie: „*Negatywny wynik weryfikacji wysokości opłat prowadzi do wszczęcia postępowania w sprawie ustalenia wysokości opłat albo ustalenia ich maksymalnego lub minimalnego poziomu przez Prezesa UKE*” (S. Piątek, Prawo telekomunikacyjne. Komentarz, Warszawa 2013, s. 310). Mając na uwadze powyższe, stosując rozumowanie *a contrario* stwierdzić należy, że pozytywny wynik weryfikacji wysokości opłat nie prowadzi do wszczęcia postępowania w sprawie ustalenia wysokości opłat, o którym mowa w art. 40 ust. 4 Pt.

Natomiast w przypadku, gdy na danym operatorze, obok obowiązku z art. 40 ust. 1 Pt, ciąży również obowiązek stosowania oferty ramowej (art. 42 ust. 1 Pt w zw. z art. 43 ust. 6 Pt), opłaty zweryfikowane przez Prezesa UKE jako prawidłowe, będą stosowane po zatwierdzeniu przez Prezesa UKE oferty ramowej lub jej zmiany w tym zakresie, na podstawie art. 43 ust. 1 Pt, czyli po stwierdzeniu wystąpienia określonych w tym przepisie przesłanek tj. zgodności z przepisami prawa i potrzebami rynku wskazanymi w decyzji nakładającej obowiązek przedłożenia oferty ramowej. Jak słusznie wskazała KIGEiT od rozstrzygnięć Prezesa UKE wydawanych na podstawie art. 43 ust. 1 Pt przysługuje wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy a następnie skarga do WSA. W związku z tym opisywana przez KIGEiT trudność w zaskarżeniu do niezależnego sądu rozstrzygnięcia Prezesa UKE w przedmiocie opłaty za aktywne konto na Platformie nie występuje, bowiem jeżeli KIGEiT będzie chciała zaskarżyć decyzję Prezesa UKE zatwierdzającą zmianę Oferty SOR w zakresie ww. opłaty, mieszczącej się w katalogu opłat za usługi świadczone na Rynku 8, to ma możliwość skorzystania z ww. środków odwoławczych.

Podsumowując powyższe rozważania, Prezes UKE wskazuje, że twierdzenia KIGEiT o konieczności wydania decyzji ustalającej opłatę za aktywne konto na Platformie w odrębnej decyzji wydanej na podstawie art. 40 ust. 4 Pt, w świetle okoliczności niniejszej sprawy, należy uznać za bezzasadne.

b) Zasadność wprowadzenia opłaty za aktywne konto na Platformie – Tabela nr 38 poz. 5 Oferty SOR, w brzmieniu nadanym Zaskarżoną decyzją.

We Wniosku KIGEiT (pkt 14-19), ponownie (względem postępowania administracyjnego zakończonego wydaniem Zaskarżonej decyzji) wskazano, że brak jest podstaw do pobierania opłaty od PT za korzystanie z Platformy. Zdaniem KIGEiT, podobnie jak dotychczas funkcjonujące blokady, koszt blokady zawiera się w opłacie miesięcznej za korzystanie z Usługi WLR. W ocenie KIGEiT, Prezes UKE w uzasadnieniu Zaskarżonej decyzji nie wskazał, w ramach której opłaty OPL odzyskiwała koszty świadczenia dotychczasowych blokad. KIGEiT wskazała, że zgodnie z Decyzją SMP 8, OA powinni mieć takie warunki świadczenia usług, jak Część detaliczna OPL. Ponieważ, jak zaznaczyła KIGEiT, Część detaliczna OPL nie pobiera od abonentów opłaty za zakładanie blokad – za korzystanie z Platformy, nałożenie na PT obowiązku ponoszenia opłaty za tę samą usługę na rzecz OPL wprost dyskryminuje PT względem Części detalicznej OPL. PT mają tym samym gorsze możliwości świadczenia usług. W ocenie KIGEiT, Prezes UKE nie uznał za zasadne sprawdzić, czy podmiot, który jest regulowany na rynkach detalicznych: Rynku 1²⁸, Rynku 2²⁹, Rynku 3³⁰, Rynku 4³¹, Rynku 5³² oraz Rynku 6³³, w ramach przedstawianych

²⁸Rynek świadczenia usługi przyłączenia do stacjonarnej publicznej sieci telefonicznej i utrzymania w gotowości do świadczenia usług telekomunikacyjnych dla konsumentów.

http://www.uke.gov.pl/files/?id_plik=10615

do zatwierdzenia Prezesowi UKE cenników i regulaminów głosowych usług detalicznych, uwzględnia również (w ramach kosztów funkcjonowania i świadczenia usług), także koszty związane z funkcjonowaniem Platformy³⁴. KIGeIT uznała za gołosłowne twierdzenia Prezesa UKE zawarte w Zaskarżonej decyzji wskazujące na wykluczenie możliwości wystąpienia zjawiska zawężania marży w przypadku opłaty za aktywne konto na Platformie. Według wiedzy KIGeIT, Prezes UKE nie przeprowadził testów zawężenia ceny lub testów zawężenia marży uwzględniających nową opłatę. KIGeIT wskazała, że w przypadku przeprowadzania powyższych testów należy dokonać uzupełnienia materiału dowodowego w sprawie o odpowiednie dokumenty. Zdaniem KIGeIT, Prezes UKE nie może opierać swojego rozstrzygnięcia na gołosłownych twierdzeniach nie mających oparcia w materiale dowodowym. KIGeIT podkreśliła również, że wprowadzenie opłaty dla PT za korzystanie z Platformy narusza jeden z celów Pt, jakim jest „zapewnienie użytkownikom maksymalnych korzyści w zakresie różnorodności, ceny i jakości usług telekomunikacyjnych” (art. 1 ust. 2 pkt 4) Pt). KIGeIT zaznaczyła, że w związku z odpłatnością za korzystanie z Platformy, PT nie będą promować korzystania przez Abonentów Usługi WLR z blokad połączeń na numery usług o podwyższonej opłacie. KIGeIT uznała, że można także zakładać, że PT nie będą przy zawieraniu umów z abonentami ustanawiać blokad na połączenia na numery usług o podwyższonej opłacie, tak jak to czynili dotychczas w ramach blokad centralowych. Dlatego też, uwzględniając powyższą argumentację KIGeIT zwróciła się do Prezesa UKE o wykreślenie z treści Zaskarżonej decyzji opłaty za aktywne konto na Platformie, określonej w Tabeli nr 38 poz. 5 Oferty SOR.

W kontekście argumentacji przemawiającej za koniecznością usunięcia z treści Oferty SOR w brzmieniu nadanym Zaskarżoną decyzją opłaty, o której mowa w Tabeli nr 38 poz. 5, KIGeIT wskazała ponadto (pkt 9 – 12 Wniosku KIGeIT) na brak dokonania przez Prezesa UKE analizy opłaty abonamentowej za Usługę WLR. W ocenie KIGeIT, nadal do wyjaśnienia pozostaje kwestia wskazania, gdzie była zawarta opłata za funkcjonujące blokady przed uruchomieniem Platformy, skoro dotychczasowe blokady miały charakter blokad centralowych, a tym samym ze swojej istoty nie mogły być realizowane poprzez wskazaną przez Prezesa UKE Platformę, która nie realizuje blokad centralowych. KIGeIT podkreśliła, że opłata za świadczenie Usługi WLR została ustalona jeszcze w okresie, w którym Platforma nie funkcjonowała – nie była ona jeszcze nawet w planach. Wówczas, według KIGeIT, opłaty zostały zawarte w opłacie abonamentowej, a opłaty za konkretne warianty blokad zostały ustalone na 0 PLN. Tytułem przykładu KIGeIT powołała się na wyniki kalkulacji kosztów świadczenia usługi rozpoczęcia i zakańczania połączeń

²⁹ Rynek świadczenia usługi przyłączenia do stacjonarnej publicznej sieci telefonicznej i utrzymania w gotowości do świadczenia usług telekomunikacyjnych dla użytkowników końcowych, z wyłączeniem konsumentów. http://www.uke.gov.pl/files/?id_plik=10616

³⁰ Rynek świadczenia usługi krajowych połączeń telefonicznych w stacjonarnej publicznej sieci telefonicznej dla konsumentów.

http://www.uke.gov.pl/files/?id_plik=13141

³¹ Rynek świadczenia usługi międzynarodowych połączeń telefonicznych w stacjonarnej publicznej sieci telefonicznej dla konsumentów.

http://www.uke.gov.pl/files/?id_plik=13143

³² Rynek świadczenia usługi krajowych połączeń telefonicznych w stacjonarnej publicznej sieci telefonicznej dla użytkowników końcowych, z wyłączeniem konsumentów.

http://www.uke.gov.pl/files/?id_plik=13141

³³ Rynek świadczenia usługi międzynarodowych połączeń telefonicznych w stacjonarnej publicznej sieci telefonicznej dla użytkowników końcowych, z wyłączeniem konsumentów.

http://www.uke.gov.pl/files/?id_plik=13144

³⁴ na dzień wydawania niniejszej decyzji detaliczny Rynek 3, Rynek 4, Rynek 5 i Rynek 6 nie podlegają regulacjom Prezesa UKE

w stacjonarnej publicznej sieci telefonicznej (Rynki 8-9) na rok 2010, który to dokument znany jest Prezesowi UKE z urzędu, gdzie m.in. na str. 191 tego dokumentu wskazano, że koszt usługi „*Blokada połączeń: a) wariant 1) 70x, 20(7,8)*” wynosi 0 PLN. Zdaniem KIGEiT, należy wnioskować, że koszt ten zawarty jest w innych opłatach ponoszonych przez PT na rzecz OPL. Według KIGEiT, wbrew ustaleniom Prezesa UKE, dotychczas stosowana opłata 20,05 PLN netto zawierała w sobie koszt realizacji blokad centralowych realizowanych przez OPL na zlecenie operatora korzystającego z Usługi WLR. KIGEiT wskazała, że Prezes UKE uznał za zasadne zlikwidować te blokady, a w konsekwencji powinien powiększyć opust za Usługę WLR o kwotę kosztów zaoszczędzonych przez OPL z tego tytułu.

Analogiczną, do opisanej powyżej, argumentację, KIGEiT przedstawiła w Stanowisku konsultacyjnym – 2015 (pkt 21-37), wskazując na fakt dyskryminacji PT względem Części detalicznej OPL oraz kwestię uwzględnienia kosztów blokad połączeń na numery usług o podwyższonej opłacie w abonamentowej opłacie za dostęp do Usługi WLR. Podobnie do twierdzeń zawartych we wcześniejszych pismach KIGEiT przedstawianych w toku niniejszego postępowania, KIGEiT wskazała, że jeżeli dana usługa świadczona przez OPL na Rynku 8 jest bezpłatna dla abonentów OPL, zgodnie z obowiązkami regulacyjnymi nałożonymi na OPL powinna być ona bezpłatna również dla PT. Każde inne rozwiązanie jest, zdaniem KIGEiT, wprost niezgodne z obowiązkami regulacyjnymi nałożonymi na OPL Decyzją SMP 8. W ocenie KIGEiT, zgodnie z Decyzją SMP 8 nie ma znaczenia, czy OPL nie pobiera opłat od abonentów ze względu na własny „*biznes plan*” czy też ze względu na obowiązujące przepisy prawa. Tymczasem, w opinii KIGEiT, zgodnie z regulacją proponowaną przez Prezesa UKE w brzmieniu niniejszej decyzji przedstawionej w toku postępowania konsultacyjnego - 2015, KIGEiT stwierdziła, że porównując analogiczne usługi:

- a) abonenci OPL nie będą ponosić opłat za korzystanie z usługi blokowania połączeń do numeracji o podwyższonej opłacie.
- b) PT będą ponosić opłaty za możliwość korzystania z usługi blokowania połączeń do numeracji o podwyższonej opłacie.

Powyższa sytuacja, zdaniem KIGEiT, bezpośrednio dyskryminuje PT względem Części detalicznej OPL. Mając na uwadze twierdzenia Prezesa UKE zawarte w niniejszej decyzji w brzmieniu przedstawionym w toku postępowania konsultacyjnego - 2015, KIGEiT zwróciła się o przeprowadzenie dowodów z protokołów procesu TTM, materiałów przygotowanych przez OPL na potrzeby procesu TTM, innych materiałów dotyczących przeprowadzonego procesu TTM dotyczącego modyfikacji Oferty SOR w związku z nowelizacją Pt dotyczącą usług o podwyższonej opłacie oraz z przesłuchania strony OPL na okoliczność ustalenia, czy PT oraz Prezes UKE mieli faktyczny wpływ na projekt zmiany Oferty SOR wszczynający niniejsze postępowanie administracyjne oraz czy blokady miękkie i blokady twarde zostały wprowadzone do Oferty SOR na wniosek OPL oraz czy blokady twarde i miękkie są dostępne dla Abonentów OPL.

Niezależnie od powyższego, KIGEiT wskazała, że twierdzenia Prezesa UKE prowadzą do zadania następujących pytań:

- a) Czy OPL świadczy własnym abonentom usługę blokad połączeń na numery usług o podwyższonej opłacie w sposób zgodny z przepisami prawa? Jeżeli nie, nie sposób porównywać obydwóch usług. Usługi świadczone PT powinny być porównywane do usług świadczonych OPL własnym abonentom zgodnie z przepisami prawa (a w takich sytuacjach usługa jest bezpłatna).

- b) Czy PT mają dostęp do tych samych możliwości świadczenia usług co Część detaliczna OPL? Czy niektóre usługi świadczone przygotowane przez OPL i świadczone na Platformie są nadmiarowe?
- c) Czy Platforma świadczy usługi ponad usługi wymagane art. 64 Pt i art. 64a Pt? Jeżeli tak, należy je wyraźnie wskazać oraz ustalić, czy OPL pobiera opłaty detaliczne za świadczenie tych usług. W takim przypadku KIGEiT wniosła również o rozdzielenie opłaty ustalonej przez Prezesa UKE w Tabeli nr 38 poz. 5 na usługi blokad na numery usług o podwyższonej opłacie oraz pozostałe usługi.

Dlatego też, w opinii KIGEiT, nałożony na OPL obowiązek niedyskryminacji prowadzi do konieczności ustalenia takich samych możliwości świadczenia usług detalicznych przez OPL oraz PT. Rozwiązanie przyjęte przez Prezesa UKE w poddanym postępowaniu konsultacyjnym – 2015 projekcie niniejszej decyzji oznacza, że koszty świadczenia usług głosowych są wyższe u PT niż u Części detalicznej OPL.

KIGEiT zwróciła również uwagę, że Prezes UKE mocą niniejszej decyzji likwiduje możliwość, by OA mógł zakładać blokady na różne numeracje, w tym numerację usług o podwyższonej opłacie, bez ponoszenia dodatkowych opłat. Za blokady do numeracji usług o podwyższonej opłacie będą obowiązywać opłaty za dostęp do Platformy. KIGEiT podkreśliła, że Prezes UKE „odciąża” przecież OPL ze świadczenia części Usług Regulowanych – przez likwidację niektórych wariantów blokad (odpowiednio w Tabeli nr 39 oraz w Tabeli nr 40). KIGEiT zaznaczyła, że koszty dotychczasowych blokad zawarte są w opłacie abonamentowej za Usługę WLR. Wykreślenie tych blokad powinno, według KIGEiT, automatycznie doprowadzić do odpowiedniego zmniejszenia opłaty za Usługę WLR. W związku z powyższym, KIGEiT zwróciła się o przeprowadzenie dowodu i zwrócenie się do biegłego o wydanie opinii na okoliczność ustalenia, czy modyfikacje możliwości zakładania wariantów blokad nie prowadzą do zaoszczędzenia kosztów dotychczas ponoszonych przez OPL, co powinno prowadzić do ustalenia, że nowa opłata nie jest należna OPL. Ponadto, w ocenie KIGEiT, Prezes UKE modyfikuje dotychczasowe poziomy blokady, których koszt był zawarty w opłacie abonamentowej za Usługę WLR jednocześnie stwierdzając, że wysokość opłaty abonamentowej jest poza przedmiotem niniejszego postępowania i wprowadzając nowe, analogiczne do usuniętych usługi – z tym, że już odpłatne. Zdaniem KIGEiT, pojawia się w takim przypadku pytanie dlaczego likwidacja danych usług może się mieścić w przedmiocie postępowania, ale odpłatność za te usługi już nie? Dodatkowo, według KIGEiT, w uzasadnieniu projektu decyzji poddanej postępowaniu konsultacyjnemu - 2015 Prezes UKE zupełnie nie odniósł się do faktu przedstawienia przez OPL (pismem z dnia 8 lipca 2013 r.) umów międzyoperatorskich będących implementacją art. 64 Pt oraz art. 64a Pt, w których nie wprowadzono opłat dla PT za korzystanie z Platformy.

Mając powyższe na względzie, KIGEiT zwróciła się do Prezesa UKE o wycofanie się z wprowadzania opłaty za umożliwienie PT zakładania bezpłatnych blokad na numerację o podwyższonej opłacie.

W Stanowisku z dnia 9 lipca 2014 r. OPL odniosła się do twierdzeń KIGEiT kwestionujących zasadność pobierania opłaty, o której mowa w Tabeli nr 38 poz. 5 Oferty SOR w brzmieniu nadanym Zaskarżoną decyzją w kontekście konieczności obniżenia opłaty abonamentowej za Usługę WLR. OPL wskazała, że do momentu wejścia w życie nowych uprawnień abonentów wynikających z art. 64 Pt i art. 64a Pt (tj. do dnia 4 maja 2012 r.) system blokad był świadczony za pomocą funkcji centralowych. OPL zaznaczyła, że nie poniosła dodatkowych nakładów na centrale w związku z zakupem tych funkcjonalności, a także comiesięcznych kosztów związanych z eksploatacją tych funkcjonalności. OPL

wskazała, że w związku z powyższym w sprawozdaniach, które przywołuje KIGeIT wykazywany był koszt w wysokości 0 PLN. Według OPL, nie stanowi to jednak podstawy do twierdzenia, że zasadne jest obniżenie opłaty abonamentowej za Usługę WLR w związku z zaprzestaniem wykorzystywania funkcji blokad centralowych. OPL podkreśliła, że ich wykorzystywanie (oprócz jednorazowych kosztów związanych z ustanowieniem konkretnej blokady przez personel techniczny) nie pociągało dodatkowych kosztów, ponieważ centrala telefoniczna dysponująca przedmiotową funkcją kosztowała tyle samo co centrala nią nie dysponująca, dlatego PT nie byli obciążani żadnymi kosztami. OPL wskazała, że zaprzestanie korzystania z funkcjonalności nie spowoduje natomiast żadnych oszczędności dla OPL, dlatego bezpodstawne jest żądanie obniżenia opłaty abonamentowej za Usługę WLR. Dodatkowo OPL zwróciła uwagę, że opłata abonamentowa za Usługę WLR nie została ustalona na podstawie kosztów ponoszonych przez OPL. W treści Stanowiska OPL z dnia 9 lipca 2014 r. OPL wskazała również, że inaczej wygląda kwestia funkcjonalności oferowanych przez nową Platformę. OPL podkreśliła, że możliwość korzystania z rozwiązania informatycznego, którego dotyczy Zaskarżona decyzja wiązała się z wydatkowaniem konkretnych nakładów inwestycyjnych, które OPL poniosła tylko i wyłącznie w celu uzyskania możliwości świadczenia blokad i limitów wymaganych przez art. 64 Pt i art. 64a Pt. Koszty związane z zakupem i eksploatacją Platformy nie zostały uwzględnione w żadnej innej usłudze hurtowej. OPL zaznaczyła, że podnoszone przez KIGeIT okoliczności wskazujące na konieczność obniżenia opłaty abonamentowej za Usługę WLR wymagałoby kompleksowej weryfikacji oferty OPL, także w kontekście nieregulowanego charakteru co do zapewnienia tego typu usług (tj. usług o podwyższonej opłacie), ponownej oceny ryzyka OPL przy ich świadczeniu, zbadania „opłacalności” ekonomicznej tych usług w odniesieniu do warunków rynkowych (wraz z ustaleniem dodatkowej wartości świadczenia w postaci treści, podmiotów dostarczających takie treści, relacji umownych dostawców treści z operatorami udostępniającymi sieci, w tym w szczególności oceny czy rynek dostarczania treści jest rynkiem niekonkurencyjnym, a także uwzględnieniu relacji między operatorami, których sieci zaangażowane są w dostarczanie usług o podwyższonej opłacie). OPL podkreśliła również, że przedstawioną przez KIGeIT argumentację należy uznać za niewiarygodną, o czym świadczy sprzeczność w żądaniach KIGeIT. Zdaniem OPL, z jednej strony KIGeIT domaga się obniżenia opłaty za Usługę WLR, z drugiej strony żąda zachowania dotychczasowych funkcjonalności i umów w zakresie świadczenia usługi blokowania połączeń – w pełnym zakresie – w oparciu o funkcje centralowe. Powyższe, w ocenie OPL, potwierdza, że KIGeIT dąży wyłącznie do obciążania infrastruktury OPL bez ponoszenia żadnych kosztów korzystania z inwestycji dokonanych przez OPL, a tym samym aby koszty działalności PT zostały przerzucone na OPL. Ponadto, OPL wskazała, że za zupełnie absurdalne należy uznać upatrywanie przez KIGeIT dyskryminacji PT w fakcie nie pobierania przez Część detaliczną OPL od abonentów opłaty za zakładanie blokad – za korzystanie z Platformy. OPL bowiem, jak każdy inny operator jest zobowiązany przez prawo zapewnić abonentom stosowną ochronę bez żadnych dodatkowych opłat. OPL podkreśliła, że dostawcy oprogramowania nie zrezygnują z wynagrodzenia i w związku z tym z dostarczaniem funkcjonalności Platformy będą wiązały się określone koszty. OPL zaznaczyła, że Część detaliczna OPL również ponosi takie koszty i są one, w ramach kalkulacji kosztów alokowane na usługi detaliczne. OPL podkreśliła, że podział kosztów funkcjonowania nowej Platformy na część wykorzystywaną przez Część detaliczną OPL na rzecz abonentów OPL oraz na część hurtową wykorzystywaną przez Abonentów Usługi WLR został przedstawiony Prezesowi UKE w ramach uzasadnienia kosztowego wskazanej przez OPL opłaty hurtowej.

W Stanowisku OPL z dnia 17 czerwca 2015 r. OPL wskazała, że opłata za usługę dostępu do Platformy, spełnia wszelkie wymagania kalkulacji opłat za Usługi Regulowane w oparciu o ponoszone koszty. OPL ponownie wskazała, że poniosła koszt jednorazowy związany z koniecznością dostosowania usług głosowych do zmienionego prawa w zakresie usługi blokowania połączeń na numery usług o podwyższonej opłacie. Ponadto, OPL zwróciła uwagę, że oprócz kosztów wdrożenia związanych z funkcjonowaniem nowych urządzeń, OPL ponosi cyklicznie koszty związane z ich stałym funkcjonowaniem. OPL stwierdziła, że charakter tych kosztów jest cykliczny i ponoszony permanentnie tylko przez jedną stronę, w tym przypadku OPL. W ocenie OPL, opłata zawarta w niniejszej decyzji (aktywne konto przypisane do pojedynczej Usługi WLR) jest uzasadniona, gdyż jest ona uzależniona od faktycznego wykorzystywania zasobów przez PT. OPL podkreśliła, że limity i blokady połączeń na numery usług o podwyższonej opłacie świadczone są na jednej Platformie i jest ona realizowana na równych zasadach zarówno abonentom OPL, jak i Abonentom Usługi WLR. Wszyscy abonenci mają takie same funkcjonalności, przez co OPL zapewnia realizację zasady niedyskryminacji. Podkreślić należy przy tym istotny fakt, że obowiązki określone w art. 64 i 64a Pt w takim samym stopniu dotyczą zarówno OPL, jak i PT, a zatem także koszty zapewnienia możliwości blokowania połączeń, na rzecz swoich własnych abonentów każdy z operatorów ponosi indywidualnie w ramach własnego przedsiębiorstwa – zarówno OPL, jak i odrębnie każdy PT. OPL wskazała, że treść art. 64 Pt i art. 64a Pt nie nakłada na OPL obowiązku bezpłatnego świadczenia usług na rzecz PT. Za bezpodstawne, w ocenie OPL, należy uznać żądanie przerzucenia kosztów działalności detalicznej PT na OPL – w ramach oczekiwania bezpłatnego dostarczenia usług na rzecz PT w zakresie „*blokowania połączeń na numery o podwyższonej opłacie*”, skoro to PT, a nie OPL, odpowiedzialni są za dostarczenie tych usług na rzecz swoich własnych abonentów, stosownie do art. 64 i 64a Pt. OPL zaznaczyła, że chcąc umożliwić PT wypełnienie ciężących na PT obowiązków wobec ich własnych abonentów, przedstawiła stosowną ofertę w ramach przedmiotowego postępowania, przewidującą analogiczne rozwiązania, jakie OPL stosuje na rzecz swojej Części detalicznej. OPL ponosi koszty zapewnienia blokad swoim abonentom, a zatem uwzględniając zasadę równoprawnego traktowania przedsiębiorców trudno uznać, aby z ponoszenia takich kosztów mogli być zwolnieni PT, korzystający z usług i Platformy OPL.

Analizując opisane powyżej stanowisko KIGEiT i OPL, jak również ponownie badając zebrany w sprawie materiał dowodowy Prezes UKE wskazuje co następuje.

Odnosząc się do argumentacji KIGEiT, przedstawionej we Wniosku KIGEiT w zakresie braku zasadności ustanowienia na mocy Zaskarżonej decyzji opłaty za aktywne konto na Platformie, Prezes UKE podtrzymuje w przedmiotowej kwestii argumentację przedstawioną w treści uzasadnienia Zaskarżonej decyzji. Należy ponownie zaznaczyć, że OPL poniosła koszt związany z uruchomieniem Platformy, który to koszt powinien zostać odzyskany (w tym w drodze pobierania opłat od użytkowników usług dostępnych za pośrednictwem Platformy tj. PT korzystających z Usługi WLR). Prezes UKE uznał, że koszt utrzymania Platformy jest kosztem stałym podlegającym odzyskaniu w opłacie hurtowej o charakterze miesięcznym. Podkreślenia wymaga fakt, że przedmiotowa opłata jest związana z korzystaniem z narzędzia informatycznego, jakim jest Platforma. Jednocześnie, po raz kolejny, należy zauważyć, że jakkolwiek klienci detaliczni OPL nie ponoszą dodatkowych opłat z tytułu ustanowienia blokady połączeń na numery usług o podwyższonej opłacie (zgodnie z postanowieniami Pt, usługa ta ma mieć charakter bezpłatny), to PT korzystający z Usługi WLR powinni uiszczać opłatę za utrzymywanie aktywnego konta na Platformie przeznaczonego do obsługi usługi blokady połączeń. Pomimo ograniczonej roli OPL w procesie ustanawiania blokad połączeń, PT będą bowiem

mogli ustanawiać tego typu blokady dla Abonentów Usługi WLR dzięki wybudowanemu przez OPL systemowi, który będzie dostarczał określone funkcjonalności, z których PT będą korzystali, m.in. informacje o wysokości opłaty za połączenia, informacje o przekroczeniu ustalonego progu kwotowego. Dzięki utworzeniu Platformy przez OPL, PT będą korzystali z faktu zautomatyzowania procesu ustanawiania blokad, bez ponoszenia wysokich kosztów związanych z dostarczeniem i utrzymaniem systemu. Choć OPL, jako operator o znaczącej pozycji rynkowej zgodnie z postanowieniami Decyzji SMP 8, ma obowiązek zapewnienia dostępu do własnej sieci, to nie oznacza, że dostęp ten ma się odbywać bez pobierania opłat. W ocenie Prezesa UKE (przedstawionej również w treści uzasadnienia Zaskarżonej decyzji) koszty związane z utrzymaniem Platformy mają wpływ na koszty miesięczne i powinny mieć odwzorowanie w opłatach ponoszonych przez PT. Nie można pominąć faktu, że w dłuższej perspektywie koszty licencji i utrzymania będą przewyższać koszty jednorazowe poniesione w związku z uruchomieniem Platformy. Należy również podkreślić, że oprócz kosztów podlegających amortyzacji, OPL ponosi koszty cykliczne związane ze stałym funkcjonowaniem Platformy tj. koszty wynagrodzeń osób pracujących nad prawidłowym funkcjonowaniem urządzeń, koszty serwisów i napraw, koszty licencji, koszty energii elektrycznej zużywanej przez te urządzenia, koszty związane z utrzymaniem budynków, w których zainstalowane są urządzenia. Prezes UKE wskazuje, że rozwiązanie oparte na wspólnej Platformie (tj. przeznaczonej do obsługi własnych abonentów i Abonentów Usługi WLR, jak ma to miejsce w przypadku Platformy) nie tylko obniża koszt budowy (w porównaniu do hipotetycznej sytuacji konieczności budowy tego typu urządzenia przez każdego uczestnika rynku telekomunikacyjnego osobno) i eksploatacji urządzeń, ale również realizuje zasadę niedyskryminacji Abonentów Usługi WLR, ponieważ wszyscy abonenci będą mieli zapewnione takie same funkcjonalności aktywnego konta na Platformie. W omawianej kwestii, należy przychylić się do argumentacji OPL przedstawionej w Stanowisku OPL z dnia 9 lipca 2014 r. wskazującej, że możliwość korzystania z rozwiązania informatycznego, którego dotyczy Zaskarżona decyzja – Platformy, wiązała się z wydatkowaniem konkretnych nakładów inwestycyjnych, które OPL poniosła tylko i wyłącznie w celu uzyskania możliwości świadczenia blokad i limitów wymaganych przez art. 64 Pt i art. 64a Pt, a koszty związane z zakupem i eksploatacją Platformy nie zostały uwzględnione w żadnej innej usłudze hurtowej. Mając na uwadze powyższe rozważania, Prezes UKE uznał argumentację KIGEiT w zakresie braku zasadności ustanowienia opłaty za aktywne konto na Platformie, za nieuzasadnioną.

Nawiązując z kolei do twierdzeń KIGEiT zawartych we Wniosku KIGEiT oraz Stanowisku konsultacyjnym KIGEiT – 2015 dotyczących uwzględnienia kosztu blokady w opłacie miesięcznej za korzystanie z Usługi WLR, Prezes UKE wskazuje co następuje. Podtrzymując swoje stanowisko zawarte w treści uzasadnienia Zaskarżonej decyzji, Prezes UKE ponownie wskazuje, że koszty ponoszone w związku z opłatami za ustanowienie blokad połączeń zostały zawarte w usłudze dostępu do Platformy realizującej usługi blokad oraz progów kwotowych, a nie w Usłudze WLR. Zatem usługa blokowania połączeń realizowana za pośrednictwem Platformy nie została uwzględniona w kosztach opłaty za Usługę WLR. Tym samym, za błędne należy uznać twierdzenia KIGEiT kwestionujące zasadność wprowadzenia nowej opłaty bez modyfikacji opłat już istniejących. W powyższym zakresie za uzasadnione Prezes UKE uznał wyjaśnienia OPL przedstawione w treści Stanowiska OPL z dnia 9 lipca 2014 r. wskazujące, że system blokad ustanawianych na zasadach obowiązujących przed dniem 4 maja 2012 r., świadczony był za pomocą funkcji centralowych, co nie wiązało się z ponoszeniem żadnych kosztów przez OPL (z uwagi na brak nakładów na centrale w związku z zakupem tych funkcjonalności, a także comiesięcznych kosztów związanych z eksploatacją tych funkcjonalności). Prezes UKE przychylił się również do stanowiska OPL wskazującego, że brak ponoszenia kosztów

we wskazanej w poprzednim zdaniu sytuacji, nie stanowi podstawy do twierdzenia, że zasadne jest obniżenie opłaty abonamentowej za Usługę WLR w związku z zaprzestaniem wykorzystywania funkcji blokad centralowych, z uwagi na fakt, że zaprzestanie korzystania z funkcjonalności nie spowoduje żadnych oszczędności dla OPL. Ponadto, Prezes UKE podkreśla, że zarówno postępowanie zakończone wydaniem Zaskarżonej decyzji, jak również postępowanie dotyczące rozpatrzenia Wniosku OPL i Wniosku KIGeIT nie dotyczą ustalenia opłaty za Usługę WLR. Kwestia wysokości opłaty za Usługę WLR pozostaje poza zakresem przedmiotowym niniejszego postępowania, jak również poza zakresem postępowania zakończonego wydaniem Zaskarżonej decyzji. Przedmiotem niniejszej sprawy jest bowiem tylko i wyłącznie kwestia ustalenia zasad realizacji uprawnień abonenckich wynikających z art. 64 Pt i art. 64a Pt, wraz z zatwierdzeniem opłaty za aktywne konto na Platformie. Jeżeli, zdaniem KIGeIT, zmiana powinna ulec wysokość opłaty za Usługę WLR, w związku ze zmianami Oferty SOR zatwierdzonymi Zaskarżoną decyzją, to operatorzy zrzeszeni w KIGeIT mogą skorzystać z uprawnień wynikających z art. 43 ust. 2 Pt, poprzez złożenie wniosku o zobowiązanie OPL do zmiany oferty ramowej w zakresie zmiany wysokości opłaty za Usługę WLR. Na okoliczność konieczności przeprowadzenia odrębnego postępowania zmierzającego do weryfikacji opłaty za Usługę WLR w przedmiotowym zakresie wskazała również OPL w treści Stanowiska OPL z dnia 9 lipca 2014 r. W ocenie Prezesa UKE, powyższa konieczność nie występuje, bowiem wysokość opłaty za Usługę WLR nie jest uzależniona w żaden sposób od wysokości opłaty za aktywne konto na Platformie. Mając na uwadze powyższe rozważania, Prezes UKE uznał argumentację KIGeIT w zakresie uwzględnienia kosztu blokady w opłacie miesięcznej za korzystanie z Usługi WLR, za nieuzasadnioną.

W odpowiedzi na zarzuty KIGeIT przedstawione we Wniosku KIGeIT oraz w Stanowisku konsultacyjnym KIGeIT – 2015 (pkt 21-28), wskazujące, że nałożenie na PT obowiązku ponoszenia opłaty za aktywne konto na Platformie wprost dyskryminuje PT względem Części detalicznej OPL, z uwagi na fakt braku ponoszenia takiej opłaty przez Część detaliczną OPL, Prezes UKE uznał, że nie zasługuje ona na uwzględnienie. Analizując ponownie zebrany w sprawie materiał dowodowy, Prezes UKE wskazuje, że jakkolwiek na OPL ciąży obowiązek regulacyjny opisany w art. 36 Pt (obowiązek niedyskryminacji), nałożony na OPL Decyzją SMP 8, to nie można pomijać faktu, że w przypadku objętym niniejszą decyzją koniecznym jest uwzględnienie specyfiki przedmiotu niniejszego postępowania tj. zasad świadczenia usług dodatkowych w ramach Usługi WLR. Prezes UKE uznał zatem, że Projekt OPL, opierający się na istniejących w OPL rozwiązaniach informatycznych, nie był w pełni zgodny z obowiązującymi przepisami prawa i dokonał na mocy Zaskarżonej decyzji modyfikacji Projektu OPL w przedmiotowym zakresie poprzez wprowadzenie szczegółowych zasad obsługi PT przez Platformę. Tym samym, Prezes UKE zmodyfikował Projekt OPL poprzez wprowadzenie zmian w istniejących już w OPL systemach obsługi zleceń ustanowienia blokad połączeń. Przedmiotowe zmiany spowodowały występowanie istotnych różnic pomiędzy funkcjonalnością Platformy opisaną w Zaskarżonej decyzji, a funkcjonalnością systemów obsługujących abonentów OPL, w oparciu o porozumienia międzyoperatorskie zawierane przez OPL a PT od dnia 4 maja 2012 r., tj. od dnia wejścia w życie obecnie obowiązującego brzmienia art. 64 ust. 5 i art. 64a pkt 2 i pkt 3 Pt na podstawie art. 2 ustawy z dnia 16 listopada 2011 r. o zmianie ustawy prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2011 r. poz. 234 nr 1390). OPL podniosła we Wniosku OPL, że zasady działania Platformy wykraczają poza istniejące w OPL rozwiązania służące m.in. do obsługi zleceń ustanowienia blokady lub limitu połączeń dla abonentów OPL. W tym zakresie należy zwrócić uwagę np.: na umożliwienie PT modyfikowania wariantów blokad połączeń w granicach wynikających ze specyfiki Usługi WLR, w zakresie ustanawiania blokad połączeń. Kolejnym dowodem na różnice pomiędzy

obsługą zleceń PT, a obsługą zleceń Części detalicznej OPL jest umożliwienie PT na mocy Zaskarżonej decyzji jednoczesnego ustanawiania blokady twardej, blokady miękkiej oraz maksymalnej kwoty za minutę połączenia, bądź za całe połączenie. Powyższe wskazuje, że Platforma nie realizuje dokładnie tych samych funkcji w identyczny sposób zarówno dla PT, jak i Części detalicznej OPL. Uwzględniając powyższe rozważania, należy wskazać, że Platforma dedykowana do obsługi PT korzystających z Usługi WLR będzie świadczyć usługi blokowania połączeń na większą skalę, niż gdyby działała tylko i wyłącznie na potrzeby Części detalicznej OPL. Tym samym, koszt obsługi Platformy (i konsekwentnie opłata za korzystanie z niej) musi uwzględniać efekt skali, polegający na konieczności zapewnienia zwiększonej pojemności serwerów, warunków klimatycznych, w jakich są posadowione odpowiednie urządzenia OPL etc., oraz pracowników obsługi działu IT OPL, czuwających na poprawnością działania Platformy i zapobiegających jej przeciążeniu (np. poprzez bieżące monitorowanie i raportowanie o możliwych nieprawidłowościach funkcjonowania Platformy na skutek obciążenia systemów ewentualnie dokonujących koniecznych napraw). W odniesieniu do kwestii dyskryminacji PT, podniesionej we Wniosku KIGEiT, Prezes UKE za uzasadnioną uznał również argumentację OPL wskazującą na niewłaściwe upatrywanie dyskryminacji PT w fakcie nie pobierania przez Część detaliczną OPL od abonentów opłaty za zakładanie blokad, z uwagi na fakt, że Część detaliczna OPL również ponosi koszty związane z dostarczaniem funkcjonalności Platformy i są one, w ramach kalkulacji kosztów alokowane na usługi detaliczne, a jednocześnie nie są one odzyskiwane w opłacie pobieranej od abonentów. Mając powyższe na uwadze należy wskazać, że wymienione powyżej zależności wpływają na fakt istnienia w określonej wysokości kosztu obsługi PT przez OPL za pomocą Platformy. Dlatego też, za uzasadnione należy uznać wprowadzenie opłaty, o której mowa w Tabeli nr 38 poz. 5 Oferty SOR w brzmieniu nadanym Zaskarżoną decyzją (pkt I, ppkt 1 sentencji).

Jednocześnie, odnosząc się do twierdzeń KIGEiT zawartych w Stanowisku konsultacyjnym KIGEiT – 2015, które nie zostały omówione powyżej, Prezes UKE wskazuje, że nie zasługują one na uwzględnienie.

Należy podkreślić, że nieuzasadnione są twierdzenia KIGEiT (pkt 26 Stanowiska konsultacyjnego KIGEiT – 2015) jakoby rozwiązania przyjęte przez OPL zostały narzucone rynkowi telekomunikacyjnemu przez OPL. Wprawdzie projekt zmiany Oferty SOR w omawianym zakresie został przygotowany i przedstawiony przez OPL, jednakże warunki, na jakich OPL zaproponowała PT skorzystanie z usługi blokowania połączeń do numerów usług o podwyższonej opłacie, zostały poddane wnikliwej weryfikacji Prezesa UKE pod kątem zgodności z przepisami prawa i potrzebami rynku. W wyniku tej weryfikacji Prezes UKE dokonał licznych zmian w Projekcie OPL, celem wprowadzenia rozwiązań zgodnych w ww. przesłankami, o czym świadczy treść Zaskarżonej decyzji oraz postępowanie administracyjne zakończone niniejszą decyzją. Nie można zatem twierdzić, że warunki świadczenia usługi blokowania połączeń na numery usług o podwyższonej opłacie zostały narzucone rynkowi przez OPL. Mając na uwadze powyższe należy jednocześnie wskazać, że w postanowieniu z dnia 16 lipca 2015 r. Prezes UKE odmówił przeprowadzenia wnioskowanych przez KIGEiT dowodów na okoliczność ustalenia, czy PT oraz Prezes UKE mieli faktyczny wpływ na projekt zmiany Oferty SOR wszczynający niniejsze postępowanie administracyjne oraz czy blokady miękkie i blokady twarde zostały wprowadzone do Oferty SOR na wniosek OPL oraz czy blokady twarde i miękkie są dostępne dla abonentów OPL, wskazując, iż okoliczności, czy OA oraz Prezes UKE mieli faktyczny wpływ na projekt zmiany Oferty SOR wszczynający postępowanie administracyjne w niniejszej sprawie oraz czy blokady twarde i miękkie są dostępne dla

abonentów OPL nie mają znaczenia w niniejszej sprawie, a okoliczność czy blokady miękkie i blokady twarde zostały wprowadzone do Oferty SOR na wniosek OPL została już dostatecznie wyjaśniona innymi dowodami, co wyczerpująco zostało wyjaśnione w treści uzasadnienia ww. postanowienia.

Nawiązując z kolei do pytań KIGEiT zawartych w pkt 27 Stanowiska konsultacyjnego KIGEiT – 2015, Prezes UKE wyjaśnia, że zarówno postępowanie zakończone wydaniem Zaskarżonej decyzji, jak i niniejsze postępowanie, nie miały na celu kontroli działań OPL w zakresie jej oferty detalicznej, a wyłącznie ustalenie zasad świadczenia usługi blokowania połączeń na numery usług o podwyższonej opłacie dla PT. Ponadto, w kwestii wątpliwości KIGEiT co do zakresu funkcjonalności Platformy względem Części detalicznej OPL, OPL wypowiedziała się w Stanowisku OPL z dnia 19 sierpnia 2013 r. (wersja jawna pisma OPL) oraz w Stanowisku OPL z dnia 17 czerwca 2015 r., wskazując, że Platforma realizuje blokady połączeń na określoną numerację oraz w treści Wniosku OPL, opisując zakres funkcjonalności Platformy względem funkcjonalności opisanych w Zaskarżonej decyzji, jak również względem funkcjonalności zapewnianych Części detalicznej OPL. Z przedstawionych przez OPL wyjaśnień jednoznacznie wynika, że Platforma obsługuje w jednakowy sposób zarówno zlecenia PT, jak i Części detalicznej OPL, a zakres jej funkcjonalności był projektowany przez OPL z uwzględnieniem zakresu usług, jakie wynikają z treści art. 64 Pt i art. 64a Pt. Dlatego też, wszelkie wątpliwości KIGEiT dotyczące zakresu funkcjonalności Platformy oraz zakresu usług świadczonych na rzecz PT względem Części detalicznej OPL, należy uznać za wyjaśnione w świetle całości zebranego w niniejszej sprawie materiału dowodowego.

Natomiast odnosząc się do wątpliwości, czy Platforma świadczy usługi ponad te wymagane mocą art. 64 Pt i art. 64a Pt, Prezes UKE wskazuje, że powyższa sytuacja mogła mieć miejsce w oparciu o treść Zaskarżonej decyzji. Jak wskazano bowiem w dalszej części uzasadnienia niniejszej decyzji, Zaskarżona decyzja w sposób nieuzasadniony rozszerzała obowiązek blokowania połączeń na numery usług niebędących usługami o podwyższonej opłacie. W konsekwencji, Prezes UKE zgodnie z treścią sentencji niniejszej decyzji dokonał weryfikacji postanowień Zaskarżonej decyzji, uznając, że połączenia na numery usług nie mieszczących się w definicji usług o podwyższonej opłacie powinny pozostać poza zakresem działania Platformy, zgodnie z jej pierwotnym przeznaczeniem, opisanym przez OPL w Projekcie OPL.

Odnosząc się do przedstawionych we Wniosku KIGEiT twierdzeń wskazujących, że Prezes UKE nie sprawdził czy OPL, w ramach przedstawianych do zatwierdzenia Prezesowi UKE cenników i regulaminów głosowych usług detalicznych, uwzględni również koszty związane z funkcjonowaniem Platformy, Prezes UKE wskazuje, że są one nieuzasadnione. W pierwszej kolejności należy podkreślić, że jak wynika z treści przepisów art. 64 ust. 5 Pt oraz art. 64a pkt 1 i pkt 2 Pt, usługa blokowania połączeń na numery usług o podwyższonej opłacie dla klienta detalicznego ma charakter bezpłatny. Przepis art. 64 ust. 5 Pt przewiduje bowiem, że „*dostawca publicznie dostępnej usługi telekomunikacyjnej jest obowiązany bezpłatnie zapewnić abonentowi będącemu stroną zawartej umowy określenie progu kwotowego [...]*”, a przepis art. 64a pkt 1 i pkt 2 Pt przewiduje, że „*dostawca publicznie dostępnej usługi telekomunikacyjnej jest obowiązany, na żądanie abonenta, do nieodpłatnego blokowania połączeń wychodzących na numery usług o podwyższonej opłacie oraz połączeń przychodzących z takich numerów oraz do nieodpłatnego blokowania połączeń wychodzących na numery poszczególnych rodzajów usług o podwyższonej opłacie oraz połączeń przychodzących z takich numerów [...]*”. Brzmienie art. 64 ust. 5 Pt oraz art. 64a pkt 1 i pkt 2 Pt przesądza, że OPL (ani żaden inny przedsiębiorca telekomunikacyjny) nie może ani bezpośrednio żądać od abonenta dodatkowej opłaty

detalicznej związanej ze świadczeniem usługi blokowania połączeń na numery usług o podwyższonej opłacie, ani też nie może uwzględnić kosztów świadczenia tej usługi w żadnych opłatach pobieranych od abonenta (gdyż powodowałoby to pośrednie przerzucenie na abonenta opłaty, której zgodnie z ww. przepisami nie powinien ponosić). Skoro zatem koszty związane z usługą blokowania połączeń nie mogą być odzyskiwane od abonenta w jakikolwiek sposób, to niedopuszczalne jest, aby koszt aktywnego konta na Platformie (z pomocą którego realizowane jest uprawnienie abonenta zarówno do określenia progu kwotowego, o którym mowa w art. 64 ust. 5 Pt jak i do blokowania połączeń, o którym mowa w art. 64a pkt 1 i pkt 2 Pt) został w jakikolwiek sposób uwzględniony w opłacie detalicznej dla abonenta, weryfikowanej na podstawie art. 48 Pt, ponieważ byłoby to niezgodne z dyspozycją art. 64 ust. 5 Pt oraz art. 64a pkt 1 i pkt 2 Pt. Inaczej rzecz ujmując, brzmienie art. 64 ust. 5 Pt oraz art. 64a pkt 1 i pkt 2 Pt, zgodnie z którymi próg kwotowy oraz blokada połączeń (realizowane za pomocą aktywnego konta) są zapewniane abonentowi bezpłatnie (nieodpłatnie), przesądza o tym, że tryb weryfikacji opłaty, o którym mowa w art. 48 Pt, stosowany na potrzeby weryfikacji opłat detalicznych (a zatem pobieranych od abonentów) nie mógłby zostać zastosowany w stosunku do opłaty za aktywne konto, która nie może być od abonentów pobierana (co nie wyłącza możliwości pobierania jej od przedsiębiorców telekomunikacyjnych). Stwierdzić zatem należy, że okoliczność uwzględnienia opłaty za aktywne konto abonenckie (kosztu utrzymania konta realizującego usługi blokady połączeń oraz progów kwotowych) podczas analizy głosowych cenników detalicznych OPL podlegających ocenie przez Prezesa UKE na podstawie art. 48 Pt należy ocenić jako bezcelowy, z uwagi na fakt, że opłata ta, z uwagi na brzmienie art. 64 ust. 5 Pt oraz art. 64a pkt 1 i pkt 2 Pt, nie mogłaby zostać uwzględniona w cennikach detalicznych OPL, a tym samym nie mogłaby zostać uwzględniona przez Prezesa UKE w ramach weryfikacji, o której mowa w art. 48 Pt.

Nawiązując do opinii KIGEiT przedstawionych w treści Wniosku KIGEiT dotyczących „głosowości twierdzeń” Prezesa UKE przedstawianych w treści uzasadnienia Zaskarżonej decyzji dotyczących braku występowania zjawiska zawężania marży, w przypadku opłaty za aktywne konto na Platformie, Prezes UKE uznał je za nieuzasadnione. W pierwszej kolejności należy stwierdzić, że celem stwierdzenia braku występowania zjawiska zawężania marży w odniesieniu do opłaty za aktywne konto na Platformie, Prezes UKE nie powinien i nie przeprowadzał testu zawężania marży, na który powołuje się KIGEiT, we Wniosku KIGEiT. Jak to zostało wskazane w treści uzasadnienia Zaskarżonej decyzji, w ocenie Prezesa UKE, zjawisko zawężania marży występowałoby w sytuacji, gdyby PT nie był w stanie zaoferować swoim klientom detalicznym analogicznej usługi do usługi oferowanej przez OPL z uwzględnieniem tzw. rozsądnej marży dla PT poprzez zawyżenie ceny hurtowej. Z uwagi na fakt, że za usługę blokowania połączeń ani OPL ani PT nie mogą pobierać opłat detalicznych w związku z wyraźnym brzmieniem normy art. 64 ust. 5 Pt, nie można twierdzić, by OPL ustaliła wysokość opłaty za aktywne konto na Platformie w wysokości uniemożliwiającej uzyskanie przez PT tzw. rozsądnej marży z opłat ponoszonych przez klientów detalicznych. Nie można również uznać za słuszne twierdzenia, by zjawisko zawężania marży miało miejsce w przypadku opłaty ponoszonej przez PT za Usługę WLR w związku z tym, że opłata za aktywne konto na Platformie nie jest uwzględniana w kosztach opłaty za Usługę WLR, jak również z uwagi na fakt, że ustalenie wysokości opłaty za Usługę WLR z uwzględnieniem analizy występowania zjawiska zawężania ceny nie stanowi przedmiotu niniejszego postępowania administracyjnego. Z tych samych względów, Prezes UKE nie miał możliwości przeprowadzenia testu zawężania ceny. Z uwagi na fakt, że w przypadku opłaty, o której mowa w Tabeli nr 38 poz. 5 Oferty SOR w brzmieniu nadanym Zaskarżoną decyzją, nie można mówić o opłacie detalicznej, która mogłaby zostać poddana testowi

zawężania ceny (jak wskazano we wcześniejszej części uzasadnienia niniejszej decyzji, na podstawie art. 64 ust. 5 Pt, OPL nie może pobierać opłat od klientów detalicznych z tytułu realizacji usługi blokad połączeń na numery usług o podwyższonej opłacie, są to opłaty pobierane wyłącznie od PT), brak jest danych niezbędnych, by ta metoda mogła zostać zastosowana. Mając na uwadze powyższą argumentację za pozbawione podstaw należy uznać stanowisko KIGeIT zarzucające Prezesowi UKE posługiwanie się „*gołosłownymi twierdzeniami*” w treści Zaskarżonej decyzji.

Odnosząc się do twierdzeń KIGeIT zawartych we Wniosku KIGeIT dotyczących sprzeczności postanowień Zaskarżonej decyzji w zakresie wprowadzenia opłaty za aktywne konto na Platformie z celem Pt, jakim jest zapewnienie użytkownikom maksymalnych korzyści w zakresie różnorodności, ceny i jakości usług telekomunikacyjnych (por. art. 1 ust. 2 pkt 4 Pt), Prezes UKE uznaje je za nieuzasadnione. W opinii KIGeIT, w związku z odpłatnością za korzystanie z Platformy, OA nie będą promować korzystania przez Abonentów Usługi WLR z blokad na połączenia na numery usług o podwyższonej opłacie. KIGeIT wskazała również, że prawdopodobnym jest, że OA nie będą przy zawieraniu umów z Abonentami Usługi WLR ustanawiać blokad na połączenia na numery usług o podwyższonej opłacie, tak jak to czynili dotychczas w ramach blokad centralowych. Nawiązując do powyższej argumentacji KIGeIT, Prezes UKE wskazuje, że usługa blokowania połączeń na numery usług o podwyższonej opłacie jest uprawnieniem ustawowym abonenta i niezależnie od jego promocji, abonent ma prawo z niego skorzystać w każdym czasie i w takim kształcie oraz zakresie, jaki wynika z jego woli i przepisów prawa. Tym samym, argumentacja KIGeIT w przedmiotowym zakresie jest bezpodstawna, z uwagi na fakt, że usługa blokowania połączeń jest w pełni zależna od woli abonenta (tu: Abonenta Usługi WLR) i na zakres jej stosowania nie powinno mieć wpływu ani zastosowanie blokad centralowych (tj. automatycznych blokad do wszystkich połączeń na numery usług o podwyższonej opłacie), ani tym bardziej jakiegokolwiek akcje promocyjne odnoszące się do przedmiotowej usługi. Ponadto Prezes UKE zaznacza, że zarówno treść Zaskarżonej decyzji, jak i treść niniejszej decyzji wpłyną pozytywnie na przejrzystość zasad współpracy międzyoperatorskiej dotyczących korzystania z Usługi WLR w zakresie ustanawiania blokad połączeń na numery o podwyższonej opłacie, a tym samym zapewniona zostanie realizacja jednej z potrzeb rynkowych polegającej na odpowiedniej regulacji relacji pomiędzy operatorami w ramach wykonywania uprawnień przysługujących abonentom z mocy przepisów prawa. Powyższe z kolei stanowi odpowiedź na realizację celów Pt, w szczególności w zakresie zapewnienia użytkownikom końcowym maksymalnych korzyści w zakresie jakości usług telekomunikacyjnych.

Nawiązując do twierdzeń KIGeIT, przedstawionych w treści Stanowiska konsultacyjnego KIGeIT – 2015 (pkt 35-37), Prezes UKE wskazuje, że nie zasługują one na uwzględnienie. Wielokrotnie bowiem w toku niniejszego postępowania Prezes UKE wskazywał, że opłata za aktywne konto na Platformie jest opłatą odrębną od opłaty abonamentowej za dostęp do Usługi WLR, dlatego też ww. opłata abonamentowa pozostaje poza zakresem niniejszego postępowania. Według Prezesa UKE, KIGeIT pomija fakt, że zarówno Zaskarżona decyzja jak i niniejsza decyzja dotyczą tylko i wyłącznie zasad udostępniania usługi dodatkowej w ramach Usługi WLR, wynikającej z dyspozycji ustawowej, tj. przepisów art. 64 Pt i art. 64a Pt, a nie sposobu ustalenia wysokości opłaty z tytułu korzystania z Usługi WLR. Ponadto, po raz kolejny Prezes UKE zaznacza, że modyfikacje w zakresie wykazu poziomów blokad dokonane niniejszą decyzją, wynikają z konieczności zmiany zapisów Zaskarżonej decyzji w tym zakresie. Jak bowiem to zostało omówione w dalszej części uzasadnienia niniejszej decyzji, w Zaskarżonej decyzji Prezes UKE, w celu ujednoczenia zasad korzystania z usługi blokowania połączeń i ustanawiania progów kwotowych,

w sposób nieuzasadniony rozszerzył obowiązek blokowania połączeń z wykorzystaniem Platformy na numery usług niebędących numerami o podwyższonej opłacie, pomijając fakt, że blokady połączeń dokonywane za pomocą Platformy nie powinny dotyczyć usług innych niż usługi o podwyższonej opłacie. Ponadto, zgodnie z wyjaśnieniami OPL przedstawionymi we Wniosku OPL, Platforma nie była, w swoich założeniach, przeznaczona do świadczenia innych usług niż usługa blokowania połączeń na numery usług o podwyższonej opłacie. Dlatego też, niniejszą decyzją Prezes UKE wyróżnił podział poziomów blokad na te, świadczone za pomocą central OPL oraz te świadczone za pomocą Platformy, przywracając tym samym (a nie jak twierdzi KIGeIT wprowadzając nowe poziomy blokad), część poziomów blokad, jakie istniały w Ofercie SOR przed wydaniem Zaskarżonej decyzji. Z uwagi na przedstawione powyżej okoliczności Prezes UKE w postanowieniu z dnia 16 lipca 2015 r. odmówił przeprowadzenia wnioskowanego przez KIGeIT dowodu poprzez zwrócenie się do biegłego o wydanie opinii na okoliczność ustalenia, czy modyfikacje możliwości zakładania wariantów blokad nie prowadzą do zaoszczędzenia kosztów dotychczas ponoszonych przez OPL, co powinno prowadzić do ustalenia, że nowa opłata nie jest należna OPL, wskazując, że ww. dowód nie może przyczynić się do wyjaśnienia sprawy, co szczegółowo zostało wyjaśnione w treści uzasadnienia ww. postanowienia.

Za nieuzasadnione należy również uznać twierdzenie KIGeIT, jakoby Prezes UKE pominął w treści Zaskarżonej decyzji i niniejszej decyzji, treść pisma OPL z dnia 8 lipca 2013 r. Należy bowiem podkreślić, że ustalenie zasad blokowania połączeń na numery usług o podwyższonej opłacie, nastąpiło z uwzględnieniem treści porozumień międzyoperatorskich, przekazanych przez OPL do Prezesa UKE pismem z dnia 8 lipca 2013 r., o czym świadczy nie tylko treść uzasadnienia Zaskarżonej decyzji oraz niniejszej decyzji, ale również przyjęcie zasady, zgodnie z którą OPL powinna dokonać blokady w terminie do 5 (pięciu) minut od otrzymania wniosku PT. W konsekwencji opisanej powyżej argumentacji, Prezes UKE uznał twierdzenia KIGeIT w ww. zakresie za nieuzasadnione.

Mając na uwadze całość powyższych rozważań Prezesa UKE, należy wskazać, że argumentacja KIGeIT wykazująca brak zasadności wprowadzenia opłaty za aktywne konto na Platformie, z powodu rezygnacji przez PT z promowania usługi blokad połączeń w momencie zawierania umowy abonenckiej, jest nietrafiona. Prezes UKE podkreśla, że zgodnie z postanowieniami art. 64 i art. 64a Pt, blokady połączeń lub limity kwotowe są ustanawiane na żądanie abonenta. Niezależnie zatem od „promowania” danej usługi przez PT, abonent może z niej skorzystać w każdym czasie, na co PT nie mają wpływu. W interesie każdego dostawcy publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych jest poinformowanie swoich klientów o możliwości skorzystania z uprawnień przysługujących im na mocy art. 64a Pt. Analogicznie za nietrafione Prezes UKE uznał twierdzenia KIGeIT o rezygnacji przez PT z zakładania blokad centralowych przy zawieraniu umów z abonentami, czyli na zasadach tzw. automatyzmu. Wprowadzanie blokad automatycznych sprzeciwia się bowiem woli abonenta (jeżeli jest stosowane bez poinformowania abonenta o możliwości automatycznego blokowania połączeń), o której mowa w art. 64 ust. 5 pkt 2 Pt gdyż należy zaznaczyć, że zgodnie z brzmieniem art. 64 ust. 5 pkt. 2 Pt, dostawca publicznie dostępnej usługi telekomunikacyjnej jest obowiązany do zablokowania na żądanie abonenta możliwości wykonywania połączeń na numery usług o podwyższonej opłacie i odbierania połączeń z takich numerów. Dlatego też, nie można uznać za słuszne twierdzeń KIGeIT z uwagi na niezgodność przedmiotowego „*automatyzmu*” ustanawiania blokad połączeń z przepisami prawa.

Biorąc powyższe pod uwagę, zarzuty KIGEiT dotyczące zasadności i wysokości wprowadzenia opłaty wskazanej w Tabeli nr 38 poz. 5 Oferty SOR w brzmieniu nadanym Zaskarżoną decyzją należało uznać za bezzasadne.

6. Tabela nr 39 oraz Tabela nr 40

We Wniosku OPL (jak również w treści Stanowiska OPL z dnia 8 października 2014 r. oraz Stanowiska OPL z dnia 27 listopada 2014 r.) wskazano na konieczność modyfikacji treści Zaskarżonej decyzji w zakresie Tabeli nr 39 i Tabeli nr 40. OPL wskazała na potrzebę zachowania w Cenniku Usługi WLR podziału blokad na te realizowane poprzez składanie zamówień za pośrednictwem obecnych modeli z Oferty SOR W04-W11 (tj. ISI) oraz na te realizowane przez Platformę (system Telsin) przy zachowaniu przyjętej w obecnej nomenklaturze ich numeracji. Zdaniem OPL, powyższe uwzględnia uwarunkowania OPL a także możliwości techniczne OPL, jakie mogą być zastosowane do obsługi blokad wobec usług o podwyższonej opłacie, a jakie wobec pozostałych – nie objętych regulacjami art. 64 Pt i 64a Pt. W opinii OPL, tylko takie rozwiązanie jest możliwe do realizacji przy uwzględnieniu obecnych uwarunkowań technicznych, ułatwi ono komunikację na rynku międzyoperatorskim, jak również będzie bardziej czytelne. W ocenie OPL, za akceptacją postulatu OPL przemawiają następujące argumenty:

- różny sposób i czas realizacji usług (zamówienia poprzez ISI; Telsin);
- automatyczna blokada połączeń dotyczy tylko tych wariantów blokad zamawianych przez ISI;
- potrzeba zachowania jednorodnej numeracji blokad. W Zaskarżonej decyzji zostały zmienione numeracje obecnie obowiązujących wariantów blokad zarówno realizowanych poprzez ISI, jak i Telsin. Ponadto, Zaskarżona decyzja wymienia tylko 5 (pięć) blokad (warianty W01-W05) z obecnie funkcjonujących 10 (dziesięciu) wariantów blokad w aplikacji Telsin (warianty W70-W80). Zmiana oznacza nie tylko zmianę numeracji, ale i brak ciągłości numeracji blokad w Telsin. Ponieważ blokady realizowane są na takich samych systemach dla abonentów OPL i PT, skutkiem takiego działania jest konieczność przeprowadzenia zmian również w cennikach detalicznych OPL. Działania takie wykazują niezgodność z interesem konsumenckim i mechanizmami wypracowanymi i utrwalonymi na rynku;
- brak możliwości przenoszenia blokad zakładanych w Telsin.

We Wniosku KIGEiT wskazano na konieczność uchylecia Zaskarżonej decyzji w zakresie, w jakim dotyczyła ona Tabeli nr 39 i Tabeli nr 40 celem pozostawienia dotychczasowych wariantów blokad w niezmienionym kształcie (analogiczny postulat KIGEiT został wskazany w treści Stanowiska konsultacyjnego KIGEiT – 2015, pkt 38-39). W ocenie KIGEiT, brak jest racjonalnego uzasadnienia do rezygnacji z dotychczas funkcjonujących wariantów, w szczególności wobec faktu, że Prezes UKE nie obniżył opłaty miesięcznej za Usługę WLR. KIGEiT zwróciła także uwagę, że blokady te funkcjonują i abonenci z nich korzystają. Według KIGEiT, wejście w życie zmian w Pt w zakresie art. 64 Pt oraz art. 64a Pt nie uzasadnia rezygnacji z dotychczasowych form ochrony abonenta. Ponadto, we Wniosku KIGEiT, KIGEiT wskazała na konieczność wyjaśnienia niejasnych zasad funkcjonowania wariantów blokad określonych w Tabeli nr 39 i w Tabeli nr 40 Oferty SOR w brzmieniu nadanym Zaskarżoną decyzją, tj.

- a) czy PT mogą zakładać dotychczas istniejące blokady (por. Część IV Usługa WLR, Rozdział 5 pkt 5.2 ust. 17 Oferty SOR)?

- b) czy będą one odpłatne, a jeśli tak, to właściwie dlaczego, skoro do tej pory opłata za tę usługę była zawarta w innych opłatach na rzecz OPL, które nie ulegają zmianie?
- c) czy istnieje możliwość zakładania innych wariantów blokad na Platformie i tylko te inne warianty będą bezpłatne, w kontekście postanowień Części IV Usługa WLR, Rozdział 5 pkt 5.1 ust. 2c Oferty SOR?
- d) jeżeli intencją Prezesa UKE była dowolna kombinacja blokad zakładanych na Platformie, to dlaczego pozostawił, a nawet zmodyfikował warianty blokad określone w Tabeli nr 39 i w Tabeli nr 40?

W Stanowisku OPL z dnia 9 lipca 2014 r., OPL odniosła się do powyższej argumentacji KIGEiT uznając ją za nieuzasadnioną. W pierwszej kolejności, OPL podkreśliła, że przedstawione żądania KIGEiT w zakresie zmiany postanowień Zaskarżonej decyzji wymagających modyfikacji nie dotyczą udostępnienia przez OPL posiadanej infrastruktury, lecz żądają narzucenia na OPL wprowadzenia dodatkowych funkcjonalności, których OPL nie posiada i które nie odzwierciedlają zakresu świadczeń realizowanych na rzecz Części detalicznej OPL. Zdaniem OPL nie ma możliwości zachowania tzw. „starych”, tj. istniejących w Ofercie SOR przed zmianami dokonanymi na mocy Zaskarżonej decyzji, poziomów blokad połączeń, ze względu na to, że blokady te nie są świadczone w ramach obsługi centralowej, w tym również na rzecz Części detalicznej OPL. Koniecznym jest, w ocenie OPL, ujednoczenie obsługi zakresu blokad w ramach tej samej Platformy, aby możliwość ustanawiania blokad połączeń w dwóch miejscach (tj. centralowo i poprzez Platformę) nie powodowała poważnych zaburzeń w obsłudze Abonentów Usługi WLR. Według OPL, ujednoczenie blokad spowoduje, że migracje międzyoperatorskie zachowają ten sam poziom usług dla użytkownika przyłączonego do Sieci OPL (tu: Abonenta Usługi WLR) bez względu na dostawcę usługi. Dodatkowo, OPL wskazała, że dublowanie miejsca powstawania blokad na numery usług o podwyższonej opłacie (tj. Telsin i centrale OPL wraz z Platformą WLR) powoduje zagrożenia nieprawidłowego świadczenia usług dla Abonentów Usługi WLR wynikające z faktu, że PT może zdjąć blokadę tylko w jednym miejscu. Poza tym, w opinii OPL, brak jest jakiegokolwiek uzasadnienia ustanawiania blokad połączeń w jednym systemie (tj. centrala OPL), a limitów połączeń – progów kwotowych w całkowicie innym miejscu tj. na Platformie.

W Stanowisku KIGEiT z dnia 19 sierpnia 2014 r., KIGEiT podtrzymała w całości stanowisko przedstawione we Wniosku KIGEiT wskazując, że w Ofercie SOR Prezes UKE powinien pozostawić poziomy blokad określone w Tabeli nr 39 i w Tabeli nr 40 w brzmieniu Oferty SOR przed wydaniem Zaskarżonej decyzji. KIGEiT zaznaczyła jednocześnie, że w przypadku nieuwzględnienia ww. postulatu, Prezes UKE powinien dokonać weryfikacji opłaty abonamentowej należnej OPL za Usługę WLR, która nadal uwzględnia świadczenie przez OPL dotychczasowych poziomów blokad – pomimo ich modyfikacji. Analogiczne postulaty znalazły się również w Stanowisku KIGEiT z dnia 17 lutego 2015 r.

W Stanowisku OPL z dnia 27 listopada 2014 r. OPL wniosła dodatkowo o doprecyzowanie treści Tabeli nr 39 pkt. I, lit. W oraz Tabeli nr 40, pkt I, lit. X w kolumnie pt: „*charakter opłaty*”, celem usunięcia wątpliwości, jakie pojawiały się w trakcie postępowania co do ponoszenia opłat za realizację blokad do numeracji obsługiwanej poprzez Platformę, poprzez wskazanie, że opłata z tytułu korzystania z niniejszego zestawu blokad została ujęta w Tabeli nr 38 poz. 5. Ponadto OPL zaproponowała dopisanie przypisu dotyczącego świadczenia blokad centralowych (Tabela nr 39, pkt I, poz. X oraz Tabela nr 40, pkt I poz. Y): „*Niezależnie od wariantu blokady nie są blokowane połączenia do numerów alarmowych i usług bezpłatnych*”.

W Stanowisku PIIT z dnia 1 grudnia 2014 r. PIIT zaznaczyła, że Zaskarżona decyzja poza uregulowaniem blokowania połączeń do usług o podwyższonej opłacie wymusza również nieuzasadnione zmiany w ofercie blokad centralowych – nie odnoszących się, zdaniem PIIT, do usług o podwyższonej opłacie, które istnieją na rynku od wielu lat. W opinii PIIT, uwzględniając fakt, że usługi stanowiące przedmiot Zaskarżonej decyzji zostały uprzednio poddane procesowi TTM, w którym uczestniczyli zarówno PT, jak i Prezes UKE, należy stwierdzić, że usługa blokowania połączeń nie budziła wówczas istotnych zastrzeżeń ze strony PT. PIIT zwróciła uwagę, że Projekt OPL został odwzorowany w porozumieniach międzyoperatorskich, jakie zostały zawarte jeszcze przed wydaniem Zaskarżonej decyzji, a co za tym idzie, Zaskarżona decyzja nie uwzględnia dotychczasowej współpracy OPL z operatorami, wymuszając nie tylko dostosowanie treści dotychczasowych umów, ale przekłada się na modyfikację procesów hurtowych PT. W Stanowisku PIIT z dnia 1 grudnia 2014 r., PIIT uznała za słuszną argumentację OPL przedstawioną we Wniosku OPL, że zmiany wprowadzone do Oferty SOR Zaskarżoną decyzją zaburzają dotychczasowy sposób świadczenia usługi blokowania połączeń numerów usług o podwyższonej opłacie nie tylko wobec klientów hurtowych – PT, ale także abonentów detalicznych PT. PIIT podkreśliła, że Zaskarżona decyzja powoduje konieczność przebudowy systemów informatycznych, oddziałując tym samym na zmiany w świadczeniu usług abonentom, co w konsekwencji pociąga za sobą konieczność przeprowadzenia akcji informacyjnej oraz zmiany dokumentów regulujących stosunki zobowiązaniowe wobec abonentów.

W Stanowisku konsultacyjnym OPL – 2015 (pkt 1), OPL wniosła o zastąpienie zapisu o treści „*Blokady realizowane poprzez ISI*” wskazaniem w brzmieniu: „*Blokady realizowane na centralach TP*”. Zdaniem OPL, wskazanie w zapisach Oferty SOR miejsca, w którym uruchamiane są blokady, a nie kanału komunikacji pomiędzy OPL i PT, jest rozwiązaniem bardziej właściwym i konkretnym, usuwającym wątpliwości interpretacyjne, jako że zarówno blokady centralowe jak i blokady realizowane poprzez Platformę mogą być uruchamiane poprzez ISI. Intencją OPL, jak wskazano w treści Stanowiska konsultacyjnego – 2015, jest odróżnienie miejsca realizacji blokad, w zależności od rodzaju obsługiwanej numeracji (odmiennej na Platformie i odmiennej w ramach central OPL). Propozycja OPL, w jej ocenie, zapewni również spójność z brzmieniem pozycji W pkt 1 w Tabeli nr 39 (odpowiednio pozycji X pkt 1 w Tabeli nr 40), gdzie również wskazane jest miejsce realizacji blokad dla numerów usług o podwyższonej opłacie, tj. „*[...] za pomocą Platformy*”. Według OPL, proponowany przez OPL nowy zapis pozwoli uniknąć wszelkich niejednoznaczności w odniesieniu do sposobu realizacji usług blokowania połączeń realizowanych na centralach OPL oraz Platformie, a wskazane miejsce realizacji tych usług pozwoli uniknąć zależności od kanału komunikacyjnego, wybranego przez PT.

W Stanowisku konsultacyjnym KIGEiT – 2015 (pkt 53 ppkt iii), KIGEiT wniosła o poprawienie w Tabeli nr 40 pkt I poz Y, przez analogiczne wskazanie o odpłatności, jak w Tabeli nr 39 pkt I poz. X.

Analizując opisane powyżej stanowiska OPL i KIGEiT oraz PIIT, jak również ponownie badając zebrany w sprawie materiał dowodowy Prezes UKE wskazuje, co następuje.

W pierwszej kolejności należy ponownie wskazać, że zgodnie z art. 64 ust. 1 Pt dostawca publicznie dostępnej usługi telekomunikacyjnej obejmującej usługę telekomunikacyjną z dodatkowym świadczeniem, które może być realizowane przez inny podmiot niż dostawca usługi telekomunikacyjnej, zwanej dalej „*usługą o podwyższonej opłacie*”, jest obowiązany podawać wraz z numerem tej usługi przekazywanym bezpośrednio abonentom, cenę za jednostkę rozliczeniową usługi albo cenę za połączenie, w przypadku usługi taryfikowanej za całe połączenie, ze wskazaniem ceny brutto oraz nazwę podmiotu realizującego dodatkowe świadczenie. Zgodnie z poglądem prezentowanym w doktrynie

przywołany wyżej przepis zawiera „*quasi-definicję usługi o podwyższonej opłacie. W świetle tej definicji jest to szczególny rodzaj usługi telekomunikacyjnej. Usługa o podwyższonej opłacie jest usługą telekomunikacyjną obejmującą usługę telekomunikacyjną z dodatkowym świadczeniem. Element podwyższonej opłaty wyodrębnia tę kategorię usług na podstawie porównania ceny zwykłej usługi transmisyjnej (np. minuty połączenia głosowego, SMS, MMS) oraz ceny takiej usługi, nabywanej w celu uzyskania określonego świadczenia dodatkowego*” (S. Piątek, Prawo telekomunikacyjne. Komentarz, Warszawa 2013, s. 472). Mając na uwadze powyższe oraz poddając pod rozwagę wszystkie okoliczności faktyczne i prawne sprawy, jak również mając na względzie stanowiska stron niniejszego postępowania, Prezes UKE postanowił dokonać zmian w treści Tabeli nr 39 oraz Tabeli nr 40 poprzez zastosowanie podziału zaproponowanego przez OPL we Wniosku OPL (oraz w Stanowisku OPL z dnia 27 listopada 2014 r.). W związku z powyższym, w Tabeli nr 39 pkt I, lit. W (odpowiednio w Tabeli nr 40 pkt I, lit. X) znalazły się warianty blokad połączeń dotyczące usług o podwyższonej opłacie, zgodnie z treścią Części IV Ogólnej, Rozdział 5, pkt 5.1. ust. 2 Oferty SOR w brzmieniu nadanym Zaskarżoną decyzją, tj. 70x, CPP 20x, HESC 118xxx, AUS 19xxx, realizowane za pomocą Platformy. Natomiast blokowanie połączeń do numerów sieci przywoławczych, komórkowych, międzynarodowych, Internetu i międzystrefowych 80x (w tym sms) oraz blokada całkowita, zostało pozostawione do realizacji na dotychczasowych zasadach, tj. za pomocą ISI. Należy bowiem wskazać, że w chwili obecnej na wymienionej numeracji nie są świadczone usługi odpowiadające definicji usług o podwyższonej opłacie wynikającej z art. 64 ust. 1 Pt, tj. nie zawierają wartości dodanej lub z tytułu ich świadczenia nie jest pobierana podwyższona opłata. Tym samym, ww. blokady połączeń zostały umieszczone w pozycji oznaczonej lit. X (odpowiednio w Tabeli nr 40 pkt I, lit. Y). W przedmiotowym zakresie Prezes UKE uwzględnił argumentację OPL wskazującą, że treść zasad dotyczących blokowania połączeń powinna uwzględniać uwarunkowania istniejące w sieci OPL, a także możliwości techniczne OPL, jakie mogą być zastosowane do obsługi blokad wobec usług o podwyższonej opłacie, a jakie wobec pozostałych – nie objętych regulacjami art. 64 Pt i 64a Pt. Prezes UKE zaznacza również, że jakkolwiek omawiane postanowienia Zaskarżonej decyzji miały na celu ujednoczenie zasad ustanawiania blokad połączeń i progów kwotowych, również pod względem systemów informatycznych obsługujących przedmiotową usługę, to w zakresie blokad połączeń dotyczących wariantów wskazanych w niniejszej decyzji w Tabeli nr 39 pkt I, lit. X (odpowiednio w Tabeli nr 40 pkt I, lit. Y), uregulowania te wykraczały poza dyspozycję art. 64 Pt i art. 64a Pt, a w konsekwencji również poza możliwą do przewidzenia przez OPL ingerencję regulacyjną Prezesa UKE w zasady świadczenia usługi blokowania połączeń. Prezes UKE uznał, że OPL jako podmiot podlegający reżimowi regulacyjnemu musi uwzględniać w toku projektowania zasad świadczenia Usług Regulowanych nałożone na OPL obowiązki regulacyjne oraz wymogi wynikające z przepisów prawa, jednak w przypadku konieczności ujednoczenia systemów informatycznych w zakresie obsługi blokad połączeń, zastosowanie obowiązku realizowania blokad połączeń w odniesieniu do numerów nie mieszczących się w pełni w definicji usług o podwyższonej opłacie określonej w art. 64 ust.1 Pt (co pozostaje w zgodzie również z treścią stanowiska OPL z dnia 16 grudnia 2014 r. zawierającego opinię w sprawie usług o podwyższonej opłacie autorstwa prof. S. Piątka), mogłoby stanowić nieproporcjonalne do wymogów wynikających z treści Decyzji SMP 8 art. 43 ust. 1 Pt, obciążenie (zwłaszcza finansowe) dla OPL.

Prezes UKE analizując zebrany w sprawie materiał dowodowy postanowił również w zakresie wariantów blokad obejmujących połączenia na numery usług nie objętych definicją usługi o podwyższonej opłacie, dokonać zmiany Zaskarżonej decyzji poprzez przyjęcie numeracji wariantów blokad połączeń na ww. numery zgodnie z propozycją OPL.

Należy bowiem wskazać, że blokady połączeń na numery takie jak m.in.: sieci ruchome, międzynarodowe, międzystrefowe, przywoławcze i do sieci Internet jako blokady centralowe nie podlegają bezpośrednio pod dyspozycję art. 64 Pt i art. 64a Pt. Omawiana w tym miejscu zmiana Zaskarżonej decyzji podyktowana jest koniecznością zachowania zgodności pomiędzy cennikiem Usługi WLR, treścią Części IV Usługa WLR Rozdział 5, pkt 5.1 ust. 2 Oferty SOR (gdzie co do zasady, przedmiot usługi blokowania połączeń został określony zakresami numeracji, na której mogą być świadczone usługi telefoniczne wraz z tzw. wartością dodaną, a zatem podlegające blokadzie połączeń), a postanowieniami przepisów prawa powszechnie obowiązującego. Jednocześnie Prezes UKE wskazuje, że przedmiotowa zmiana nie wpłynie na zmianę uprawnień PT wynikających z treści Oferty SOR w brzmieniu nadanym Zaskarżoną decyzją w zakresie możliwości aktywacji dowolnej kombinacji wariatów blokad połączeń (tj. Część IV, Rozdział 5, pkt 5.1 ust. 2c Oferty SOR). Prezes UKE wskazuje, że zmiana brzmienia Tabeli nr 39 i Tabeli nr 40 jednoznacznie określająca rodzaj blokad realizowanych za pomocą Platformy wpłynie pozytywnie na poziom przejrzystości postanowień Oferty SOR w zakresie usługi blokowania połączeń na numery usług o podwyższonej opłacie, co pozostaje w zgodzie z potrzebą rynku polegającą na konieczności zapewnienia przejrzystości warunków dostępu do usług hurtowych OPL. Należy podkreślić, że rozbieżność pomiędzy cennikiem Usługi WLR, treścią Części IV Usługa WLR Rozdział 5, pkt 5.1 ust. 2 Oferty SOR, a przepisami art. 64 Pt i art. 64a Pt mogłaby powodować wątpliwości interpretacyjne zarówno po stronie PT jak i OPL, co do zakresu numeracji podlegającej blokadzie, z uwagi na posiadanie tzw. wartości dodanej. W konsekwencji, istnienie ww. niespójności nie sprzyjałoby prawidłowej i efektywnej współpracy międzyoperatorskiej pomiędzy OPL i PT w zakresie ustanawiania blokad połączeń dla Abonentów Usługi WLR. Brak zmiany Zaskarżonej decyzji w przedmiotowym zakresie mógłby prowadzić do braku przejrzystości warunków, na jakich OPL zapewnia dostęp do usług świadczonych w ramach Usługi WLR. Należy również wskazać, że omawiane zapisy wprowadzone do Oferty SOR Zaskarżoną decyzją wykraczały poza zakres zmian niezbędnych do wprowadzenia w Projekcie OPL w związku z realizacją uprawnień abonentów, o których mowa w art. 64 Pt i art. 64a Pt. Powyższe w konsekwencji mogłoby zniechęcić PT do podejmowania współpracy z OPL, tym samym wpływając negatywnie na poziom konkurencyjności rynku telekomunikacyjnego. Całkowite pominięcie i nieuwzględnienie argumentacji OPL ww. zakresie mogłoby zniechęcać również OPL do modernizacji swoich systemów informatycznych i zwiększania ich efektywności poprzez dedykowanie określonych zasobów informatycznych do poszczególnych rodzajów usług dodatkowych realizowanych w związku z nałożonymi na OPL obowiązkami regulacyjnymi, co z kolei wpłynęłoby negatywnie na realizację potrzeby rynku polegającej na umożliwieniu skutecznego zarządzania przez PT obsługą użytkownika końcowego. Pozostawienie Zaskarżonej decyzji bez zmian ww. zakresie stałoby zatem w sprzeczności z potrzebami rynku w zakresie zapewnienia skutecznej i równoprawnej konkurencji oraz możliwości zapobiegania ograniczeniom konkurencji na rynku telekomunikacyjnym. Ponadto, należy w omawianej kwestii przychylić się do opinii PIIT, zgodnie z którą Zaskarżona decyzja wymusza zmiany w zakresie blokad centralowych również po stronie PT, które nie wynikają z treści art. 64 Pt i art. 64a Pt.

Za słuszną i spójną z postanowieniami Zaskarżonej decyzji w zakresie ustalenia treści Tabeli nr 38 poz. 5 Oferty SOR Prezes UKE uznał również propozycję OPL przedstawioną w treści Stanowiska OPL z dnia 27 listopada 2014 r. dotyczącą zmiany Tabeli nr 39 pkt I, lit. X (odpowiednio w Tabeli nr 40 pkt I, lit. Y) w zakresie opisu w kolumnie pt: „*charakter opłaty*”, poprzez jednoznaczne wskazanie, że z tytułu realizacji usługi zakładania blokad połączeń za pomocą Platformy, PT ponosi opłatę w wysokości ustalonej mocą Zaskarżonej decyzji w Tabeli nr 38 poz. 5, tj. 0,05 PLN za aktywne konto na Platformie. Dlatego też,

mając na uwadze powyższe oraz uwzględniając konieczność zapewnienia realizacji potrzeby rynku polegającej na przejrzystości warunków dostępu do usług hurtowych OPL (tu: Usługi WLR), Prezes UKE przychylił się do opisanej powyżej propozycji OPL i dokonał zmiany Zaskarżonej decyzji w omawianym zakresie.

Za uzasadnione w świetle powyższej potrzeby rynku, ale również w kontekście treści art. 64 Pt i art. 64a Pt odnoszących się wyłącznie do usług o podwyższonej opłacie, Prezes UKE uznał ponadto propozycję OPL dotyczącą wprowadzenia przypisu do Tabeli nr 39 pkt I, poz. X oraz Tabeli nr 40 pkt I, poz. Y wskazującego, że: „*Niezależnie od wariantu blokady nie są blokowane połączenia do numerów alarmowych i usług bezpłatnych*”. Należy bowiem podkreślić, że połączenia do numerów alarmowych oraz do usług bezpłatnych nie mieszczą się w zakresie przedmiotowym usług z dodatkowym świadczeniem będących jednocześnie usługami o podwyższonej opłacie. W przypadku połączeń na numery usług bezpłatnych lub połączenia do numerów alarmowych nie występują żadne opłaty po stronie abonenta, tym bardziej „*podwyższone*”. Z uwagi na zgodność postulatu OPL z potrzebą rynku (przejrzystości warunków dostępu do usług hurtowych OPL) oraz treścią przepisów prawa (art. 64 Pt oraz art. 64a Pt), Prezes UKE dokonał modyfikacji Zaskarżonej decyzji, zgodnie z sugestią OPL.

Odnosząc się w tym miejscu do treści Stanowiska konsultacyjnego OPL – 2015, Prezes UKE uznał za uzasadnione dokonanie zmiany w niniejszej decyzji polegającej na zastąpieniu zapisu o treści „*Blokady realizowane poprzez ISI*” wskazaniem w brzmieniu: „*Blokady realizowane na centralach TP*”. W omawianym zakresie Prezes UKE postanowił bowiem uwzględnić argumentację OPL wskazującą na konieczność odróżnienia miejsca realizacji blokad, w zależności od rodzaju obsługiwanej numeracji (odmiennej na Platformie i odmiennej w ramach central OPL) od narzędzia informatycznego służącego komunikacji międzyoperatorskiej w związku z realizacją usług wynikających z treści Oferty SOR. Jak zaznaczono powyżej, ustanawianie blokad połączeń następuje w dwóch miejscach, tj. na centralach i poprzez Platformę, natomiast kanałem komunikacji służącym wymianie niezbędnych informacji i danych w zakresie świadczenia przez OPL Usług Regulowanych (tu: Usługi WLR) na niedyskryminacyjnych zasadach w obydwu ww. przypadkach jest ISI (por. Część I Rozdział 3, ust.1 i ust. 2 Oferty SOR). W związku z powyższym, za uzasadnione należy uznać twierdzenia OPL podkreślające, że zarówno blokady centralowe jak i realizowane poprzez Platformę mogą być uruchamiane poprzez ISI. Tym samym, Prezes UKE zgodził się z argumentacją OPL, że nowe brzmienie omawianych postanowień Zaskarżonej decyzji w brzmieniu nadanym niniejszą decyzją pozwoli uniknąć wszelkich niejednoznaczności w odniesieniu do sposobu realizacji usług blokowania połączeń realizowanych na centralach OPL oraz Platformie, a wskazane miejsce realizacji tych usług pozwoli uniknąć zależności od kanału komunikacyjnego, wybranego przez PT. Omawiane powyżej zmiany projektu niniejszej decyzji poddanego postępowaniu konsultacyjnemu – 2015 w zakresie modyfikacji postanowień Tabeli nr 39 i Tabeli nr 40 służą zwiększaniu efektywności korzystania z usług blokowania połączeń na numery usług o podwyższonej opłacie poprzez dedykowanie precyzyjnie określonych zasobów informatycznych do poszczególnych rodzajów usług dodatkowych realizowanych w związku z nałożonymi na OPL obowiązkami regulacyjnymi, co z kolei wpłynie pozytywnie na realizację potrzeby rynku polegającej na umożliwieniu skutecznego zarządzania przez PT obsługą użytkownika końcowego. Pozostawienie Zaskarżonej decyzji bez zmian ww. zakresie stałoby zatem w sprzeczności z potrzebami rynku w zakresie zapewnienia skutecznej i równoprawnej konkurencji oraz możliwości zapobiegania ograniczeniom konkurencji na rynku telekomunikacyjnym.

W konsekwencji opisanych powyżej zmian konieczna była również modyfikacja treści pkt 5.1 ust. 1 lit. e Zaskarżonej decyzji w brzmieniu poddanym postępowaniu konsultacyjnemu – 2015 o doprecyzowanie w formie przypisu, że blokada połączeń na numery sieci przywoławczych następuje na centralach OPL, a nie jak w brzmieniu poddanemu postępowaniu konsultacyjnemu – 2015 poprzez ISI. Należy bowiem podkreślić, że skoro Prezes UKE mocą niniejszej decyzji uznał za uzasadnione wprowadzenie rozróżnienia numerów podlegających blokadzie ze względu na narzędzie informatyczne obsługujące blokowanie połączeń do ww. numerów (tj. Platforma i blokady centralowe) to zmiany te powinny zostać uwzględnione również w całości postanowień Rozdziału 5, Części IV Oferty SOR. Dlatego też, mając na względzie fakt, że, jak wyjaśniono powyżej, sieci przywoławcze nie stanowią literalnego odzwierciedlenia dyspozycji przepisów art. 64 Pt i art. 64a Pt regulujących kwestie związane z usługami o podwyższonej opłacie, a zarówno blokady centralowe, jak i realizowane poprzez Platformę mogą być uruchamiane poprzez ISI, Prezes UKE postanowił dokonać stosownej adnotacji w Części IV, Rozdział 5 pkt 5.1 ust. 2 Oferty SOR, związanej ze zmianami wprowadzonymi do treści Tabeli nr 39 i Tabeli nr 40 Oferty SOR i wskazać, że blokowanie połączeń na numery sieci przywoławczych będą odbywać się z wykorzystaniem central OPL a nie Platformy. Powyższa zmiana Zaskarżonej decyzji związana z uspoźnieniem postanowień Oferty SOR w zakresie objętym niniejszym postępowaniem zgodna jest z potrzebą przejrzystości warunków dostępu do usług hurtowych OPL.

Odnosząc się do propozycji KIGEiT zawartej w Stanowisku konsultacyjnym KIGEiT - 2015 (pkt 53 ppkt iii) dotyczącej uspoźnienia treści omawianych tabel w zakresie odpłatności za ustanowienie blokad tzw. centralowych, Prezes UKE przychylił się do wniosku KIGEiT i dokonał stosownego uzupełnienia treści niniejszej decyzji. Nie ulega bowiem wątpliwości, że zamierzeniem Prezesa UKE było spójne i komplementarne uregulowanie kwestii ustanawiania blokad tzw. centralowych, w tym również w zakresie wskazania, że czynność ustanowienia blokady odbywa się bezpłatnie. Powyższe pozostaje w zgodzie z potrzebą rynku polegającą na konieczności zapewnienia przejrzystości warunków dostępu do usług hurtowych OPL.

Biorąc powyższe pod uwagę Prezes UKE postanowił jak w pkt II, ppkt 1 i ppkt 2 sentencji niniejszej decyzji w zakresie, w jakim dotyczy on Tabeli nr 39 pkt I poz. W i poz. X oraz Tabeli nr 40 pkt I poz. X i poz. Y Oferty SOR w brzmieniu nadanym niniejszą decyzją.

Dokonując opisanych powyżej zmian Zaskarżonej decyzji, Prezes UKE nie uznał jednak za zasadną argumentacji KIGEiT, przedstawionej we Wniosku KIGEiT oraz Stanowisku konsultacyjnym KIGEiT – 2015 (pkt 38-39) dotyczącej zachowania w Tabeli 39 i Tabeli 40 w niezmienionym kształcie. W tym zakresie Prezes UKE przychylił się do twierdzeń OPL przedstawionych w Stanowisku OPL z dnia 9 lipca 2014 r. wskazującej na brak możliwości zachowania tzw. „starych” poziomów blokad połączeń (tj. blokad m. in. na numerację 70x istniejących w Ofercie SOR przed zmianami dokonanymi na mocy Zaskarżonej decyzji, które obecnie są realizowane wyłącznie za pomocą Platformy), ze względu na to, że blokady te nie są świadczone w ramach obsługi centralowej, w tym również na rzecz Części detalicznej OPL. Akceptując wyjaśnienia OPL, Prezes UKE uznał natomiast za konieczne ujednoczenie obsługi zakresu blokad w ramach tej samej Platformy i dokonanie zmian w treści Tabeli nr 39 i Tabeli 40 zgodnie z pkt II ppkt 1 i ppkt 2 sentencji niniejszej decyzji, aby możliwość ustanawiania blokad połączeń w dwóch miejscach (tj. centralowo i poprzez Platformę) nie powodowała poważnych zaburzeń w obsłudze Abonentów Usługi WLR, o czym szczegółowo była mowa powyżej. Prezes UKE wskazuje również, że zgodnie z treścią Tabeli nr 39 pkt I poz. W i poz. X oraz Tabeli nr 40 pkt I, poz. X i poz. Y w brzmieniu nadanym niniejszą decyzją, wymienione zostały podstawowe warianty blokad

połączeń na numery usług podlegających blokadzie. Zgodnie natomiast z treścią Części IV, Rozdział 5, pkt 5.1 ust. 2c Oferty SOR w brzmieniu nadanym Zaskarżoną decyzją, PT może aktywować dowolną kombinację wariantów blokad. Zatem niezależnie od wariantów blokad połączeń opisanych w treści ww. tabel cennika Usługi WLR, PT może kreować własne warianty blokad połączeń, w zależności od zapotrzebowania zgodnego z żądaniem Abonenta Usługi WLR. Dlatego też, zaakceptowanie propozycji KIGeIT, nie znajduje uzasadnienia, przede wszystkim z uwagi na fakt, że ograniczałoby to zakres możliwych do zastosowania wariantów blokad połączeń, co z kolei mogłoby pozostawać w sprzeczności z potrzebami rynku wskazującymi na konieczność zapewnienia maksymalnych korzyści po stronie użytkowników końcowych, do czego przyczynią się postanowienia niniejszej decyzji zmierzające do pełnej realizacji uprawnień abonenta wynikających z art. 64 i art. 64a Pt.

Za nieuzasadnioną Prezes UKE uznał również przedstawioną przez OPL propozycję zmian Tabeli nr 39 i Tabeli nr 40 Oferty SOR polegającą na dodaniu przypisu w pozycji V w Tabeli nr 39 pkt I (oraz odpowiednio pozycji W w Tabeli nr 40 pkt I) wskazującego, że automatyczna blokada połączeń dotyczy blokad w wariantach wskazanych w kolejnej pozycji obu tabel. Należy bowiem podkreślić, że ww. pozycje w Tabeli nr 39 i Tabeli nr 40 dotyczące zasad świadczenia automatycznej blokady połączeń nie były przedmiotem postępowania zakończonym wydaniem Zaskarżonej decyzji oraz, jak to już zostało wyżej wykazane, automatyczna blokada połączeń jest usługą, która pozostaje w opozycji do treści art. 64 ust. 5 Pt odwołującego się do wyraźnego żądania abonenta jako warunku dokonania blokady połączeń na numery usług o podwyższonej opłacie. Tym samym, automatyczne blokowanie połączeń dokonywane przez danego PT z chwilą podpisania umowy abonenckiej, powinno następować dopiero po wyrażeniu przez abonenta zgody na automatyczne blokowanie wszystkich połączeń na/z numerów o podwyższonej opłacie.

Odnosząc się do podniesionych przez KIGeIT wątpliwości powodujących, zdaniem KIGeIT, niejasności co do zasad funkcjonowania blokad połączeń określonych w Tabeli nr 39 i Tabeli nr 40 Oferty SOR Prezes UKE wyjaśnia, co następuje.

Ad. a) Odpowiadając na wątpliwości KIGeIT w zakresie możliwości ustanawiania blokad połączeń w wariantach istniejących w Ofercie SOR przed dniem wydania Zaskarżonej decyzji, Prezes UKE wskazuje, że zgodnie z treścią Części IV, pkt 5.2 ust. 17 Oferty SOR istniejące do czasu podpisania Umowy o Dostępie warianty blokad powinny zostać przeniesione na Platformę. Z powyższego wynika, że skoro określony wariant został przeniesiony na Platformę, to w takim kształcie powinien on funkcjonować dla Abonenta Usługi WLR.

Ad. b) Nawiązując do zapytania KIGeIT, czy przeniesione na Platformę blokady połączeń w określonych wariantach będą odpłatne, skoro do tej pory opłata za tą usługę była zawarta w innych opłatach na rzecz OPL, które nie ulegają zmianie, Prezes UKE zaznacza, że sama czynność przeniesienia blokad połączeń na Platformę jest czynnością bezpłatną. KIGeIT powinien mieć jednak na względzie fakt, że za każde aktywne konto na Platformie, PT uiszcza opłatę w wysokości 0,05 PLN. Jednocześnie, Prezes UKE ponownie podkreśla, że koszty ponoszone w związku z opłatami za ustanowienie blokad połączeń zostały zawarte w usłudze dostępu do platformy realizującej usługi blokad oraz progów kwotowych, a nie w Usłudze WLR. Zatem usługa blokowania połączeń realizowana za pośrednictwem Platformy nie została uwzględniona w kosztach opłaty za Usługę WLR. Prezes UKE wskazuje również, że brak ponoszenia kosztów z tytułu ustanawiania blokad połączeń w wariantach istniejących w Ofercie SOR przed dniem wydania Zaskarżonej decyzji, nie stanowi podstawy do twierdzenia, że zasadne jest obniżenie opłaty abonentowej za Usługę WLR w związku z zaprzestaniem wykorzystywania funkcji blokad centralowych

(tj. blokad ustanawianych na zasadach istniejących w Ofercie SOR przed dniem wydania Zaskarżonej decyzji implementującej do Oferty SOR zasady ustanawiania blokad połączeń wskazane w treści art. 64 Pt i art. 64a Pt), z uwagi na fakt, że zaprzestanie korzystania z funkcjonalności nie spowoduje żadnych oszczędności dla OPL, o czym była już mowa we wcześniejszych fragmentach niniejszej decyzji.

Ad. c) Odpowiadając na wątpliwości KIGEiT w zakresie możliwości układania innych wariantów na Platformie i ich bezpłatności (w kontekście postanowień Części IV Usługa WLR pkt 5.1 ust. 2c Oferty SOR), Prezes UKE wskazuje, że ustanawianie wariantów blokad połączeń jest bezpłatne. Opłata hurtowa jest naliczana przez OPL wyłącznie za każde aktywne konto na Platformie, a nie za każdą aktywną blokadę połączeń na numery usług o podwyższonej opłacie. Ponadto należy wskazać, że PT będzie miał możliwość ustanawiania dowolnej kombinacji wariantów i poziomów blokad połączeń w granicach wyznaczonych treścią niniejszej decyzji.

Ad. d) Nawiązując do wątpliwości KIGEiT co do zasadności umożliwienia PT ustanawiania dowolnej kombinacji blokad zakładanych na Platformie, w kontekście pozostawienia (a nawet zmodyfikowania) wariantów blokad określonych w Tabeli nr 39 i w Tabeli nr 40 Oferty SOR w brzmieniu przed wydaniem Zaskarżonej decyzji, Prezes UKE wskazuje, że na mocy niniejszej decyzji dokonał zmiany Zaskarżonej decyzji określając w ten sposób szeroki zakres wariantów blokad, jakie dany PT może zastosować względem swoich Abonentów Usługi WLR. Wskazane w niniejszej decyzji warianty blokad określone w Tabeli nr 39 i Tabeli nr 40 cennika Usługi WLR zostały określone w sposób zapewniający spójność zapisów ww. tabel z pozostałymi zapisami Oferty SOR odnoszącymi się do blokowania połączeń, przepisami prawa powszechnie obowiązującego oraz umożliwiając PT dowolne kreowanie wariantów ustanawianych blokad połączeń w zależności od potrzeb zgłaszanych przez Abonentów Usługi WLR.

Biorąc pod uwagę powyższe wyjaśnienia stwierdzić należy, że przedstawiony przez KIGEiT zarzut niejasności co do zasad funkcjonowania blokad połączeń określonych w Tabeli nr 39 i Tabeli nr 40 Oferty SOR należy uznać za bezzasadny.

Odnosząc się natomiast do twierdzeń PIIT odwołujących się do przebiegu procesu TTM w zakresie usługi blokowania połączeń oraz wskazujących, że Zaskarżona decyzja nie uwzględnia dotychczasowej współpracy OPL z operatorami, a zmiany wprowadzone do Oferty SOR Zaskarżoną decyzją zaburzają dotychczasowy sposób świadczenia usługi blokowania połączeń numerów usług o podwyższonej opłacie, Prezes UKE wskazuje, co następuje. Za nieuzasadnione należy uznać twierdzenia PIIT jakoby PT nie mieli uwag i zastrzeżeń do propozycji OPL przedstawionej w toku procesu TTM. Z materiałów znajdujących się w posiadaniu Prezesa UKE wynika bowiem, że PT zgłaszali uwagi nie tylko co do zasadności opłaty za aktywne konto na Platformie, ale również co do zasad komunikowania się z abonentem (czego dowodzi notatka robocza ze spotkania PT, OPL i Prezesa UKE z dnia 22 marca 2012 r.). Nawiązując z kolei do powołanej przez PIIT nieracjonalności zmian wprowadzonych do Oferty SOR Zaskarżoną decyzją z uwagi na nieuwzględnianie zasad przyjętych w porozumieniach międzyoperatorskich zawartych pomiędzy PT i OPL na warunkach komercyjnych, Prezes UKE podkreśla, że w toku postępowania zakończonego wydaniem Zaskarżonej decyzji wykazano, że OPL nie stosowała równych zasad świadczenia usługi blokowania połączeń dla wszystkich współpracujących z nią PT, jak również zawierała porozumienia na warunkach nie uwzględniających kosztów OPL powstałych na skutek realizacji blokad połączeń zgodnie z postanowieniami art. 64 Pt i art. 64a Pt oraz nieuwzględniających wszystkich zasad świadczenia usługi blokowania połączeń zgodnie z ww. przepisami Pt (m.in. w zakresie informowania Abonenta Usługi WLR o przekroczeniu progu kwotowego, blokowania

połączeń przychodzących czy wartości progów kwotowych). Dlatego też, mając na względzie powyższe Prezes UKE uznał ww. twierdzenia PIIT za nieuzasadnione.

7. Zakres numeracji podlegającej usłudze blokowania połączeń

We Wniosku OPL wskazano, że zmiany dokonane przez Prezesa UKE w Projekcie OPL rozszerzające obowiązek OPL ustanawiania blokad na usługi nie będące „*usługami o podwyższonej opłacie*” z zastosowaniem wymogów art. 64 i 64a Pt należy uznać za bezprawne. W opinii OPL, bezpodstawnie Prezes UKE przychylił się do żądania KIGEiT, aby obowiązek OPL wobec PT w zakresie blokowania połączeń na podstawie art. 64 i 64a Pt nie dotyczył jedynie usług o podwyższonej opłacie a wszelkich usług, dla których można ustanowić blokadę połączeń. Zdaniem OPL, jedynie numeracja 70x, CPP 20x, HESC oraz AUS – wskazana we wniosku OPL z dnia 31 stycznia 2012 r. – na której OPL świadczy usługi własnym abonentom - stanowi numerację o podwyższonej opłacie, do której mają zastosowanie przepisy art. 64 i 64a Pt. Stosownie do regulacji ww. przepisów OPL opracowała ofertę w zakresie blokad – świadczoną w oparciu o posiadany system Platformy Sieci Inteligentnej (nazywanej także Telsin). OPL wskazała, że system ten nie obsługuje numeracji 80x czy 64x, a zatem Prezes UKE bezprawnie nakazał Zaskarżoną decyzją realizację przez OPL blokad połączeń także na te numery (w tym 64x i 80x) z wykorzystaniem systemu Telsin, skoro OPL nie ma takiego obowiązku w oparciu o art. 64 i 64a Pt. OPL podkreśliła, że w przedmiotowym zakresie Zaskarżona decyzja wykracza poza obowiązki zapewnienia dostępu, jakie nałożono na OPL, jako że OPL nie posiada możliwości technicznych w tym zakresie i nie świadczy takich funkcjonalności na rzecz Części detalicznej OPL ani żadnemu podmiotowi zależnemu. Z tego też powodu konieczne jest, zdaniem OPL, przywrócenie zapisów wyodrębniających wskazaną przez OPL numerację, do której odnoszą się regulacje art. 64 i 64a Pt – i w stosunku do której OPL realizuje blokady połączeń z wykorzystaniem Telsin wobec własnych abonentów. We Wniosku OPL, OPL zaproponowała, że uwzględnienie świadczenia na rzecz PT blokad dla pozostałej numeracji, nie obsługującej w Sieci OPL usług o podwyższonej opłacie, tj. 64x oraz 80x, może nastąpić w oparciu o obowiązujące obecnie w Ofercie SOR rozwiązania. Powyższe pozostaje jednak, w opinii OPL, poza wymogami art. 64 i 64a Pt.

Ponadto, OPL wskazała na następujące kwestie związane z przyjętym w Zaskarżonej decyzji zakresem numeracji uznanej za numerację o podwyższonej opłacie:

- numeracja 64x oraz 80x nie jest wykorzystywana do świadczenia usług o podwyższonej opłacie, a zatem nie podlega reżimowi art. 64 i 64a Pt;
- OPL nie ma możliwości obsłużenia na Platformie numeracji 64x i 80x gdyż system ten nie posiada takich możliwości technicznych;
- blokowanie połączeń dla abonentów OPL na numery 64x oraz 80x nie odbywa się poprzez system Telsin, a więc nie może być „*odzwierciedlone*” – w oparciu o system Telsin w ramach Usługi WLR. OPL nie może być zmuszana do realizacji funkcjonalności, jakich sama nie posiada.

OPL wskazała również, że zmiany Projektu OPL wprowadzone przez Prezesa UKE Zaskarżoną decyzją nie znajdują oparcia w przepisach prawa i wykraczają poza granice środków regulacyjnych ograniczających swobodę działalności gospodarczej OPL, przy czym uzasadnienie Zaskarżonej decyzji mające usprawiedliwić zbyt szeroką ingerencję Prezesa UKE jest gołosłowne i ogólnikowe.

Mając powyższe na uwadze, OPL we Wniosku OPL zaproponowała nowe brzmienie Części IV, Rozdziału 5, pkt 5.1 ust. 2 Oferty SOR:

„2. Blokady połączeń mogą być realizowane do następującej numeracji w sieci OPL z wykorzystaniem Platformy Sieci Inteligentnej:

- a) numery 70x
- b) numery CPP 20x
- c) numery HESC 118xxx (118000 118112 118712 118800 118811)
- d) wybrane numery AUS 19xxx (19221, 19225, 19226, 19227, 19229, 19310, 19311, 19313, 19316, 19423, 19491, 19493, 19497, 19570, 19050, 19051).

2'. Blokady połączeń mogą być realizowane do i numeracji 80x i 64x w sieci OPL, , jeśli są realizowane przez OPL z wykorzystaniem obecnych modeli SOR (obecnie blokady W04-W11)”.

Powyżej proponowane zmiany wynikają, w ocenie OPL, z konieczności wyodrębnienia numeracji 64x oraz 80x nie obsługującej usługi o podwyższonej opłacie w Sieci OPL, wobec skonkretyzowanej numeracji, na której OPL świadczy własnym abonentom usługi o podwyższonej opłacie (tj. wymienionej w ust. 2 powyższej propozycji). OPL wskazała na konieczność przyjęcia wskazanego wyżej postanowienia Oferty SOR – konkretyzującego i porządkującego obowiązek OPL z wyszczególnieniem sposobu jego realizacji dla poszczególnych opcji (tj. z wykorzystaniem Platformy albo obecnych modeli SOR W04-W11).

Opisaną powyżej argumentację OPL podtrzymała i powtórzyła w treści Stanowiska OPL z dnia 8 października 2014 r. oraz w treści Stanowiska z dnia 27 listopada 2014 r.

Kwestia związana z zakresem numeracji, jaka podlega usłudze blokowania połączeń została również podniesiona we Wniosku KIGEiT. KIGEiT zwróciła się do Prezesa UKE z wnioskiem o jednoznaczne ustalenie zakresu numeracji, na którym PT mogą zakładać blokady dla Abonentów Usługi WLR. Zdaniem KIGEiT, brak ustalonego zakresu może prowadzić do szeregu nieporozumień i konfliktów pomiędzy PT a OPL. W ocenie KIGEiT, Prezes UKE mocą Zaskarżonej decyzji doprowadził do sytuacji, w której jedynym podmiotem decydującym o zakresie numeracji obsługujących „usługi o podwyższonej opłacie” dla Abonentów Usługi WLR jest OPL, pomimo, że nie ma żadnego węzła prawnego łączącego OPL oraz Abonenta Usługi WLR. Według KIGEiT, w skrajnej sytuacji OPL może stwierdzić, że na numer z zakresu numeracji 70x nie można zakładać blokad i zgodnie z Zaskarżoną decyzją PT korzystający z Usługi WLR będą się musieli temu podporządkować. Opisaną powyżej sytuacja, może, zdaniem KIGEiT doprowadzić do następujących problemów:

- kto będzie odpowiedzialny wobec Abonenta Usługi WLR, który będzie chciał założyć blokadę na numerację, na którą, zdaniem OPL, nie można zakładać blokad (ale zdaniem PT korzystającego z Usługi WLR, mając na uwadze art. 64 Pt i art. 64a Pt powinna istnieć taka możliwość)?
- na kogo Prezes UKE nałoży karę (art. 209 ust. 1 pkt 14a Pt) jeżeli uzna, że PT korzystający z Usługi WLR nie blokuje połączeń do „usług o podwyższonej opłacie”, a to z powodu braku takiej możliwości po stronie OPL? Na PT czy na OPL?

Opisaną powyżej argumentację KIGEiT, podzieliła OPL w treści Stanowiska OPL z dnia 9 lipca 2014 r. Ponadto, mając na uwadze funkcjonowanie postanowień Oferty SOR KIGEiT zwróciła uwagę, że Prezes UKE nie ustalił, w jakiej formie OPL powinna przekazywać do PT informację o zakresie numeracji, na której PT będą mogli zakładać blokady. Zdaniem KIGEiT, rozwiązania przyjęte przez Prezesa UKE w treści Zaskarżonej

decyzji wydają się ucieczką Prezesa UKE od jasnego określenia zakresu numeracji do usług „o podwyższonej opłacie”, co powoduje znaczną niepewność regulacyjną podmiotów funkcjonujących na stacjonarnym rynku telekomunikacyjnym. Dlatego też, KIGeIT zwróciła się do Prezesa UKE o:

- jednoznaczne ustalenie zakresu numeracji (ewentualnie nawet bez wskazywania konkretnych numerów), co do których należy stosować reguły dotyczące usług o podwyższonej opłacie,
- rezygnację z nadania OPL uprawnienia do samodzielnej i niekontrolowanej interpretacji postanowień Oferty SOR w zakresie ustalania katalogu usług o podwyższonej opłacie.

Opisane powyżej postulaty KIGeIT ponownie przedstawiła w Stanowisku KIGeIT z dnia 17 lutego 2015 r., podkreślając konieczność odejścia od zasady wskazanej w treści Części IV, Rozdział 5 pkt 5.1 ust. 2a Oferty SOR.

Zakres numeracji podlegającej usłudze blokowania połączeń był również przedmiotem rozważań PIIT przedstawionych w treści Stanowiska PIIT z dnia 1 grudnia 2014 r. W ocenie PIIT, elementem odróżniającym usługi o podwyższonej opłacie od zwykłej usługi telekomunikacyjnej jest podwyższona opłata, która jest konsekwencją dodatkowego świadczenia zawartego w usłudze. Jak wskazuje PIIT, praktyka rynkowa pokazuje, że dostawcy usług telekomunikacyjnych wyodrębniają w cennikach grupę usług o podwyższonej opłacie ustalając standardowe poziomy cen, do których przypisuje się konkretne usługi w zależności od wartości świadczenia dodatkowego. W zakresie blokady połączeń do numerów o podwyższonej opłacie, PIIT, przedstawiając wyciągi z cenników wybranych PT (m.in. OPL, Netii S.A. z siedzibą w Warszawie, UPC Polska Sp. z o. o. z siedzibą w Warszawie, Multimedia Polska S.A. z siedzibą w Warszawie, Vectra S.A. z siedzibą w Gdyni) wskazała, że dostawcy usług telekomunikacyjnych blokują numerację 70x jako numerację o podwyższonej opłacie. Dlatego też, zdaniem PIIT, Zaskarżona decyzja wymusza na PT nieuzasadnione zmiany w ofercie blokad centralowych nie odnoszących się do usług o podwyższonej opłacie.

W Stanowisku konsultacyjnym KIGeIT – 2015 (pkt 59-64), wskazano, że przyjęcie w treści niniejszej decyzji rozwiązania polegającego na ustaleniu „twardego” katalogu numerów podlegających usłudze blokowania połączeń należy ocenić pozytywnie, gdyż zmniejsza ono ryzyko po stronie PT. Abstrahując od poprawności tego katalogu, KIGeIT zwróciła się do Prezesa UKE o bezpośrednie wskazanie w Części IV, Rozdział 5, pkt 5.1 ust. 2a Oferty SOR, że na ustaloną numerację OPL nie może odmówić założenia blokady – nawet jeżeli nie świadczy takiej usługi własnym Abonentom. W ocenie KIGeIT, z analizy Części IV, Rozdział 5 pkt 5.1 ust. 2 oraz ust. 2a Oferty SOR, wynika konieczność ustalenia, czy blokady do numeracji 80x oraz 64x, jeżeli zdaniem Prezesa UKE nie są to połączenia do numeracji o podwyższonej opłacie, mają się odbywać z wykorzystaniem Platformy, czy też z wykorzystaniem dotychczasowych blokad centralowych, które są przecież bezpłatne i zdaniem OPL po stronie OPL nie występują żadne koszty związane z ich funkcjonowaniem. Przedstawiając cennik usług detalicznych OPL, w którym zawarte są również opłaty na połączenia 80x, KIGeIT zwróciła uwagę, że z cennika OPL, dla „Planu na każdą kieszeń”, wynika, że „Opłata za połączenia miejscowe i strefowe, międzystrefowe, do numerów 26x, do numerów 39x – opłata za minutę połączenia” wynosi 0,20 zł/min (brutto) (str. 4 cennika detalicznego OPL). Tymczasem np.: opłata za połączenie do numeracji „801 4” wynosi 0,49 zł/min (brutto) (str. 15 cennika detalicznego OPL), a opłata za minutę połączenia do numeru 6422 wynosi 4,92 zł (brutto) (str. 18 cennika detalicznego OPL). W ocenie KIGeIT powstaje wątpliwość, czy powyższe nie oznacza

połączenia do numeracji usług o podwyższonej opłacie? KIGeIT zwróciła się o uwzględnienie powyższych uwag w decyzji kończącej niniejsze postępowanie.

W Stanowisku konsultacyjnym OPL – 2015, wskazano, że koniecznym jest rozszerzenie brzmienia treści Części IV, Rozdział 5 pkt 5.1 ust. 2 lit. c Oferty SOR poprzez wskazanie, że chodzi w nim o „wybrane” numery HESC 118xxx, z uwagi na fakt, że nie wszystkie połączenia na te numery są (będą) traktowane jako połączenia na numery usług o podwyższonej opłacie. Ponadto, OPL wniosła o dookreślenie, że wskazana w niniejszej decyzji numeracja 80x (w której zakres wchodzi również połączenia bezpłatne dla Abonenta), podobnie jak numeracja 64x jest realizowana na centralach OPL, poprzez ujęcie zarówno numeracji 64x jak i 80x w jednej pozycji, tj. w ramach lit. e, do której odnosi się wyjaśnienie dotyczące realizacji blokad na centralach OPL.

W Stanowisku OPL z dnia 17 czerwca 2015 r. OPL wskazała, że z definicji dostępu telekomunikacyjnego (o której mowa w art. 2 pkt 5 Pt) w sposób nie budzący wątpliwości wynika, że w ramach obowiązku zapewnienia dostępu, operator zobowiązany zapewnia innym operatorom korzystanie z posiadanych systemów i funkcjonalności jednak w zakresie nie szerszym ponad to, czym sam dysponuje. Ponadto, według OPL, KIGeIT w sposób bezpodstawny wysuwa daleko idące żądania, mimo iż OPL zapewnia PT warunki takie same, z jakich korzysta Część detaliczna OPL. OPL zauważyła, że KIGeIT stawiając zarzuty wobec cenników detalicznych OPL nie dostrzega równocześnie, że operatorzy zrzeszeni w KIGeIT nie tylko na numeracji 700 świadczą usługi wraz z treścią, których cena jest wyższa od ceny za zwykłe połączenie (OPL przedstawiła w tym zakresie cennik usług detalicznych Netii S.A. z siedzibą w Warszawie). Ponadto, OPL zauważyła, że rynek detaliczny i realizowane na nim usługi podlegają odrębnym regulacjom prawnym z zastosowaniem odrębnych procedur, innych niż właściwe dla zatwierdzania czy zmiany ofert ramowych. Zdaniem OPL w sytuacji, gdyby konieczna okazała się dyskusja w oparciu o wszechstronną analizę przedmiotu, w tym co do zakresu i elementów składowych, rodzaju dostarczanej informacji (np. usługowa, informacyjna, użyteczna publicznie itp.) - odnoszących się do pojęcia usług informacyjnych, usług o podwyższonej opłacie, winna się ona odbyć z poziomu detalicznego - celem ukierunkowania całego rynku w tym obszarze, przy uwzględnieniu okoliczności nieregulowanego charakteru tych usług. W ocenie OPL, cele regulacyjne i usuwanie ewentualnych problemów na rynku hurtowym mogą dotyczyć wyłącznie usług hurtowych i wyłącznie w relacjach międzyoperatorskich, celem zapewnienia równoprawnych warunków świadczenia usług – a takie właśnie niedyskryminujące warunki gwarantuje przedstawiony przez OPL projekt zmiany Oferty. W odniesieniu do numeracji 64x, poza wskazaną wyżej argumentacją OPL dodała, że jest to numeracja martwa, niewykorzystywana na rynku, a zatem nie ma żadnych racjonalnych powodów odwoływania się do tej numeracji w ramach rozważań dotyczących zmiany Oferty SOR.

W Stanowisku KIGeIT z dnia 22 lipca 2015 r. KIGeIT wniosła o jednoznaczne ustalenie przez Prezesa UKE co oznacza zwrot „wybrane numery” tj. ustalenie kto ma dokonać wyboru numerów AUS, jakie przesłanki mają kierować wyborem numerów AUS oraz gdzie będzie się znajdować informacja o wyborze konkretnych numerów AUS. Ewentualnie, zdaniem KIGeIT możliwe jest przyjęcie rozwiązania, zgodnie z którym wszystkie numery AUS mogą podlegać blokadom połączeń. Jednocześnie, KIGeIT zwróciła się do Prezesa UKE o ustalenie procedury przekazywania PT informacji o katalogu numeracji blokowanej przez OPL, określonej zgodnie z Częścią IV, Rozdział 5, pkt 5.1 ust. 2a Oferty SOR w brzmieniu nadanym niniejszą decyzją. W ocenie KIGeIT, zastosowanie zwrotu „TP informuje PT” jest niewystarczające. W szczególności KIGeIT wskazała na konieczność określenia formy w jakiej informacja będzie przekazywana przez OPL

i gdzie będzie dostępna. W opinii KIGeIT koniecznym jest również ustalenie procedury zgłaszania zastrzeżeń przez PT, tzw. „możliwości odwołania się” od katalogu ustalonego przez OPL. W tym względzie, według KIGeIT, niniejsza decyzja jest nieprawidłowa, gdyż faktycznie umożliwiła OPL samodzielne ustalenie rozstrzygnięcia przez ustalenia numeracji na jaką będą nakładane blokady połączeń.

Analizując opisane powyżej stanowiska OPL, KIGeIT i PIIT, jak również ponownie badając zebrany w sprawie materiał dowodowy Prezes UKE wskazuje co następuje.

Prezes UKE w pierwszej kolejności ponownie wskazuje, że Zaskarżoną decyzją dokonał zmiany Projektu OPL, poprzez wykreślenie postanowień wskazujących, iż numeracja 70x, CPP 20x, HESC oraz AUS stanowi numerację usług o podwyższonej opłacie. Z uwagi na fakt, że usługa blokowania połączeń może dotyczyć szerszego zakresu numerów niż te, które zostały uznane przez OPL za numery usług o podwyższonej opłacie, Prezes UKE stwierdził, że dla zachowania spójności zapisów wprowadzonych Zaskarżoną decyzją z pozostałymi rozstrzygnięciami obowiązującymi w Ofercie właściwym jest zastosowanie terminu „usług podlegających blokadzie połączeń”.

Uzasadniając wprowadzenie w Projekcie OPL Zaskarżoną decyzją wskazanej wyżej zmiany należy wskazać, że przepis art. 64 ust. 1 Pt, definiuje usługę o podwyższonej opłacie jako usługę telekomunikacyjną z dodatkowym świadczeniem, które może być realizowane przez inny podmiot niż dostawca usługi telekomunikacyjnej. Wobec znacznego stopnia ogólności, samo brzmienie przytoczonego przepisu, zdaniem Prezesa UKE, nie pozwala jednoznacznie stwierdzić, na czym może polegać dodatkowe świadczenie ani jaki może być zakres usługi o podwyższonej opłacie i sposób jej realizacji. Jak wskazuje doktryna „*Usługi o podwyższonej opłacie są to tego rodzaju usługi, z których świadczeniem wiąże się określona, dodatkowa wartość, np. informacje o punktach usługowych czy możliwość uzyskania określonego brzmienia dzwonka telefonu komórkowego. (...) W praktyce najczęściej usługi dodatkowe dotyczą głosowania, gier, konkursów, mikropłatności i szeroko rozumianych usług rozrywkowych*”. (M. Rogalski, Komentarz do art. 65 Pt, LEX 2010) a „*dodatkowe świadczenie polega z reguły na udostępnieniu drogą telekomunikacyjną różnych informacji. Ustawa nie wyklucza świadczeń dodatkowych innego rodzaju, ale ze względu na powiązanie dodatkowego świadczenia z usługą telekomunikacyjną może to mieć tylko ograniczone znaczenie. Kwalifikacja konkretnego świadczenia na gruncie przepisów dotyczących usług telekomunikacyjnych i usług o podwyższonej opłacie może napotykać na dodatkowe trudności, gdy numeracja przeznaczona do wykonywania usług o podwyższonej opłacie jest wykorzystywana do świadczenia usług telekomunikacyjnych (np. usług międzynarodowych). Rodzaj wykorzystanej numeracji nie przesądza o kwalifikacji usługi*” (S. Piątek, Prawo telekomunikacyjne, Komentarz, Wydawnictwo C. H. Beck, Warszawa 2005 r., str. 456). A zatem, zdaniem Prezesa UKE, dodatkowe świadczenie wiązać należy ściśle z usługą telekomunikacyjną. W ramach tej usługi mogą być przekazywane drogą elektroniczną różnego rodzaju informacje, za które pobierana jest dodatkowa opłata. Za słuszne należy uznać jednak twierdzenia OPL, przedstawione w treści Wniosku OPL (oraz Stanowiska OPL z dnia 9 lipca 2014 r.), że połączenia na numery 80x, jakkolwiek stanowią połączenia zawierające dodatkową treść, tzw. kontent, jednak tego typu połączenia są bezpłatne lub są to połączenia o tzw. opłacie dzielonej, obniżonej. Natomiast nie można uznać, że numery typu 64x i 80x, w ogóle nie podlegają usłudze blokowania połączeń. Zgodnie bowiem, z brzmieniem Oferty SOR, nadanym decyzją z dnia 5 kwietnia 2011 r., Tabela nr 39 i Tabela 40 zawierały warianty blokad z uwzględnieniem zarówno numeracji 64x, jak również 80x.

Biorąc pod uwagę powyższe okoliczności, jak również całość materiału dowodowego w niniejszej sprawie, Prezes UKE uznał, za nieuzasadniony postulat KIGeIT i OPL

dotyczący zmiany Zaskarżonej decyzji w zakresie postanowień wskazujących zakres numeracji usług o podwyższonej opłacie, gdyż postanowienia te w kształcie przedstawionym w treści Zaskarżonej decyzji nie budzą wątpliwości interpretacyjnych wpływających na brak przejrzystości Oferty SOR stanowiącej podstawę współpracy międzyoperatorskiej pomiędzy OPL i PT, są zatem zgodne z potrzebą rynku w tym zakresie.

Odnosząc się do postulowanej przez OPL i KIGeIT zmiany Zaskarżonej decyzji polegającej na wskazaniu konkretnej numeracji, na jakiej możliwe jest ustanowienie blokady połączeń lub progów kwotowych, Prezes UKE podkreśla, że brzmienie Zaskarżonej decyzji zapewnia PT szeroki wybór zakresu numeracji, na której PT może, na żądanie abonenta, dokonać blokady połączeń. Jeżeli PT uznaje, że dany zakres numeracji w ofercie detalicznej danego PT nie stanowi usługi o podwyższonej opłacie, zgodnie z art. 64 Pt, to nie będzie realizował usługi blokady połączeń na danym zakresie numeracyjnym. Nie ulega jednak wątpliwości, że sama usługa ustanawiania blokad i limitów połączeń po stronie OPL, powinna być zgodna z postanowieniami Zaskarżonej decyzji w kwestii zakresu numeracji wskazywanej przez PT, który nie powinien wykraczać poza zakres numeracji określony w Części IV Usługa WLR, pkt 5.1 ust. 2 Oferty SOR. Tym samym, treść Zaskarżonej decyzji zapewni możliwość realizacji usługi blokady połączeń również w sytuacji, gdy PT uzna, że blokowanie połączeń powinno dotyczyć także innej numeracji niż 70x. W ten sposób Zaskarżona decyzja zapewnia możliwość szybkiej reakcji na zmieniające się potrzeby rynku telekomunikacyjnego związane z jego dynamicznym rozwojem.

Prezes UKE, zgodnie z powyżej zaprezentowanym uzasadnieniem zmiany Projektu OPL zgodnie z treścią Zaskarżonej decyzji nie zaakceptował propozycji OPL i KIGeIT, by pkt 5.1 ust. 2 wskazywał konkretne numery, uznawane za numery podlegające usłudze blokady połączeń. Podkreślić przy tym należy, że brzmienie Zaskarżonej decyzji zapewnia bardziej ogólne, ramowe ujęcie tego zakresu numeracyjnego, który podlega usłudze blokowania połączeń i ustanawiania progów kwotowych.

Potwierdzając swoje stanowisko prezentowane w Zaskarżonej decyzji, Prezes UKE ponownie wskazuje, że postulowane przez OPL i KIGeIT precyzyjne określenie poszczególnych numerów, na jakich OPL za pomocą Platformy realizuje zlecenie PT zastosowania blokady, jest niecelowe. Przyjęcie w tym zakresie propozycji OPL i KIGeIT doprowadziłoby do sytuacji, w której w przypadku jakiegokolwiek zmiany we wskazanej numeracji – nawet pojedynczej cyfry w danym numerze - w konsekwencji, konieczna byłaby zmiana Oferty SOR w zakresie Części IV – Usługa WLR. Z uwagi na określony czas trwania postępowania administracyjnego w zakresie zatwierdzenia zmiany oferty ramowej, częste jej zmiany mogą doprowadzić do sytuacji, w której treść oferty nie będzie odpowiadać obowiązującym przepisom prawa bądź potrzebom rynku. Prezes UKE podkreśla, że zakres numeracyjny wskazany w Części IV Usługa WLR, Rozdział 5, pkt 5.1 ust. 2 Oferty SOR w brzmieniu zmienionym i zatwierdzonym w Zaskarżonej decyzji, określony został ramowo, tak aby w przypadku wdrożenia przez OPL świadczenia usług o podwyższonej opłacie na numeracji wchodzącej w ramowy zakres wskazany w Zaskarżonej decyzji, wymagających wprowadzenia rozwiązań dotyczących blokowania połączeń, Oferta SOR nie wymagała zmiany. Ponownie Prezes UKE podkreśla fakt, że określony w Zaskarżonej decyzji, ramowy zakres numeracyjny wyczerpuje całość numeracji, na jakiej mogą być dostarczane usługi o podwyższonej opłacie.

Prezes UKE zaznacza jednak tym samym, że zasadniczym sposobem wskazania zakresu usługi blokowania połączeń, pozostaje nadal wyliczenie, na jakich zakresach numeracyjnych PT może żądać od OPL założenia na życzenie abonenta blokady bądź określenia progu kwotowego. Ponadto, Prezes UKE wskazuje, że każdy PT będzie miał w takim przypadku zagwarantowaną możliwość realizacji uprawnień abonenta wskazanych w art. 64 Pt

i art. 64a Pt oraz będzie miał możliwość podjęcia decyzji, które ze wskazanych w Części IV, Rozdział 5 Oferty SOR w brzmieniu nadanym niniejszą decyzją, zakresów numeracji jest obowiązany blokować, co w pełni odpowiada potrzebie rynku dotyczącej odpowiedniej regulacji relacji pomiędzy operatorami w ramach wykonywania uprawnień przysługujących abonentom z przepisów prawa.

Mając na uwadze powyższe rozważania Prezes UKE uznał wskazane wyżej postulaty OPL i KIGEiT dotyczące ogólnego ustalenia zakresu numeracji podlegającej blokowaniu połączeń za bezzasadne.

Uwzględniając powyższe rozważania, Prezes UKE za nieuzasadniony uznał również postulat OPL przedstawiony w treści Stanowiska konsultacyjnego - 2015 o rozszerzenie brzmienia treści Części IV, Rozdział 5 pkt 5.1 ust. 2 lit. c Oferty SOR poprzez wskazanie, że chodzi w nim o „wybrane” numery HESC 118xxx, z uwagi na fakt, że nie wszystkie połączenia na te numery są (będą) traktowane jako połączenia na numery usług o podwyższonej opłacie. Należy bowiem wskazać, że do numerów HESC (zharmonizowanych europejskich numerów skróconych) zaliczane są numery 112xxx, 118xxx oraz 116xxx. Tym samym, już samo wskazanie w treści Zaskarżonej decyzji oraz niniejszej decyzji jedynie numeracji 118xxx jako numeracji HESC wskazuje na „wybrany” charakter tych numerów. Dlatego też, w ocenie Prezesa UKE nieuzasadnionym jest wprowadzanie dodatkowych wyróżników i podkreśleń w zakresie obowiązku blokowania ww. numeracji. Ponadto, należy wskazać, że numery 118xxx to głównie numery usług informacji o numerach, które, co do zasady, nie należą do usług bezpłatnych. Dodatkowo należy zwrócić uwagę na okoliczność, że w cenniku usług detalicznych OPL – „Dopasowane plany dla domu”, obowiązującego od dnia 1 marca 2015 r. (stanowiącym załącznik do Stanowiska konsultacyjnego KIGEiT- 2015), usługi świadczone na ww. numeracji są usługami o podwyższonej opłacie³⁵. Mając na uwadze powyższe Prezes UKE postanowił nie uwzględniać omawianego postulatu OPL z uwagi na jego sprzeczność z podstawowymi potrzebami rynku polegającymi na odpowiedniej regulacji relacji pomiędzy operatorami w ramach wykonywania uprawnień przysługujących abonentom z przepisów prawa, na zapewnieniu skutecznego zarządzania przez PT obsługą użytkownika końcowego oraz przejrzystości warunków dostępu do usług hurtowych OPL, jak również z treścią art. 64 Pt i art. 64a Pt w zakresie, w jakim przepisy te dotyczą usług o podwyższonej opłacie. Należy bowiem podkreślić, że przychylenie się do propozycji OPL mogłoby powodować niejasności po stronie PT co do zakresu usługi blokowania połączeń, jaką oferuje OPL w ramach Usługi WLR oraz wątpliwości co do prawidłowości odzwierciedlenia w treści Oferty SOR postanowień art. 64 Pt i art. 64a Pt. Powyższe z kolei, mogłoby wpłynąć negatywnie na realizację ustawowych uprawnień Abonentów Usługi WLR, z uwagi na możliwość pojawienia się błędów w zleceniach PT na ustanowienie blokad połączeń.

Niezależnie jednak od omówionych wyżej kwestii ogólnych dotyczących zakresu numeracji podlegającej blokadzie Prezes UKE rozważył zarzuty i postulaty OPL i KIGEiT odnoszące się do szczegółowych zapisów Oferty SOR w tym zakresie.

Prezes UKE wskazuje, że analizując Wniosek KIGEiT w przedmiotowym zakresie postanowił dokonać zmiany Zaskarżonej decyzji jak wskazano w pkt II ppkt 4 niniejszej decyzji. Niezależnie bowiem od wskazywanego w treści uzasadnienia Zaskarżonej decyzji, faktu, że charakter Usługi WLR, polega na oferowaniu PT na warunkach hurtowych przez OPL usług głosowych świadczonych w Sieci OPL, to zależność działań PT od działań OPL na rynku detalicznym, w zakresie numeracji podlegającej usłudze blokowania połączeń

³⁵ M.in. numer 118 912 Międzynarodowe Biuro Numerów – 2,46 zł brutto/za minutę połączenia.

przedstawiona w treści Zaskarżonej decyzji mogła naruszać interesy Abonentów Usługi WLR. Należy wskazać, że Usługa WLR może polegać nie tylko na tzw. odsprzedaży prostej polegającej na sytuacji, w której usługi dostępne i połączeniowe wykonywane są przez OPL. Prezes UKE zaznacza, że Usługa WLR może być również realizowana w modelu tzw. odsprzedaży złożonej, gdzie usługi dostępne są świadczone przez OPL, a usługi związane z ruchem telefonicznym, zapewnieniem przenośności numerów czy preselekcją na rzecz dostawcy usług pozostają poza kompetencjami OPL wykonywanymi w ramach Usługi WLR. Zatem, w przypadku gdy, dany PT w ramach Usługi WLR wykupuje od OPL jedynie usługę abonentową (tj. de facto usługę utrzymania łącza z możliwością zapewnienia wykonywania rozpoczynania połączeń), a usługi związane z ruchem telefonicznym świadczy w ramach własnych możliwości technicznych, niezasadnym byłoby ograniczanie jego swobody w kształtowaniu oferty detalicznej w zakresie połączeń na numery usług podlegających blokadzie, jedynie przez pryzmat oferty detalicznej OPL. Jak słusznie wskazała OPL we Wniosku OPL, świadczenie połączeń telefonicznych z tzw. wartością dodaną czyli treścią powinno odbywać się na zasadach komercyjnych. Zatem, to dany PT powinien samodzielnie negocjować z dostawcami treści warunki cenowe i organizacyjne, na jakich będzie udostępniał swoim abonentom, w tym Abonentom Usługi WLR połączenia na numery usług podlegających blokadzie. Powyższe, jednoznacznie wskazuje, że w ramach Usługi WLR, PT ma możliwość podejmowania samodzielnych, niezależnych od OPL działań sprzyjających kształtowaniu oferty detalicznej względem Abonenta Usługi WLR. Tym samym, dokonanie zmiany przez Prezesa UKE w omawianym zakresie wyeliminuje ograniczanie możliwości świadczenia telekomunikacyjnych usług detalicznych przez PT korzystającego Usługi WLR jedynie do zakresu działalności przyjętej dla Części detalicznej OPL, co sprzyja realizacji potrzeb rynku polegających na konieczności zapewnienia skutecznej i równoprawnej konkurencji oraz maksymalizacji korzyści po stronie użytkowników końcowych. W związku z tym, że prawidłowość realizacji blokad na Platformie zależy w największej części od prawidłowości danych, jakimi PT zasilają Platformę, a zakres numeracji określony Zaskarżoną decyzją jest szeroki, nie można uznać, że Platforma nie będzie posiadała funkcjonalności do blokowania różnych wariantów blokad połączeń wskazanych przez PT. Zupełne uzależnienie kształtu oferty detalicznej PT od zakresu usług świadczonych przez OPL zasadne jest bowiem tylko w przypadku Usługi WLR, w modelu tzw. odsprzedaży prostej. Treść Zaskarżonej decyzji, tj. Część IV Usługa WLR, Rozdział 5, pkt 5.1 ust. 2a Oferty SOR „*Zakres numeracji wskazywany przez PT nie powinien wykraczać poza zakres numeracji stosowany przez TP dla własnych Abonentów*” nie uwzględniająca opisanej powyżej kwestii, związanej z możliwością zastosowania różnych modeli współpracy w ramach Usługi WLR mogła doprowadzić OPL do wniosków prezentowanych we Wniosku OPL wskazujących na nałożenie Zaskarżoną decyzją na OPL obowiązku świadczenia na rzecz PT usług o podwyższonej opłacie. Ponadto, należy zaznaczyć, że ww. brzmienie Zaskarżonej decyzji mogło wpłynąć negatywnie na realizację uprawnień abonentów, wynikających z art. 64 Pt i art. 64a Pt, z uwagi na fakt, że jeżeli dany PT świadczyłby na rzecz Abonentów Usługi WLR usługę o podwyższonej opłacie, której nie ma w ofercie detalicznej OPL, to nie mógłby domagać się od OPL jej zablokowania za pomocą Platformy. Powyższe twierdzenia są uzasadnione, w świetle wyjaśnień OPL wskazanych we Wniosku OPL, potwierdzających że każdy PT może samodzielnie kreować zakres udostępnianych usług o podwyższonej opłacie na zasadach komercyjnych. Z opisanych powyżej względów za nieuzasadnione należy uznać postulaty KIGEiT zawarte w treści Stanowiska KIGEiT z dnia 22 lipca 2015 r. Jak wynika bowiem z opisanej powyżej argumentacji, w określonych sytuacjach, to PT korzystający z Usługi WLR będzie miał możliwość kreowania zakresu numeracji podlegającej blokadzie połączeń, w tym na „*wybrane numery AUS 19xxx*”. Ważne jest

by zakres tej numeracji nie wykraczał poza ramy wyznaczone w Części IV, Rozdział 5, pkt 5.1 ust. 2 Oferty SOR, tj. poza numerację 80x i 64x, która nie została przez Prezesa UKE uznana za numery usług podlegających bezwzględnej i bezwarunkowej blokadzie połączeń, ze względów opisanych w dalszym fragmencie uzasadnienia niniejszej decyzji. Zatem, za nieuzasadnione należy uznać twierdzenia KIGEiT, jakoby tylko OPL samodzielnie ustalała rozstrzygnięcie kwestii ustanawiania blokad połączeń przez wskazanie numeracji na jaką będą nakładane te blokady połączeń. Ponadto, za nieuzasadnione należy uznać twierdzenia KIGEiT zawarte w treści Stanowiska KIGEiT z dnia 22 lipca 2015 r. wskazujące, że OPL w jakikolwiek sposób narzuca PT zakres numeracji na jaki PT mogą zakładać blokady połączeń. Należy bowiem podkreślić, że mocą niniejszej decyzji zakres numeracji podlegającej usłudze blokowania połączeń nie może wykraczać poza zakres opisany w niniejszej decyzji, a nie w ofercie detalicznej OPL. Zgodnie bowiem z brzmieniem Części IV, Rozdział 5, pkt 5.1 ust. 2a Oferty SOR: *„Zakres numeracji wskazywany przez PT nie powinien wykraczać poza zakres numeracji wskazany w ust. 2 powyżej, z zastrzeżeniem, że blokady połączeń mogą być realizowane do numeracji 80x i 64x w Sieci TP, jeśli są realizowane przez TP dla własnych Abonentów”*. Zatem tylko i wyłącznie blokowanie połączeń na numery 80x i 64x zostało uzależnione od zakresu oferty detalicznej OPL i to tylko z uwagi na fakt, że nie wszystkie numery 80x i 64x są uznawane za numery o podwyższonej opłacie, których dotyczy uprawnienie abonenta wynikające z art. 64 Pt i art. 64a Pt. Dlatego też, Prezes UKE uznał twierdzenia KIGEiT za nadmiarowe względem całości postanowień niniejszej decyzji i Zaskarżonej decyzji.

Jak to już było wskazywane w treści niniejszej decyzji, Zaskarżona decyzja dotyczyła jedynie usługi blokowania połączeń realizowanej za pomocą Platformy, bez jakichkolwiek zobowiązań dla OPL do dostarczania treści wraz z realizacją połączeń telefonicznych. Prezes UKE wskazuje, że brzmienie pkt 5.1 ust. 2a nadane niniejszą decyzją jest sformułowane w sposób umożliwiający realizację blokad połączeń w zgodzie z treścią art. 64 Pt oraz art. 64a Pt, niezależnie od przyjętego modelu współpracy w ramach Usługi WLR. W modelu tzw. odsprzedaży prostej, oczywistym jest, że zakres numeracji, na której mają zostać ustanowione blokady połączeń nie będzie wykraczał poza zakres numeracji stosowany przez OPL na rynku detalicznym. Natomiast, w modelu tzw. odsprzedaży złożonej, ograniczenie możliwości wskazywania przez PT numeracji podlegającej blokadzie do wykazu zawartego w pkt 5.1 ust. 2, tj. numerów 70x, 80x, 20x, 64x, 118xxx, 19xxx wyczerpuje wszelką dostępną na polskim rynku telekomunikacyjnym numerację mogącą określać połączenia z tzw. wartością dodaną, które to połączenia mogą podlegać usłudze blokowania połączeń. Zatem, PT korzystający z Usługi WLR w modelu tzw. odsprzedaży złożonej ma pozostawioną możliwość swobodnego kształtowania własnej oferty detalicznej w zakresie numeracji podlegającej blokadzie. Zgodnie z postulatami KIGEiT przedstawionymi we Wniosku KIGEiT, przedmiotowe postanowienie ma na celu przede wszystkim zapewnienie pełnej wykonalności zleceń PT w zakresie usługi blokowania połączeń przez OPL, właśnie poprzez ścisłe powiązanie zakresu numeracji wskazywanego przez PT z zakresem numeracji podlegającej blokadzie połączeń. Dlatego też, w ocenie Prezesa UKE, treść postanowienia pkt 5.1 ust. 2a w brzmieniu nadanym niniejszą decyzją jest jak najbardziej właściwa do zapewnienia realizacji usługi blokowania połączeń, zgodnie z przepisami art. 64 Pt i art. 64a Pt, co oznacza brak sugerowanej przez OPL sprzeczności z ww. przepisami Pt.

Zdaniem Prezesa UKE, przedmiotowe zmiany dokonane w niniejszej decyzji są też zgodne z potrzebami rynku wskazującymi na konieczność zapewnienia elastyczności odpowiednich zapisów oferty ramowej tak, aby PT mogli reagować na dynamiczne zmiany zachodzące na rynku telekomunikacyjnym, z uwagi na zapewnienie możliwości uwzględnienia zmian

zachodzących w kwestii zakresu numeracji podlegającej blokadzie dla Abonentów Usługi WLR.

Tym samym, odpowiadając na wątpliwości KIGEiT przedstawione we Wniosku KIGEiT, w sytuacji gdy to PT korzystający z Usługi WLR sam świadczy usługi związane z ruchem telefonicznym swoim abonentom (w tym Abonentom Usługi WLR), to wyłącznie dany PT będzie ponosił odpowiedzialność wobec swojego abonenta za możliwość lub za brak możliwości założenia blokady połączeń (jak również ewentualną odpowiedzialność z tytułu kary nałożonej przez Prezesa UKE na podstawie art. 209 ust. 1 pkt 14a Pt).

Jednocześnie, Prezes UKE wskazuje, że nieuwzględnienie opisanej powyżej zależności występującej na gruncie zasad świadczenia Usługi WLR, pozostawałoby w sprzeczności z obowiązkami regulacyjnymi wynikającymi z Decyzji SMP 8 w zakresie usługi hurtowego dostępu do Sieci OPL.

Wyjątkiem od wprowadzonego w pkt 5.1 ust. 2a rozwiązania jest zastrzeżenie dotyczące zakresów numeracji 64x i 80x. Prezes UKE postanowił bowiem, przychyliając się do propozycji OPL wprowadzić zastrzeżenie, że blokada połączeń na numerację 64x i 80x uzależniona jest od świadczenia tego typu blokad połączeń przez OPL w ramach własnej sieci telekomunikacyjnej. Należy bowiem przychylić się do argumentacji OPL przedstawionej we Wniosku OPL, Stanowisku OPL z dnia 8 października 2014 r. oraz Stanowisku OPL z dnia 27 listopada 2014 r., że połączenia na numery 80x i 64x nie stanowią usług o podwyższonej opłacie (z uwagi na brak elementu „*podwyższonej opłaty*”, na co uwagę wskazywała również PIIT w stanowisku z dnia 1 grudnia 2014 r.) i bezwzględne zobowiązanie do blokowania połączeń na ww. numerację oznaczałoby dokonanie zmiany w profilu działalności OPL, co mogłoby okazać się zbyt nadmiernym i nieproporcjonalnym obciążeniem regulacyjnym dla OPL. Prezes UKE zgodził się ww. zakresie z twierdzeniami OPL przedstawionymi w treści Stanowiska OPL z dnia 8 października 2014 r., że w sytuacji gdy OPL uzna połączenia na numery usług 80x i 64x za usługi podlegające blokadzie, to dokona modyfikacji zasad blokowania połączeń umożliwiając blokadę połączeń na numerację 80x i 64x. W tym miejscu Prezes UKE wskazuje, że dokonał modyfikacji ww. propozycji OPL poprzez doprecyzowanie, że blokady połączeń mogą być realizowane do numeracji 80x i 64x w Sieci OPL jeśli są realizowane przez OPL dla Części detalicznej OPL (dodanie zastrzeżenia w pkt 5.1 ust. 2a, w pkt II sentencji niniejszej decyzji). Powyższa modyfikacja wynikała z konieczności jednoznacznego powiązania blokad połączeń na numerację 80x i 64x z realizacją zasady niedyskryminacji, stanowiącej jeden z podstawowych obowiązków regulacyjnych nałożonych na OPL Decyzją SMP 8. Jednocześnie, wskazana w sentencji niniejszej decyzji zależność dotycząca realizacji blokad połączeń na numery 80x i 64x w sytuacji, gdy OPL realizuje tego typu blokady dla Części detalicznej OPL, odpowiada potrzebie rynku wynikającej z Decyzji SMP 8 polegającej na konieczności zapewnienia równego traktowania (niedyskryminacji w traktowaniu) PT.

Odnosząc się do postulatu KIGEiT przedstawionego w Stanowisku konsultacyjnym KIGEiT – 2015 wskazującego na konieczność uzupełnienia omawianego wyżej postanowienia Oferty SOR o jednoznaczne stwierdzenie, że OPL nie może odmówić założenia blokady – nawet jeżeli nie świadczy takiej usługi własnym abonentom, Prezes UKE uznał ww. propozycję za nadmiarową względem całości postanowień niniejszej decyzji i Zaskarżonej decyzji. Należy bowiem wyjaśnić, że skoro PT złożył zamówienie na ustanowienie blokady połączeń w zakresie numeracji nie wykraczającym poza zakres numeracji wskazany w Części IV, Rozdział 5 pkt 5.1 ust. 2 Oferty SOR, to OPL ma obowiązek je zrealizować, co jednocześnie oznacza, że OPL nie może odmówić założenia blokady – nawet jeżeli nie świadczy takiej usługi własnym abonentom.

Powiązanie ustanowienia blokady przez OPL na zlecenie PT z ofertą detaliczną OPL ma miejsce jedynie w przypadku połączeń na numery usług 80x i 64x z przyczyn opisanych powyżej.

Odnosząc się natomiast do podnoszonej przez KIGEiT konieczności ustalenia, czy blokady do numeracji 80x oraz 64x, jeżeli zdaniem Prezesa UKE nie są to połączenia do numeracji o podwyższonej opłacie, mają się odbywać z wykorzystaniem Platformy, czy też z wykorzystaniem dotychczasowych blokad centralowych, należy wskazać, iż z Tabeli nr 39 i Tabeli nr 40 w brzmieniu ustalonym niniejszą decyzją jednoznacznie wynika, że blokady na numery 80x i 64x realizowane są za pomocą central OPL a nie z wykorzystaniem Platformy. Należy bowiem wskazać, że z poz. W Tabeli nr 39 oraz z poz. X Tabeli 40 wprost wynika, iż blokady połączeń do numerów 70x, blokada połączeń do numerów 20 (7, 8), blokada połączeń do numerów AUS i HESC, realizowane są za pomocą Platformy, a opłaty za te blokady uwzględniono w opłacie wskazanej w Tabeli nr 38 poz. 5, tj. w opłacie za aktywne konto na Platformie. Biorąc pod uwagę powyższe należy stwierdzić, iż wprowadzanie jakichkolwiek dodatkowych zapisów odnoszących się do blokad na numery 80x i 64x byłoby zbędne i nadmiarowe i w żaden sposób nie wpływające na poziom przejrzystości zasad dotyczących blokowania połączeń dla PT korzystających z Usługi WLR.

Dlatego też, z uwagi na sprzeczność omówionych wyżej propozycji KIGEiT z potrzebą rynku polegającą na przejrzystości warunków dostępu do usług hurtowych OPL, w szczególności poprzez wprowadzanie zmian dublujących istniejące już w Ofercie SOR rozwiązania, Prezes UKE nie uwzględnił propozycji KIGEiT i nie zmienił Zaskarżonej decyzji w powyższym zakresie.

W związku ze zmianami Zaskarżonej decyzji w zakresie brzmienia pkt 5.1 ust. 2a konsekwencja działań regulacyjnych Prezesa UKE prowadzi do zmiany na mocy niniejszej decyzji również brzmienia pkt 5.1 ust. 2d. Uzasadniając powyższe działania Prezesa UKE należy wskazać co następuje.

Z uwagi na fakt zmiany brzmienia pkt 5.1 ust. 2a koniecznym było dokonanie zmian w treści pkt 5.1 ust. 2d. Z uwagi na zmianę zasad ograniczeń dla PT korzystającego z Usługi WLR w kwestii wskazywania zakresu numeracji podlegającej blokadzie, tj. poprzez wskazanie, że zakres ten nie powinien wykraczać poza zakres numeracji opisany w pkt 5.1 ust. 2, pozostawienie brzmienia pkt 5.1 ust. 2d: „*2d. TP z wyprzedzeniem przynajmniej jednego miesiąca informuje PT o zmianie w zakresach numeracji, o których mowa w ust. 2a powyżej*” bez zmian byłoby nadmiernym i niemożliwym do realizacji obciążeniem regulacyjnym. W związku z tym, że (jak wskazała OPL w treści Wniosku OPL) PT korzystający z Usługi WLR ma możliwość samodzielnego kształtowania zakresu usług o podwyższonej opłacie poprzez negocjowanie z dostawcami treści umów komercyjnych w tym zakresie, OPL może nie mieć wiedzy na temat zmian w zakresach numeracji usług o podwyższonej opłacie, jakie zachodzą u PT. Ponadto, informacja taka, jak wskazana w ust. 2d w brzmieniu wynikającym z Zaskarżonej decyzji, byłaby informacją zbędną dla PT, zwłaszcza gdy to dany PT samodzielnie kształtuje zakres numeracji podlegającej blokadzie. Dlatego też, obowiązek informowania przez OPL z wyprzedzeniem jednego miesiąca o zmianie w zakresach numeracji, o której mowa w pkt 5.1 ust. 2a powinien być ograniczony jedynie do tego zakresu numeracji, o którym wiedzę posiada OPL czyli co do zmian zakresu numeracji stosowanej przez OPL dla własnych abonentów. Powyższe działania Prezesa UKE sprzyjają prawidłowej realizacji uprawnień abonentów wynikających w treści art. 64 Pt i art. 64a Pt, jak również sprzyjają realizacji potrzeby rynku polegającej na konieczności zapewnienia przejrzystości warunków dostępu do usług hurtowych OPL. Odnosząc się do postulatów KIGEiT zawartych w treści Stanowiska KIGEiT z dnia 22 lipca

2015 r. co do określenia sposobu informowania PT przez OPL o zakresie numeracji podlegającej blokowaniu połączeń, Prezes UKE uznał przedmiotowy wniosek KIGeIT za nieuzasadniony. KIGeIT, zdaje się pomijać fakt, że Część IV Oferty SOR, która podlega zmianom opisanym w Zaskarżonej decyzji oraz niniejszej decyzji jest jedynie jednym z elementów Oferty SOR. Zatem, podczas realizacji współpracy międzyoperatorskiej opisanej w Części IV, Rozdział 5 Oferty SOR, zarówno PT jak i OPL powinni mieć na względzie postanowienia Części I Ogólnej Oferty SOR, w tym m.in. w zakresie zasad i sposobu komunikacji pomiędzy stronami Umowy o Dostępie. Dlatego też, z uwagi na sprzeczność omówionych wyżej propozycji KIGeIT z potrzebą rynku w zakresie zapewnienia przejrzystości warunków dostępu do usług hurtowych OPL, w szczególności poprzez wprowadzanie zmian dublujących istniejące już w Ofercie SOR rozwiązania co do sposobu komunikacji pomiędzy OPL i PT (por. Część I Ogólna, Rozdział 3 Oferty SOR), Prezes UKE nie uwzględnił propozycji KIGeIT i nie zmienił Zaskarżonej decyzji w powyższym zakresie.

W związku z opisanymi powyżej zmianami Zaskarżonej decyzji, Prezes UKE dokonał zmiany treści przypisów do Tabeli nr 39 i Tabeli nr 40, poprzez wykreślenie przypisów powtarzających treść pkt 5.1. ust 2a w brzmieniu nadanym Zaskarżoną decyzją. Prezes UKE uznał bowiem, że w związku ze zmianami o których mowa w pkt II, ppkt 4 sentencji niniejszej decyzji (tj. polegającymi na określeniu, że zakres numeracji wskazywany przez PT nie powinien wykraczać poza zakres numeracji wskazany w pkt 5.1 ust. 2 Części IV, Rozdział 5 Oferty SOR) istnienie przypisów do Tabeli nr 39 i Tabeli nr 40, nie znajduje uzasadnienia. Należy bowiem wskazać, że skoro w pkt 5.1 ust. 2a znajduje się odesłanie do zakresu numeracji określonej w pkt 5.1 ust. 2, który wskazuje na zakresy numeracyjne podlegające usłudze blokowania połączeń, to istnienie przypisu powtarzającego ww. regulację jest zbędne i nadmiarowe, w żaden sposób nie wpływające na poziom przejrzystości zasad dotyczących blokowania połączeń dla PT korzystających z Usługi WLR. Dlatego też, Prezes UKE postanowił usunąć przypis nr 19 i 23 do Tabeli nr 39 i przypis nr 41 i 45 do Tabeli nr 40. Powyższa zmiana Zaskarżonej decyzji związana z uspoźnieniem postanowień Oferty SOR w zakresie objętym niniejszym postępowaniem sprzyja prawidłowej realizacji uprawnień Abonentów Usługi WLR wynikających z art. 64 Pt i art. 64a Pt, jak również pozostaje w zgodności z potrzebą rynku polegającą na odpowiedniej regulacji relacji pomiędzy operatorami w ramach wykonywania uprawnień przysługujących abonentom z przepisów prawa.

Odnosząc się do omówionej powyżej argumentacji KIGeIT i OPL (przedstawionej odpowiednio we Wniosku KIGeIT i Wniosku OPL), należy podkreślić, że brzmienie niniejszej decyzji zapewnia PT szeroki wybór zakresu numeracji, na której PT może na żądanie abonenta dokonać blokady połączeń. Jeżeli PT uznaje, że dany zakres numeracji w ofercie detalicznej danego PT nie stanowi usługi o podwyższonej opłacie, zgodnie z art. 64 Pt, to nie będzie realizował usługi blokady połączeń na danym zakresie numeracyjnym. Nie ulega jednak wątpliwości, że sama usługa ustanawiania blokad i limitów połączeń po stronie OPL, powinna być zgodna z postanowieniami niniejszej decyzji w kwestii zakresu numeracji wskazywanej przez PT, który nie powinien wykraczać poza zakres numeracji wskazany w pkt II, ppkt 4 niniejszej decyzji. Tym samym, treść niniejszej decyzji zapewni możliwość realizacji usługi blokady połączeń również w sytuacji, gdy PT uzna, że blokowanie połączeń powinno dotyczyć także innej numeracji niż 70x. W ten sposób niniejsza decyzja zapewni możliwość szybkiej reakcji na zmieniające się potrzeby rynku telekomunikacyjnego związane z jego dynamicznym rozwojem.

Z uwagi na powyższe przyjęte w niniejszej decyzji rozwiązanie, zdaniem Prezesa UKE, jest zgodne z potrzebą rynku zapewnienia elastyczności zapisów oferty ramowej tak, aby PT mogli reagować na dynamiczne zmiany zachodzące na rynku telekomunikacyjnym poprzez możliwość wyboru zakresu numeracji podlegającej blokowaniu (poprzez wybór kombinacji wariantów blokad), na ustalonych przez PT warunkach.

Ponadto, nawiązując do wyżej opisanych kwestii przedstawionych we Wniosku OPL wskazujących na nieuzasadnione zmiany Projektu OPL dokonane Zaskarżoną decyzją w zakresie wariantów blokad i zakresów numeracji podlegającej usłudze blokowania połączeń, wymagające modyfikacji całego systemu dostarczania przedmiotowej usługi, należy wskazać, że po ponownej analizie całości zebranego w sprawie materiału dowodowego Prezes UKE postanowił przychylić się do argumentacji OPL i KIGEiT w zakresie istnienia podziału na blokady centralowe i blokady realizowane za pomocą Platformy oraz wykluczyć z zakresu usługi blokowania połączeń tę numerację, która nie odnosi się do usług o podwyższonej opłacie tj. numerów bezpłatnych i numerów alarmowych, o czym mowa we wcześniejszych fragmentach uzasadnienia niniejszej decyzji.

Niezależnie od powyższego, Prezes UKE wyjaśnia, że zmiany Projektu OPL dokonane przez Prezesa UKE Zaskarżoną decyzją oraz niniejszą decyzją wynikają z faktu, że postanowienia oferty ramowej powinny odpowiadać przepisom prawa i potrzebom rynku, zwłaszcza potrzebie maksymalizacji korzyści po stronie użytkowników końcowych. Wbrew twierdzeniom OPL wskazującym, że uzasadnienie Zaskarżonej decyzji było „*golostowne i ogólnikowe*”. Prezes UKE, po raz kolejny podkreśla, że rozstrzygając w treści Zaskarżonej decyzji kwestie związane ze zmianą Oferty SOR w zakresie Usługi WLR, wziął pod uwagę przepisy prawa oraz potrzeby rynkowe, zmierzając w ten sposób do jak najszerszego uwzględnienia interesów nie tylko OPL i PT, ale również interesu użytkowników końcowych. OPL jako operator o znaczącej pozycji rynkowej (zgodnie z postanowieniami Decyzji SMP 8) powinna mieć na względzie fakt, że jako taki operator podlega decyzjom regulacyjnym Prezesa UKE, który uwzględniając interes PT i użytkowników końcowych może modyfikować projekty zmian ofert ramowych przekazywane do Prezesa UKE przez OPL do zatwierdzenia. Fakt, że zmiany Oferty SOR dokonane niniejszą decyzją nastąpią już po wdrożeniu przez OPL usługi blokady połączeń na numery usług o podwyższonej opłacie nie oznacza, że wdrożone i stosowane już przez OPL zasady świadczenia danej usługi są zgodne z przepisami prawa i potrzebami rynku. Akceptując stanowisko OPL, Prezes UKE nie miałby możliwości dokonywania zmian w ofertach ramowych w oparciu o art. 43 ust. 2 Pt, a zmiany kształtu usługi detalicznej OPL determinowałyby działania Prezesa UKE w zakresie regulowanej oferty hurtowej OPL.

Biorąc pod uwagę wszystkie powyższe rozważania dotyczące zmian wprowadzonych przez Prezesa UKE w treści Zaskarżonej decyzji w kwestii zakresów numeracji objętej usługą blokowania połączeń oraz postulatów KIGEiT i OPL w tym zakresie, Prezes UKE wskazuje, że przedmiotowe zmiany są zgodne z potrzebami rynku wskazującymi na konieczność zapewnienia maksymalnych korzyści po stronie użytkowników końcowych, do czego przyczynią się postanowienia niniejszej decyzji zmierzające do realizacji uprawnień abonenta wynikających z art. 64 i art. 64a Pt, w szczególności w zakresie usługi blokowania połączeń m.in. na numery usług o podwyższonej opłacie.

Biorąc powyższe pod uwagę Prezes UKE postanowił jak w pkt II, ppkt 4 i ppkt 5 oraz pkt III sentencji niniejszej decyzji w zakresie, w jakim dotyczy on Części IV, Rozdział 5, pkt 5.1. ust. 2a i ust. 2d Oferty SOR w brzmieniu nadanym niniejszą decyzją.

8. Część IV, Rozdział 5, pkt 5.1 ust. 3 Oferty SOR

W Stanowisku KIGeIT z dnia 22 lipca 2015 r. KIGeIT wniosła o modyfikację Części IV, Rozdział 5 pkt 5.1 ust. 3 Oferty SOR poprzez zmianę odwołania w tym postanowieniu Oferty SOR, z obecnego odwołania do ust. 2 lit. a na odwołanie do ust. 2a. Ponadto, w związku z treścią ww. postanowienia Oferty SOR, KIGeIT wniosła o wprowadzenie do Oferty SOR definicji pojęcia „*sztuczny ruch*”. Zdaniem KIGeIT, w aktualnym brzmieniu Oferty SOR istnieje ryzyko trudności subsumpcji określonych stanów faktycznych pod wyłączenie określone w ust. 3 lit. a, pkt 5.1, Rozdział 5, zawarte w Części IV Oferty SOR. Równocześnie KIGeIT zwróciła się do Prezesa UKE o rozszerzenie katalogu, o którym mowa ww. postanowieniu Oferty SOR o wykroczenia oraz o ustalenie otwartego katalogu wykroczeń i przestępstw, które podlegają pod to postanowienie. W ocenie KIGeIT, koniecznym jest również jednoznaczne określenie w Ofercie SOR, że wstrzymanie się przez PT z płatnością na rzecz OPL na podstawie Części IV, Rozdział 5, pkt 5.1 ust. 3 lit. a i lit. b Oferty SOR, nie może stanowić podstawy do żądania przez OPL ustanowienia zabezpieczeń, o których mowa w Części I, Rozdział 1, pkt 1.10 Oferty SOR. Ponadto, według KIGeIT, omawiany ust. 3 pkt 5.1, Rozdział 5, Części IV Oferty SOR powinien zostać uzupełniony o wskazanie w jaki sposób PT ma informować OPL o braku zobowiązania do zapłaty, czy powinno odbywać się to w formie reklamacji, czy w momencie płatności faktury czy też poprzez ISI.

Odnosząc się do powyższych twierdzeń i propozycji KIGeIT, Prezes UKE uznał je za nieuzasadnione. W pierwszej kolejności, Prezes UKE wskazuje, że prawidłowym jest rozstrzygnięcie opisane w Części IV, Rozdział 5, pkt 5.1 ust. 3 Oferty SOR, odwołujące się do ust. 2 lit. a, pkt 5.1, Rozdział 5, Części IV Oferty SOR. Należy bowiem wskazać, że od dnia 29 września 2010 r. (tj. daty wydania pierwszej decyzji zatwierdzającej Ofertę SOR) Prezes UKE nie zmienił stanowiska, w zakresie uznania, że szczególne zasady rozliczeń powinny dotyczyć wyłącznie numeracji 70x. Z doświadczenia i wiedzy eksperckiej Prezesa UKE wynika bowiem, że realizacja połączeń na ten właśnie zakres numeracyjny generuje największe problemy związane z rozliczeniami na poziomie międzyoperatorskim, z uwagi również, na kosztowność tego typu połączeń w sytuacji występowania jakichkolwiek nadużyć związanych z realizacją połączeń na numery 70x. Dlatego też, Prezes UKE uznał, że odwołanie do ust. 2 lit. a jest jak najbardziej prawidłowe i nie dokonał zmiany Zaskarżonej decyzji w postulowanym przez KIGeIT zakresie. Nawiązując do propozycji KIGeIT w zakresie wprowadzenia definicji „*sztucznego ruchu*”, Prezes UKE uznał, że nie zasługują one na uwzględnienie. Definiowanie pojęcia, które w żadnej mierze nie budzi żadnych wątpliwości interpretacyjnych dla podmiotów profesjonalnie działających na polskim rynku telekomunikacyjnym (a do takiego kręgu podmiotów zaliczają się członkowie KIGeIT) byłoby działaniem nadmiarowym, mogącym wprowadzać niepotrzebne komplikacje i wątpliwości interpretacyjne, co do tego jakie działanie przez strony Umowy o Dostępie jest uznawane za tzw. „*sztuczny ruch*”. Prezes UKE zaznacza, że takie doprecyzowanie może znaleźć się w treści Umowy o Dostępie na skutek negocjacji międzyoperatorskich prowadzonych pomiędzy danym PT a OPL. Oferta SOR wyznacza bowiem tylko ramowe warunki świadczenia przez OPL Usług Regulowanych, które mogą na zasadzie swobody umów zostać doprecyzowane przez negocjującą daną umowę podmioty. Nawiązując z kolei do propozycji KIGeIT w zakresie katalogu zdarzeń umożliwiających PT uchylenie się od zapłaty należności na rzecz OPL, Prezes UKE wskazuje, że istniejące w Ofercie SOR postanowienia dotyczących omawianej kwestii, obecnie Część IV, Rozdział 5 pkt 5.1 ust. 3 Oferty SOR, w zasadniczym kształcie nie były zmieniane od dnia 8 kwietnia 2008 r., tj. od dnia zatwierdzenia zmiany oferty ramowej o połączeniu sieci wprowadzającej do jej treści zasady realizacji Usługi WLR (decyzja Prezesa UKE nr DRT-WOR-6062-3/06 (138)). Zatem, od ponad 7 (siedmiu) lat istnienia regulacji w zakresie zasad rozliczeń za tzw. „*sztuczny ruch*” i ruch powstały

na skutek przestępstw stwierdzonych prawomocnym wyrokiem sądu powszechnego w ramach Usługi WLR faktycznego funkcjonowania tych postanowień w toku współpracy międzyoperatorskiej zarówno po stronie OPL, jak również po stronie PT, nie są znane Prezesowi UKE trudności w subsumcji stanów faktycznych umożliwiających PT uchylenie się od płatności na rzecz OPL, które byłyby zgłaszane w toku prowadzonych przez organ regulacyjny postępowań dotyczących kolejnych zmian ofert ramowych w zakresie Usługi WLR (w tym również w toku niniejszego postępowania). Ponadto, Prezes UKE uznał, że kwestionowane przez KIGEiT rozstrzygnięcie jest prawidłowe i nie ma żadnych podstaw prawnych ani również nie zaszła zmiana potrzeb rynkowych, które uzasadniałyby zmianę przedmiotowego rozstrzygnięcia przyjętego w Zaskarżonej decyzji.

Odnosząc się do twierdzeń KIGEiT dotyczących konieczności wprowadzenia dodatkowych doprecyzowań Części IV, Rozdział 5 pkt 5.1 ust. 3 Oferty SOR w zakresie możliwości żądania przez OPL ustanowienia dodatkowych zabezpieczeń, czy też zasad informowania OPL przez PT o braku zobowiązania do zapłaty na podstawie ww. postanowień Oferty SOR, Prezes UKE wskazuje, że wprowadzenie postulowanych przez KIGEiT ww. zmian do Oferty SOR nie znajduje uzasadnienia w świetle całości Oferty SOR, regulującej kwestie ustanawiania zabezpieczeń i zasad komunikacji w Części I Oferty SOR. Prezes UKE nie uznał za uzasadnione, by omawiane kwestie wymagały szczególnych uregulowań wynikających z ewentualnego szczególnego charakteru Usługi WLR w tym zakresie. Należy wskazać, że zasady ustanawiania zabezpieczeń zostały określone w sposób ramowy i proporcjonalny dla wszystkich Usług Regulowanych objetych Ofertą SOR, w treści Części I Ogólnej, Rozdział 1, pkt 1.10 Oferty SOR. Dlatego też, z uwagi na sprzeczność omówionych wyżej propozycji KIGEiT z potrzebą rynku polegającą na przejrzystości warunków dostępu do usług hurtowych OPL, w szczególności poprzez wprowadzanie zmian dublujących istniejące już w Ofercie SOR rozwiązania, Prezes UKE nie uwzględnił propozycji KIGEiT i nie zmienił Zaskarżonej decyzji w powyższym zakresie.

9. Część IV, Rozdział 5, pkt 5.1 ust. 4 Oferty SOR

We Wniosku OPL wskazano, że postanowienia Części IV, Rozdział 5, pkt 5.1 ust. 4 Oferty SOR w brzmieniu nadanym Zaskarżoną decyzją, tj. „TP zablokuje na wniosek PT Abonentom Usługi WLR możliwość wykonywania połączeń na numery wskazane w ust. 2. W przypadku, gdy TP nie zablokuje możliwości wykonywania połączeń na numery wskazane w ust. 2 w terminie do 5 (pięciu) minut od otrzymania wniosku PT, PT nie jest zobowiązany do zapłaty TP należności za ruch na numery wskazane w ust. 2 wygenerowany po terminie, w którym TP powinna była zablokować możliwość wykonywania tych połączeń”, poza tym że wymuszają zmiany w posiadanym przez OPL systemie, to również są sprzeczne z kodeksowymi regułami odpowiedzialności za niewykonanie/nieprawidłowe wykonanie zobowiązania, w szczególności z zasadą winy. Zgodnie z art. 471 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – kodeks cywilny (tj. Dz. U. z 2014 r., poz. 121, zwanej dalej „kodeksem cywilnym”), dłużnik jest obowiązany do naprawienia szkody wynikłej z niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania, chyba że niewykonanie lub nienależyte wykonanie jest następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Uwzględniając, że zgodnie z art. 64 jak i 64a Pt, to na PT ciąży obowiązek ustanowienia blokady w zakresie świadczonych przez PT usług – co do których powinien – jak to ma miejsce w przypadku OPL – ponosić samodzielnie i w równym zakresie ryzyko prowadzonej działalności gospodarczej, to, w ocenie OPL, brak podstaw, aby zwalniać PT z konsekwencji niewypełnienia obowiązku wobec ich własnych abonentów. Zdaniem OPL, OPL może zatem ponosić odpowiedzialność, ale wyłącznie w przypadku zawinienia przez OPL niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania wobec PT. OPL podkreśliła, że nie dość, że OPL – na warunkach regulowanych - umożliwia PT wykonanie obowiązku,

który obciąża PT wobec jego własnych abonentów, to jeszcze Prezes UKE przerzuca ryzyko działalności gospodarczej PT na OPL, karząc OPL za nieustanowienie blokady z przyczyn niezawinionych przez OPL. Powyższe rozstrzygnięcie dyskryminuje OPL (jako operatora sieciowego ponoszącego ryzyko gospodarcze zarówno z tytułu usług hurtowych, jak i detalicznych świadczonych własnym abonentom), skoro dodatkowo przerzuca na OPL odpowiedzialność i ryzyko świadczenia usług detalicznych PT świadczonych przez PT na rzecz jego abonentów nie będących abonentami OPL. W ocenie OPL, odpowiedzialność OPL winna być ukształtowana na zasadach ogólnych, co nie wymaga wprowadzania do Oferty jakichkolwiek dodatkowych zapisów, które Prezes UKE w sposób nieuzasadniony narzuca OPL.

Odnosząc się do powyższej argumentacji OPL, Prezes UKE uznał, że nie zasługuje ona na uwzględnienie i nie zmienił Zaskarżonej decyzji w zakresie odpowiedzialności za brak ustanowienia blokady w terminie 5 (pięciu) minut od otrzymania wniosku PT. Dokonując ponownej, wszechstronnej analizy zebranego w sprawie materiału dowodowego, Prezes UKE podtrzymuje swoje stanowisko w przedmiotowej kwestii prezentowane w Zaskarżonej decyzji. Jak to już zostało wyjaśnione w treści Zaskarżonej decyzji, należy wskazać, że zgodnie z Częścią IV, Rozdział 5, pkt 5.2 ust. 1 Oferty SOR w brzmieniu nadanym Zaskarżoną decyzją realizacja zleceń PT dotyczących ustanowienia blokad następuje w sposób w pełni zautomatyzowany za pośrednictwem Platformy. Tym samym, nie ma podstaw do stwarzania opóźnień w realizacji zleceń PT w przedmiotowym zakresie. Należy mieć na względzie fakt, że zlecenia PT są odzwierciedleniem wniosków składanych przez Abonentów Usługi WLR, którzy korzystają z ustawowych uprawnień wynikających z art. 64 i art. 64a Pt. Jakkolwiek działanie Platformy zależy w dużym stopniu od poprawności działań PT m.in. w zakresie prawidłowego wprowadzania danych do Platformy, to wszelkie nieprawidłowości po stronie PT powinny zostać wykryte w momencie rejestrowania konta na Platformie. Należy bowiem podkreślić, że zgodnie z treścią Zaskarżonej decyzji konto jest aktywowane na Platformie dopiero po poprawnym wprowadzeniu przez PT wszystkich wymaganych danych (Część IV, Rozdział 5, pkt 5.2 ust. 4 Oferty SOR w brzmieniu nadanym Zaskarżoną decyzją), co oznacza, że od tego momentu blokada powinna działać poprawnie i w sposób w pełni zautomatyzowany i tym samym szybki. Dlatego też, mając powyższe na uwadze, nie można zgodzić się z twierdzeniami OPL przedstawionymi we Wniosku OPL, jakoby treść Zaskarżonej decyzji w omawianym zakresie zwalniała PT z konsekwencji niewypełnienia obowiązku wobec ich własnych abonentów i nakładała na OPL odpowiedzialność, za niezawinione przez OPL niewykonanie lub nienależyte wykonanie zobowiązania wobec PT. Podkreślenia wymaga bowiem fakt, że odpowiedzialność OPL jest związana z faktycznym działaniem Platformy i jej możliwościami w zakresie ustanawiania blokad połączeń. Gdyby, jak sugeruje OPL, brak możliwości ustanowienia blokady połączeń na zlecenie Abonenta Usługi WLR wynikał z winy PT, to konto na Platformie nie powinno zostać utworzone, z uwagi na błędne dane, jakimi PT zasilili Platformę. Za nieuzasadnione należy również uznać twierdzenia OPL dotyczące przerzucania na OPL odpowiedzialności i ryzyka świadczenia usług detalicznych PT świadczonych przez PT na rzecz jego abonentów nie będących abonentami OPL. Nie ulega bowiem wątpliwości, że Abonenci Usługi WLR, jakkolwiek nie są abonentami OPL, to jednak korzystają z Sieci OPL. Powyższe wpływa na fakt, że PT korzystający z Usługi WLR nie może ponosić odpowiedzialności za np. obniżenie jakości usług świadczonych Abonentom Usługi WLR, jeżeli sytuacja taka wynika z działań lub zaniechań OPL. W przypadku Usługi WLR nie można uznać, że PT jest podmiotem niezależnym od OPL w zakresie świadczenia usług telekomunikacyjnych Abonentom Usługi WLR (zwłaszcza w przypadku tzw. odsprzedaży prostej). Dlatego też, odpowiedzialność za brak realizacji zleceń Abonenta Usługi WLR powinna być podzielona

pomiędzy PT i OPL w zależności od zaangażowania danego podmiotu w świadczenie danej usługi (tu: usługi blokowania połączeń na numery usług podlegających blokadzie). W związku z powyższym, Prezes UKE w przedmiotowej sprawie podzielił tą odpowiedzialność za ustanowienie blokady połączeń na zlecenie Abonenta Usługi WLR poprzez wskazanie, że PT odpowiada przede wszystkim za aktywację konta na Platformie, a OPL za poprawne jej funkcjonowanie, w szczególności, że to OPL jest właścicielem i zarządcą Platformy, za co otrzymuje wynagrodzenie, o którym mowa w Zaskarżonej decyzji. Prezes UKE wskazuje zatem, że w obliczu jednoznacznie określonego zakresu odpowiedzialności w Zaskarżonej decyzji ww. kwestii, dochodzenie ewentualnych roszczeń związanych z niewykonaniem bądź nienależytym wykonaniem zobowiązań wynikających z tej decyzji, czy to dla OPL, czy to dla PT nie powinno być problematyczne.

W odniesieniu do twierdzenia OPL, że wprowadzone Zaskarżoną decyzją postanowienia - Część IV, Rozdział 5, pkt 5.1 ust. 4 Oferty SOR wymuszają zmiany w posiadanym przez OPL systemie, Prezes UKE wskazuje (analogicznie do stanowiska prezentowanego w uzasadnieniu Zaskarżonej decyzji), że dodatkowym argumentem przemawiającym na korzyść rozstrzygnięcia przyjętego przez Prezesa UKE w treści Zaskarżonej decyzji jest fakt, że OPL ma możliwości techniczne realizacji usługi blokad i limitów połączeń w terminie wskazanym w Części IV, Rozdział 5, pkt 5.1 ust. 4 Oferty SOR w brzmieniu nadanym Zaskarżoną decyzją, gdyż wynika to z treści porozumień międzyoperatorskich zawieranych przez OPL w przedmiocie realizacji uprawnień abonenckich wynikających z art. 64 Pt i art. 64a Pt.

Prezes UKE uznał, że zobowiązanie OPL do realizacji zamówień na ustanowienie blokady połączeń m.in. na numery usług o podwyższonej opłacie wraz ze wskazaniem odpowiedzialności za brak ich ustanowienia na zlecenie Abonenta Usługi WLR stanowi realizację jednej z potrzeb rynku wskazanych w Decyzji SMP 8 polegającej na umożliwieniu PT skutecznego zarządzania obsługą użytkownika końcowego. Powyższe rozstrzygnięcie Prezesa UKE wpłynie pozytywnie również na zapewnienie skutecznej i równoprawnej konkurencji oraz maksymalizacji korzyści po stronie użytkowników końcowych, co także stanowi odpowiedź na aktualne potrzeby rynku wskazane w Decyzji SMP 8. Należy bowiem podkreślić, że określenie precyzyjnych zasad współpracy międzyoperatorskiej stanowi zachętę dla PT do podejmowania tej współpracy w oparciu o Sieć OPL, co spowoduje zwiększenie konkurencyjności polskiego rynku telekomunikacyjnego, a w konsekwencji szeroki wybór dostawców usług świadczących usługi abonenckie dla użytkowników końcowych.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes UKE nie uwzględnił omówionego wyżej zarzutu i nie zmienił Zaskarżonej decyzji w zakresie Części IV, Rozdział 5, pkt 5.1 ust. 4 Oferty SOR.

Niezależnie od powyższego, w tym miejscu należy wskazać, że z uwagi na zmiany Zaskarżonej decyzji dotyczące Części IV, Rozdział 4 pkt 5.1 ust. 2a Oferty SOR, koniecznym było dokonanie zmian pkt 5.1 ust. 4 poprzez dodanie w jego treści odwołania do ww. pkt 5.1 ust. 2a. Należy bowiem podkreślić, że skoro Prezes UKE zobowiązuje OPL do blokowania na wniosek PT połączeń na numery wskazane w pkt 5.1 ust. 2 to w celu zapewnienia precyzyjności i spójności postanowień Oferty SOR w przedmiotowym zakresie koniecznym jest doprecyzowanie, by PT uwzględniał podczas składania takich wniosków zależności wynikające z pkt 5.1 ust. 2a Części IV, Rozdział 5 Oferty SOR. Powyższe jest również uzasadnione faktem, że pkt 5.1 ust. 4 określa konsekwencje, jakie poniesie OPL za opóźnienia w zablokowaniu połączeń na zlecenie PT. Tym samym, wszelkiego rodzaju zastrzeżenia związane z zakresem numeracji, jaką OPL jest zobowiązana blokować na zlecenie PT za pomocą Platformy, powinny być w jak najwyższym możliwym stopniu precyzyjne i jednoznaczne. Powyższe działanie Prezesa UKE polegające na dokonaniu

zmian w treści Części IV, Rozdział 5, pkt 5.1 ust. 4 Oferty SOR w brzmieniu nadanym Zaskarżoną decyzją stanowi realizację jednej z potrzeb rynku wskazanych w Decyzji SMP 8 polegającej na umożliwieniu PT skutecznego zarządzania obsługą użytkownika końcowego. Powyższe rozstrzygnięcie Prezesa UKE wpłynie pozytywnie również na zapewnienie skutecznej i równoprawnej konkurencji oraz maksymalizacji korzyści po stronie użytkowników końcowych, co także stanowi odpowiedź na aktualne potrzeby rynku wskazane w Decyzji SMP 8. Należy bowiem podkreślić, że określenie precyzyjnych zasad współpracy międzyoperatorskiej stanowi zachętę dla PT do podejmowania tej współpracy w oparciu o Sieć OPL, co spowoduje zwiększenie konkurencyjności polskiego rynku telekomunikacyjnego, a w konsekwencji szeroki wybór dostawców usług świadczących usługi abonenckie dla użytkowników końcowych.

10. Część IV, Rozdział 5, pkt 5.2 ust. 6 Oferty SOR

We Wniosku KIGEiT (pkt 32 – 34) wskazano, że w treści Zaskarżonej decyzji Prezes UKE nie wskazał jak wygląda „*algorytm matematyczny*”, który ma stosować OPL do poprawnego uruchomienia blokady. W ocenie KIGEiT, nie wiadomo jak OPL ma wyliczać, kiedy uruchamiać blokady. Zdaniem KIGEiT, przedmiotowa wada w praktyce czyni Zaskarżoną decyzję niewykonalną. Dlatego też, KIGEiT zwróciła się do Prezesa UKE o uzupełnienie treści decyzji o „*algorytm matematyczny*”, który powinna stosować OPL. Analogiczną argumentację KIGEiT ponowiła w Stanowisku konsultacyjnym KIGEiT – 2015 (pkt 55-58) wskazując, że według poddanego postępowaniu konsultacyjnemu – 2015 projektowi decyzji PT nie wiadzą, jaki algorytm będzie stosowany przez OPL i czy będzie on zgodny z Ofertą SOR (czy algorytm będzie zatwierdzany przez Prezesa UKE?). Według KIGEiT, brak ustalenia algorytmu prowadzi wprost do niewykonalności decyzji Prezesa UKE zatwierdzającej zmianę Oferty SOR w zakresie usług o podwyższonej opłacie.

W Stanowisku OPL z dnia 9 lipca 2014 r., OPL wniosła o wykreślenie postanowień Części IV, Rozdział 5, pkt 5.2 ust. 6 Oferty SOR w brzmieniu nadanym Zaskarżoną decyzją, z uwagi na fakt, że OPL nie widzi konieczności wpisywania informacji o korzystaniu z algorytmu tylko dla usługi blokowania połączeń, skoro obecnie większość usług świadczonych przez OPL wiąże się z korzystaniem z algorytmów.

Nawiązując do powyższego zarzutu KIGEiT oraz twierdzeń OPL, Prezes UKE wskazuje, co następuje. Ponownie analizując zebrany w sprawie materiał dowodowy, należy w pierwszej kolejności podkreślić, że rozstrzygnięcie przyjęte w treści Zaskarżonej decyzji w zakresie wprowadzenia postanowienia, że do poprawnego uruchomienia blokady połączeń OPL stosuje algorytm matematyczny wykorzystujący dane określone w ust. 4 (dane, którymi PT obowiązany jest zasilić Platformę) jest prawidłowe. Jak wskazano w treści Zaskarżonej decyzji dla poprawnego funkcjonowania Platformy w zakresie blokad, OPL została zobowiązana do opracowania algorytmu matematycznego, którego wyniki mają za zadanie poinformowanie Platformy o konieczności zablokowania wybranego połączenia bądź poinformowania PT o przekroczeniu progu przez Abonenta Usługi WLR. Algorytm będzie wykorzystywał dane wprowadzone przez PT do Platformy. Na podstawie wprowadzonych danych Platforma, przy użyciu algorytmu matematycznego, wylicza czy doszło do przekroczenia progu kwotowego, a następnie taka informacja jest przekazywana na Platformę. W treści uzasadnienia Zaskarżonej decyzji wskazano również, że algorytm, na podstawie którego będzie funkcjonowała Platforma będzie niezmienny oraz jednakowy dla każdego PT. W ocenie Prezesa UKE, postanowienia Części IV, Rozdział 5, pkt 5.2 ust. 6 Oferty SOR w brzmieniu nadanym Zaskarżoną decyzją stanowią element całości uregulowań związanych z zasadami, na jakich następuje aktywacja blokad połączeń na numery usług o podwyższonej opłacie. Część IV, Rozdział 5, pkt 5.2 ust. 6 Oferty SOR w brzmieniu nadanym Zaskarżoną decyzją opisuje w sposób całościowy reguły związane

z utworzeniem konta na Platformie oraz aktywowania blokad i limitów połączeń na numery usług podlegających blokadzie. Tym samym, informacja o tym, w jakim celu PT musi zasilić Platformę określonymi danymi jest jedną z kluczowych informacji dla PT korzystającego z Usługi WLR. Dzięki takiej informacji PT uzyskuje kompletną wiedzę na temat zasad poprawnego uruchomienia blokady połączeń na Platformie. Uwzględniając powyższą argumentację, Prezes UKE uznał twierdzenia KIGeIT o niewykonalności Zaskarżonej decyzji za nieuzasadnione. Należy podkreślić, że informacja na temat szczegółowej specyfikacji algorytmu matematycznego (o którą wnioskuje KIGeIT we Wniosku KIGeIT) jest nadmiarowa względem tych postanowień Części IV, Rozdział 5 Oferty SOR w brzmieniu nadanym Zaskarżoną decyzją, które wskazują, że algorytm ten wykorzystuje dane, o których mowa w Części IV, Rozdział 5, pkt 5.2 ust. 4 Oferty SOR w brzmieniu nadanym Zaskarżoną decyzją. Powyższe jednoznacznie wskazuje, jakie dane są niezbędne do prawidłowego uruchomienia blokady połączeń na Platformie, które następnie zostaną uwzględnione z wykorzystaniem algorytmu matematycznego. Dodatkowo należy podkreślić, że informacje o szczegółach algorytmu matematycznego nie są PT potrzebne do ustanawiania blokad na Platformie ani do weryfikacji prawidłowości ustanawiania tych blokad, bowiem prawidłowość ustanowienia blokady jest bezpośrednio uzależniona jedynie od poprawności danych, jakie PT wprowadził na Platformę. Tym samym, uzupełnienie Oferty SOR w zakresie wnioskowanym przez KIGeIT stałoby w sprzeczności z potrzebą rynku polegającą na konieczności zapewnienia przejrzystości warunków dostępu do usług hurtowych OPL, z uwagi na wskazaną powyżej nadmiarowość postulowanych przez KIGeIT zmian Zaskarżonej decyzji względem brzmienia Części IV, Rozdział 5, pkt 5.2 ust. 6 Oferty SOR.

Odnosząc się natomiast do treści Stanowiska OPL z dnia 9 lipca 2014 r. w przedmiotowym zakresie, Prezes UKE zaznacza, że konieczność pozostawienia brzmienia Części IV, Rozdział 5, pkt 5.2 ust. 6 Oferty SOR nadanego Zaskarżoną decyzją wynika również z faktu, że informacja ta wskazuje pośrednio na zakres odpowiedzialności OPL tj. na wyłączenie odpowiedzialności OPL za dane, jakimi zasilona zostanie Platforma działająca w oparciu o algorytm matematyczny. W przypadku innych istniejących w Ofercie SOR systemów opierających swoje działanie na algorytmach, dane, jakimi te algorytmy są uzupełniane pochodzą od OPL, a nie od PT, jak ma to miejsce w przypadku Platformy. Dlatego też Prezes UKE, uznając istnienie w Ofercie SOR informacji o tym, że Platforma stosuje algorytm matematyczny wykorzystujący dane określone w ust. 4 (dane, którymi PT obowiązany jest zasilić Platformę) za informację konieczną z uwagi na ograniczoną odpowiedzialność OPL za prawidłową realizację usługi blokowania połączeń jedynie do funkcjonowania Platformy, postanowił nie przychylić się do wniosku OPL i nie uchylił przedmiotowych postanowień Zaskarżonej decyzji.

Mając powyższe na względzie Prezes UKE postanowił nie uwzględniać przedmiotowych postulatów KIGeIT i OPL dotyczących odpowiednio zmiany lub wykreślenia Części IV, Rozdział 5, pkt 5.2 ust. 6 Oferty SOR. Omawiany zapis Oferty SOR wynikający z Zaskarżonej decyzji jest bowiem zgodny z przepisami prawa (m.in. z art. 189 ust. 2 pkt 1 Pt) oraz z potrzebami rynku wskazującymi na konieczność zapewnienia odpowiedniej regulacji relacji pomiędzy operatorami w ramach wykonywania uprawnień przysługujących abonentom z przepisów prawa oraz przejrzystości warunków dostępu do usług hurtowych OPL. Należy bowiem wskazać, że informacje o zasadach, na jakich zapewnione jest prawidłowe uruchomienie blokady połączeń są niezbędne dla poprawnej realizacji przez PT uprawnień Abonenta Usługi WLR wynikających z art. 64 Pt i art. 64a Pt.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes UKE nie zmienił Zaskarżonej decyzji w zakresie Części IV, Rozdział 5, pkt 5.2 ust. 6 Oferty SOR.

11. Część IV, Rozdział 5, pkt 5.2 ust. 8 Oferty SOR

We Wniosku OPL wskazano, że odpowiedzialność OPL za poprawne funkcjonowanie systemu obsługującego realizację zleceń Abonentów Usługi WLR w zakresie ustanawiania blokad połączeń powinna być wyłączona z uwagi na fakt braku możliwości dostępu do danych zasilających Platformę. W ocenie OPL, Część IV, Rozdział 5, pkt 5.2 ust. 8 Oferty SOR w brzmieniu nadanym Zaskarżoną decyzją, tj. „*TP nie ma możliwości wglądu do danych, którymi PT zasila Platformę*” powoduje, że OPL nie będzie mogła rozpatrywać reklamacji PT w zakresie np. poprawności czy czasu prowadzenia/zadziałania limitów i blokad. Zdaniem OPL, Część I Ogólna, Rozdział 1, pkt 1.11 (a w szczególności pkt 1.11.2, ust. 3 i 4) Oferty SOR wskazuje, kto powinien odpowiadać za rozpatrzenie reklamacji, w tym reklamacji dotyczącej usługi świadczonej przez jedną ze stron Umowy o Dostęp (tj. PT lub OPL) w oparciu o usługę lub infrastrukturę drugiej strony. OPL podkreśliła, że przy braku wglądu do danych wprowadzanych przez PT do Platformy, a tym samym do materiału źródłowego, OPL nie będzie miała możliwości odniesienia się do argumentacji PT, wskazanej w reklamacji, mimo iż reklamacja dotyczyć będzie działania Platformy (w systemach OPL funkcjonująca pod nazwą aplikacji Telsin).

W Stanowisku KIGeiT z dnia 19 sierpnia 2014 r. KIGeiT wniosła o wykreślenie z Części IV, Rozdziału 5, pkt 5.2, ust. 8, z uwagi na fakt, że OPL powinna ponosić pełną odpowiedzialność za działania Platformy wraz z ponoszeniem kar umownych z tytułu nie wywiązania się z ww. odpowiedzialności.

W Stanowisku OPL z dnia 27 listopada 2014 r. OPL ponownie wskazała na konieczność umożliwienia OPL dostępu do danych (podglądu tych danych) wprowadzonych przez PT na Platformę. OPL zwróciła uwagę na przykłady procesów, dla których uzyskanie przez OPL dostępu do danych, jakimi PT zasila Platformę jest niezbędne, tj. proces reklamacyjny, konfiguracja i wprowadzanie usług na Platformie, administrowanie Platformy. Jednocześnie, OPL zaznaczyła, że KIGeiT w Stanowisku KIGeiT z dnia 19 sierpnia 2014 r. również wniosła o wykreślenie Części IV, Rozdział 5, pkt 5.2 ust. 8 Oferty SOR w brzmieniu nadanym Zaskarżoną decyzją.

W Stanowisku OPL z dnia 1 grudnia 2014 r. będącym odpowiedzią OPL na wątpliwości Prezesa UKE dotyczące dodatkowych funkcjonalności Platformy w zakresie możliwości generowania kodów odrzutu w toku realizacji zamówień PT na ustanowienia blokad połączeń, OPL wskazała, że Platforma nie posiada opisanej powyżej funkcjonalności. OPL zaznaczyła, że brak możliwości generowania kodów odrzutu przez Platformę dotyczy zarówno obsługi PT, jak i Części detalicznej OPL. Jednocześnie, OPL zaznaczyła, że obecnie trwają prace w zakresie rozbudowy Platformy, a jednym z zagadnień jest utworzenie systemu komunikatów, w tym generowanie kodów odrzutu.

W treści Stanowiska KIGeiT z dnia 17 lutego 2015 r. KIGeiT wniosła o utrzymanie brzmienia Zaskarżonej decyzji (zaprzeczyła jakoby postulowała wykreślenie omawianego postanowienia Zaskarżonej decyzji), z uwagi na brak uzasadnienia do przekazywania danych abonenckich dotyczących blokad połączeń na numery usług o podwyższonej opłacie do OPL. W ocenie KIGeiT, przekazanie takich danych OPL może dać OPL nieuzasadnioną przewagę konkurencyjną.

W treści Stanowiska konsultacyjnego OPL – 2015, OPL wniosła o rozszerzenie postanowień poddanego postępowaniu konsultacyjnemu – 2015 projektu decyzji, w zakresie możliwości dostępu do danych, jakimi PT zasila Platformę. OPL wskazała, że dostęp do ww. danych powinien być zachowany wyłącznie dla administratora Platformy w zakresie związanym z zarządzaniem Platformą. Dodatkowo, OPL wniosła o uzupełnienie Oferty SOR o wskazanie, że na potrzeby weryfikacji danych przekazywanych przez PT, w ramach

procesu rozpatrywania jednostkowych reklamacji, zgodnie z zasadami, o których mowa w Części I Ogólnej, Rozdział 1, pkt 1.11 Oferty SOR, a dotyczących reklamowanych przez PT blokad połączeń i progów kwotowych, OPL zastrzega sobie prawo wglądu do tych danych w zakresie, w jakim zostały wprowadzone do Platformy. W ocenie OPL opisane powyżej uzupełnienia są konieczne w celu zapewnienia realizacji obowiązków regulacyjnych nałożonych na OPL, w związku ze świadczeniem Usługi WLR. OPL zaznaczyła, że w Części I Ogólnej Oferty SOR został opisany sposób realizacji reklamacji. Proponowane przez Prezesa UKE brzmienie omawianego ust. 8 jest, zdaniem OPL, postanowieniem szczególnym, wykluczającym zasady opisane w Części I Ogólnej dotyczące zapewnienia i funkcjonowania usług, w szczególności, co do wglądu do danych umożliwiających rozpatrywanie reklamacji i awarii. OPL wskazała, że reklamacje PT nie zawierające danych niezbędnych do ich rozpatrzenia, będą weryfikowane przez OPL negatywnie. Proponowane przez OPL rozszerzenie postanowień Części IV, Rozdział 5, pkt 5.2, ust. 8 Oferty SOR pozwoli, zdaniem OPL, na pozytywną weryfikację, a tym samym rozpatrywanie i dalsze procesowanie reklamacji w zakresie funkcjonalności Platformy.

Odnosząc się do powyższej argumentacji OPL i KIGEiT, Prezes UKE wskazuje co następuje. Po ponownej analizie zebranego w sprawie materiału dowodowego, Prezes UKE podkreśla, że nie ma podstaw do udostępnienia OPL danych, jakimi PT zasila Platformę, również jeżeli OPL działa jako administrator Platformy. Prezes UKE wskazuje, że OPL, jako podmiot świadczący Usługę WLR będzie miała dostęp do danych niezbędnych dla celów reklamacyjnych na zasadach ogólnych udostępniania Usługi WLR dla PT (Część IV Oferty SOR „*Usługa WLR jest świadczona z uwzględnieniem Części I Ogólnej Oferty*”). Ponadto, Część I Ogólna, Rozdział 1, pkt 1.11 (a w szczególności pkt 1.11.2, ust. 3 i 4) Oferty SOR w sposób szczegółowy i kompleksowy reguluje zasady postępowania przypadku zgłaszanych reklamacji międzyoperatorskich. Mając powyższe na względzie, Prezes UKE podkreśla, że wbrew twierdzeniom OPL przedstawionym we Wniosku OPL, OPL będzie miała możliwość zapoznania się ze stanowiskiem PT w zakresie rozpatrywanej reklamacji, jeżeli PT, uznając OPL właściwą do rozpatrzenia reklamacji, przekaze OPL opis przedmiotu reklamacji i wnioski o udzielenie informacji niezbędnych do rozpatrzenia reklamacji. W tym miejscu należy zwrócić uwagę, że współpraca pomiędzy OPL i PT w zakresie rozpatrzenia reklamacji w związku z realizacją usługi świadczonej przez PT w oparciu o usługę lub infrastrukturę OPL nie oznacza jednostronnego przekazania OPL reklamacji, ale zwrócenie się z prośbą o udzielenie wyjaśnień. Jeżeli, zdaniem OPL, w danym przypadku, z opisu przedmiotu reklamacji wynikać będzie, że przyczyna reklamacji nie leży po stronie OPL, to zostanie to wskazane w odpowiedzi na wniosek, o którym mowa w Części I Ogólnej, Rozdział 1, pkt 1.11.2 ust. 3 Oferty SOR. Ponadto, odnosząc się do twierdzeń OPL przedstawionych w treści Stanowiska OPL z dnia 27 listopada 2014 r., Prezes UKE wskazuje, że OPL powinna rozważyć umożliwienie wdrożenia funkcjonalności, by Platforma przekazywała PT kody odrzutu w sytuacji, gdy dany PT wprowadziłby niepoprawne dane do Platformy. Zapewnienie takiej funkcjonalności powinno być docelowo standardem w obsłudze PT (takie rozwiązania zostały już wdrożone w OPL dla ISI), jak również mogą ułatwić OPL administrowanie Platformą i zwiększenie ilości bezproblemowych sytuacji związanych z udostępnieniem blokady połączenia. Jednak z uwagi na fakt, że szczegółowe kody odrzutu mogą się zmieniać w toku realizacji współpracy międzyoperatorskiej na zasadach opisanych w Zaskarżonej decyzji w brzmieniu nadanym niniejszą decyzją, jak również mając na względzie opisanie szczegółowych komunikatów przekazywanych pomiędzy OPL i PT w dokumencie MWD – Komunikaty, Prezes UKE uznaje, że odpowiednie kody odrzutu powinny zostać umieszczone w dokumencie MWD – Komunikaty. Niezależnie od powyższego, w ocenie Prezesa UKE, zapewnienie ww. funkcjonalności powinno nastąpić przede wszystkim dopiero

w momencie, gdy w toku współpracy pomiędzy OPL i PT korzystającym z Usługi WLR okaże się, że postanowienia Części IV, Rozdział 5 pkt 5.2. ust. 8 Oferty SOR będą powodowały realne i potwierdzone w rzeczywistości trudności, na które wskazuje OPL w treści Wniosku OPL, Stanowisku OPL z dnia 27 listopada 2014 r. oraz Stanowisku z dnia 1 grudnia 2014 r.

Powyższe twierdzenia Prezesa UKE znajdują potwierdzenie w Stanowisku OPL z dnia 1 grudnia 2014 r., w którym OPL przyznała, że podjęła działania zmierzające do wprowadzenia ww. funkcjonalności Platformy. Niezależnie od powyższego, Prezes UKE uznał również za nieuzasadnione twierdzenia OPL jakoby KIGeIT zgadzała się z opinią OPL ww. zakresie, skoro postulowane przez KIGeIT w treści Stanowiska KIGeIT z dnia 19 sierpnia 2014 r. uchylenie Części IV, Rozdział 5, pkt 5.2 ust. 8 Oferty SOR jest związane z wnioskowanym przez KIGeIT wprowadzeniem pełnej odpowiedzialności OPL za działania Platformy, a nie z uwagi na akceptację przez KIGeIT możliwości udostępnienia OPL danych, jakimi dany PT zasila Platformę.

Nawiązując z kolei do Stanowiska konsultacyjnego OPL – 2015, Prezes UKE wskazuje, że zawarte w nim postulaty zmiany Części IV, Rozdział 5, pkt 5.2 ust. 8 Oferty SOR, z uwagi na całość przedstawionej powyżej argumentacji Prezesa UKE, nie zasługują na uwzględnienie. W ocenie Prezesa UKE, zastrzeżenie, że OPL ma możliwość wglądu do danych, jakimi PT zasila Platformę z uwagi na fakt posiadania statusu administratora Platformy, nie powinno zmieniać faktu, że taki wgląd do danych powinien się odbywać za wyraźną zgodą PT i to w konkretnej sytuacji, tj. jak wskazano powyżej, w toku rozpatrywania reklamacji międzyoperatorskich.

Mając na uwadze całość powyższych rozważań Prezes UKE wskazuje, że, analogicznie do stanowiska przedstawionego w treści uzasadnienia Zaskarżonej decyzji, nie znalazł uzasadnienia dla konieczności udostępniania OPL danych, jakimi PT zasila Platformę. Przychylenie się do ww. stanowiska OPL, pozostawałoby w sprzeczności z podstawowymi potrzebami rynku polegającymi na zapewnieniu skutecznego zarządzania przez PT obsługą użytkownika końcowego oraz przejrzystości warunków dostępu do usług hurtowych OPL. Prezes UKE podtrzymuje w przedmiotowym zakresie rozstrzygnięcie przyjęte w treści Zaskarżonej decyzji polegające na wyraźnym i niebudzącym wątpliwości wskazaniu zakresu odpowiedzialności OPL z tytułu uruchomienia Platformy na potrzeby zapewnienia realizacji usługi blokady połączeń. Ponadto, Prezes UKE podziela opinię KIGeIT przedstawioną w Stanowisku KIGeIT z dnia 17 lutego 2015 r. wskazującą, że udostępnienie OPL informacji o danych jakimi PT zasila Platformę stanowiłoby nieuzasadnioną przewagę konkurencyjną OPL względem PT, z uwagi na fakt, że PT nie dysponują analogiczną wiedzą na temat abonentów OPL.

Zdaniem Prezesa UKE treść Zaskarżonej decyzji w przedmiotowym zakresie jest zgodna z potrzebami rynku wskazującymi na konieczność maksymalizacji korzyści po stronie użytkowników końcowych. Dzięki przekazaniu PT bezpośredniej możliwości obsługi Abonenta Usługi WLR za pomocą Platformy udostępnionej przez OPL w zakresie usługi blokowania połączeń, PT będzie miał zapewnioną efektywną i wydajną możliwość zrealizowania potrzeb Abonenta Usługi WLR w przedmiotowym zakresie zgodnie z przepisami art. 64 Pt i art. 64a Pt. Ponadto, Zaskarżona decyzja w kwestii dostępu do danych, jakimi PT zasila Platformę pozostaje również w zgodzie z postanowieniami Działu III Rozdziału 3 Pt dotyczącego odpowiedzialności PT za niewykonanie lub nienależyte wykonanie usług telekomunikacyjnych, poprzez zapewnienie bezpośredniej odpowiedzialności PT za poprawność danych wprowadzanych do Platformy. Tym samym to tylko PT, a nie OPL, będzie w głównej mierze ponosił odpowiedzialność za brak blokowania połączeń m.in. na numery usług o podwyższonej opłacie. Jednocześnie, Prezes

UKE wskazuje, że to podmiot udzielający informacji powinien być obciążony ryzykiem wskazania nieprawidłowych danych. Przyjęcie innej zasady doprowadziłoby do sytuacji, w której za błędy jednego podmiotu odpowiada inny podmiot.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes UKE nie uwzględnił omówionego wyżej zarzutu i nie zmienił Zaskarżonej decyzji w zakresie Części IV, Rozdział 5, pkt 5.2 ust. 8 Oferty SOR w brzmieniu nadanym Zaskarżoną decyzją.

12. Część IV, Rozdział 5, pkt 5.2 ust. 11 Oferty SOR

We Wniosku OPL (jak również w treści Stanowiska OPL z dnia 27 listopada 2014 r.), OPL zwróciła uwagę na brak potrzeby ustanawiania kanałów awaryjnych. OPL podkreśliła, że system Telsin jest w 100 % redundantny i w razie awarii jednej maszyny druga ją zastępuje. OPL wskazała, że warstwa zarządzająca częścią serwerową (centralną) pracuje w taki sposób, że w przypadku awarii jednej maszyny aplikacja przełącza się na drugą i praca systemu jest zapewniona, a co za tym idzie prawdopodobieństwo niedostępności usług jest minimalne. To samo, według OPL, ma miejsce w przypadku prac planowych, podczas których niedostępność Platformy jest bardzo krótka, odnosząca się wyłącznie do czasu przełączenia. W opinii OPL, dłuższa niedostępność mogła by mieć miejsce gdyby Platforma i tzw. backup (czyli system zapasowy) uległy uszkodzeniu w tym samym czasie, co jest bardzo mało prawdopodobne. Oceniając treść Zaskarżonej decyzji, OPL zaznaczyła, iż w funkcjonowaniu każdego urządzenia przewidziany jest margines awaryjności, stąd między innymi w Ofercie SOR zawarte są postanowienia dot. sytuacji związanych z awariami i uszkodzeniami. Odnosząc się do obowiązku zapewnienia kanału awaryjnego, OPL stanęła na stanowisku, że jest on nadmiarowy i wymuszający wdrożenie nieuzasadnionych, dodatkowych funkcjonalności, zwłaszcza, że OPL wskazuje PT miejsce (www) oraz dostarcza loginy i hasła by mógł on skorzystać z aplikacji Telsin, a dostęp do Platformy zapewnia sam PT. W przypadku teoretycznej awarii aplikacji Telsin (obu urządzeń) nie będzie możliwości realizacji blokad oraz ich wprowadzania. Według OPL, nie będzie można też mówić o zastosowaniu dodatkowego kanału w rozumieniu urządzenia realizującego omawiane usługi blokad ponieważ ani centrale OPL ani Platforma WLR nie mają takich funkcjonalności by przejąć te zamówienia. OPL wskazała również, że przesłanie zlecenia PT innym kanałem (np. mailem do OPL) nic tu nie zmieni ponieważ: po pierwsze pracownicy OPL nie mają możliwości ingerowania w dane innych PT, po drugie system Telsin nie działa, więc nie będzie dostępny również dla abonentów i pracowników OPL. OPL podkreśliła także, iż w przypadku gdy nie działa kanał dostępu PT do Telsin (np. problemy z działaniem Internetu), przesłanie zamówień np. faxem do OPL nie zmieni sytuacji ponieważ pracownicy OPL nie mają dostępu do kont innych PT. Zgodnie z treścią Wniosku OPL, OPL uznała za błędne wskazywanie kanału awaryjnego w przypadku urządzenia typu „software”, jakim jest Telsin na zasadzie analogii do przypadków, gdy mamy do czynienia z awarią ISI. ISI jest kanałem, którym komunikuje się PT z OPL, jeśli on nie działa, wówczas jest konieczne uruchomienie dodatkowego kanału by móc realizować zamówienia. Jednak jeśli awaria dotyczy np. centrali, to pomimo przesłania zlecenia drogą awaryjną i tak nie zostanie ono zrealizowane do czasu usunięcia awarii, co będzie miało miejsce w przypadku Telsin. Zdaniem OPL, różnica polega na tym, że nie ma tu pośrednika w przekazywaniu zamówień, a PT sam realizuje zamówienia na Platformie. Jeśli PT ma problemy z dostępem do aplikacji Telsin z przyczyn leżących po stronie PT, to PT powinien we własnym zakresie dostęp przywrócić (np. backup mobilny), natomiast jeśli nastąpiła awaria Telsin realizacja zlecenia będzie możliwa dopiero po usunięciu jej przyczyn po stronie OPL.

Na słuszność rozwiązań przyjętych w Zaskarżonej decyzji w zakresie zapewnienia kanału awaryjnego dla Platformy, wskazała KIGEiT w treści Stanowiska KIGEiT z dnia 19 sierpnia

2014 r. W ocenie KIGEiT, art. 64 Pt i art. 64a Pt nie przewidują możliwości, aby istniał okres, w którym abonent (w tym Abonent Usługi WLR) nie mógł skorzystać ze swoich uprawnień do założenia blokady. Tym samym, według KIGEiT, możliwość zakładania blokady musi być dostępna dla PT przez cały czas. W opinii KIGEiT, OPL nie wyjaśniła, kto byłby odpowiedzialny za generowanie połączeń na numery usług o podwyższonej opłacie w okresie braku możliwości zakładania blokad na Platformie.

W treści Stanowiska KIGEiT z dnia 17 lutego 2015 r., KIGEiT wskazała, że skoro OPL powołuje się na 100 % redundantność Platformy, to problemy OPL z omawianymi postanowieniami Zaskarżonej decyzji mogą być bezprzedmiotowe.

Nawiązując do powyższego zarzutu OPL oraz uwzględniając opinię KIGEiT, Prezes UKE wskazuje co następuje. Ponownie analizując zebrany w sprawie materiał dowodowy, należy w pierwszej kolejności podkreślić, że zgodnie z treścią Zaskarżonej decyzji OPL zapewnia kanał awaryjny jedynie w sytuacji wystąpienia prac planowych. Mając jednak na uwadze brak precyzyjności kwestionowanych przez OPL postanowień Zaskarżonej decyzji w zakresie, w jakim dotyczą Części IV, Rozdział 5, pkt 5.2 ust. 11 Oferty SOR, Prezes UKE postanowił, zmienić Zaskarżoną decyzję poprzez jednoznaczne wskazanie, że OPL nie ma obowiązku zapewnienia kanału awaryjnego, a prace planowe na Platformie powinny odbywać się na zasadach opisanych w Części I Ogólnej Oferty SOR. W pierwszej kolejności należy bowiem wyjaśnić, że zgodnie z treścią Zaskarżonej decyzji w zakresie dotyczącym zasad odpowiedzialności za poprawne działanie Platformy (Część IV, Rozdział 5 pkt 5.2 ust. 11 Oferty) konieczność zapewnienia kanału awaryjnego dotyczyła wyłącznie przypadku prowadzenia prac planowych na Platformie na zasadach określonych w Części I Ogólnej, Rozdział 1, pkt 1.15, ppkt 1.15.3 Oferty SOR. Zgodnie z treścią Części I Ogólnej, Rozdział 1, pkt 1.15, ppkt 1.15.3 Oferty SOR w przypadku prac planowych na systemach informatycznych kanał awaryjny powinien być zapewniony wyłącznie w celu procesowania zgłoszeń Awarii, podczas gdy w przypadku niedostępności systemów informatycznych w toku przeprowadzania prac planowych wstrzymuje się przesyłanie nowych zamówień i komunikatów elektronicznych. Mając na względzie powyższe, Prezes UKE po ponownej wszechstronnej analizie zebranego w sprawie materiału dowodowego oraz stanu prawnego i faktycznego sprawy uznał, że istnienie kanału awaryjnego w toku przeprowadzania prac planowych na Platformie jest zobowiązaniem zbędnym i nadmiarowym, względem istniejących w Ofercie SOR uregulowań dotyczących zasad przeprowadzania prac planowych na systemach informatycznych. Należy bowiem wskazać, że w przypadku niedostępności Platformy w czasie realizacji prac planowych powinno nastąpić wstrzymanie przesyłania nowych zamówień i komunikatów. OPL wychodząc naprzeciw wymogom art. 64 Pt ust. 4 i ust. 5 Pt zapewniła, że w przypadku prac planowych tzw. część hardware Platformy zapewnia przełączenie systemu software (tu: Platformy) na inną warstwę zarządzającą częścią serwerową systemu, co w konsekwencji zapewnia 100% redundantność Platformy. Prezes UKE ponownie oceniając argumentację OPL przedstawioną w toku niniejszej sprawy uznał, analogicznie do twierdzeń OPL, że w przypadku prac planowych, niedostępność Platformy jest bardzo krótka, odnosząca się wyłącznie do czasu przełączenia. Ponadto, uwzględniając fakt, że większość czynności związanych z obsługą zleceń w zakresie ustanawiania blokad połączeń i progów kwotowych na Platformie leży po stronie PT (z uwagi na brak dostępu do danych, jakimi PT zasila Platformę), jeśli PT ma problemy z dostępem do Platformy z przyczyn leżących po stronie PT, to PT powinien we własnym zakresie dostęp przywrócić (np. tzw. backup³⁶ mobilny), natomiast jeśli nastąpiła awaria Platformy realizacja zlecenia będzie możliwa dopiero

³⁶ z ang. *kopia zapasowa*, w informatyce tzw. kopia bezpieczeństwa służąca do odtworzenia oryginalnych danych w przypadku ich utraty lub uszkodzenia, tu: zapasowy system służący do obsługi Platformy.

po usunięciu jej przyczyn po stronie OPL. Nie bez znaczenia dla ponownej oceny treści Części IV, Rozdział 5, pkt 5.2 ust. 11 Oferty SOR w brzmieniu nadanym Zaskarżoną decyzją, pozostaje fakt, że w sytuacji niedostępności Platformy nie będzie ona dostępna również dla abonentów OPL. Tym samym, nie będzie możliwości wystąpienia zachowań dyskryminujących PT w toku realizacji zleceń na ustanowienie blokad połączeń. Również, zapewnienie 100% redundantności Platformy i ograniczenie jej niedostępności do minimum leży w interesie nie tylko PT ale również OPL, celem zapewnienia prawidłowej realizacji uprawnień abonenckich wynikających m.in. z treści art. 64 Pt ust. 4 i ust. 5 Pt. Dlatego też uwzględniając powyższe wyjaśnienia, Prezes UKE wskazuje, że z uwagi na konieczność zapewnienia realizacji potrzeb rynku polegających na odpowiedniej regulacji relacji pomiędzy operatorami w ramach wykonywania uprawnień przysługujących abonentom z przepisów prawa oraz zapewnienia równego traktowania (niedyskryminacji w traktowaniu) PT, mocą niniejszej decyzji Prezes UKE dokonał zmiany Zaskarżonej decyzji w zakresie, w jakim zobowiązywała ona OPL do zapewnienia kanału awaryjnego dla obsługi zleceń PT na ustanowienie blokad połączeń i progów kwotowych i uchylił ww. zobowiązanie z treści Części IV, Rozdział 5, pkt 5.2 ust. 11 Oferty SOR.

Odnosząc się do argumentacji KIGEiT, Prezes UKE zastrzega jednak, że (analogicznie do twierdzeń zawartych w treści Zaskarżonej decyzji), realizując prace planowe na Platformie, OPL powinna mieć na względzie fakt, że brak dostępu do Platformy nawet w krótkim okresie, może uniemożliwić realizację uprawnień abonentów wskazanych w art. 64 i art. 64a Pt. Prezes UKE podkreśla również, że prowadzenie prac planowych na Platformie powinno uwzględniać zapewnienie funkcjonalności procesu w zakresie umożliwienia realizacji uprawnienia abonenta do ustanawiania blokad i limitów połączeń w każdym czasie, zgodnie ze wskazanymi powyżej postanowieniami Pt. Uwzględniając powyższe Prezes UKE wskazuje, że OPL mając na uwadze konieczność zapewnienia realizacji ustawowych uprawnień abonentów w zakresie realizacji blokad połączeń na numery usług o podwyższonej opłacie, ogranicza do minimum możliwość wystąpienia ryzyka niedostępności Platformy zapewniając tzw. backup Platformy na poziomie warstwy zarządzającej częścią serwerową Platformy. Ponadto, zgodnie z treścią Zaskarżonej decyzji oraz niniejszej decyzji w przypadku korzystania z Platformy nie ma pośrednika w przekazywaniu zamówień na ustanowienia blokady połączeń, a każdy PT sam realizuje zamówienia na Platformie. Zatem, jak to zostało wskazane powyżej, jeśli PT ma problemy z dostępem do Platformy z przyczyn leżących po stronie PT, to PT powinien we własnym zakresie dostęp przywrócić (np. tzw. backup³⁷ mobilny), natomiast jeśli nastąpiła awaria Platformy realizacja zlecenia będzie możliwa dopiero po usunięciu jej przyczyn po stronie OPL. Tym samym, Prezes UKE wskazuje, że jakkolwiek za dostępność Platformy odpowiada OPL (zapewniając 100 % redundantność Platformy) to już za realizację zamówienia abonentów na ustanowienie blokady lub progu kwotowego odpowiada względem abonentów w równym stopniu OPL i PT. Dlatego też, w ocenie Prezesa UKE, nakładanie na OPL zobowiązań nadmiarowych względem nałożonych na OPL obowiązków regulacyjnych oraz istniejących uregulowań Oferty SOR (tu: w zakresie prac planowych) polegających na konieczności zapewnienia kanału awaryjnego dostępu do Platformy w przypadku prowadzenia prac planowych, jest nieuzasadnione i nie sprzyja zwiększeniu poziomu realizacji potrzeby rynku polegającej na odpowiedniej regulacji relacji pomiędzy operatorami w ramach wykonywania uprawnień przysługujących abonentom z przepisów prawa. Nawiązując do twierdzeń KIGEiT jakoby OPL nie wyjaśniła, kto byłby odpowiedzialny za generowanie połączeń na numery usług o podwyższonej opłacie w okresie braku możliwości zakładania blokad na Platformie, Prezes UKE wskazuje,

³⁷ z ang. kopia zapasowa, w informatyce tzw. kopia bezpieczeństwa służąca do odtworzenia oryginalnych danych w przypadku ich utraty lub uszkodzenia, tu: zapasowy system służący do obsługi Platformy.

że w omawianym zakresie zaakceptował wyjaśnienia OPL (po ponownej analizie materiału dowodowego), wynikające z treści Stanowiska OPL z dnia 29 marca 2013 r., zgodnie z którymi występuje: „*brak możliwości utworzenia kanału awaryjnego dostępu do Platformy, [...] jeśli Platforma ma okno serwisowe lub awarię to nie realizuje połączeń, jeśli Platforma nie działa, to nie realizuje połączeń, czyli nie istnieje niebezpieczeństwo, że abonent skorzysta z usługi mimo aktywnej blokady lub limitu*”.

Reasumując powyższą analizę, Prezes UKE podkreśla, że zaakceptował opisaną powyżej argumentację OPL wskazującą na pełną redundantność Platformy oraz na ograniczenie do minimum ryzyka wystąpienia jakichkolwiek szkód po stronie Abonentów Usługi WLR. Dodatkowo, omawiana zmiana Zaskarżonej decyzji nie wpłynie negatywnie na poziom zabezpieczenia interesów PT oraz przede wszystkim interesu abonentów do realizacji przysługujących im na mocy art. 64 i art. 64a Pt uprawnień przez całą dobę (za pomocą w pełni redundantnego narzędzia w postaci Platformy). W odniesieniu do powyższego, Prezes UKE zastrzega, że w każdym przypadku powinna być zapewniona ciągłość realizacji usługi blokowania połączeń, co wynika również z przepisów art. 64 i art. 64a Pt, mówiących o realizacji określonej usługi „*natychmiastowo*” lub „*każdorazowo*” na żądanie abonenta.

Nawiązując do opinii KIGEiT przedstawionej w Stanowisku KIGEiT z dnia 17 lutego 2015 r., Prezes UKE wskazuje, że nie zasługuje ona na uwzględnienie. Powyższe wynika z faktu, że zgodnie z treścią Zaskarżonej decyzji 100% redundancja Platformy nie oznaczała de facto utworzenia kanału awaryjnego w rozumieniu Zaskarżonej decyzji. Dlatego też, omawiane twierdzenia KIGEiT nie znajdują odzwierciedlenia w stanie faktycznym sprawy.

Tym samym, mając powyższe na uwadze, Prezes UKE wskazuje, że rozwiązanie przyjęte w Zaskarżonej decyzji w zakresie konieczności ustanowienia kanału awaryjnego dla obsługi zleceń PT dotyczących ustanowienia blokad połączeń na żądanie Abonentów Usługi WLR, jest zbędnym zobowiązaniem Oferty SOR nałożonym na OPL nie znajdującym uzasadnienia w treści Decyzji SMP 8 czy treści art. 64 Pt i art. 64a Pt. Natomiast modyfikacja przedmiotowych postanowień Zaskarżonej decyzji, zwiększająca precyzyjność treści ww. treści Oferty SOR pozostaje w zgodzie z potrzebami rynku polegającymi na zapewnieniu odpowiedniej regulacji relacji pomiędzy operatorami w ramach wykonywania uprawnień przysługujących abonentom z przepisów prawa. Ponadto Prezes UKE, podejmując przedmiotowe rozstrzygnięcie, wziął pod uwagę potrzeby rynku wskazujące na konieczność zapewnienia przejrzystości warunków dostępu do usług hurtowych OPL, co z kolei wpłynie pozytywnie na realizację innej potrzeby rynku polegającej na maksymalizacji korzyści dla użytkowników końcowych, bowiem przejrzyste warunki współpracy pomiędzy OPL a PT umożliwiają zapewnienie sprawnej realizacji uprawnień abonenta w każdym czasie. Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes UKE uwzględnił omówiony wyżej zarzut i zmienił Zaskarżoną decyzję w zakresie Części IV, Rozdział 5, pkt 5.2 ust. 11 Oferty SOR w brzmieniu nadanym niniejszą decyzją.

13. Część IV, Rozdział 5, pkt 5.2 ust. 17 Oferty SOR

We Wniosku OPL wskazano, że w zakresie postanowień Części IV, Rozdział 5, pkt 5.2 ust. 17 Oferty SOR w brzmieniu nadanym Zaskarżoną decyzją, OPL nie posiada odpowiednich zasobów i nie jest w stanie świadczyć wynikającej z ww. postanowień funkcjonalności Platformy, polegającej na umożliwieniu migracji konta w aplikacji Telsin przy migracji abonenckiej. Ponadto, zdaniem OPL, Prezes UKE nie ustosunkował się w treści uzasadnienia Zaskarżonej decyzji do argumentacji OPL, m.in. w zakresie wątpliwości, na jaki plan taryfowy zaimplementowany w Telsin ma nastąpić migracja (jeśli Biorca ma kilka planów taryfowych), a także jak należy postąpić w sytuacji jeśli PT nie

odebrał loginów i nie obsługuje Telsina, to kto wówczas odpowiada za poprawność danych na koncie itd.

Kwestia prawidłowości rozstrzygnięcia w zakresie Części IV, Rozdział 5, pkt 5.2 ust. 17 była podnoszona w części Wniosku OPL oznaczonej jako argumentacja do Części IV, Rozdział 5, pkt 5.1, ppkt 5.2.1 ust. 1. OPL wskazała, że blokady i limity połączeń na numery usług o podwyższonej opłacie realizowane z wykorzystaniem aplikacji Telsin nie powinny być przenoszone pomiędzy Dawcą a Biorcą przy zmianie operatora świadczącego usługę. Według OPL, Biorca powinien pozyskać oświadczenie woli abonenta w tym zakresie i zgodnie z nią realizować blokady na nowo (tak jak ma to miejsce obecnie). W ocenie OPL, za takim postępowaniem przemawia fakt, iż jak wskazuje Prezes UKE zakres numerów, które dany PT uzna za podlegające blokadom/limitom może być odmienny. OPL wskazała, że odmiennie mogą być również stawki za połączenia podlegające limitom u Dawcy i Biorcy. Tym samym, w opinii OPL, może dojść do sytuacji, w której np. Biorca nie uznaje numeracji HESC za połączenia o podwyższonej płatności i nie stosuje obecnej blokady wariant 76 (w aplikacji Telsin), a u Dawcy była wykorzystywana taka blokada, to w przypadku migracji, pomimo braku takiej oferty u Biorcy, blokada taka będzie migrowana. Ponadto, OPL podkreśliła, że dodatkowym problem powstanie w przypadku, gdy PT będzie posiadał kilka cenników, co może doprowadzić do sytuacji, że w takim przypadku nie będzie wiadomo, na jaki cennik ma nastąpić migracja.

W Stanowisku KIGEiT z dnia 19 sierpnia 2014 r. wskazano, iż możliwym jest przyjęcie zasady pozwalającej na dezaktywację blokad i konieczność ich ponownego uruchomienia przez Biorcę w przypadku migracji międzyoperatorskiej bez zmiany Usługi WLR. Powyższą opinię KIGEiT powtórzyła w treści Stanowiska KIGEiT z dnia 17 lutego 2015 r.

W Stanowisku OPL z dnia 27 listopada 2014 r. OPL ponownie podkreśliła, że z uwagi na różnorodność zmiennych, jakimi zasilana jest Platforma przy świadczeniu usługi blokowania połączeń przez Biorcę i Dawcę (zwłaszcza w zakresie cennika detalicznego) może powstać zagrożenie dla Abonentów Usługi WLR, że u Dawcy blokada połączeń została założona na połączenia, które nigdy nie będą podlegały usłudze blokowania połączeń (z uwagi na wartość połączenia równą 0 zł).

Odnosząc się do argumentacji OPL przedstawionej we Wniosku OPL, Prezes UKE w pierwszej kolejności wskazuje na błędne oznaczenie przez OPL numeracji Oferty SOR w brzmieniu nadanym Zaskarżoną decyzją. Zasady regulujące ustanowienie blokad połączeń w przypadku wystąpienia migracji międzyoperatorskich zostały bowiem opisane w Części IV, Rozdział 5, pkt 5.2 ust. 17, zdanie drugie, a nie jak wskazała OPL w pkt. 5.2.1. ust.1. Niezależnie od powyższego, Prezes UKE odnosząc się do opisanych powyżej twierdzeń OPL, wskazuje co następuje. W ocenie Prezesa UKE, rozstrzygnięcie kwestii przeniesienia aktywnych blokad połączeń, w sytuacji migracji międzyoperatorskich bez zmiany świadczenia Usługi WLR, przyjęte w treści Zaskarżonej decyzji wymagało zmian. Nawiązując do powyższego zarzutu OPL oraz uwzględniając opinię KIGEiT i treść argumentacji OPL zawartej w treści Stanowiska OPL z dnia 27 listopada 2014 r., Prezes UKE uznał słuszność argumentacji OPL i postanowił dokonać odpowiednich modyfikacji Zaskarżonej decyzji wskazujących, że w momencie migracji międzyoperatorskiej następuje dezaktywacja blokad i ponowne ich aktywowanie przez Biorcę. Prezes UKE wskazuje, że z uwagi na różnorodność cenników detalicznych w zakresie wykazu usług podlegających blokadzie połączeń, OPL jako podmiot odpowiedzialny za dokonanie procesu migracji międzyoperatorskiej może nie mieć technicznych możliwości dokonania jednoczesnego przeniesienia wszystkich funkcjonujących u Dawcy blokad połączeń i ustanowionych progów kwotowych. Ponadto, skoro dany Abonent Usługi WLR wyraża wolę zmiany dostawcy usług to powinien mieć również możliwość wyrażenia woli co do zakresu

blokowania połączeń na numery usług uznawanych u danego PT za usługi podlegające blokadzie połączeń. W ten sposób, zapewniona zostanie właściwa realizacja ustawowych uprawnień abonentów wynikających z art. 64 Pt i art. 64a Pt.

Mając powyższe na uwadze, jak również fakt przychylenia się do propozycji OPL przez KIGEiT w treści Stanowiska KIGEiT z dnia 19 sierpnia 2014 r., Prezes UKE wskazuje, że rozstrzygnięcie przedmiotowej kwestii opisane w treści niniejszej decyzji, sprzyja prawidłowej realizacji ustawowych uprawnień Abonentów Usługi WLR. Należy podkreślić, że zgodnie z brzmieniem art. 64 Pt i art. 64a Pt inicjatorem wszelkich działań związanych z ustanawianiem blokad i limitów połączeń jest abonent, a nie PT (czy to Dawca, czy Biorca). Abonent, dokonując zmiany dostawcy usług głosowych, powinien mieć możliwość wyrażenia oświadczenia woli co do zakresu blokad połączeń stosowanych u nowego dostawcy usług (tu: Biorcy). Dlatego też, zdaniem Prezesa UKE, konieczna była modyfikacja Zaskarżonej decyzji celem przejrzystego określenia zasad współpracy pomiędzy OPL i PT w zakresie realizacji przedmiotowych uprawnień abonentów oraz reguł migracji dotychczasowych blokad połączeń na Platformę, jak również zasad blokowania połączeń w sytuacji migracji Usługi WLR, co odpowiada potrzebom rynku dotyczącym zapewnienia odpowiedniej regulacji relacji pomiędzy operatorami w ramach wykonywania uprawnień przysługujących abonentom z przepisów prawa i wprowadzenie skutecznego zarządzania przez PT obsługą użytkownika końcowego. Prezes UKE wskazuje również, że rozwiązania przyjęte w niniejszej decyzji pozwolą PT w pełni realizować uprawnienia abonenta wynikające z Pt, co świadczy o tym, że zmiany Oferty SOR zatwierdzone niniejszą decyzją są zgodne z potrzebą rynku, jaką jest maksymalizacja korzyści dla użytkowników końcowych oraz przepisami prawa tj. art. 64 i 64a Pt.

Odnosząc się do twierdzeń OPL w zakresie wątpliwości, co do ustalenia podmiotu odpowiedzialnego za blokowanie połączeń w przypadku braku odebrania przez PT loginów do Platformy należy wskazać, że kwestia ta powinna zostać uregulowana w toku negocjacji Umowy o Dostępie. Prezes UKE wskazuje, że Oferta SOR, określa ramowe warunki współpracy międzyoperatorskiej pomiędzy OPL i PT, nie powinna natomiast określać tych warunków w sposób kazuistyczny i szczegółowy. Ponadto, Prezes UKE wskazuje, że, zgodnie z treścią Części IV, Rozdział 5, pkt 5.2 ust. 5 Oferty SOR w brzmieniu nadanym Zaskarżoną decyzją, to OPL odpowiada za poprawne działanie Platformy. Zatem, jeżeli do uruchomienia Platformy PT potrzebuje uzyskać login od OPL, to OPL jest odpowiedzialna za dostarczenie PT takiego loginu. Zgodnie, bowiem z treścią Części IV, Rozdział 5, pkt 5.2 ust. 2 Oferty SOR w brzmieniu nadanym Zaskarżoną decyzją, „PT otrzymuje dostęp do Platformy”. Oczywistym jest, że ze względu na cel wydania Zaskarżonej decyzji, jakim było uregulowanie minimalnych warunków dla przyszłej współpracy pomiędzy OPL i PT w zakresie realizowania usługi blokowania połączeń, PT dostęp ten otrzymuje od OPL, w tym również poprzez uzyskanie odpowiednich loginów. Ponadto należy zaznaczyć, że w przypadku wystąpienia sytuacji opisanej przez OPL, tj. gdy PT – Biorca nie odebrał loginów od OPL, Zaskarżona decyzja w sposób jednoznaczny reguluje zasady odpowiedzialności za prawidłowość realizacji zleceń abonenckich w przedmiocie blokowania połączeń na numery usług o podwyższonej opłacie. Na mocy Zaskarżonej decyzji każdy PT świadczący usługi abonenckie w oparciu o Usługę WLR ma obowiązek blokady połączeń wynikający z art. 64 i 64a Pt. Z tego wynika, że każdy PT-Biorca obowiązany jest zapewnić sobie dostęp do Platformy i jest odpowiedzialny za poprawność danych wprowadzanych na Platformę. Tym samym, jeżeli OPL dostarczyła PT odpowiednie loginy niezbędne do zalogowania na Platformie to odpowiedzialność za zasilenie Platformy danymi niezbędnymi do realizacji blokad

spoczywa na PT, bowiem OPL odpowiada jedynie za prawidłowe funkcjonowanie Platformy, a nie za działania PT na zasadzie ryzyka.

Odnosząc się do argumentacji OPL przedstawionej w części Wniosku OPL oznaczonej, jako argumentacja do Części IV, Rozdział 5, pkt 5.1, ppkt 5.2.1 ust. 1 Oferty SOR, w znacznej mierze powtarzającej argumentację OPL, do której Prezes UKE odniósł się w powyższej części uzasadnienia niniejszej decyzji, Prezes UKE wskazuje, że mocą niniejszej decyzji dokonał zmian Zaskarżonej decyzji ww. zakresie, zgodnie z treścią Wniosku OPL. Prezes UKE uznał bowiem, że Zaskarżona decyzja w sposób mogący prowadzić do niewykonalności jej postanowień określała zasady współpracy pomiędzy OPL i PT w zakresie realizacji przedmiotowych uprawnień abonentów oraz reguł migracji dotychczasowych blokad połączeń na Platformę, jak również zasad blokowania połączeń w sytuacji migracji Usługi WLR. Prezes UKE wskazuje, że rozwiązania przyjęte w niniejszej decyzji pozwolą PT w pełni realizować uprawnienia abonenta wynikające z Pt. Prezes UKE podkreśla, że treść Części IV, Rozdział 5, pkt 5.2 ust. 17 Oferty SOR w brzmieniu nadanym niniejszą decyzją poprzez uregulowanie w sposób przejrzysty zasad postępowania z blokadami połączeń ustanowionymi w różnym czasie i u różnych dostawców usług oraz zmian wynikających z ww. sytuacji jest zgodna z potrzebami rynku (konieczność zapewnienia skutecznej i równoprawnej konkurencji, maksymalizacja korzyści dla użytkowników końcowych poprzez ochronę interesów abonenta, zapewnienie możliwości realizacji zadań ustawowych, wprowadzenie efektywne narzędzia współpracy międzyoperatorskiej) oraz przepisami prawa. Należy bowiem podkreślić, że określenie precyzyjnych zasad współpracy międzyoperatorskiej stanowi zachętę dla PT do podejmowania tej współpracy w oparciu o Sieć OPL, co spowoduje zwiększenie konkurencyjności polskiego rynku telekomunikacyjnego, a w konsekwencji szeroki wybór dostawców usług świadczących usługi abonenckie dla użytkowników końcowych.

Niezależnie od powyższego Prezes UKE, odnosząc się do twierdzeń OPL jakoby Prezes UKE nie ustosunkował się w treści uzasadnienia Zaskarżonej decyzji do argumentacji OPL, m.in. w zakresie wątpliwości, na jaki plan taryfowy zaimplementowany w Telsin ma nastąpić migracja (jeśli biorca ma kilka planów taryfowych), a także jak należy postąpić w sytuacji, jeśli PT nie odebrał loginów i nie obsługuje systemu Telsin, to kto wówczas odpowiada za poprawność danych na koncie itd., wskazuje, że postanowił przedstawić w niniejszej decyzji szerokie uzasadnienie dla zmian wprowadzanych w treści Zaskarżonej decyzji tak, aby wyjaśniało ono wszelkie wskazane w treści Wniosku OPL wątpliwości.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes UKE uchylił Zaskarżoną decyzję w zakresie, w jakim dotyczyła Części IV, Rozdział 5, pkt 5.2 ust. 17 (zdanie drugie) i postanowił jak w pkt II, ppkt 8 niniejszej decyzji.

Odrębną argumentację w zakresie treści Zaskarżonej decyzji dotyczącej Części IV, Rozdział 5, pkt 5.2 ust. 17 Oferty SOR w brzmieniu nadanym Zaskarżoną decyzją, przedstawiła KIGEiT, która odniosła się do uregulowanej w zdaniu pierwszym ww. postanowienia kwestii obowiązku przeniesienia na Platformę obowiązujących do czasu podpisania Umowy o Dostępie wariantów blokad. We Wniosku KIGEiT (pkt 35 – 39), wskazano na możliwość przekroczenia przez Prezesa UKE uprawnień ustawowych poprzez ustalenie treści Zaskarżonej decyzji w sposób, który zdaniem KIGEiT reguluje (a raczej będzie regulować po podpisaniu przez strony stosownych aneksów bądź po wydaniu przez Prezesa UKE decyzji zmieniającej umowę pomiędzy OPL a PT) w zakresie określonym Zaskarżoną decyzją stosunki pomiędzy OPL a PT z mocą wsteczną. KIGEiT wskazała, że Prezes UKE zobowiązuje PT do przeniesienia dotychczasowych blokad na Platformę i ponoszenia comiesięcznych opłat. Zdaniem KIGEiT, jeżeli blokady nie zostaną zmigrowane, OPL nadal będzie miała obowiązek je świadczyć na dotychczasowych warunkach. Jednocześnie

za blokady ustalone w Tabeli nr 39 i w Tabeli nr 40 OPL nie powinna pobierać opłat. W ocenie KIGeIT, analizując pkt 5.2 ust. 17 Oferty SOR w brzmieniu nadanym Zaskarżoną decyzją pojawia się także pytanie, kto będzie odpowiedzialny za migrację blokad założonych po dniu 5 maja 2012 r. (a contrario do stwierdzenia, że „*Za zasilenie Platformy informacjami na temat dotychczasowych blokad ustanowionych dla danego abonenta odpowiada PT*”): PT czy OPL? Mając na uwadze powyższe, KIGeIT zwróciła się do Prezesa UKE o modyfikację Zaskarżonej decyzji poprzez wskazanie (w uzasadnieniu), że OPL nie może pobierać opłat za blokady założone przez PT przed wejściem postanowień Zaskarżonej decyzji w życie do relacji dwustronnych. Jednocześnie KIGeIT wniosła o modyfikację Zaskarżonej decyzji w ten sposób, aby PT mogli również świadczyć bezpłatne blokady na dotychczasowych zasadach, a nie byli obowiązani do migracji blokad do Platformy.

Z kolei, w Stanowisku konsultacyjnym KIGeIT – 2015 (pkt 48-54), wskazano, że pomimo faktu uchylecia treści Zaskarżonej decyzji w zakresie, w jakim dotyczyła ona zdefiniowania pojęcia „*dotychczasowych blokad*”, to jednak wciąż Prezes UKE próbuje regulować relacje PT – OPL z mocą wsteczną. KIGeIT podkreśliła, że dotychczasowe blokady funkcjonują, Abonenci się do nich przyzwyczaili, a PT nie muszą ponosić kosztów ich świadczenia. Zdaniem KIGeIT, zawarte w poddanym postępowaniu konsultacyjnemu – 2015 projekcie decyzji stwierdzenie: „*Prezes UKE wskazuje, że od dnia zmiany warunków umownych pomiędzy OPL i PT w zakresie ustanawiania blokad połączeń, PT będą zobowiązani do ponoszenia opłaty za aktywne konto na Platformie, a nie jak twierdzi KIGeIT za ustanowione blokady połączeń. (...) niezależnie od tego, kiedy dana blokada została ustanowiona, to jej aktywacja zawsze będzie bezpłatna. Oplacie podlega jedynie aktywne konto na Platformie*” nie zmienia faktu, że bez racjonalnego uzasadnienia, Prezes UKE wprowadza opłaty za usługi, które są świadczone na dzień dzisiejszy bezpłatnie. KIGeIT wskazała również, że w pkt 5.2 ust. 17 Oferty SOR, Prezes UKE stwierdził, że „*Obowiązujące do czasu podpisania Umowy o Dostępie warianty blokad powinny zostać przeniesione na Platformę. Za zasilenie Platformy informacjami na temat dotychczasowych blokad ustanowionych dla danego Abonenta Usługi WLR odpowiada PT*”, co powoduje pojawienie się wątpliwości związanych z terminem, w jakim blokady powinny zostać zmigrowane, zakresem takiej migracji, ewentualną odpłatnością (lub jej brakiem) wariantów blokad wskazanych w Tabeli nr 39 pkt I poz. X oraz w Tabeli nr 40 pkt I poz. Y Oferty SOR. Dlatego też, KIGeIT zwróciła się ponownie do Prezesa UKE o pozostawienie w Ofercie SOR możliwości zakładania blokad na dotychczasowych zasadach.

Dodatkowo, KIGeIT w treści Stanowiska KIGeIT z dnia 22 lipca 2015 r. wskazała, że Prezes UKE nie rozstrzygnął czy obowiązujące do czasu podpisania Umowy o Dostępie blokady, o których mowa w Części IV, Rozdział 5, pkt 5.2 ust. 17 Oferty SOR dotyczą również blokad ustanowionych na podstawie aneksów do tych umów. Ponadto, KIGeIT wskazała, że szereg przedsiębiorców podpisało już z OPL aneksy w przedmiocie zasad zakładania blokad połączeń na numery usług o podwyższonej opłacie, w konsekwencji pojawia się wątpliwość, czy zasady realizacji usługi blokowania połączeń na numery usług podwyższonej opłacie zawarte w niniejszej decyzji mają dotyczyć również blokad założonych na podstawie podpisanych już aneksów.

Nawiązując do powyższych zarzutów KIGeIT oraz argumentacji OPL, Prezes UKE wskazuje co następuje. Ponownie analizując zebrany w sprawie materiał dowodowy, należy w pierwszej kolejności podkreślić, że rozstrzygnięcie przyjęte w treści Zaskarżonej decyzji w zakresie konieczności przeniesienia obowiązujących do czasu podpisania Umowy o Dostępie wariantów blokad na Platformę jest prawidłowe i po zmianach Zaskarżonej decyzji w zakresie wprowadzenia podziału na blokady realizowane na centralach OPL

i odrębnie na Platformie, przeniesienie to będzie dotyczyło tylko wariantów blokad, jakie powinny być realizowane za pomocą Platformy, tj. blokady połączeń na numery 70x, 20 (7, 8), AUS i HESC. Zdaniem Prezesa UKE, konieczność określenia w treści Zaskarżonej decyzji, zasad postępowania z blokadami połączeń ustanowionymi na warunkach obowiązujących przed zmianami art. 64 Pt i art. 64a Pt, wynika właśnie z faktu dokonania przez polskiego ustawodawcę zmian ww. przepisów. Skoro bowiem, ustawodawca uznał, że zakres uprawnień ustawowych abonentów w zakresie możliwości ustanawiania blokad połączeń na numery usług o podwyższonej opłacie nie zapewniał wystarczającego poziomu ochrony abonentów przed nadużyciami ze strony dostawców usług telekomunikacyjnych, to Prezes UKE w swoich działaniach regulacyjnych (tu: w treści decyzji administracyjnej wydanej na podstawie art. 43 ust. 1 Pt) powinien uwzględniać ww. okoliczność. Dlatego też, Prezes UKE w treści Zaskarżonej decyzji postanowił, by tzw. „dotychczasowe blokady” zostały przeniesione na Platformę. Tym samym, jeżeli dany PT w dniu podpisania Umowy o Dostęp na warunkach wskazanych w Zaskarżonej decyzji (zmienionej w części na mocy niniejszej decyzji) będzie posiadał blokady połączeń obsługiwane poza Platformą (w systemach OPL oznaczającą aplikację Telsin) to powinien dokonać ich przeniesienia na Platformę, jeżeli zgodnie z treścią niniejszej decyzji stanowią one ten rodzaj blokad połączeń obsługiwanych przez Platformę. Jednocześnie, Prezes UKE zaznacza, że blokady połączeń ustanawiane po wejściu w życie zmian art. 64 Pt i art. 64a Pt (tj. po dniu 4 maja 2012 r., czyli m.in. na podstawie aneksów do umów, na które wskazuje KIGEiT w Stanowisku KIGEiT z dnia 22 lipca 2015 r.) były dla Abonentów Usługi WLR aktywowane w aplikacji Telsin. Tym samym, skoro aplikacja Telsin stanowi podstawowy system informatyczny do obsługi zleceń ustanawiania blokad i limitów połączeń, który na mocy Zaskarżonej decyzji powinien zostać zmodyfikowany celem odzwierciedlenia wszystkich wymagań dla Platformy wynikających z Zaskarżonej decyzji, uregulowanie zasad przenoszenia ww. blokad ustanowionych po dniu 4 maja 2012 r. (we Wniosku KIGEiT wskazano błędnie jako datę wejścia w życie nowego brzmienia art. 64 Pt i art. 64a Pt dzień 5 maja 2012 r.) jest bezprzedmiotowe bowiem, w przypadku braku postanowień wyłączających, odnoszą się do nich wszystkie warunki określone w Zaskarżonej decyzji, w brzmieniu nadanym niniejszą decyzją. Ponadto, Prezes UKE wskazuje, że od dnia zmiany warunków umownych pomiędzy OPL i PT w zakresie ustanawiania blokad połączeń, PT będą zobowiązani do ponoszenia opłaty za aktywne konto na Platformie, a nie jak twierdzi KIGEiT za ustanowione blokady połączeń. Prezes UKE ponownie (względem treści Zaskarżonej decyzji) wskazuje, że za zasilenie Platformy informacjami na temat dotychczasowych blokad ustanowionych dla danego abonenta odpowiada PT, a za dokonanie czynności, o których mowa powyżej PT nie uiszcza opłaty wskazanej w Części I Ogólnej, Rozdział 9, pkt. 9.6 Tabela nr 38 poz. 5 Oferty SOR w brzmieniu nadanym Zaskarżoną decyzją. W związku z powyższym za niezrozumiałe należy uznać postulaty KIGEiT o konieczności zapewnienia niniejszą decyzją funkcjonowania dotychczasowych, bezpłatnych poziomów blokad. Prezes UKE wskazuje bowiem, że niezależnie od tego, kiedy dana blokada została ustanowiona, to jej aktywacja zawsze będzie bezpłatna. Opłacie podlega jedynie aktywne konto na Platformie. Odpłatność ta wynika z omówionych uprzednio kosztów poniesionych przez OPL na skutek modyfikacji Platformy pod kątem obsługi klientów hurtowych (tu: PT) i dlatego Zaskarżona decyzja przewiduje odpłatność konta na Platformie. Prezes UKE podkreśla, że zgodnie z dotychczasową polityką regulacyjną, jak również zgodnie z przepisami prawa (m.in. rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 21 lipca 2008 r. w sprawie zakresu oferty ramowej o Dostępie telekomunikacyjnym, (Dz. U. Nr 138, poz. 866)) usługi świadczone przez OPL w ramach zapewnienia dostępu telekomunikacyjnego z uwagi na nałożone obowiązki regulacyjne na operatora o znaczącej pozycji na danym rynku

właściwym (tu: rynku objętym treścią Decyzji SMP 8) nie powinny być świadczone nieodpłatnie. Uwzględniając powyższą argumentację za nieuzasadnione i nietrafione należy uznać twierdzenia KIGEiT dotyczące konieczności zapewnienia możliwości świadczenia bezpłatnych blokad na dotychczasowych zasadach. Tym samym, jak wynika z powyższej argumentacji oraz modyfikacji Zaskarżonej decyzji dokonanych niniejszą decyzją, Prezes UKE w żadnej mierze nie wprowadza uregulowań z mocą wsteczną, co do zasad ustanawiania blokad połączeń ani nie wprowadza odpłatności za usługi, które dotychczas były bezpłatne. Nawiązując do twierdzeń KIGEiT zawartych w Stanowisku konsultacyjnym KIGEiT – 2015 w zakresie wątpliwości wskazywanych przez KIGEiT, Prezes UKE podkreśla, że kwestie związane z harmonogramem przeniesienia blokad na Platformę powinny zostać ustalone w drodze dwustronnych porozumień pomiędzy OPL i PT, z uwzględnieniem ciągłości świadczenia danej usługi i powinny dotyczyć tylko tych blokad, które są realizowane przez Platformę, z odpłatnością za ustanowienie konta abonenckiego, a nie za każdą pojedynczą blokadę. Jak bowiem już wcześniej wyjaśniono w treści niniejszej decyzji, blokady połączeń na numery usług, które nie stanowią usług o podwyższonej opłacie, powinny nadal być realizowane w trybie blokad centralowych OPL, tj. bezpłatnie i poza Platformą. Tym samym, uwzględniając powyższe, za nieuzasadnione należy również uznać postulaty KIGEiT zawarte w treści Stanowiska KIGEiT z dnia 22 lipca 2015 r. W treści Części IV, Rozdział 5, pkt 5.2 ust. 17 zdanie pierwsze w brzmieniu: *„Obowiązujące do czasu podpisania Umowy o Dostępie warianty blokad powinny zostać przeniesione na Platformę”* oznacza, że zasady dotyczące realizacji usługi blokowania połączeń na numery usług o podwyższonej opłacie opisane Zaskarżoną decyzją w brzmieniu nadanym niniejszą decyzją obowiązują od dnia wdrożenia ich do umownych relacji międzyoperatorskich, czy to w postaci nowej Umowy o Dostępie, czy też aneksów do już istniejącej Umowy o Dostępie. Dlatego też, Prezes UKE uznał, że wątpliwości KIGEiT są nieuzasadnione.

Prezes UKE wskazuje, że Zaskarżona decyzja w sposób przejrzysty określiła zasady współpracy pomiędzy OPL i PT w zakresie realizacji przedmiotowych uprawnień abonentów oraz reguł migracji dotychczasowych blokad połączeń na Platformę oraz że rozwiązania przyjęte w Zaskarżonej decyzji pozwolą PT w pełni realizować uprawnienia abonenta wynikające z Pt. Mając na uwadze powyższe należy zatem stwierdzić, że zapisy wprowadzone do Oferty SOR w Zaskarżonej decyzji są w omawianym zakresie zgodne z potrzebami rynku (konieczność zapewnienia skutecznej i równoprawnej konkurencji, maksymalizacja korzyści dla użytkowników końcowych poprzez ochronę interesów abonenta, zapewnienie możliwości realizacji zadań ustawowych, wprowadzenie efektywne narzędzia współpracy międzyoperatorskiej) oraz przepisami prawa.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes UKE nie uwzględnił omówionego wyżej zarzutu i nie zmienił Zaskarżonej decyzji w zakresie Części IV, Rozdział 5, pkt 5.2 ust. 17 (zdanie pierwsze) Oferty SOR w brzmieniu nadanym Zaskarżoną decyzją.

14. Część IV, Rozdział 5, pkt 5.2, ppkt 5.2.1 ust. 1 Oferty SOR

W Stanowisku OPL z dnia 27 listopada 2014 r. OPL wniosła o jednoznaczne wskazanie, że okres rozliczeniowy oznacza miesiąc. OPL zaznaczyła, że w OPL funkcjonuje jeden okres rozliczeniowy, który jest tożsamy z okresem jednego miesiąca, przy czym okres ten nie musi się zaczynać od początku miesiąca kalendarzowego, ale może się rozpocząć od 15 dnia danego miesiąca. Słuszność rozstrzygnięcia w zakresie Części IV, Rozdział 5, pkt 5.2, ppkt 5.2.1 ust. 1 Oferty SOR, OPL kwestionowała również we Wniosku OPL, powołując się wówczas na brak odpowiednich funkcjonalności w obsłudze abonentów OPL.

Odnosząc się do powyższej argumentacji OPL, Prezes UKE w pierwszej kolejności wyjaśnia, że ustosunkowanie się do twierdzeń OPL wskazujących na brak funkcjonalności systemów OPL do realizacji funkcji opisanej w Części IV, Rozdział 5, pkt 5.2, ppkt 5.2.1 ust. 1 Oferty SOR znajduje się we wcześniejszym fragmencie uzasadnienia niniejszej decyzji, dotyczącej zbiorczo wszystkich postanowień Zaskarżonej decyzji, które OPL zakwestionowała z uwagi na brak funkcjonalności systemów OPL (pkt 3 uzasadniania niniejszej decyzji).

Odnosząc się z kolei do propozycji OPL dotyczącej jednoznacznego określenia, że okres rozliczeniowy oznacza jeden miesiąc, Prezes UKE wskazuje co następuje. Zgodnie z Częścią IV Oferty SOR, Usługa WLR jest świadczona z uwzględnieniem treści Części I Ogólnej Oferty SOR, w której w Rozdziale 1, pkt 1.1 zawarto definicję okresu rozliczeniowego rozumianego jako: „*okres 1 (jednego) miesiąca, tj. od godziny 0:00 pierwszego dnia miesiąca do godz. 24:00 ostatniego dnia miesiąca. Jeżeli Usługa Regulowana świadczona na podstawie Umowy o Dostęp nie obejmuje pełnego miesiąca, wówczas jednostką czasu stanowiącą podstawę do ustalenia opłaty jest każdy rozpoczęty dzień. W takim przypadku opłatę dzienną oblicza się jako iloraz opłaty miesięcznej oraz liczby 30*”. Zatem doprecyzowanie, o które wnosi OPL jest nadmiarowe względem istniejących rozwiązań w Ofercie SOR. Dlatego też, z uwagi na sprzeczność propozycji OPL z potrzebą rynku polegającą na przejrzystości warunków dostępu do usług hurtowych OPL, w szczególności poprzez wprowadzanie zmian dublujących istniejące już w Ofercie SOR rozwiązania, Prezes UKE nie uwzględnił propozycji OPL i nie zmienił Zaskarżonej decyzji w powyższym zakresie.

15. Część IV, Rozdział 5, pkt 5.2, ppkt 5.2.1 ust. 2 Oferty SOR

W treści Stanowiska KIGEiT z dnia 22 lipca 2015 r. KIGEiT zwróciła się o modyfikację wskazanego postanowienia Zaskarżonej decyzji w ten sposób, że próg kwotowy powinien dotyczyć również połączeń realizowanych poza Sieć OPL. Według KIGEiT, blokady na numerację o podwyższonej opłacie, o których mowa w art. 64 Pt i art. 64a Pt, powinny dotyczyć wszystkich numerów, niezależnie od sieci, w której są realizowane.

Odnosząc się do powyższej propozycji KIGEiT, Prezes UKE uznał ją za nieuzasadnioną. W ocenie Prezesa UKE, nie można mocą decyzji administracyjnej wydanej na podstawie przepisów prawa i w związku z obowiązkami regulacyjnymi wynikającymi z Decyzji SMP 8, nakładać na OPL nadmiarowych i nieproporcjonalnych do obowiązków regulacyjnych zobowiązań. Prezes UKE podkreśla, że zmiany Oferty SOR mogą dotyczyć wyłącznie działań OPL podejmowanych w ramach własnej sieci. Wykraczanie poza tą granicę wiązałoby się z nadmierną regulacją, sprzeczną z obowiązującą również w prawie wspólnotowym zasadą proporcjonalności. Dlatego też, mając na względzie powyższe Prezes UKE nie przychylił się do propozycji KIGEiT w omawianym zakresie.

16. Część IV, Rozdział 5, pkt 5.2, ppkt 5.2.1 ust. 3 Oferty SOR

We Wniosku OPL oraz Stanowisku OPL z dnia 8 października 2014 r., wskazano, że progi kwotowe powinny obejmować oddzielnie numery MSN (z ang. *Multiple Subscriber Number* - możliwość podłączenia do jednego zakończenia ISDN kilka urządzeń z odrębnym numerem telefonicznym), a nie jak wskazano w treści Części IV, Rozdział 5, pkt 5.2.1 ust. 3 i ust. 4 Oferty SOR w brzmieniu nadanym Zaskarżoną decyzją, w którym wprowadzono zasadę wskazującą na wspólne wyczerpywanie progów kwotowych przez wiązki numerów DDI i MSN. Według OPL, takie postanowienie skutkuje powstaniem zmiany w świadczeniu usług dodatkowych dla usługi ISDN z numeracją MSN. OPL wskazała, że zgodnie z treścią dokumentu MWD – Procesy (o którym mowa w treści Części I Ogólnej, Rozdział 10 pkt 10.1 Oferty SOR modyfikacja usług dodatkowych VAS (z ang. *Value Added Services* –

usługi o wartości dodanej)) dla usługi WLR ISDN z MSN jest wykonywana dla każdego z MSN odrębnie. Zdaniem OPL, w związku z powyższym część blokad opisanych w Tabeli 39 poz. I lit. W i Lit. X oraz Tabeli 40 poz. I, lit. X i lit. Y byłaby inaczej realizowana. W opinii OPL, bardziej celowym wydaje się proponowane przez OPL rozdzielanie wariantów blokad. OPL wskazała również, że zapis realizacji usług dla każdego MSN dotyczy również preselekcji.

W Stanowisku KIGEiT z dnia 19 sierpnia 2014 r. wskazano na konieczność utrzymania zasady wspólnego wyczerpywania progów kwotowych dla wiązki numerów DDI, z jednoczesną możliwością przychylenia się do propozycji OPL w zakresie numeracji MSN. Powyższe twierdzenia KIGEiT podtrzymała w treści Stanowiska KIGEiT z dnia 17 lutego 2015 r.

W Stanowisku OPL z dnia 27 listopada 2014 r. OPL wskazała w pierwszej kolejności na definicję Łącza Abonenckiego, która zdaniem OPL odnosi się do medium (infrastruktury), a nie usługi. W opinii OPL obecne rozwiązanie funkcjonujące w OPL (zakładanie blokad/limitów dla pojedynczych numerów) nie jest sprzeczne z wymogami Pt, gdyż umożliwia realizację blokad/limitów na cały dostęp. Ponadto, właściwością usługi ISDN z numeracją DDI/MSN jest to, że świadczona jest ona dla wielu użytkowników. Zrozumiałe, w ocenie OPL, jest więc, że właściciel (abonent) usługi będzie chciał nadać różne poziomy blokad/limitów użytkownikom końcowym. Dlatego, zdaniem OPL, obecna funkcjonalność stanowi uniwersalne rozwiązanie zgodne z funkcjonalnością tej usługi, gdyż umożliwia indywidualne podejście w zarządzaniu przez abonenta swoimi usługami dla użytkowników końcowych (inne poziomy blokad/limitów dla pracowników, kadry zarządzającej, podnajemców, itp.). Biorąc pod uwagę, że w chwili obecnej nieznaczny wolumen abonentów korzysta z funkcjonalności limitowania połączeń oraz opisanej powyżej specyfiki usługi ISDN (usługa dla wielu różnorodnych użytkowników jak prezes, pracownicy, podwykonawcy, itp.) wprowadzenie funkcjonalności limitowania całego dostępu, zdaniem OPL, spowoduje jeszcze mniejsze zainteresowanie usługą limitowania.

W Stanowisku konsultacyjnym OPL – 2015, OPL wskazała, że trafne jest przytoczenie przez Prezesa UKE brzmienia art. 64 oraz 64a Pt, odnoszącego się do uprawnień przysługujących abonentom, jednak OPL zwróciła uwagę na odmienne, ukierunkowane bardziej pro abonencko wnioski, wobec konkluzji wyprowadzonych przez Prezesa UKE. W szczególności, zdaniem OPL, uprawnienia w zakresie ustanawiania blokad połączeń na numery usług o podwyższonej opłacie, winny być odnoszone do ustanawiania blokad połączeń i progów kwotowych także wobec poszczególnych użytkowników numerów MSN/DDI. Według OPL, grupowanie dotyczy bowiem co do zasady abonentów korporacyjnych (np. model, gdy jeden abonent zawierający umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych posiadający wielu użytkowników końcowych, którym abonent przydziela różne poziomy dostępu do usług, w tym możliwość zakładania limitów i blokad na numery usług o podwyższonej opłacie), co de facto oznacza wielość użytkowników końcowych. Przyjęcie tezy Prezesa UKE, wskazującej na brak możliwości ustanawiania blokad wobec poszczególnych użytkowników, ograniczałoby, według OPL de facto uprawnienie abonenckie w zakresie blokowania połączeń w tym modelu.

Biorąc pod uwagę powyższe stanowiska OPL i KIGEiT, Prezes UKE, po ponownej wszechstronnej analizie sprawy, podkreśla, że usługa blokowania połączeń i ustanawiania progów kwotowych jest przede wszystkim ustawowym uprawnieniem abonenta (w tym Abonenta Usługi WLR), wynikającym z przepisów prawa powszechnie obowiązującego, ale również usługą dodatkową świadczoną w ramach Usługi WLR. W związku z powyższym, OPL powinna zapewnić dostęp do tego typu usługi uwzględniając nałożone prawem wymogi co do zasad jej świadczenia. Dlatego też, mając na uwadze fakt, że usługa

blokowania połączeń, o której mowa w art. 64 Pt i art. 64a Pt dotyczy abonentów, a nie użytkowników końcowych, nie można akceptować sytuacji oznaczającej wprowadzenie do treści Oferty SOR rozwiązań, które de facto oznaczałyby rozszerzenie podmiotowego katalogu uprawnionych do skorzystania z usługi blokowania połączeń tylko z uwagi na to, że systemy informatyczne OPL przewidują inne rozwiązania niż te wynikające z art. 64 Pt i art. 64a Pt. W tym miejscu, Prezes UKE zaznacza, że podtrzymuje swoje stanowisko prezentowane w treści Zaskarżonej decyzji dotyczące braku możliwości rozszerzenia podmiotowych uprawnień wynikających z art. 64 Pt i art. 64a Pt na użytkowników końcowych korzystających z usług głosowych w ramach wiązki numerów DDI i MSN. Niezależnie bowiem od twierdzeń OPL wskazujących, że w przypadku grupowania numerów (tj. numery MSN/DDI) mamy do czynienia z abonentami korporacyjnymi oznaczającymi wielość użytkowników końcowych (jak wskazała OPL w Stanowisku konsultacyjnym OPL – 2015), to de facto, abonentem jest jeden oznaczony podmiot praw i obowiązków wynikających z umowy abonenckiej, a nie nieokreślona ilość użytkowników końcowych nieoznaczonych co do tożsamości. Zatem abonentem w rozumieniu art. 64 Pt i art. 64a Pt będzie określony podmiot, a nie użytkownicy końcowi, i to jemu będą przysługiwały ustawowe uprawnienia w zakresie ustanawiania blokad połączeń i ustanawiania progów kwotowych. Należy podkreślić, że postanowienia art. 64 Pt i art. 64a Pt odnoszą się do uprawnień przysługujących abonentom, tj. podmiotom będącym stroną umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych zawartej z dostawcą publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych (por. art. 2 pkt 1 Pt). Podkreślenia wymaga fakt, że użytkownicy sieci wewnętrznych danego przedsiębiorstwa lub instytucji (a takimi są użytkownicy podłączeni do centrali PABX) z reguły nie są abonentami w rozumieniu Pt (bowiem z reguły to nie oni są stroną umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych zawartych z dostawcą publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych), a jedynie użytkownikami korzystającymi z publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych. Zatem, błędnym jest odnoszenie uprawnień do ustanawiania blokad połączeń i progów kwotowych do użytkowników poszczególnych numerów MSN. W omawianym przypadku abonentem będzie dana instytucja lub przedsiębiorstwo (działające przez osobę upoważnioną do jego reprezentowania w zakresie zawarcia umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych), której numer telefonu będzie najczęściej wskazywany jako numer kontaktowy, o którym mowa w Części IV, Rozdział 5, pkt 5.2 ust. 4 lit. h Oferty SOR w brzmieniu nadanym Zaskarżoną decyzją. Inaczej rzecz ujmując, nie wszyscy użytkownicy numeracji z zakresu MSN są abonentami. Ponieważ treść postanowień art. 64 Pt i art. 64a Pt wprost odnosi się do uprawnień przysługujących abonentom, przychylenie się do omawianego postulatu OPL, polegającego na zmianie postanowień Części IV, Rozdział 5, pkt 5.2 ppkt 5.2.1. ust. 3 i ust. 4 Oferty SOR w brzmieniu nadanym Zaskarżoną decyzją poprzez umożliwienie realizacji blokad połączeń odrębnie dla każdego numeru z wiązki numerów (tu: MSN), sprowadzającego się do odniesienia uregulowań art. 64 i art. 64a Pt do użytkowników końcowych nie będących jednocześnie abonentami, należy uznać za niezgodny ze wspomnianymi przepisami. Prawdą jest, że efektywność wykorzystania przez PT Łącza Abonenckiego może zostać zwiększona dzięki skorzystaniu z dostępu cyfrowego ISDN w opcji z numeracją MSN lub wiązkami numerów DDI. Nie zmienia to jednak faktu, że dostęp do Sieci OPL w trybie Usługi WLR dotyczy pojedynczego Łącza Abonenckiego i w konsekwencji pojedynczego abonenta. Ponadto, wbrew twierdzeniom OPL wskazanym w Stanowisku OPL z dnia 27 listopada 2014 r., że właściciel (Abonent Usługi WLR) usługi będzie chciał nadać różne poziomy blokad/limitów użytkownikom końcowym należy mieć na względzie fakt, że ów właściciel będzie też zobowiązany do zapłaty rachunków za realizację połączeń do numerów usług o podwyższonej opłacie, a przyjęcie zasady

zgodnej z treścią Zaskarżonej decyzji w zakresie wspólnego wyczerpywania progów kwotowych przez wiązki numerów MSN i DDI umożliwi Abonentowi Usługi WLR realny wpływ na wysokość należności z tytułu korzystania z usług telekomunikacyjnych oraz efektywne zarządzanie takimi wiązkami numerów pod względem finansowym. Dlatego też, Prezes UKE uznaje, że brzmienie Zaskarżonej decyzji w omawianym zakresie pozostaje w zgodzie z potrzebą rynku polegającą na konieczności zapewnienia odpowiedniej regulacji relacji pomiędzy operatorami w ramach wykonywania uprawnień przysługujących abonentom z przepisów prawa oraz przejrzystości warunków dostępu do usług hurtowych OPL.

Powyższe działania Prezesa UKE, polegające na pozostawieniu bez zmian rozstrzygnięcia podjętego w Zaskarżonej decyzji wskazują ponadto, że regulator wziął pod uwagę potrzeby rynku w zakresie konieczności zapewnienia maksymalnych korzyści dla użytkowników końcowych, właśnie poprzez umożliwienie realizacji woli abonenta w jak najszerszym zakresie. Uprawnienia abonenta wynikające z przepisów ogólnie obowiązującego prawa powinny być wykonywane przez PT. PT, jako podmioty profesjonalne powinni zatem ustalić taki model współpracy międzyoperatorskiej, aby móc wykonać wolę abonenta, zgodnie z przyznanymi mu ustawowymi uprawnieniami.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes UKE nie uwzględnił omówionego wyżej zarzutu i nie zmienił Zaskarżonej decyzji w zakresie Części IV, Rozdział 5, pkt 5.2 ppkt 5.2.1 ust. 3 i ust. 4 Oferty SOR w brzmieniu nadanym Zaskarżoną decyzją.

17. Część IV, Rozdział 5, pkt 5.2, ppkt 5.2.1 ust. 9 lit. a Oferty SOR

We Wniosku OPL, OPL wskazała na konieczność zmiany w Części IV, Rozdział 5, pkt 5.2.1 ust. 9 lit. a Oferty SOR w brzmieniu nadanym Zaskarżoną decyzją, tj.

„9. Blokada miękka:

a) *Natychmiast po przekroczeniu progu kwotowego, po zakończeniu połączenia nadany zostaje przez TP krótki komunikat słowny informujący Abonenta Usługi WLR o przekroczeniu ustalonego progu kwotowego”.*

poprzez nadanie mu następującej treści:

„9. Blokada miękka:

a) *Natychmiast po przekroczeniu progu kwotowego, nadany zostaje przez TP krótki komunikat informujący Abonenta Usługi WLR o przekroczeniu ustalonego progu kwotowego”.*

Wnosząc o wprowadzenie wskazanej wyżej zmiany, OPL podkreśliła, że nie posiada funkcjonalności, jaką wymusza Zaskarżona decyzja. Poza tym OPL podtrzymała swoje dotychczasowe stanowisko wykazujące merytoryczną zasadność przyjęcia zapisu wskazanego wyżej przez OPL. Zdaniem OPL, w przypadku blokady miękkiej informacja o przekroczeniu progu kwotowego powinna być nadawana w trakcie połączenia a nie jak w Zaskarżonej decyzji po jego zakończeniu (pkt 5.2.1 ust. 9 lit. a). W opinii OPL, zamawiając miękką blokadę abonent spodziewa się, że informacje otrzyma w czasie rzeczywistym, a nie w chwili gdy nie może już podjąć decyzji czy chce narażać siebie na nieplanowane koszty. Nie można więc, według OPL, w tym przypadku mówić o niechcianym i niezamawianym komunikacie, natomiast jego brak w czasie umożliwiających podjęcie decyzji może być przyczyną składanych reklamacji. OPL, uzasadniając swój postulat, przytoczyła postanowienia art. 64 ust. 5 pkt. 1, ust. 6 – 7 Pt. Ponadto, we Wniosku OPL powołano się na opinię doktryny, zgodnie z którą: „*Minimalny zakres wykonania obowiązku przekazania informacji o przekroczeniu progu w stacjonarnej*

sieci telefonicznej określa ust. 6. Dostawca usługi powinien wykonać co najmniej trzy próby połączenia z abonentem w ciągu 24 godzin od chwili przekroczenia progu kwotowego. Przepis ust. 6 należy stosować łącznie z przepisem ust. 5 pkt 1, który wymaga poinformowania natychmiastowego. Dlatego pierwsza próba połączenia powinna nastąpić natychmiast po przekroczeniu progu kwotowego. [...] Praktyka przerywania połączenia w celu natychmiastowego przekazania informacji o przekroczeniu progu kwotowego nie pozostaje w sprzeczności z ust. 6, gdyż nie określa on jedyne go możliwego sposobu przekazania informacji. Praktyka ta, mimo iż bardzo skutecznie chroni interes abonenta związany z konsekwencjami finansowymi przekroczenia progu, może być jednak uznana za nadmierną ingerencję w proces komunikowania.” (S. Piątek, Komentarz do ustawy Prawo Telekomunikacyjne, wyd. CH. BECK).

Ponadto, OPL poddała w wątpliwość sens poinformowania abonenta, że przekroczył próg po zakończeniu rozmowy, gdy ten próg może po zakończeniu rozmowy być przekroczony nawet kilkakrotnie. W ocenie OPL, taka funkcjonalność nie tylko nie zabezpiecza uprawnień abonentów, ale może być przyczyną zwiększonej liczby reklamacji. OPL zaznaczyła, że funkcjonalność informowania o przekroczeniu w trakcie połączenia funkcjonuje na rynku od prawie 2 (dwóch) lat i abonenci OPL i PT przyzwyczaili się do niej, a OPL nie zaobserwowała z tego tytułu reklamacji. Zmiana zasad wypracowanych na rynku wywołuje, według OPL, dodatkowe obawy związane z brakiem należytego przekazania informacji w związku z przekroczeniem założonego przez abonenta limitu. Zdaniem OPL, Zaskarżona decyzja nie określa również podmiotu zobowiązanego do pokrycia kosztów związanych z dodatkowym połączeniem kreowanym po zakończeniu połączenia głównego. W opinii OPL, koszty połączeń oddzwaniania w celu poinformowania o przekroczeniu blokady miękkiej powinny być ponoszone przez PT.

W Stanowisku KIGeIT z dnia 19 sierpnia 2014 r., KIGeIT podtrzymała swoje stanowisko prezentowane we Wniosku KIGeIT wskazując, że przerywanie połączenia, aby poinformować abonenta o przekroczeniu progu kwotowego może prowadzić do reklamacji abonenckich. KIGeIT ponownie zaznaczyła, że dostawca usług ma 24 godziny na wykonanie obowiązku poinformowania abonenta o przekroczeniu progu kwotowego. Powyższe oznacza, zdaniem KIGeIT, że ustawodawca nie uznał za konieczne wykonywanie obowiązku poinformowania abonenta o przekroczeniu progu kwotowego w sposób natychmiastowy. Dlatego też, KIGeIT wniosła do Prezesa UKE o niemodyfikowanie przedmiotowych postanowień Zaskarżonej decyzji. Analogiczne postulaty KIGeIT przedstawiła w treści Stanowiska KIGeIT z dnia 17 lutego 2015 r.

W Stanowisku OPL z dnia 8 października 2014 r., OPL podtrzymując opisaną powyżej propozycję zmian Zaskarżonej decyzji, wskazała, że nie można zgodzić się z argumentacją KIGeIT, że prezentowanie komunikatu podczas rozmowy może skutkować wzrostem wolumenu reklamacji abonenckich. Zdaniem OPL, jeżeli komunikat zostałby wygenerowany po całym połączeniu, wówczas ta okoliczność mogłaby zostać podniesiona przez abonenta jako ograniczenie jego uprawnień z art. 64 Pt. Komunikaty stosowane w tle rozmowy nie stanowią, według OPL, wyjątkowego rozwiązania technicznego w ramach świadczenia usług telekomunikacyjnych. Tak więc, zdaniem OPL, za niezrozumiały i nieuzasadniony należy uznać zarzut, że użytkownik nie zauważy komunikatu lub też będzie on niezauważony.

W Stanowisku OPL z dnia 27 listopada 2014 r. (jak również w Stanowisku OPL z dnia 1 grudnia 2014 r.), OPL, podtrzymując swoje dotychczasowe stanowisko odnośnie konieczności nadawania komunikatu o przekroczeniu progu kwotowego natychmiast i w czasie rzeczywistym, wskazała również, że istotą art. 64 Pt i art. 64a Pt jest ochrona abonentów przed ponoszeniem, w sposób nieświadomy, wysokich kosztów korzystania

z usług o podwyższonej opłacie. W ocenie OPL, za pozbawione sensu należy uznać informowanie abonenta, że przekroczył próg po zakończeniu rozmowy, gdy ten próg może po zakończeniu rozmowy być przekroczony nawet kilkakrotnie. Według OPL, taka funkcjonalność nie tylko nie zabezpiecza uprawnień abonentów, ale może być przyczyną zwiększonej liczby reklamacji. OPL zaznaczyła, że zmiana zasad wypracowanych na rynku rodzi dodatkowe obawy związane z brakiem należytego przekazania informacji w związku z przekroczeniem założonego przez abonenta limitu. W opinii OPL koszty połączeń oddzwaniania w celu poinformowania o przekroczeniu blokady miękkiej powinny być ponoszone przez PT. OPL wyjaśniła, że komunikat aktualnie nadawany przez OPL jest w tle połączenia, a zatem abonent słyszy zarówno treść informacji przekazywanej w ramach usługi o podwyższonej opłacie, a dodatkowo słyszy informację o przekroczeniu progu, a zatem może sam podać decyzję o kontynuowaniu połączenia lub o jego zakończeniu. OPL podkreśliła, że dotychczas nie wpłynęły, od czasu wdrożenia omawianej funkcjonalności, reklamacje abonentów dotyczące podawania dodatkowej informacji w trakcie trwania połączenia lub kwestionowania z innych przyczyn ustalonego sposobu informowania abonenta w trakcie trwania połączenia.

Nawiązując do powyższego zarzutu OPL, Prezes UKE wskazuje, co następuje. Ponownie analizując zebrany w sprawie materiał dowodowy, należy w pierwszej kolejności podkreślić, że za uzasadnioną należy uznać argumentację OPL dotyczącą konieczności informowania abonenta (w tym Abonenta Usługi WLR) o przekroczeniu progu kwotowego w czasie rzeczywistym (w szczególności w przypadku tzw. blokady miękkiej). Należy zgodzić się ze stanowiskiem OPL, wskazującym, że celem art. 64 Pt i art. 64a Pt jest ochrona abonenta w zakresie ograniczenia ryzyka ponoszenia nieplanowanych kosztów. Dlatego też, uwzględniając opisaną powyżej argumentację OPL, Prezes UKE dokonał zmiany w Części IV, Rozdział 5, pkt 5.2.1 ust. 9 lit. a Oferty SOR w brzmieniu nadanym Zaskarżoną decyzją poprzez usunięcie zwrotu „*po zakończeniu połączenia*” z treści ww. postanowienia Zaskarżonej decyzji. Zatwierdzona niniejszą decyzją zmiana Oferty SOR w omawianym zakresie wypełnia dyspozycję przepisów art. 64 i art. 64a Pt i umożliwia PT prawidłowe wypełnianie obowiązków wynikających z wyżej powołanych przepisów. Jakkolwiek, przedmiotowe postanowienie Zaskarżonej decyzji, w swej istocie i celu w pełni odpowiadało przesłankom, o których mowa w art. 43 ust. 1 Pt, to rozwiązania zaproponowane przez OPL, w lepszy sposób niż określony w Zaskarżonej decyzji zapewni realizację ustawowych uprawnień Abonentów Usługi WLR w zakresie realizacji blokowania połączeń na numery usług o podwyższonej opłacie. Dzięki opisanemu powyżej rozstrzygnięciu w niniejszej decyzji Abonent Usługi WLR, będzie miał zapewnioną bardziej efektywną ochronę przed ponoszeniem niechcianych kosztów za usługi telekomunikacyjne. Nie ulega wątpliwości, że zmiany dokonane przez Prezesa UKE wpływają pozytywnie na sytuację Abonentów Usługi WLR w zakresie realizacji przysługujących im uprawnień, a tym samym są zgodne z potrzebą rynku polegającą na maksymalizacji korzyści po stronie użytkowników końcowych, z uwagi na to, że Abonenci Usługi WLR będą mieli zapewnioną informację o przekroczeniu progu kwotowego najszybciej, jak to będzie możliwe w ramach udzielenia natychmiastowej informacji o wystąpieniu ww. zdarzenia.

Za niewłaściwą, Prezes UKE uznał jednak argumentację OPL stanowiącą uzasadnienie dla postulatu o konieczności zmiany Części IV, Rozdział 5, pkt 5.2.1 ust. 9 lit. a Oferty SOR w brzmieniu nadanym Zaskarżoną decyzją, powołującą się na brak funkcjonalności systemów OPL do oddzwaniania po zakończeniu połączenia oraz wskazującą na sprzeczność ww. postanowień Zaskarżonej decyzji z art. 64 ust. 7 Pt. Należy bowiem, ponownie wskazać, że OPL nie jest jedynym uczestnikiem postępowania administracyjnego, ani jedynym podmiotem, do którego odnoszą się postanowienia niniejszej decyzji, bowiem

postanowienia Zaskarżonej decyzji kształtują stosunki pomiędzy OPL a wszystkimi PT, którzy korzystają z usług hurtowych OPL, w tym wypadku z Usługi WLR. Po raz kolejny należy podkreślić, że Prezes UKE rozstrzygając ponownie kwestie związane ze zmianą Oferty SOR w zakresie Usługi WLR bierze pod uwagę przepisy prawa oraz potrzeby rynkowe, zmiernając w ten sposób do jak najszerszego uwzględnienia interesów, nie tylko OPL i PT, ale również interesu użytkowników końcowych w postaci maksymalizacji korzyści po ich stronie. OPL jako operator o znaczącej pozycji rynkowej (zgodnie z postanowieniami Decyzji SMP 8) powinna mieć na względzie fakt, że jako taki operator podlega decyzjom regulacyjnym Prezesa UKE, który, uwzględniając interes PT i użytkowników końcowych, może modyfikować projekty zmian ofert ramowych przesyłane do Prezesa UKE przez OPL do zatwierdzenia. Fakt, że zmiany Oferty SOR dokonane niniejszą decyzją nastąpią już po wdrożeniu przez OPL usługi blokady połączeń na numery usług o podwyższonej opłacie nie oznacza, że wdrożone i stosowane już przez OPL zasady świadczenia danej usługi są zgodne z przepisami prawa i potrzebami rynku. Akceptując stanowisko OPL, Prezes UKE nie miałby możliwości dokonywania zmian w ofertach ramowych w oparciu o art. 43 ust. 2 Pt, a zmiany kształtu usługi detalicznej OPL determinowałby działania Prezesa UKE w zakresie regulowanej oferty hurtowej OPL.

Ponadto, odnosząc się do podnoszonej przez OPL sprzeczności Części IV, Rozdział 5, pkt 5.2.1 ust. 9 lit. a Oferty SOR w brzmieniu nadanym Zaskarżoną decyzją z treścią art. 64 ust. 7 Pt, Prezes UKE podkreśla, że omawiane postanowienia Zaskarżonej decyzji nie pozostawały w sprzeczności z art. 64 ust. 7 Pt, z uwagi na fakt, że komunikat, o którym mowa w art. 64 ust. 7 Pt dotyczy informowania w trakcie połączenia o zmianie ceny za połączenie, a nie o przekroczeniu przez Abonenta Usługi WLR ustalonego progu kwotowego. OPL nie uwzględniła w treści uzasadnienia Wniosku OPL podstawowej różnicy obu ww. komunikatów wynikających z brzmienia art. 64 ust. 5 pkt 1 Pt (dotyczącego informowania o przekroczeniu progu) oraz art. 64 ust. 7 Pt (informującego o zmianie ceny za połączenie).

Niezależnie od powyższego, Prezes UKE nawiązując do twierdzeń OPL zawartych we Wniosku OPL, wskazujących na konieczność ponoszenia przez PT kosztów połączeń oddzwania w celu poinformowania o przekroczeniu blokady miękkiej, wskazuje, że w świetle treści pkt II ppkt 9 sentencji niniejszej decyzji, powyższe stanowisko OPL jest bezprzedmiotowe. Prezes UKE, uwzględniając bowiem treść Wniosku OPL w zakresie, w jakim dotyczył on zasad informowania abonenta o przekroczeniu progu kwotowego dla blokady miękkiej, dokonał zmian Zaskarżonej decyzji polegających na uchyleniu i wykreśleniu z jej treści postanowień wskazujących na konieczność informowania abonenta o przekroczeniu progu kwotowego dopiero po zakończeniu połączenia.

Odnosząc się do twierdzeń KIGEiT wskazanych w treści Stanowiska KIGEiT z dnia 19 sierpnia 2014 r., Prezes UKE wskazuje, że uznał je za nieuzasadnione w świetle powyższych wyjaśnień dotyczących zmian Zaskarżonej decyzji. Ponadto, należy zaznaczyć, że jakkolwiek dostawca usług ma 24 godziny na poinformowanie abonenta o przekroczeniu progu kwotowego, jednak nadrzędnym celem art. 64 Pt i art. 64a Pt było zapewnienie ochrony abonenta w sytuacji korzystania z usług o podwyższonej opłacie. Idei tej sprzyja realizacja obowiązku informacyjnego o przekroczeniu progu kwotowego w sposób zaproponowany przez OPL. Wbrew twierdzeniom KIGEiT połączenie, zgodnie z propozycją OPL, nie jest przerywane a komunikat jest nadawany w tle połączenia, tak, by abonent miał możliwość zapoznania się z jego treścią i podjęcia decyzji czy chce kontynuować połączenie do usługi o podwyższonej opłacie. Zatem, uwzględniając konieczność zapewnienia prawidłowej realizacji ustawowych uprawnień abonentów (w tym

Abonentów Usługi WLR), Prezes UKE postanowił dokonać zmiany Zaskarżonej decyzji w przedmiotowym zakresie.

Opisane powyżej działania Prezesa UKE polegające na zmianie treści Zaskarżonej decyzji zgodnie z Wnioskiem OPL są uzasadnione przede wszystkim w świetle celów, jakim ma służyć oferta ramowa tj. ustalenia minimalnych, ramowych warunków współpracy z operatorem o znaczącej pozycji rynkowej, w przedmiotowej sprawie w zakresie współpracy z OPL dotyczącej zasad świadczenia usługi blokowania połączeń na numery usług o podwyższonej opłacie. Mając na uwadze powyższe rozważania, należy podkreślić, że postanowienia niniejszej decyzji w zakresie obowiązku informacyjnego poprzez zastosowanie jednoznacznych określeń co do zasad ustanawiania blokad połączeń są zgodne z potrzebami rynku dotyczącymi maksymalizacji korzyści po stronie użytkowników końcowych i zapewnienia odpowiedniej regulacji relacji pomiędzy operatorami w ramach wykonywania uprawnień przysługujących abonentom z przepisów prawa.

Biorąc powyższe pod uwagę Prezes UKE postanowił jak w pkt II, ppkt 9 sentencji niniejszej decyzji w zakresie, w jakim dotyczy on Części IV, Rozdział 5, pkt 5.2.1 ust. 9 lit. a Oferty SOR w brzmieniu nadanym niniejszą decyzją.

18. Część IV, Rozdział 5, pkt 5.2, ppkt 5.2.1 ust. 10 lit. a Oferty SOR

We Wniosku OPL wskazano, że treść Zaskarżonej decyzji w zakresie, w jakim dotyczy ona ustalenia brzmienia Części IV, Rozdział 5, pkt 5.2.1 ust. 10 lit. a Oferty SOR przewiduje blokowanie połączeń przychodzących do Abonentów WLR. OPL zaznaczyła, że na rynku funkcjonują różni dostawcy usług o podwyższonej opłacie, którzy nie są zobligowani do kierowania ruchu przez platformę Telsin. W związku z powyższym powstaje wątpliwość, w jaki sposób zapewnić blokowanie połączeń przychodzących od numerów usług o podwyższonej opłacie. W opinii OPL, istnieje ryzyko powstania ewentualnych fraudów, związanych z brakiem możliwości blokowania/limitowania połączeń przychodzących.

W treści Stanowiska KIGEiT z dnia 19 sierpnia 2014 r. KIGEiT wskazała, że Prezes UKE nie może w Ofercie SOR uniemożliwić zakładania blokad na połączenia przychodzące z numerów o podwyższonej opłacie, chyba że nie będą one powodowały obowiązku zapłaty po stronie abonenta. Według KIGEiT, w przypadku połączeń, które wiążą się z opłatami wydaje się, że OPL ma możliwość ustalenia takiego kierowania tych połączeń (w Sieci OPL), aby zostały one zablokowane na życzenie abonenta. W ocenie KIGEiT, obecnie w sieciach stacjonarnych takie połączenia (tj. połączenia przychodzące z numerów usług o podwyższonej opłacie) nie występują.

W Stanowisku OPL z dnia 8 października 2014 r. oraz w Stanowisku OPL z dnia 27 listopada 2014 r. w zakresie możliwości blokowania połączeń przychodzących, OPL wniosła o wprowadzenie zastrzeżenia, że blokady twardej nie stosuje się do połączeń przychodzących, których świadczenie na rzecz Abonenta Usługi WLR opiera się na postanowieniach odrębnej umowy, zawartej między tym abonentem, a podmiotem trzecim, nie będącym PT. OPL zaznaczyła, że w związku z faktem możliwości zawarcia przez abonenta umowy na odbieranie połączeń o podwyższonej opłacie z innym podmiotem, na podstawie której ten podmiot wystawi abonentowi własną fakturę za odebranie połączenia, to OPL połączeń tego typu nie blokuje i nie limituje i nie ma podstaw do takich działań.

W Stanowisku KIGEiT z dnia 17 lutego 2015 r. KIGEiT wskazała na możliwość rozważenia propozycji OPL w zakresie wprowadzenia do Części IV, Rozdział 5, pkt 5.2, ppkt 5.2.1 ust. 10 lit. a Oferty SOR zastrzeżenia dotyczącego połączeń przychodzących.

Nawiązując do przedstawionego na wstępie zarzutu OPL, Prezes UKE wskazuje, co następuje. Ponownie analizując zebrany w sprawie materiał dowodowy, należy w pierwszej kolejności podkreślić, że rozstrzygnięcie przyjęte w treści Zaskarżonej decyzji w zakresie wprowadzenia możliwości blokowania połączeń przychodzących, co do zasady jest prawidłowe i nie powinno podlegać zmianom na mocy niniejszej decyzji. Prezes UKE podkreśla, że przedmiotowe postanowienia Zaskarżonej decyzji związane są z przepisami Pt dotyczącymi uprawnień abonenta do żądania informacji o przekroczeniu progu kwotowego (obowiązek informacji określony w art. 64 ust. 5 pkt 1 Pt) oraz żądania blokowania połączeń (obowiązek blokowania określony w art. 64 ust. 5 pkt 2 Pt). Wskazane powyżej przepisy Pt regulują precyzyjnie m.in. uprawnienia abonenta do żądania zablokowania możliwości wykonywania lub odbierania połączeń do usług o podwyższonej opłacie, chyba że odebranie bądź wykonanie połączenia nie spowodowałoby konieczności zapłaty przez abonenta. Powyższa zasada jest regulacją ustawową, której realizację jest obowiązany zapewnić każdy dostawca usług telekomunikacyjnych. Tym samym odpowiedzialność za zapewnienie blokowania połączeń przychodzących od numerów usług o podwyższonej opłacie leży w gestii dostawcy usług. W przypadku Usługi WLR, podmiotem odpowiedzialnym za umożliwienie blokowania połączeń przychodzących na Platformie będzie OPL, niezależnie od wątpliwości i ryzyk związanych z realizacją ustawowych uprawnień abonentów.

Niezależnie jednak od stwierdzonego wyżej faktu, iż wprowadzony w Zaskarżonej decyzji obowiązek blokowania połączeń przychodzących jest zasadny, bowiem wynika wprost z konieczności realizacji ustawowych uprawnień abonentów, Prezes UKE po analizie Wniosku OPL oraz argumentacji OPL przedstawionej w Stanowisku OPL z dnia 8 października 2014 r. oraz w Stanowisku OPL z dnia 27 listopada 2014 r., uznał, że opisany powyżej postulat OPL dotyczący blokady twardej do połączeń przychodzących, których świadczenie na rzecz Abonenta Usługi WLR opiera się na postanowieniach odrębnej umowy, zawartej między tym abonentem, a podmiotem trzecim, nie będącym PT, jest słuszny i zasługuje na uwzględnienie. OPL nie może bowiem ponosić odpowiedzialności za działania wynikające z umów cywilnoprawnych, których OPL nie jest stroną. Nieuwzględnienie propozycji OPL, oznaczałoby, zdaniem Prezesa UKE nadmierne i nieproporcjonalne obciążenia regulacyjne, względem nałożonych na OPL obowiązków regulacyjnych oraz przepisów prawa w zakresie usługi blokowania połączeń. Mając na względzie fakt, że propozycja OPL nie pozostaje w sprzeczności z potrzebami rynku polegającymi w szczególności na odpowiedniej regulacji relacji pomiędzy operatorami w ramach wykonywania uprawnień przysługujących abonentom z przepisów prawa, Prezes UKE postanowił dokonać zmiany Zaskarżonej decyzji, zgodnie z propozycją OPL, tj. poprzez wprowadzenie do treści Części IV, Rozdział 5 pkt 5.2.1 ust. 10 lit. a zastrzeżenia, że *„blokady twardej nie stosuje się do połączeń przychodzących, których świadczenie na rzecz Abonenta Usługi WLR opiera się na postanowieniach odrębnej umowy, zawartej pomiędzy tym Abonentem, a podmiotem trzecim, nie będącym PT w rozumieniu strony Umowy o Dostępie”*. Powyższe, nie zmienia jednak faktu, że zdaniem Prezesa UKE, proponowane blokady połączeń powinny obejmować zarówno połączenia wychodzące, jak i przychodzące od numerów, na których świadczone są usługi o podwyższonej opłacie. Zgodnie z art. 64 ust. 5 pkt 2 Pt, abonent ma prawo bowiem do żądania zablokowania wykonywania połączeń na numery usług o podwyższonej opłacie i odbierania połączeń z takich numerów, chyba że nie będą powodowały obowiązku zapłaty po jego stronie.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes UKE uwzględnił omówiony wyżej zarzut i zmienił Zaskarżoną decyzję w zakresie Części IV, Rozdział 5, pkt 5.2.1 ust. 10 lit. a Oferty SOR.

19. Wprowadzenie kar umownych za nieprawidłowe funkcjonowanie Platformy

We Wniosku KIGEiT (pkt 40 – 44) wskazano, że w treści Zaskarżonej decyzji Prezes UKE pominął fakt zaawansowania postępowania administracyjnego w sprawie zmiany Oferty SOR w zakresie kar umownych i bonifikat prowadzonego pod sygnaturą DHRT-WORK-6082-1/13. KIGEiT podkreśliła, że przedmiotem postępowania m.in. jest pełen zakres regulacji zawartych w Ofercie SOR dotyczących Platformy, również w zakresie kar umownych. Zdaniem KIGEiT kary umowne za nieprawidłowe funkcjonowanie Platformy powinny być jasne i niepozostawiające wątpliwości interpretacyjnych. Dlatego też, KIGEiT zwróciła się do Prezesa UKE o uzupełnienie Zaskarżonej decyzji o postanowienia zobowiązujące OPL do zapłaty kary umownej za nieprawidłowe funkcjonowanie Platformy w wysokości 1 000 PLN za każdy rozpoczęty dzień. W opinii KIGEiT, taka kara nie jest z pewnością zawyżona wobec szkód, jakie mogą ponieść abonenci na skutek nadużyć związanych z ruchem zrealizowanym w trakcie braku możliwości realizacji blokady połączeń na numery o podwyższonej opłacie. Swoje stanowisko KIGEiT podtrzymała w treści Stanowiska KIGEiT z dnia 17 lutego 2015 r. oraz w treści Stanowiska konsultacyjnego KIGEiT – 2015 (pkt 42-47). Zdaniem KIGEiT, Prezes UKE w sposób nieuzasadniony uznał, że jedyną możliwością niedziałania Platformy jest Awaria systemu informatycznego. KIGEiT zaznaczyła, że innym, prostym przykładem może być np. świadome wyłączenie przez OPL interfejsu dla PT umożliwiającego mu dokonanie zmiany na Platformie. Co więcej, w opinii KIGEiT, jeśli faktycznie jedynym przypadkiem niedziałania Platformy będą niezawinione przez OPL awarie to do zaistnienia zdarzenia warunkującego wypłatę kary umownej nigdy nie dojdzie, a tym samym nie powstaje żadne ryzyko dla OPL. Ponadto, KIGEiT stwierdziła, że awarie Platformy, być może są mało prawdopodobne – jednak możliwe, a wśród awarii mogą być zarówno awarie zawinione przez OPL, jak i niezawinione. Dodatkowo, KIGEiT, odnosząc się do kar umownych, wskazała na treść załącznika nr 2 do Decyzji SMP 8, gdzie wymieniono, jakie elementy powinna zawierać oferta ramowa OPL regulująca Usługę WLR poprzez wskazanie:

„Oferta ramowa o dostępie telekomunikacyjnym w zakresie połączenia sieci powinna co najmniej obejmować:

(...) 6) zasady rozliczeń z tytułu niewykonania lub nienależytego wykonania świadczonych wzajemnie usług telekomunikacyjnych;

7) tryb reklamacji i zasady odpowiedzialności, w tym:

a) wysokość kar umownych i bonifikat związanych z niewywiązaniem się z warunków określonych w umowie o połączeniu sieci;

b) zdarzenia, z którymi wiążą się kary umowne i bonifikaty, o których mowa w lit. a;”.

Zatem, w opinii KIGEiT, brak kar umownych za nieprawidłowe działanie Platformy prowadzi wprost do wniosku o niezgodności niniejszej decyzji z obowiązkami regulacyjnymi nałożonymi na OPL na Rynku 8.

W Stanowisku OPL z dnia 9 lipca 2014 r., OPL wskazała, że kary umowne są zdefiniowane w Ofercie SOR i nie zachodzi potrzeba dodatkowego zapisu tylko dla usług blokowania połączeń i ustanawiania progów kwotowych dla numeracji o podwyższonej opłacie.

W Stanowisku OPL z dnia 8 października 2014 r., OPL wskazała, że argumentacja KIGEiT w zakresie propozycji wprowadzenia nowej kary umownej całkowicie rozmija się, zdaniem OPL, z decyzją Prezesa UKE z dnia 18 czerwca 2014 r. Tym samym, dodanie nowej pozycji kary umownej w przypadku niedostępności Platformy za każdą rozpoczętą godzinę niedostępności koliduje z argumentacją braną pod uwagę przez Prezesa UKE dla uzasadnienia obniżenia i optymalizacji wysokości kar umownych.

W Stanowisku OPL z dnia 17 czerwca 2015 r. OPL wskazała, że stanowisko KIGEiT rozmią się całkowicie ze zmianami przyjętymi w decyzji Prezesa UKE z dnia 18 czerwca 2014 r. (zmiana Oferty SOR w zakresie kar umownych i bonifikat). Według OPL, dodanie nowej pozycji do katalogu kar umownych tj. kary umownej w wysokości 1.000,00 PLN dla przypadku niedostępności Platformy - za każdą rozpoczętą godzinę niedostępności, koliduje z argumentacją OPL braną pod uwagę przez Prezesa UKE dla uzasadnienia obniżenia i optymalizacji wysokości kar umownych m.in. o rażąco wygórowanym poziomie dotychczasowych kar umownych, konieczności odejścia od kumulacji podstaw, potrzebie miarkowania wysokości kar umownych. Dodatkowo, OPL zaznaczyła, że Platforma jest wykorzystywana zarówno przez abonentów OPL, jak i Abonentów WLR, tym samym nie jest możliwa sytuacja, że awaria OPL ogranicza wyłącznie świadczenie Usługi Regulowanej (Usługi WLR).

Nawiązując do powyższego zarzutu KIGEiT oraz uwzględniając treść Stanowiska OPL z dnia 9 lipca 2014 r. i Stanowiska OPL z dnia 8 października 2014 r. oraz Stanowiska OPL z dnia 17 czerwca 2015 r., Prezes UKE wskazuje co następuje. Ponownie analizując zebrany w sprawie materiał dowodowy, należy w pierwszej kolejności podkreślić, że rozstrzygnięcie przyjęte w treści Zaskarżonej decyzji w zakresie braku ustanowienia kary umownej za nieprawidłowe funkcjonowanie Platformy, jest prawidłowe. Uwzględniając zmianę stanu faktycznego w zakresie postępowania DHRT-WORK-6082-1/13 polegającą na wydaniu w dniu 18 czerwca 2014 r. decyzji nr DHRT-WORK-6082-1/13 (202) zatwierdzającej zmianę Oferty SOR w zakresie kar umownych i bonifikat (jak również wydaniu przez Prezesa UKE w dniu 7 maja 2015 r. decyzji z wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej wydaniem decyzji z dnia 18 czerwca 2014 r.) oraz całość zebranego w sprawie materiału dowodowego, Prezes UKE wskazuje, że wprowadzenie kary umownej, o którą wnioskuje KIGEiT nie znajduje uzasadnienia. Prezes UKE zaznacza, że wprowadzenie kary umownej za nieprawidłowe funkcjonowanie Platformy, w sytuacji, w której prawidłowość jej działania jest jedynie w ograniczonym stopniu uzależniona od działań OPL byłaby nadmiarowym zobowiązaniem zawartym w ofercie ramowej. Należy podkreślić, że nieprawidłowe działania Platformy, za które odpowiedzialność może ponosić OPL, będzie występowało jedynie w przypadku Awarii systemu informatycznego (co, zgodnie z treścią Wniosku OPL w zakresie zarzutów dotyczących postanowień Części IV, Rozdział 5, pkt 5.2 ust. 11 Oferty SOR w brzmieniu nadanym Zaskarżoną decyzją, może nastąpić niezwykle rzadko z uwagi na zupełną redundantność systemu służącego blokowaniu połączeń). W takiej sytuacji zastosowanie mają postanowienie Oferty SOR odnoszące się do kar umownych związanych z nieterminowym usunięciem Awarii. Kwestia kar umownych za przekroczenie czasu usunięcia Awarii została uregulowana decyzją DHRT-WORK-6082-1/13 (202) (na co wskazała OPL w treści Stanowiska OPL z dnia 8 października 2014 r. oraz Stanowiska OPL z dnia 17 czerwca 2015 r.), poprzez wprowadzenie kary umownej w wysokości 60/30 opłaty abonamentowej za daną Usługę Regulowaną (tu: Usługę WLR), określonej w Cenniku, za każdy rozpoczęty dzień opóźnienia podczas usuwania Awarii. Tym samym, treść Oferty SOR w brzmieniu nadanym zarówno niniejszą decyzją, jak również decyzją z dnia 18 czerwca 2014 r. (zmienioną następnie decyzją Prezesa UKE z dnia 7 maja 2015 r.) w pełni realizuje wymagania co do zakresu oferty ramowej określone w załączniku nr 2 do Decyzji SMP 8, w tym wymagania w zakresie określenia kar umownych i bonifikat, do których odwołuje się KIGEiT w treści Stanowiska konsultacyjnego KIGEiT – 2015.

W tym miejscu należy podkreślić (analogicznie do treści uzasadnienia Zaskarżonej decyzji), że brak realizacji zamówienia na ustanowienie blokady połączeń może nastąpić przede wszystkim na skutek błędnych danych wprowadzonych przez PT do Platformy, co wynika

z zasad funkcjonowania Platformy przewidzianych w Zaskarżonej decyzji, tj. zapewnienia narzędzia w postaci Platformy przez OPL, ale jej obsługi (poprzez samodzielne wprowadzania danych w celu utworzenia konta) przez PT. W tym przypadku jednak odpowiedzialność leży po stronie PT, jako podmiotu uprawnionego do wprowadzenia danych. Zdaniem Prezesa UKE, automatyzm procesu ustanawiania blokad połączeń m.in. na numery usług o podwyższonej opłacie ogranicza prawdopodobieństwo niedostępności usługi blokowania połączeń do minimum. Natomiast, podnoszone przez KIGEiT (w treści Stanowiska konsultacyjnego KIGEiT – 2015) ewentualne świadome działanie OPL polegające na wyłączeniu interfejsu dla PT uniemożliwiającego mu dokonanie zmian na Platformie byłoby działaniem nieracjonalnym po stronie OPL i narażającym OPL na szkody związane z rozpatrywaniem reklamacji abonenckich. Platforma służy bowiem do obsługi zarówno zleceń PT, jak i Części detalicznej OPL (na co wskazuje OPL w treści Stanowiska OPL z dnia 17 czerwca 2016 r.). Tym samym, świadome działanie OPL zmierzające do wyłączenia interfejsu, jakim jest Platforma, byłoby działaniem skierowanym również na szkodę samej OPL.

Odnosząc się z kolei do twierdzeń KIGEiT wskazujących na proporcjonalność zaproponowanej wysokości kary umownej do poziomu szkód, jakie mogą ponieść abonenci na skutek nadużyć związanych z ruchem zrealizowanym w trakcie braku możliwości realizacji blokady połączeń na numery o podwyższonej opłacie, należy zaznaczyć, że awaria Platformy, uniemożliwiająca realizację zleceń PT na ustanowienie limitu lub blokady połączeń, objawiałaby się brakiem możliwości realizacji połączeń na numery usług podlegających blokadzie, co oznacza brak obciążania Abonentów Usługi WLR opłatami za połączenia m.in. na numery usług o podwyższonej opłacie. Tym samym, Abonenci Usługi WLR nie poniosą szkód, na które powołuje się KIGEiT we Wniosku KIGEiT.

Mając powyższe na uwadze Prezes UKE postanowił nie uwzględniać postulatów KIGEiT w omawianym zakresie poprzez dokonanie modyfikacji Zaskarżonej decyzji i ustanowienie odrębnych kar umownych dla usługi blokady połączeń m.in. na numery o podwyższonej opłacie. Należy bowiem podkreślić, że zasady świadczenia Usługi WLR (a tym samym usługi blokowania połączeń) opisane w Ofercie SOR zostały określone w Części IV Oferty SOR, jednak z zastrzeżeniem, że świadczenie Usługi WLR odbywa się nie tylko na zasadach opisanych w Części IV Oferty SOR, ale również na zasadach opisanych w Części I Ogólnej Oferty SOR. Tym samym, w zakresie Awarii systemu, jakim jest Platforma zastosowanie znajdują postanowienia Części I Ogólnej, Rozdział 1, pkt 1.9, ppkt 1.9.3 ust. 1 lit. j) Oferty SOR w brzmieniu nadanym decyzją Prezesa UKE z dnia 18 czerwca 2014 r. nr DHRT-WORK-6082-1/13 (202). Na powyższą zależność wskazała również OPL w treści Stanowiska OPL z dnia 9 lipca 2014 r.

Powyższe działania Prezesa UKE wskazują, że podejmując przedmiotowe rozstrzygnięcie w Zaskarżonej decyzji, które pozostało bez zmian, regulator wziął pod uwagę konieczność zapewnienia spójności postanowień Oferty SOR w zakresie zasad związanych z ponoszeniem kar umownych na rzecz PT. Dlatego też, przedmiotowe postanowienia Zaskarżonej decyzji sprzyjają również realizacji potrzeby rynku polegającej na konieczności zapewnienia przejrzystości warunków dostępu do usług hurtowych OPL.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes UKE nie zmienił Zaskarżonej decyzji w zakresie wprowadzenia do Oferty SOR w brzmieniu nadanym Zaskarżoną decyzją postanowień dotyczących kar umownych za nieprawidłowe działanie Platformy.

Decyzja Komisji Europejskiej

Pismem z dnia 10 lipca 2015 r., znak: C(2015) 4909 final (data wpływu do Urzędu Komunikacji Elektronicznej 17 kwietnia 2014 r.) KE na podstawie art. 7 pkt 3 dyrektywy

2002/21/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie wspólnych ram regulacyjnych sieci i usług łączności elektronicznej (Dz. Urz. UE L 295 z dnia 11 października 2014 r.)³⁸ przedstawiła decyzję odnośnie konsolidowanego projektu decyzji. KE w przedmiotowej decyzji nie miała uwag co do treści poddanego konsolidacji projektu decyzji. KE odniosła się jedynie do kwestii wydawania poszczególnych decyzji zmieniających częściowo Ofertę SOR, co w ocenie KE może wskazywać na brak stabilności i przewidywalności regulacyjnej.

Odnosząc się do treści ww. Decyzji KE, w pierwszej kolejności, należy podkreślić, że treść uwag wskazanych w Decyzji KE nie odnosi się do treści rozstrzygnięcia w niniejszej decyzji, a jedynie do kwestii proceduralnych związanych z dokonywaniem licznych zmian w Ofercie SOR.

Nawiązując z kolei do podnoszonych przez KE twierdzeń dotyczących braku stabilności regulacyjnej i częstych zmian Oferty SOR, Prezes UKE wskazuje, że dokument, jakim jest Oferta SOR obejmuje kilka Usług Regulowanych, które podlegają mechanizmom zmian warunków rynkowych i regulacyjnych. Dlatego też, Prezes UKE, odpowiadając na szybko zmieniające się zapotrzebowanie rynku telekomunikacyjnego dokonuje zatwierdzenia zmian w Ofercie SOR w kwestiach dotyczących różnych Usług Regulowanych, celem zapewnienia konkurencyjności i niedyskryminacji na polskim rynku telekomunikacyjnym. Liczne zmiany w Ofercie SOR, na które wskazuje KE, wynikają zatem wyłącznie ze zmian warunków rynkowych i zapotrzebowania na usługi w odniesieniu do wszystkich Usług Regulowanych opisanych w Ofercie SOR. Ponadto każda zmiana Oferty SOR poddawana jest konsultacjom krajowym, w wyniku których zainteresowane podmioty mają możliwość zapoznania się z projektowanymi zmianami i wypowiedzenia się w tym przedmiocie. Z uwagi na powyższe okoliczności stwierdzić należy, że zmiany Oferty SOR wprowadzane decyzjami Prezesa UKE, pomimo iż są liczne i częste, nie powodują braku stabilności i przewidywalności regulacyjnej.

POUCZENIE

Od niniejszej decyzji Stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść w terminie 30 dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji za pośrednictwem Prezesa UKE (art. 3 § 2 pkt 1, art. 13 § 1 i § 2, art. 50 § 1, art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (tekst jednolity: Dz. U. z 2012 r., poz. 270 z późn. zm.).

Otrzymują:

- Pani Wioletta Pacler**
Pełnomocnik Orange Polska S.A.
Al. Jerozolimskie 160
02-326 Warszawa

³⁸ <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=CONSLEG:2002L0021:20090702:PL:HTML>.

2. **Pan Jakub Woźny**
Pełnomocnik Polskiej
Izby Komunikacji Elektronicznej
Kancelaria prawna Media s. c.
ul. Łąkowa 21/17
61-879 Poznań
3. **Pan Janusz Górski**
Pełnomocnik Polskiej Izby
Informatyki i Telekomunikacji
ul. Kruczkowskiego 8
00-380 Warszawa
4. **Pan Maciej Doktor**
Pełnomocnik Krajowej Izby
Gospodarczej Elektroniki i Telekomunikacji
GWW Woźny i Wspólnicy sp. k.
ul. Piękna 18
00-549 Warszawa